

କୁଣ୍ଡ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଜୁଲାଇ

ସେଠିଥା

୩୧୦ ଶତ ମାହେ ଅପ୍ରେଲ ସତ ଟେଟା ମରିବା । ମୁ । ଦେଶାଖ ଦ ୧୦ ହ ସତ ଟେଟା ସାର ଏନବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେଟା
ବର୍ଷାକ୍ରୋମ୍‌ମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷରୁ ଟେଟା
ମଧ୍ୟମଧ୍ୟରେ ଜାକମାସର ଟେଟା

ବୁଝିଯ୍ୟ ଓ ଉଠଣ୍ଟ ମଧ୍ୟରେ ବାସ୍ତବରେ
ସୁଦ ହେବ କି ନାହିଁ କୁ ନିଃସ୍ଥ ଜଣାସାରି-
ନାହିଁ । ଏକ ଦିନ ଏକ ପ୍ରକାର ସମାଦ
ବାରଜାବିଯୋଗେ ଅସୁଅଛି । କେଉଁ ସମାଦ
ରେ ସୁଦର ଅଶକ୍ତା ଓ କହିବ ବା ଶାନ୍ତି ର-
କାର ସମ୍ମୁଦ୍ର ଦେଇଥା ଦେଉଅଛି । ଉଚ୍ଚସ୍ଥପନ
ବଳବାନ ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁଦ ହେବା ଅନ୍ତରେ
କଥା ନୁହର ଅସ୍ଥରେ ପୁଞ୍ଚବ ଟଳମଳ ହେବ
ଶାନ୍ତି ହେବା ସବାତୋରବରେ ବାହୁମାୟ
ଅଟଇ । ଉଠଣ୍ଟ ରଖ କରିବକୁ ସମ୍ପ୍ରକାର-
ରେ ପ୍ରସ୍ତର ଦେଉଅଛି ଓ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ରହିରେ
ସୁଦର ଦେଉଅଛନ୍ତି । ଭାବିବବିଷୟ ବକ୍ତ୍ତା-
ମେତ୍ର ସୁଦର ଅଶକ୍ତା ଦେଖି ସିମ୍ବଲ, ବିଶ୍ଵ
ଓ କରିବମାନ ଦୁଇ କରିବାର ବନୋବସ୍ତ
ଓ କରିବମାନ ଦୁଇ କରିବାର ନିଃସ୍ଥରକୁ
କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ସେନ୍ସରିଶର୍ବାୟ କର୍ମଶଳକୁ
ହଟା ହେବାର ନିଃସ୍ଥ ରହିବ ଦେଉଅଛି ।

ଗତ ମଞ୍ଜଳବାର ପୁଞ୍ଚବକା ଓ ରାହାକ
ସଙ୍ଗୀ ଅଧିକରି ଅଧିକ ଦାରବୋର୍ଡରେ
ଦାଖଲ ହେଲା । ଶ୍ରୀପ୍ରକାଶ ବାନ୍ଦ୍ର ସାହେବ
ଦେଖାରେ ମଧ୍ୟ ବକ୍ତାବର ବରିଷ୍ଠର ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଏବ ଦେବେଜଣ ରାଜାକ ରାହାକ
ସଙ୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି । ଅଧିକର ଫଳ ପରକୁ ଯାହା
ହେବ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧିକ ନିଃସ୍ଥି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଶ
ରହିବ ହେବାର ଯେ ଆଜ୍ଞା ବାଲକୋଟ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ଏସ୍ଥରେ ନେବେ ବଢ଼ ଅନନ୍ତର
ଅଛନ୍ତି

ଅଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଶାକର ଜେଲଖାନା-
ରେ ସେପର କଷ୍ଟ ଦେଉଅଛି ବାହା ଶୁଣିଲେ
ମନେ ଦୁଆର ଯେ ଗବର୍ଣ୍ମମେତ୍ର ସମ୍ବାନ୍ତ ଓ
ସାମାନ୍ୟ ଲୋକ ସକାଶେ ଜେଲଖାନାର ନିଃସ୍ଥ
ଏବପ୍ରକାର କର ବଲ କରିବାହାନ୍ତି । ଏବାଦ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠରେ ସାମାନ୍ୟ ଲୋକଠାରୁ ସମ୍ବାନ୍ତ ଲୋକକୁ
ଅଧିକ କ୍ଲେଶ ତ୍ରେଣ କରିବାକୁ ଦୁଆର । କିନ୍ତୁ
ଅତ୍ୟଧିକ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଜେଲ-
ଖାନା ଦୁଷ୍ଟଲୋକ ସକାଶେ ହୋଇଥାଏ ଦୁକ୍ର-
ଲୋକ ସକାଶେ ନୁହେ । ସମ୍ବାନ୍ତବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ଯେ ସେଠାକୁ ଅଷ୍ଟନ୍ତ ଏହାହିଁ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର
ବିଷୟ ଅଟଇ ।

ଯେମନ୍ତ ଅନ୍ତକ୍ଷ୍ମୀ ହେବାରୁ ମହାକନ ଓ
ଚଣ୍ଡାକର ଲାଭ ଦେଉଅଛି ଯେମନ୍ତ କଳକ୍ଷ୍ମୀ
ଦେଉବୁ ଅଛକାଲି ଏ ନଗରରେ କୁମ୍ବାରମା-
ନକର ବଜ ଲାଭର ସମୟ ପରିଥାତ୍ର ଅଧିକାଂଶ
କୁଆରେ ଧାରି ନାହିଁ ଲୋକେ ଜଳପ୍ରାର ଏହା
ବାହା ହାରରେ ଅନ୍ତରଣ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏହା
ଦିପନ ନେବେ କ୍ଲୋଶରିମରେ ଅପଣା କୁଆର
ଉତ୍ତଳାର ବା ନୁଆର ନେଇଥାଏନ୍ତି କିନ୍ତୁ
ଯେଉଁମାନେ ଦିନାଳି ଖର୍ଚର ଗୁଡ଼କ ଯୋଗାଇ
ପାରୁନାହାନ୍ତି ସେମାନକର କୁମ୍ବାରକୁ ଟଙ୍କା
ଦେବାର ବଳ କାହିଁ ? ନିଃସ୍ଥରେ ପ୍ରତିଦିନ
ସକାକୁ ବାବୁଣିଯାନ୍ତାପର ଲୋକ ଜମା ଦେଉ-
ଅଛନ୍ତି ରଥାପି ନଗରବାସୀ ସମସ୍ତଙ୍କ ପରେ

ସୁବିଧା ନୁହର ଦୂରସ୍ଥ ଦୁଃଖଲୋକ ସନ କରି-
ବାକୁ ଯାଇ ମୂଲ ଦ୍ଵାରବାର ଶକ୍ତାରେ ପତ୍ର-
ଅଛନ୍ତି । ନଗରର ବଜ ପୁଷ୍ପରଣୀମାନ ପ୍ରାୟ
ଶୁଣିଲ ପତ୍ରଥାଏ । ଏ ସମୟରେ ଅମ୍ବାନଙ୍କ
ବିବେଚନରେ ମିର୍ବିଷିପାଲଙ୍କରୁ କିମ୍ବା ସାଦାଯା
କରିବାର ଭାବର । କଳକ୍ଷ୍ମୀ ନିବାରଣ କରିବା
ମିର୍ବିଷିପାଲଙ୍କରୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟ-
ଇ ଓ ନଗରର ନାନା ଭାଗରେ ଦୂର ଦୂରେ
ପୁଷ୍ପରଣୀ ଏହି ସମୟରେ ସମ୍ବାର କରିଦେଲେ
ବଜ ଉପକାରର କଥା ଦେବ । ଅମ୍ବେମାନେ
ଅବଗନ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଗଙ୍ଗାମନର ପୁଷ୍ପର-
ଣୀର ସମ୍ବାର ସକାଶେ ବିଶେଷ ଦେବାହାର
ଏ ନଗରବାସି ଦୁକ୍ରଲୋକଠାରୁ ଦୂର ଦିନ-
ବର୍ଷ ଦେବ କେବେ ଟଙ୍କା ସମ୍ବାର ହୋଇ
ମିର୍ବିଷିପାଲ ପଣ୍ଡରେ ଜମା ଅଛି ଏହାକାଳରେ
ସେ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୁତ କରିବାର ନିଃସ୍ଥ ପ୍ରୟେଜନ
ହୋଇଥାଏ । ଦିନ୍କୁ ପୁଷ୍ପରଣୀଟ ନଗରର ମଧ୍ୟ-
ସୁଲରେ ଅଟଇ ଓ ଏସ୍ଥରେ ଦଲ ଜଳ ହେଲେ
ବିଷୟ ଉପକାର ହେବ । ଅମ୍ବେମାନେ ମିର୍-
ବିଷିପାଲ କମିଶର ଓ ମାଜିଶ୍ରେଟକୁ ଅଧିକାର
ଅନୁରୋଧ କରୁଥାଏ ଯେ ଏ ପୁଷ୍ପରଣୀର ସମ୍ବାର
ବିଷୟରେ ଆଉ ହେଲା ନ କର ଏହିମାପରେ
କାର୍ଯ୍ୟବାରମ୍ବ କର ଦେଉନ୍ତି । ମିର୍ବିଷିପାଲଙ୍କରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଟଙ୍କା ଅଛି ଓ କଳକ୍ଷ୍ମୀ ରାଜ୍ୟ ଦେ-
ଇଥାଏ ଏ ସମୟରେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟଟ ନ କଲେ
ଆଉ କେଉଁ କାଳରେ ହେବ । ଅନୁଭବ ନଗର

ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇ କିନଟା ବଜା ପୁସ୍ତକଣୀ ସବଦା
ଦୂର ଥବୁଣ୍ଡାରେ ରଖିବାର ଛାତିର ଓ ସେବେ
ଏକାବର୍ଷରେ ସବୁ ହୋଇ ନ ପାରେ ତେବେ
ପ୍ରଦିବର୍ଷ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏ ହେଲେସୁଦା
କାର୍ଯ୍ୟ କଲିବ ।

ପ୍ରକୃତି ଏ ଜଗରରେ ଏହି ନୂତନ ପ୍ରକାର
ଶେଷ ଅବମୁଁ ହୋଇ ଥାଏ । ଏମନ୍ତ ଅର୍ଥର୍ୟ
ଶେଷ ବହୁଦିନ ହେଲା ଏଠାରେ ହେବାର
ଶୁଣା ନ ଥିଲା । ଏହି ସପ୍ରାଚି ନାଥରେ ଛନ୍ଦା
ଏପ୍ରକାର ଶେଷ ହେବାର ସଂବାଦ ଥମେ-
ମାନେ ପାଇଅଛୁଁ । ପ୍ରଥମ ଶେଷର ବିବରଣ
ଏହି କି କଣେ ଜେଳଜାଣୀ ବୁଢ଼ି ସକାଳ
ଦି * ଝାର ସମୟରେ ସତ୍ତଵରେ ଶୋଦର
ଶୋଦର ଥିଲା । ଦୁଇଜଣ ଶେର ଥେବା ଜାହାନ୍ତି
ଥର ତାହା ବେବରୁ ସୁନାବ୍ରତୀହାର ହିଣ୍ଡାର
କେଇ ଘଲାଇ ଗଲେ । ବୁଢ଼ି ଅବଧାୟୀ ହୋଇ
କାହିଁ ଘରକୁ ଲୋ ଓ ହିଣ୍ଡାର ନେଲାବେଳେ
ଯୁଇ ଗର୍ଭା କଣ୍ଠୀ ଜଳେ ଜୟ ପନ୍ଥିଲୁ ତେବେବି
ମାତ୍ର ସେ ଗୋଟାଇ ପାଇବାରୁ ଜାହାର ଲୁଚ୍ଛ
ହେଲା ।

ଦୂଷଣ୍ଡ ରେଶାର କିବରଣ ଏହି ଯେ ଏ
କଗରର କଣେ ପଥାକ ମହାଜନ ମଧ୍ୟରୁଲାଲ
ରମରତ୍ତ ଗର୍ବ ଏ ୧୦ ଶ୍ରୀ ସମୟରେ ରେଜ-
ଞ୍ଚିତ ମହାବୁନୀର ବିଶ୍ଵାଙ୍କ ବସାକୁ କି କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଯାଇ ଥିଲେ । ଫେର ଅସିବା ଦେଲେ ବସାକୁ
ଦିଗ ପଢିଗ ତାକ କାହାର ଅସିଥିରୁ ଏମନ୍ତ
ସମୟରେ ପାଇ ଛାଣ ମନ୍ତ୍ରୀ ତାହାକୁ ତମ୍ଭେ
ରେ ଧୂଳ ଅବା ଅର୍ଦ୍ଧବସ ପକାଇ ଦେଲେ ।
ସେ ସହଶୀରେ ଥାନ୍ତେ ମନବାରେ ରହିଲେ
ଗେରମାନେ ତାହାଙ୍କ ଥର ଦେବରୁ ସନ୍ନାର
ଅନନ୍ତବ୍ରତ ମୁଦି ଓ ବୋତାମ କାଣିଲେ
ତାହାଙ୍କ ଭଲେ ପବାରଦେଇ ପଲାଇଗଲେ
ତାହାଙ୍କ ସରରେ କଣେ ନୁହର ଥିଲ ତାହାକୁ
ମଧ୍ୟ ଏକ ଜଣ୍ଠି ଥ ଦେଇ ତାହାଠାରୁ ବସ୍ତୁକି
କୁତାଇ ନେଲେ । ଏମାନେ ତାବସକାନ୍ଦେ
ଲୋକେ ଦୌତିଥସି ଏ ସବୁ ଅବସ୍ଥା ଦେଖିଲେ
ମାତ୍ର ତେବେଳକୁ ଗେର କାହାକି !

ଭୂଷାୟ ଗେଣ୍ଟିର କଥା ଏହିପରି ଶୁଣିଲୁ
ଯେ ଜଣେ ସୁବାଳାରେ ପାଞ୍ଚମାତ୍ରଙ୍କା ଥିବାର
ଦେଖି ଏବତଣ ଜାହାରୁ ଯାଏ ଦେଖାଇବା
ଦାହାନାରେ ସନ୍ଧାପତ୍ତର ତାହିନେଇ ଗଲ
କରମ୍ଭାଥବିନ୍ଦୁର ଏବଂ ଗଲରେ ଜାହାରୁ ମାତ୍ର

ବସି ତାହାଠାରୁ ଝକ୍କା ଛନ୍ଦାର ନେଉଥିଲ
ଏମନ୍ ସମୟରେ ଡକୁ ସୁବାର ଚିକାର ଶୁଣ
ପାଇଁ ବିଶାଳେ ଦୌର ଅଧିଲେ ଓ ପୁରୀ
ରିଜ୍‌ଷ୍ଟ୍ରିକ୍‌ଟରଙ୍କ ଘର ବିକଟ ଥିବାରୁ ବନ୍ଦିଷ୍ଟବଳ
ଅଟି ତାହାକୁ ଧରିଲେଣାମ୍ଭାବରେ । ଏହି ବିଧିକୁ ପୁଲିସ୍-
ଥିର ଗଲାଣ ଦେବାରୁ ବାଜିରେ ଆହୁ ।

ତିବି କମ୍ପର ରେଣ୍ଡା ନିଷ୍ଠାରୁ ଶେଷ କମ୍ପର
ଥିଲ ପଢ଼ିବା କହୁ ସୁଗର କଷ୍ଟଯୁ ଅଚ୍ଛଳ କାରଣ
ଅପର ରେବରକ ଏଥରେ ଭୟ ଦେବ ଆଜି
ସ୍ଵତ୍ତବଦୀଧରେ ଏକ ନେବମାନେ ଜଗିଥିବା
ଆବଶ୍ୟାରେ ଏପକାର ଗେଣ୍ଟା କରିବାକୁ କାହାର
ସାହସ ହେବ କାହାର । ଯେବେ ଏକନମ୍ବର ସୁଦା
ଧର୍ମତ ନ ଆନ୍ତା କେବେ ଏପକାର ଆଜାନ-
ଗୁର ଦେଖି ବୁଦ୍ଧି ହୁଅନ୍ତା । ତଥାତ ଲୋକେ
ଶୃଙ୍ଖଳ ଜାହାନ୍ତି ଗେର ଉସ୍ତରେ ଏ ଶ୍ରାନ୍ତ
କାଳରେ ସୁଦା ଘର ମେଲାକର ଶୋଇବାର
ସାହସ କେଉ କାହାର । ପାଧାରଣ ଘବ ଏହି
ଯେ ଗୁରୁଲ ଯେମନ୍ତ ପୂର୍ମଲ୍ୟ ହେଉଥିବା
ଗେଣ୍ଟ କଟିବାର ତେମନ୍ତ ସ୍ଵଯୋଗ ହେଉଥିବା
ଶ୍ରୀକାଳ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗେବରିଯୁ ବବ
କାହାର ।

କୁଥିବ ହୁଅଇ ଯେ ମୋଧ୍ୟବଳରେ ଆଜି
କାଲି ହିତ୍ତର ଖେଳୁ ହେଉଥିଛି ଓ ଗେଣ୍ଠ
ସଙ୍ଗେ ଘରପାତ୍ର ମନ୍ଦ ହେଉଥିଛି । ଦିଷ୍ଟିଲେ-
କମାନେ ଧାର ଗୈରକର ନ ପାରିଲେ ଥାନ
ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଏରେ କିମ୍ବା ଲଗାଇ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି
ବେଳକ କିମ୍ବାରେ ଥାନ ଗୁରୁଲ ଅଛି ବୋଲି
କବର୍ଷିମେଣ୍ଟ ଉପାର ପ୍ରକାଶ କାହା ଦେଇ କାହାକୁ
ଦିନ୍ତି ମୋଧ୍ୟବଳରେ ଅଛେବିଲେବ ଥାନ
ଗୁରୁଲ ଦିକ୍ଷାକୁ ଅଭିନ୍ଵତ୍ତ କଷ୍ଟ ପାର ଅଛନ୍ତି ।
ଆଠ ଦିନରେ ଗୁରୁକ ଦିକ୍ଷା ଦୂଃଖମାନେ
ବେଳେବାଳ କିମ୍ବାହ ହୋଇ ପାରବେ? ସ୍ଥାନମୂ
ହାଦିମମାନଙ୍କର ଏ ବିଷୟପୁଣି ଦୃଷ୍ଟିକର କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ବିନୋଦପ୍ରସାଦରେ ବରକା ଅଭିନ୍ଵତ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ
ହୋଇଥିଲା ।

— * —
ଅମ୍ବେମାନେ ଏକଖଣ୍ଡ ଶୁରକବର୍ଷର ସମ୍ବନ୍ଧି-
ପ୍ରଦରହାସ ଉପହାର ପାଇବାର ବୃଦ୍ଧିତାପହଞ୍ଚ
ଶୀକାର ବରୁଆହି । ଏହା କଟକ କଲେଜର
ପ୍ରଧାନଶିଳ୍ପିଙ୍କ ବାରୁ ବିଷେଦକନ୍ତୁ ବୟସ ଗୋଥିଲୁ
ଏମ୍, ଏବହାସ ଗାହାନ୍ ସୁରତର ବଙ୍ଗଲା ପ୍ର-
ପ୍ରବରୁ ଓତିଆଶାରେ ଅନ୍ତବାଦର ହୋଇଥାଇଲା
ଏଥରେ ଅର୍ପେଣାପନବେଶ ସମୟର କଳିକ

ବର୍ଷର ଅରମ୍ଭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତବର୍ଷର ଲକ୍ଷିତାଏ
ସମେପରେ ଲେଖାଅଛି । ସିରେବବାବୁ ଅଭ୍ୟଳ
ବାଳ ଦେଲେ ଡେଣାକୁ ଥିଏ ଏଠା ଜୀବାରେ
ଖଣ୍ଡିଏ ପୁସ୍ତକ କହାର କରିବା ପ୍ରଶଂସାର ବିଷୟ
ଅଟଇ ଓ ସଦ୍ୟିତିକ କଂଗଳ ବିଦ୍ୟାଳୟର
ଦୂରୟ ପଣ୍ଡିତ ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞଙ୍କୁ ବିବାଧ ଶର୍ପଥୀ ଏଥିରେ
ବିଶେଷ ସାହାଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ହେଉଥୁ
ଜୀବାଲ୍ଲ ଦେବା ବିଚିତ୍ର ନଦୀର ତଥାପି ସିରେବ
ବାବୁ ଡେଇବାରୀ ପ୍ରତି ସମାଦର ଦେଖାଇଅ-
ଛନ୍ତି ଏହା ସ୍ଥିବାର କରିବାକୁ ହେବ ଏହି ପୁସ୍ତ-
କର ମୂଲ୍ୟ ସେପରି ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ରହିରୁ
ଧର୍ମ ଜଣାଯାଏ ସେ ସେ ଅବୀ ଲଭର ଆଶା-
ରେ ଏ ପୁସ୍ତକ ପରିଧିକ କର ନାହାନ୍ତି । ପୁସ୍ତ-
କର କଲେବର ତିମାର ୧୦ ପେଜୀ ପୃୟ ୨୫ଟା
ଓ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୫ ମାତ୍ର—ଏହା ବିଦ୍ୟାଳୟର
ଉପଯୋଗୀ ହୋଇଅଛି ।

‘ଉତ୍ତରମଧୁପ’ ନାମରେ ଏକଖଣ୍ଡ ମାସିକପତ୍ର
ଏ ସ୍ପୃଦରେ ଉପକାର ପାଇ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାଚୀ
ହୋଇଥାଏ । ଓଡ଼ିଆରେ ଏପରି ପଢ଼ି ନ ଥିବା
ଲିଖାର ବିଷୟ ଅଟଇ । ବାଲେଖରରେ ପ୍ରଥ-
ମେ ଏଥର ତେଜ୍ଜ୍ଞା ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ତାହା
ରହିପାରିଲା ନାହିଁ ଓ ରହନ୍ତା ଅବା କପର
ସବ୍ସାଧାରଣକ ସାହାଯ୍ୟ ଉପରେ ଯାହାର
ଅତ୍ଯନ୍ତ ନିର୍ଭର କରଇ ତାହା ଦୂର ଗୁରୁ ଜଣର
ତେଜ୍ଜ୍ଞାରେ ବିପରି ରହିବ ? ଓଡ଼ିଆ କଙ୍ଗଳା-
ଠାରୁ ନିର୍ବିନ୍ଦୁ ଓ ଅଶ୍ଵିନିର ଦେଖ ହେଲେବେଳେ
ଏଠାରେ ଯେତେ ଦ୍ରୁବ୍ୟବନ୍ତ ଓ ଶିଖିଛି କେବଳ
ଅତ୍ୱିକ୍ରମ ମିଳିବି ପଢ଼ି ଜୀବର ରହିବା ହିତର ନୁ-
ଦୂର ବର୍ଷରେ ଟ ୫୫ ଟଙ୍କା ବି ଟ ୧୫ ଟଙ୍କା ଦେବା
ଦିଲ ମୋହ ଓଡ଼ିଆରେ ଲାଗା ନାହାନ୍ତି ତେବେ
ମନ ଦେବା ଅବଶ୍ୟକ । ଆମେମାନେ ଅଶାକର୍ଷ
ଯେ ଉତ୍ତରମଧୁପାନେ ଏଥୁପୁଣେ ମାସିକ ପଢ଼ି
ପଢ଼ି ଯେପ୍ରକାର ଅନାଦର ଦେଖାଇଥାଇଲା
ଦର୍ତ୍ତମାନ ସେମନ୍ତ ସେପରି କରିବେ ନାହିଁ ଓ
ସେପରି ହେଲେ ଓଡ଼ିଆରେ ଶିଖାର ଉନ୍ଦର
ହୋଇଥାଏ ଏମନ୍ତ ବୋଲିବା ନିବାନ୍ତ ଅଶ୍ଵେ-
ଶ୍ଵେତ ହେବ । ଆମେମାନେ ପ୍ରଥମ ସଞ୍ଚାର ପାଠ
କରି ଅନନ୍ତର ହୋଇଥାଏ ବାସୁବନ୍ଦରେ ଏବା
ସ୍ପର୍ଶୀୟ ହୋଇଥାଏ ଏକ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଲେ
ଏବା କମେ ଦିଲ ହେବ ଏମନ୍ତ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖା
ଯାଇଥାଏ । ପଢ଼ିବା ଅତ୍ର ବାର୍ଷିକାମ ହେଉ ଏହି
ଆମେମାନକର୍ତ୍ତର ଅଶା ।

ସାମାଜିକସଂବାଦ ।

ଅପୂର୍ବମାନଙ୍କ କହିଲନର ଗର ସୋମବାର
ରୁଧରେ ଜୋରଥା ଓ ପୁଣ୍ଡ ଗସ୍ତ ସକାଶେ
ଯାଏ ଦଲେ । ଶୁଣାଯାଏ ତନି ସପ୍ରାହରେ
ଫେର ଅଧିବେ ।

ଗତ ଫେବୃଆରୀ ମାସରେ କଟକ ବନ୍ଦରଠାରୁ
ପ୍ରାୟ ଜଗିଲ୍ଲା କେଉସହଜାର ଟଙ୍କାର ଦ୍ଵବ୍ୟ
ରଧାନୀ ହୋଇଥିଲା ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ବାରହଜାର
ଟଙ୍କା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦ୍ଵବ୍ୟ ଓ ଅବଶେଷ ସମସ୍ତ
ଆଜି ଜୁଲାଇ ଅଟ୍ଟଇ ଭାଗୀ ମାନାଙ୍କ ଓ ବମ୍ବେଇ
ଓ ମରଚଦ୍ବୀପକୁ ଯାଇଥିଲା । ଏମାପରେ ଆମ-
ଦାନା ଦ୍ଵବ୍ୟ ଅଛି ଥିଲ ଜହିର ମୂଲ୍ୟ
ଟ ୮୭୦୮ ଅଟ୍ଟଇ । ପ୍ରତି ମାସ ଏତେ ଅଧିକ
ପରିମାଣରେ ଗର୍ଭ ରଧାନୀ ହେଲେ ଏ ପ୍ରଦେ-
ଶର ଲୋକଙ୍କ ଅଛି କଣ୍ଠ ବାଞ୍ଚିବ ଏଥିରେ
ଦିନିଧି କହି ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ରଧାନୀ ହେବୁ
କଣିକାପ୍ରାଣୀ ଦୁର୍ବଳ କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରିବାକୁ
ହେଉ ଅଛି ।

ଶୁଣାଯାଏ ସେ ଏଠାର ଗାଥାରଣ ବାରିକ-
ମାନ୍ଦୁର ଅର୍ପିବ ଉଠ ଯାଇ ତହର ବାର୍ଯ୍ୟ-
ସମସ୍ତ ଲାଭଗୋତ୍ତମ ଏଳାକାର ବାରକମାନ୍ଦୁରଙ୍ଗେ
ଦ୍ୱାରା ଦିବାହି ହେବାର ସ୍ଥିର ହୋଇଥାଏ ।
ବାରକମାନ୍ଦୁର ମହିଳାଙ୍କ ଅନେକ କର୍ତ୍ତକ
ହେଉଥାଏ ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରକୃତରେ ବିଗେଷ ବ୍ୟୟ-
ଜଣା ହେବାର ଦେଖା ଯାଉ ଜାହାଁ ।

ପୁଲିଷ୍ଠ ବନୋବସ୍ତ ଏବପ୍ରକାର ହୋଇ-
ଗଲା । ବାବୁ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାଧ ଦୋଷ ଓ ମୃଜିଷ
ଅଛିଲା ଶାକ ପୂର୍ବ ଦେଇଲା ପାଇଁକେ ମାତ୍ର
ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି ବୋର୍ଡରୁ ସବୁ ଥାନାରୁ ଏହି
ଦୁଇଯୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାଇଥିବାରୁ ବନ୍ଦ ହେଲେ ।
ନେଇନ ପୁଲିଷ୍ଠ କାଣ ହେବା ଦିନରୁ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାଧ
ବୋର୍ଡରେ ଥିଲେ ସମ୍ମଳ ଥାନାର ପରିଶାମ
ଏବାକୁ ଭାଗ ଦୋଥ ହେବ । ମାତ୍ର ସେ ଯେମନ୍ତ
ଯୋଗ୍ୟ କମଣ୍ଗଣ ଜର୍ବରେ ଘଂଗୁର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ
କୁଆଜ ଯେ ଏହାକ ଅଧୀକରେ ପୁଲିଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟ
ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଚାଲିବ ।

ଗର୍ବ ବାଚୁଣୀ ଯାଏଇରେ ଯାତ୍ରିରରେ ପ୍ରାସାଦ
ଅଥଳୟ ଯାଥି ବକ୍ରିତ ହୋଇ ଥିଲେ ସୁନ୍ଦର
କଷ୍ଟଧୂ ଯେ କୌଣସି ଗେଣୀ ଉତ୍ତମାଦ ଅପରିଦ୍ଵା
ହୋଇ ଛାଇଁ । ଯୁଲିସ ବରକ ଥିଲେ ।

ଯାଇସୁରରେ ଟକାରୁ ସେ ଏ ର ଲେଖାଏ
ଶୁଭିଲ ବନ୍ଦୁ ହେଉଥାଏ ଓ କିଣିଗ୍ରାମାନେ

ନୀତିକ ଦୁର୍ଲିପ୍ତ ଭୁଲ୍ୟ ଏ ବାଳକୁ ଜୀବ ଦର୍ଶାଇଛି ।

ଯାଇଥୁର କିବନ୍ଦୀ ଏବଂ ଆମୁଗଛରେ
ଆଶ୍ରୟପ୍ରକାର ଆମୁ ଫଳଥିଲା । ଏବଂ ପେତ୍ରାର
ମୁଳଗରେ ଦୂଇଗୋଡ଼ା ବଢ଼ି ଆମୁ ଜଦୁଆରୁ
ନ୍ରମଣଃ ଛେଟି ହୋଇ କଣାପର୍ବନ୍ଧ ଓ ଗେଷ-
ରେ ବନ୍ଧନ ଦେଖାଯାଇ ଥିଲା । ଲୋକେ ଏହାକୁ
ଭବିଷ୍ୟତ ଅମଙ୍ଗଳ ଚିହ୍ନ ବୋଲି ଘେଜି ଅଛନ୍ତି

ବାଲେଶ୍ଵରରେ ପୁନକାର ସରବେ ଅପିର
ଫିଟିଲ ଓ ଗ୍ରାସକୁ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସାହେବ ଏକଜ-
ବିର୍ତ୍ତିବ ଛଞ୍ଚିମଧ୍ୟ ସିରପ୍ରା ଘେବ ସେଠାକୁ
ଅସି ଆଜିବୁ । ବୋଷ୍ଟବେଳାଲ ବାମରେ ଯେଉଁ
ନୀତିକ କାଳ କଟକରୁ ବିଲବତୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ହେବାର ମୁର ହୋଇଥାଏ ସେଥିର ବାର୍ଯ୍ୟ
ଶାଶ୍ଵତ ଅରମ୍ଭ ହେବ । ଓ ଏହି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ
କାଳ ଖୋଲା ହେବାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହେଉଥାଏ ।

ଗତ ସପ୍ରାହିରେ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପୀ
ବୁଝି ହୋଇ ଥିଲା । ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ କିଞ୍ଚିତ୍
ବୁଝି ହୋଇଥାଇ ମାତ୍ର ତାହା ମନ୍ଦିରରେ ନୁହଇଲା ।
ବାହୁକାରୁ ଅବଶି ହେଲୁ ଯେ ବାଲେ-
ଶ୍ୱରରେ ମୋଟ ଗର୍ଭିନୀ ମହିଳା ଠାୟ ଛାଇ
ହୋଇଥାଇ ।

ସୁରତର ଦୋବାନଦାରମାନେ ଯେଉଁମେଳ
କର ଥିଲେ ତାହା କିମ୍ବା ଯାଇଅଛି କିନ୍ତୁ ସହ-
ଜରେ ନାହିଁଲା । ଦୋବାନଦାରମାନେ ମେଳ କରି
ଅଜ୍ଞାନୀର ବରଥିଲେ କିମ୍ବା ରେ ସେଠା ମାତ୍ର—
କ୍ଷେତ୍ର ଏବଂ ବାରିବନାଖୁର ଓ ଅନେକ ଦେଶୀୟ
ମେଳ ଥାର ପାଇଲେ । ତାହାଙ୍କ ମେଳ
ଭାଣ୍ଡିବା ପାଇଁ ସିଧାହୁଳ୍କ ସାହୁଯଥ ନେବାର
ପ୍ରସ୍ଥାବନ ହୋଇ ଥିଲା । ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ଗୋଟିଏ
ତିବି ଜଣଙ୍କ ଦେହରେ ଲାଗିଥିଲା କିମ୍ବା ମୁହଁରୁ
ଜଣେ ମର ଯାଇଅଛି । ୩୫ ଜଣଧରୁ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । କମ୍ପେଇର ଅଭି ବେତେ ଶ୍ଵାସରେ
ଏପରି ମେଳ ହୋଇ ଥିଲା ମାତ୍ର ସେ ସବୁ କିନ୍ତୁ
ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଭାଣ୍ଡି ଗଲା । ଲାଲପେନ୍ଦ୍ର ଶାହୁର
ଏ ମେଲର ବାରଣ ବୋଲି କଥିତ ହୁଅଲା

ହିନ୍ଦୁ ପେଟ୍ରୋଅଟ୍ ଲେଖିଥାଇଲୁ ବି ରେଳ
ଗାଡ଼ିର ଚୈରମାନେ ସାମାଜିକ ଗେରାଠାରୁ
ଅସ୍ତ୍ରକ ବିରୁର ଅଟନ୍ତି । ଜଣେ ମହାଜନ ୧୯-
ପିପା ଦିଅ ଉଷ୍ଣଭାର୍ତ୍ତିଶୀଘ୍ର ବନ୍ଧାନିଙ୍କ ରେଲଗା-
ଡ଼ରେ ପଠାଇ ଥିଲା ଉଷ୍ମମୟରୁ ବାଟରେ ୨୦
ପିପାର ଦିଅ ଉଠିଯାଇ କେଲ ଭିରତ ହୋଇ
ଥିବାର ଦେଶା ଗଲା । ମହାଜନ ପ୍ରେସ୍ ଅଧି-

ଲୁହରେ କାଳଗନ୍ଧର କଷ୍ଟାବିଭୂପରେ ତଥା
ପାଇ ଅଛି ଏବବ ସୁଶର ବିଷୟ ଅଙ୍ଗ ।

ମାନୁକର ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗ ପାଉତ ସ୍ଥାନ ସମସ୍ତର
ଲୋକ ଧୂମା ହୋଇଥିଲ ଜହାନ୍ତରେ ହେବାଯାଇ
ଅଛି ବି ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗ ହୋଇ ନାହିଁ
ସେଠାରେ ଲୋକର୍ମା ଶତବିଷ୍ଣୁ ୫ ଜଣ
ଲେଖାଏ କାହା କାହାରେ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇ ଅଛି
କିନ୍ତୁ ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗ ପାଉତ ସ୍ଥାନରେ ଶତବିଷ୍ଣୁ ୧୦୦
ଠାରୁ ୨୫ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣା ହୋଇଅଛି ଅର୍ଥାତ୍
ଏକ ସ୍ଥାନର ଅଧିକ ବାକର ବୃଦ୍ଧି ଏବବର୍ଷର
ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗରେ ଅଦ୍ୱୟ ହୋଇ ଅଛି !

ରୁଷିଯାରେ ଅଛିକାଳ ହୃଦ ସେଗର
ଅରଣ୍ୟ ପ୍ରାଚୀର୍ଦ୍ଧକ ହୋଇ ଥାଏ ତହିଁ ଯାମୀମାର
ବେଶିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ସ୍ଵାକ ନ ପାଇ ସେଶ-
ମାକେ ପଦାରେ ମର ଯାଉ ଅଛନ୍ତି । ରୁଷିଯା
ପ୍ରତି କିଛି ଦେବଲୁହୁ ହୋଇଥାଏ କି ?

ବୁଣିଦ୍ୱାର ସଂବାଧପତ୍ରମାନଙ୍କରେ
ଲେଖାଯାଏ ଯେ ଭବସ୍ଥ ସୁଷରେ ବୁଣିଦ୍ୱାର
ସମ୍ମାନକଳିତ୍ତି ପଦାର୍ଥମାନ ଜୟ କରି କେବେ
ଅଛନ୍ତି ଯଥା-୨୭ ପାଶା ୫୧,୫୦୦ ସରଳ
ବନ ବର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ୪୧୦୦ ଯୋଡ଼ା,
୧୨୮ ତୋପ, ୨୦,୦୦୦ ରାଶି, ୮୦୦୦୦
ବନ୍ଦୁ ଓ ପିଣ୍ଡଲ, ୨୦୦୦୦ ବୃତ୍ତାର ଗିଲଟି
ହୋଇଥିବା ଅଶ୍ଵବେହିକ ପିଣ୍ଡଲ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ
ବାର ଏବଂ ପାଞ୍ଚଲକ୍ଷ ଅତ୍ୱକ ବାରଦ ଜୋଡ଼ା
ପାଇ ଅଛନ୍ତି । ଏତେ ସୁଷ ସାମଗ୍ରୀ ହରାଇଲା
ଉତ୍ତାରୁ ଭବସ୍ଥ ପରାଇଛି ହେବ ଏଥିରେ ବିଶ୍ଵା
ଦ ଅଛି ? କେତେକାଳର ସଞ୍ଚାର ଦ୍ୱବିଧ ଏକ
ସୁଦରର ନଷ୍ଟ ହେଲା !

କଥ୍ର ହୁଆଇ ଯେ ତିରବାପାହୁ ଏଇନବା
ଗଛ ଦୁଇସା ସଙ୍ଗେ ସକାନତ୍ତ୍ଵ ଥିବାରୁ ଜାହାଙ୍ଗ
କର ଅଥେନ ସେକାମାନେ ଜାହାଙ୍ଗ ସଙ୍ଗ ପାର
ନାହାନ୍ତି । ଶୁଣୁବ ପ୍ରତି ତିବିବ ମାସ୍ତା ଦେବ
ସ୍ଵଭବିବ ଅଟଇ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ପ୍ରଦେଶରେ ଗୁରୁତବ କାହିଁ ପୁଣୀ-
ପେଶା ରେଳେ ହୋଇଥିବାର ଜଣା ଯାଏ ।
ପୁରେ ପୁରେ ଏକ ଛାଲାରେ ଟଙ୍କାକୁ ସେ ୨ ର
ପ୍ରୟେୟକୁ ମିଳିଥିଲୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ୧୦ ଟୁ
ଅସୁର ମିଳୁ ଜାହିଁ ଓ ଉପାକପକୁଳରେ
ସେ ଯେଉଁ ହୋଇଥାଏ । ଅନୁଗନ୍ଧ ପ୍ରଦେଶରେ
ସେ ୨ ରିଯାର ସେ ୫ ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛି ।

ପାଦ୍ୟ କିମ୍ବା ରେ ଲେଖାଥିଲୁ ଯେ ମାନ୍ୟମ
ବର ଉତ୍ତକ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରସାଦକ ମୋଧଗଳ
ଅଧିଲବେଶ ଗୀତ୍ର ବସେବାର ସମ୍ମାଦକା ଥିଲୁ ।

ଦେବତାଙ୍କର ଚଳନମାତ୍ର ତା ୧୦ ରଜରେ
ଶବ୍ଦ କୁଆପଥର ବୁଝି ହୋଇ ଥିଲା । ଗେଟିଏ
ଶିଳାର ବ୍ୟାସ ୨୫ ଛାତାରୁ ଓ ଛାପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅନୁମାନରେ ବରଥଫଳ ପର ହୋଇଥିବ ।
ଜପରଳ ଘର ଜଳବଣୀ କର ଦିଇରକୁ ଅସ
ଥିଲା । ଏଥରେ ବିଷ୍ଟର କ୍ଷର ଗୋଟିଏଛି ।

ହାରବେ ଟର ଜଳ ମାନ୍ୟବର ଦେଖ
ସାହେବ ବଳବରକ୍ଷଣ କର୍ମ ପରିତ୍ୟାଗ କର
ଚଳନ ମାତ୍ର ତା ୧୦ ରଜରୁ ପେନ୍‌ବନ ନେଇ
ଅଛି । ଏ ମହାଶୟ ଶତ କର୍ତ୍ତର କର୍ମ କଲେ ।
ଏଥମୟ ର ପାପ୍ତ ଏବବର୍ଷ ଅନ୍ତବାଶ ନେ-
ଇଥିଲେ । ଅବଶିଷ୍ଟ ୧୦୫ ବର୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ
ଥିଲେ । ଏପର ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଧଳ୍ପ ।

ଦାରକଳିଙ୍କୁ ବେଳମାତ୍ର ଫିଟିବାରୁ ଏବର୍ଷ
ସେଠାରୁ ବିର ଉତ୍ସନ୍ନେବ ଏହି ଗ୍ରାମକାଳର
ଦୀର୍ଘବିର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖା ଯାଏ । ବର୍ଷମାନର
ମହାବଳୀ ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେଣି ଓ
ବରଳାର ଲେଖୁକଣ୍ଠ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜଳ ଗୁରୁବାର
ସେଠାରୁ ଯାଦା କର ଅଛନ୍ତି । ସେଠାରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୁଣି ମହାବଳୀ ତାପ୍ୟ ହୋଇ
ଅଛି । ଏଥ ଜଭାରୁ ଅଛନ୍ତି ବରିବ । କେବଳ
ଗୀରଳବତାଯରେ ସେଠର କୃତା ବିବାହର
ହୋଇ କି ଯାରେ ସ୍ଵଭାବରେ ସାମାଜିକ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ
ଓ ଧୃତିକର ବଜା କଷ୍ଟ ହେବ ।

ପ୍ରେରିତ ପଥ ।

ମାନ୍ୟବର ଶାସ୍ତ୍ର ଶା ଉତ୍କଳବାଚିକା ସମ୍ପଦ
ଦିବ ମହାଶୟ ସମୀକ୍ଷାପ୍ତ ।
ମହାଶୟ !

ପାରିବୁବ ଗତ କୁଷ ପ୍ରସାଦିତାରୁ କିବେଦତ୍ତ
କରୁଥିଲୁ ଯେ ଅତିରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଏବ ମାତ୍ର ଦେବ
ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ବାରୁଳ ଗୁରୁତ୍ବମାନକର ଅଲ୍ପକ
ପ୍ରାପ୍ତବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅନ୍ତରୁ ବିବାହମାନେ ଅତି-
ପାପ୍ତ ମନୀ ବହବାରେ ବାରାନିଷାତ କରୁଥିବନ୍ତି
ଏପର ବନ୍ଦ ସମୟରେ ବାରୁଳ ଶୁଗାଙ୍ଗ-
ବିବର ଦିଲବି ହୋଇ ଗ୍ରାମମାନକରେ
ପ୍ରବେଶ ପୁଣ୍ୟ ମନ୍ଦିର ମିମା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରାମ୍ୟ
କରୁଛି ଦିନାଧାର କରୁଥିବନ୍ତି । ମଧ୍ୟ ଉପ-
ଗେତୁ କୁର କରୁ ସବଳ ଅହୋରତ ବିଷ୍ଣୁ
ଦିବରେ ମନୁଷ୍ୟମାନକର ଗପୁନାଗାରରେ
ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଦେବେକ ସହିତରେ ପ୍ରାଣ
ଦିବର ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେ ଅନୁମାନ କରୁ
ଯେ ସେମାନକର ମୁହଁ ସଂଜ୍ଞ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ଏବମତ

ହୋଇ ପାରେ ଅତିବ ଅମ୍ବେ ଏବାବୁଗ
ଭୟାନକ ଦିପଦାନ୍ତରେବନ ପରିବ ଅପଣଙ୍କୁ
ଧାର୍ତ୍ତନା କରୁଥିଲୁ ଯେ ଅପଣଙ୍କ ଯଶାଳୟରେ
ଗୁରୁକର ଦିଗନର କିଛି ଉପବିଷ ଭାଷଧ
ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ମାତ୍ର ଦିପାତ୍ମି ହୋଇ ମୁହଁ ତ
ସପ୍ରାବଦମ୍ପାଦପଥରେ ମନ୍ଦିରକର କଲେ
ଅମ୍ବେ ଚିରବାଧିତ ହେବୁ ଅମ୍ବେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବାଦ
କରୁନାନକର ଉପବିଷ ଭାଷଧ ଅପଣଙ୍କର
ସାପ୍ରାବଦମ୍ପାଦପଥରୁ ଅବଗତ ହୋଇ
ପ୍ରାର୍ଥନାୟ ଭାଷଧ ଥିବାର ବୋଥ ବରୁ । ଯଦି
ଆଏ ତେବେ ଅପଣ ବଦାପି ହେଲା କରିବ
ନାହିଁ ରତ ।

ଗମସ୍ଥାନୀ ଦୋଷ

ସୁଶ୍ରବଣାକର ସେବନ ।
ରାଗ ବଜାଳାଗ୍ରା ।

ଆଜି ରାଜସ୍ତରେ,
ଭିନ୍ନାଦିନା ସମ
ସୁଶ୍ରବଜ ପାଟେଇଣା ।

ପତ ମଞ୍ଜୁରଲେ,
କାନ୍ଦନ୍ତି ବିବଲେ,
ଶୋକେ ବବଶା ମୁନ୍ଦା ॥

ପାଶେ ରାଜଶିଶୁ,
“କାହିଁବ ମା କାନ”
ବୋଲି ଟାଣର ଅଛନ୍ତି ।

ନ ରୂହାନ୍ତି ସବେ,
ଅସ୍ତିରହୁଦିଷେ
ବିଷ୍ଟକୁଣ୍ଡି, ଅଶୁଳି ।

ନିଷ୍ଠରବ୍ୟାଧର
କୁରଙ୍ଗଅଙ୍ଗନା ପର ।

ଆଜି ଅକୁଳ,
କିଟପଟ ପ୍ରାଣ
ଶୋକେ ବୋଲନ୍ତି ମୁନ୍ଦା ॥

ସବେ ବରେ ଥାଜ,
ଗରନରବାଗ—
ପୁଜ୍ୟ ପ୍ରାଣନାଥ ମୋର ।

ବଳକେ ଅକୁଳ,
ହୋଇଶ ଲଭଲେ
ଏ ଦୁଃଖ ଅସଦ୍ୟ ପାର ।

ପ୍ରାଣକାନ୍ତ ମୋର,
ଦରୁଣ୍ୟୌବନେ
ଆଜି ହୁଣ୍ଝେ ବନୀପୁରେ ।

ନିର୍ବିପ୍ରଭାଗ,
କାହିଁବ ଅକୁଳ
ବହୁକୁ ଏ ଅବଲାରେ ।

ପ୍ରବଳଦରବ,
ବରଙ୍ଗ ତୋହର
କାହିଁବ ଏ ବଜମନା ।

ସୁଖାଶାସନଲେ,
ଦିପାର ପହିଲେ
ନେଇଶ୍ୟକୁଣ୍ଡେ ଗଞ୍ଜନା ।

ସେହି ପ୍ରିୟପତି
ବରପଦ୍ମେ ଦେବ
ସମର୍ପିଲୁ ମୋ ଜାବନ ।

ତାଙ୍କ ବିତ୍ତରେ,
ନେଇଶ୍ୟଅନାରେ
ଏ ପ୍ରାଣେ କି ପ୍ରଫେକ୍ଷନ ।

ସେ ଦୁଃଖପଦ୍ମ,
ଦୋଷ ଆସୁଥିଲୁ
ଦୋଷରମେସୁ ବେଶରେ ।

ପ୍ରଭାବ ତାହାର,
ହେବ ବ ରେ ଥର
ଆର୍ତ୍ତ ପ୍ରାଣ ଏ ପିଣ୍ଡରେ ॥

ତେବେ ରେ ଶମନ,
ଦୁଃଖ ପ୍ରମନ
କର ଥିଲୁ କବନ ।

ମୋ ପର ଜନର,
କୁ ଏକା ଦରଶ
ସ୍ଵାଗର ତୋ ଅଗମନ ॥

ସୁଖ-ଆଶା ଯାର,
ଏ ମରାମଣ୍ଡଳେ
ଭାଗ୍ୟବଳେ ସମୁଦ୍ରଳ ।

ସେ ବିନା ତରବ,
ତୋର ଖରଶର
ମୁହଁ ମୋପନ୍ନେ କୁଣଳ ॥

ଜଗତର ଲାଥ,
କାଶ ଏ ଦେବବନ ।

ଏଥୁ ମୁହଁ ହୋଇ,
ଭୁବି ସେଠାବେ
ଯହିଁ ମୋ ଜାବନାବନ ॥

ଅନୁର କଥାଏ,
ବିଷ୍ଣମହାପ୍ରଭୁ
ଜଣାଇଛି ପାଦବଳେ ।

ଶୁଭକୁଳ ଯୋଗ୍ୟ,
ତଳପୁ ମୋଦର
ଦେଇ କୁମୁ କୁଣାବଳେ ॥

ଶା ମ—

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏହାର ସମ୍ପଦାଧାରକୁ ଅବସର କରିବ ଦଶ ମାତ୍ରରେ
ସେ, ତେବେ ମେତାବସ୍ତୁରେ ତନମୋଟ ଦରି ଧାର ଅଛି;
ସେଇମାନେ କ ପ୍ରକେତିବା ମାନ୍ୟବର ବା ଉତ୍ସାହର
ପାଦ ବିଦ୍ୟକେ ସେମାନ୍ତି ଗୁରୁତ୍ବ ବିଦ୍ୟକ । ଏ ରହ
ମେ ୧୦ ମୋଟ ଅବେଳବଳ ଏହି ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ବ ବିଦ୍ୟକ ।
ଅବସର ସେଇମାନେ ରହ ସୁରମେ ଅଧ୍ୟତ କରିବାକୁ
ମାନ୍ୟ ରହନ୍ତି ସେମାନେ ମେ ମାତ୍ର ତା ୧୦ ଦର ମଧ୍ୟରେ
ସମ୍ପଦିକଟ ସହି ଅବସର ଏବନାମ କରିବ କରିବ କୁଣି
କର ଗାନ୍ଧାରରେ ସୁରମେ ଅଧ୍ୟତ କରିବାକୁ
ରହନ୍ତି ହେବେ । ମେ ୧୦

W. D. STEWART.

ବିଜ୍ଞାପନ ମେତାବସ୍ତୁରେ ସୁପରିଷେଟେ ।

ମୂଲ୍ୟାଙ୍କିତ ।

ମାତ୍ର ମୋଟାକର୍ତ୍ତବ୍ୟାତ ମିଳି ବିତ୍ତର କଲାପୁ	୩ ୮
ଚମଦିଶର ବୋଷ	୩ ୮
ବରତମାନ ବୋଷ	୩ ୮
ମହାମହାନ୍ତି	୩ ୮
ମୁହଁ ଅନୁରାଜ	୩ ୮
ବରତମାନରେହେବ ବେତନାପତା	୩ ୮
ବେତନ ବହମତୀକା ବତ୍ର ଅନ୍ତିମ	୩ ୮

ଏ ବ ବହମତୀକା ସହରବତ୍ର ବହମାନକାର ବହମ
ବେତନମାନକ ସହମଧ୍ୟ ମୁହଁ ତ ପ୍ରମହତ ହେବ ।

ପ୍ରକାଶ ପ୍ରକାଶ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୧୬

ତା ୨୨ ଦିନ ମାହେ ଅପ୍ରେଲ ସତ ଟଙ୍ଗ ମସିଥା । ମୁ । କୌଣସି ବି ୨୭ ଜୁଲାଇ ୧୯୮୫ ସାଲ ଶିଳକାର

{ ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେୟୁ
ଦର୍ଶାନ୍ୟମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେୟୁ
ମଧ୍ୟସଲାହୀର ଡାକମାସୁଲ ଟେୟୁ

ଅମ୍ବାନଙ୍କର ପୂର୍ବ କମିଶନର ଗ୍ରାସି
ରେବନସା ସାହେବ ଖୋରଧା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସବା-
ଶେ ବେଶେପ୍ରବାର ଜମିର ବର ବିଷ୍ଟୁଯୁ ବର
ଯାଇ ଥିବାର ଶୁଣାଯାଏ । ଯଥା, ଦରତିହି ଜମି
ପ୍ରତିବର ପରବର ଏବମାଧ୍ୟ କୁ ୫୨
ଲା ଲେଣୀଏ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ଓଥାନଜମି ଉଷ୍ଣଦର
ବଗୋଡ଼ରେ ତେରଣୋରେ ବରକୁ ହେବ
ଦେଉଁ ଶ୍ରେଣୀର ବର ବେଶେ ଅମ୍ବାନେ
ବିଷ୍ଟୁଯୁ ଶୁଣି ନାହିଁ ବିହି ଜମେ ପଥପ୍ରେରବର
ମନ୍ଦ ଏହି ଯେ ଯେଉଁ ଜମିର କର ପୂର୍ବେ
ମାଣପ୍ରତି ୫୦ ଏ ପଞ୍ଚଥିଲ ବର୍ତ୍ତମାନ ବନ୍ଦୋ-
ବସ୍ତୁରେ ଏକଟଙ୍କାରୁ ଅଥ୍ୱବ ହେବ । ଏପରି
ଜମାରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହେଲେ ଖୋରଧା ବିଜ୍ଞାର
ମୋଟ ଜମା ଛାଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଧର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବାର
ସମ୍ଭାବନା । କଥତ ହୁଅଇ ଯେ ଏ ପ୍ରବାର
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବଥା ଶୁଣି ଲେବେ ବାଜର ଅଛନ୍ତି ।
ନୁହନ କମିଶିର ପଞ୍ଚଟ ଖୋରଧାର ଅବସ୍ଥା
ଦେଖି ଅଧିବଚନ୍ତି ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ପଞ୍ଜରରେ ବିହି
ନୁହନ ବିଧାକ ବରଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ଅମ୍ବା-
ନାହିଁ ଜଣା ନାହିଁ ମାତ୍ର ଅମ୍ବାନେ ବୋଥକରୁ
ଦି ଏତେ ଶର୍ଷ ଜମା ଏବାବେଳକେ ଧାର୍ଯ୍ୟ
କଲେ ପ୍ରକାମାନଙ୍କପ୍ରତି ବଜା କଟିଲ ବ୍ୟବହାର
ହେବ ।

ଭରଗେଣ୍ଟାମୁ ସୁଦିପକ୍ଷରେ ଅବସ୍ଥା ବିକ୍ଷି
ନିର୍ମତ ସମ୍ମାନ ଜଣା ଯାଇ ହାହଁ । ସୁଦି ହେବ

କି ନାହିଁ ବେଳୁ ଲିଖୁଥିଲା କରି କରୁ ନ ପାରେ ।
ଗତପ୍ରାତରେ ସରଜବର୍ଷରୁ ବେଜେବ ପଲ୍ଲଟଙ୍କ
ଦେଖାଯୁଁ ସେହା ମାଲଟାକୁ ଧିବାର ଆଜ୍ଞା
ପ୍ରଗରୁ ହେବାରୁ ପୁଣି ହେବାର ଆଉ ବିଳମ୍ବ
ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ ହୋଇଥିଲା । ପଲ୍ଲଟଙ୍କ
ସେନ୍ୟ ଧିବାର ଆଜ୍ଞା ରହିଛ ହୋଇ ବରା
ଗୀତ୍ର ପ୍ରେରଣ କରିବାର ସମସ୍ତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ବମ୍ବେଇଠାରେ ଲାଗିଥାଏ । ଏମାହେ ମାଲ-
ଟାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିଥିବେ ଯେ ସୁନ୍ଦର ଲାଗିଲାକ୍ଷଣି
ସୁଦର୍ଶନ୍ତବୁ ପ୍ରେରଣ ହେବେ । ବଜଳାର ଏକ
ପଲ୍ଲଟଙ୍କ ଓ ବୋତ୍ରାଇର ଏକ ପଲ୍ଲଟଙ୍କ ଅଧ୍ୟା-
ବେଶ୍ୱା ନ , ମୂର ଗୁରଜା, ବଜଳାର ଦ୍ୱାରା
ପଲ୍ଲଟଙ୍କ ବମ୍ବେଇର ଦ୍ୱାରା ପଲ୍ଲଟଙ୍କ ଏକ ମାନ୍ତ୍ର-
କର ଏକପଲ୍ଲଟଙ୍କ ପଦାଳକ, ବମ୍ବେଇଠାରୁ
ଦୁଇପଲ୍ଲଟଙ୍କ ଗୋଲକାଳ, ବମ୍ବେଇ ଓ ମାନ୍ତ୍ର-
କର ତିବକଞ୍ଚାମା ଶାପରସ୍ତ ଓ ମାଇକରସ୍ତ
ସେହା ସତ୍ତ୍ଵର ମାଲଟାକୁ ଧିବାର ଆଜ୍ଞା ପାଇ
ଅଛନ୍ତି ଓ ମେକରଙ୍ଗକରିଲ ଉପ ସାହେବ
ଏମାନଙ୍କର ସେନାପତି ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ପକ୍ଷାନ୍ତରେ ଲକ୍ଷ୍ମନଙ୍କଗରରୁ ଜା ୧୫ ରିଙ୍ଗରେ
ଭାରତାବ ଯୋଗେ ସମ୍ବାଦ ଥିଅଛି ଯେ
ଇଂଣ୍ଟ ଓ ଚୁପୀୟା ନାହିଁରେ ଯେଉଁ ମତ-
ରେବ ଯୋଗ ସୁଧାରିବା ହେଉଥାଏ ଭାବା
ଜମ୍ମିନାର ନାହିଁରୁ ଘର୍ଷଳ ହେବାର ବିସ୍ତର
ଆଶା ହେଉଥାଏ । ବିଲ୍ଲିନଙ୍କଗରରେ ସମସ୍ତ
ବଜାହାରଙ୍କର ଏକ ସର୍ବ ହେବାର ସମ୍ବାଦକା

ଅଛି । ସେମାନେ ବସି ସମସ୍ତ ଘଜାଳ ଚିକଟାର
ଯେ ପଦ ପ୍ରେରିତ ହେବ ତହଁର ଚିଠା ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବେ ଓ ତହଁରେ ମନ୍ଦିରମୂରରେ ଇଂଣଗୁର
ଦାମ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ ଅଥବା ରୂପିଧୂର
ଘବ ପ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଏ ସମ୍ମାଦମାନ
ପନ୍ଥର ଅନକୁଳ ଅପର ଦିନ୍ତ ତହଁର ପ୍ରତିକୁ-
ଲରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ରୂପଶର ସୁଲଭାନ
ଅପଣା ମନ୍ତ୍ରମାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ
ଇଂଣକଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଦୁଭାବ ରଖୁଥିଲେ ସେମା-
ନଙ୍କୁ ବାହାର ବର ଦେଇ ନୃତ୍ୟ ମହିଷର
ସ୍ଥାପନ କରିଥାନ୍ତିରୁ । ଏଥରୁ ବୋଧ ହୁଅର
ସୁଲଭାନ ଇଂଣକଙ୍କ ସହିତ ପତାକ ରଖିବେ
ନାହିଁ ଓ ଭାଷା ହେଲେ ସନ୍ଧି ହେବାର କଠିନ
ହେବ ।

ପୁଣ୍ୟବାନ୍ଧର ଅପୀଲ ମନ୍ଦିରମା ଆଗାମୀ
ବୋମକାର ବାଇବୋର୍ଟରେ ବନ୍ଦର ହେବାର
ଦିନ ସ୍ଥିର ହୋଇଥାଏଛି କିନ୍ତୁ ସେହଳ ବିଶ୍ଵର
ହେବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ବାଦନା ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଦିନ
ଅପୀଲ ଦାଏର ହେଲା ସେହିନ ବର୍ଷମେଘଙ୍କ
ପଞ୍ଚମୀରୁ ବାବୁ ଜଗଦାନନ୍ଦ ମୁଖ୍ୟୀ ଜୁହ୍ୟର
ସରବାର ଉଚ୍ଚଲ ବହାଲେ ଯେ ଶୀଘ୍ର ମନ୍ଦିରମା
ବନ୍ଦରର ଦିନ ସ୍ଥିର ହେବା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେ
ଆପଣି କରିବାକୁ ଲିଗେଲ ରମେଶ୍ ବନ୍ଦଙ୍କ
କିବନ୍ଦରୁ ଅନୁମନ ପାଇଥାନ୍ତରୁ । ଅବସ୍ଥା ମନ୍ଦିରମା
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁରକ୍ଷା ଏକଣ୍ଠେ କାଗଜ ଜାହାଙ୍କ

ଅନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚ ଜାହିଁ ଓ ଜଣେ କୌଳସନ୍ଧି
ଶୁଷ୍ଟୁ ବରବାର ବଥା ଅଛି ଅଭିବ ଶୋଭ
ପ୍ରାହ ସମୟ ନ ନିଲିଲେ କୌଣସି ସୁଯୋଗ
ହୋଇ ତ ପାରେ । ଏବଥା ଶୁଣି ହାଇଗୋର୍ଜ
କଜମାନେ ଅଞ୍ଜା ଦେଇଅଛନ୍ତି କି କୌଣସି ପନ୍ଥ
ମହିଳା ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଜାହା ଦିଆଯାଇ ପା-
ରିବ । ସୁରଗୁ ନବଦମାତି ଶିଶୁଯ ତାଙ୍କୁରିଗରେ
ପଡ଼ିବାର ବିଶ୍ଵର ସମ୍ବନ୍ଧ ଜାହିଁ ।

ଏ ମନ୍ଦିରମାର ରୟ କଲିବରାର ଇଂରୀସ
ଦୟାଦିପତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଶ୍ରୀ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ
ଜଣ୍ଠିଧାନ୍ ତେଜିଷ୍ଟୁଷ ଏ ବ୍ୟୁର ଅନେକ
ପ୍ରଶାନ୍ତୀ ବରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଥା ମଧ୍ୟରେ ଲେଖି-
ଅଛନ୍ତି ଯେ ବାଇବୋର୍ଡରେ ଯେବେ ରଜା
ଅଧୀଳ ନ କରିବେ ତେବେ ଭଲ ପରମର୍ତ୍ତର
ବାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ଅମ୍ବେମାନେ ଏଥର ମର୍ମ
ଦୂର ପାଇଁ ନାହିଁ । ଯାହାକୁବନ କାର୍ବାପ-
ତାରୁ ଅସ୍ଵକ ଦିଗ୍ନ ଆଇନରେ ଜାହିଁ ଓ ଯେ-
ବେ ସଞ୍ଚାଦିକଙ୍କ ମତରେ ଫାଗୀ ଦିଗ୍ନକୁ ଅସ୍ଵକ
ବୋଲାପିବ ଜେବେ ଏ ମନ୍ଦିରମାରେ ଫାଗୀ ନ
ହେବାର ବାରଣ ସେ କିମେ ଲେଖିଥାଇନ୍ତି ।
ଏ ସ୍ତଳେ ଅର୍ଥାଳରେ ଭଲ ହେଲା ମନ୍ଦ ହେବାର
ଅଶକ୍ତା ନାହିଁ । ପରକୁ ଶାଥାରଣ ମତରେ
ଫାଗୀଠାରୁ ଯାବଜ୍ଞାବନ କାର୍ବାପ ଦିଗ୍ନ ସମ୍ମୁ-
ନ୍ତବନ୍ଧୁ ପକ୍ଷରେ ଗୁଡ଼ିକର ଅଟଇ । ଫାଗୀ
ବାତିବରେ ଦିଗ୍ନ ନୃତ୍ୟ କେବଳ ଏକ କଷ୍ଟରୁ
ହିତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଏଥୁଥାରୁ ଅନେକ ସର୍ବଦେଶରେ
ଏ ଦିଗ୍ନ ଉଠି ଯାଇଥାଏ ଓ କଲାରରେ ମଧ୍ୟ
କେତେଥର ରିତାଇ ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହେଲାଣି ।
କେବଳ ଗ୍ରୂ ଏହିମତ ନ ହେବାରୁ ଉଠିଯାଉ
ନାହିଁ ।

ପୁଣ୍ୟ କୃତାଙ୍କ ମନ୍ଦିରମାରେ ଅସେପରିଜ୍ଞ
ମରଇ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଜ୍ଜା ସାହେବ ବିଗ୍ରହ କରି-
ବାରୁ ଲାଗୁଥିଲୁଛିମିରର ଲେଖିଥାଇନ୍ତି କି “ଏମନ୍ତୁ
ହେଲେ କୁଣ୍ଡ କିମ୍ବଳ ପ୍ରାୟ ଗୋଟିଏ ଦୀବିଗ୍ରହି
କିମ୍ବଳ ରଜିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତକାଳ କି ଆଛି ? ମଧ୍ୟ-
ସଲର ଶର୍ପୋଷା ଚତୁର୍ବୋକ୍କୁ ଏ ପ୍ରକାର ବନ୍ଧୁ
ଦେବାର ହେବୁ କି ? ଦେମାନେ ଏ ଘବରେ
ସାଥୀରଣ୍ଣକୁ କଟିବାର ଉଚାବାହ୍ରା ରଜନ୍ତି
କାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଳରେ ସମୟ ଅର୍ଥ ତୁଳ୍ୟ
ଅଂଶ ଏପାର କଠିନ ବାଳରେ ଯାହାଙ୍କୁ
ଅସେପର ହୋଇ କର୍ମ ଦିବିବାରୁ ଅବାଲରକୁ
ତାବକୁ ହଥର ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ଥ, ସମୟ ତାଙ୍କୁ

ମାନସିକ ବଳର ସ୍ଥାନେ ହେଉ ସେମାନେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଶ୍ୱର ନାମରେ କ୍ଷତିପୂରଣର ଜାଲର ଛାଇ-
ବାକୁ ପଞ୍ଚୁଣ୍ଡି ଅଧିକାର ରଖନ୍ତି । ”

ରଙ୍ଗିନିମଣ୍ଜନ ଜୀମାକ ବଳିବତ୍ତାର ବିଶ୍ୱାସ
ପ୍ରାତିଷ୍ଠାତ ସଂବାଦପଦ ଉପପୁର୍ବକୁ ମରରେ
ଏବେ ହୋଇ ଉଚ୍ଛବୀ ଅଗରକୁ ବହୁଅରୁଦ୍ଧ କି
“ଯଦ୍ୟପି ଅସେବରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଚଢ଼ିନ୍ ନ ହେଲା
ତେବେ ସେପର ବିମ୍ବନ ଥାବୋ ରଖିବାର ନୁ
ହିଇ । ଉଚ୍ଛବୀରେ ଅବସ୍ଥା ରହ ରକ୍ତ ବିନ୍ଦୁ ଜାହାଁ ।
ଏଥରେ ଅସେବରଙ୍କର ସମୁନ ଉଣା ହୃଦୟ
ଏବଂ ଜଳଙ୍ଗ ବିମ୍ବ ପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କର ଅପର
ଉଣା ହୃଦୟ । ଯେତେ ମନ୍ଦିରମାରେ ଜଳ ଓ
ଅସେବରଙ୍କ ଗ୍ରୂପ ପଢ଼ିର ସେ ସମୟ ନ
ହେଉ ଉଚ୍ଛବୀ ଅସ୍ଵକାଂଶରେ ଦେଶୀୟ ସଂକ-
ସାଧାରଣ ଅସେବରମାନଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ ଓ ଜଳ ସା-
ହେବକୁ ରକ୍ତ ବିନ୍ଦୁ ବର୍ତ୍ତମାର ବିଶ୍ୱାସ
ବରୁନ୍ ଓ ସାଧାରଣରୂପେ ଏପ୍ରକାର ମନ୍ଦିରମା-
ରେ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କର ମନ ଅସ୍ଵକ ସଂମୂଳୁ
ଥିବାରୁ ଉଚ୍ଛବୀ ଥାଳ ଏହି ହୃଦୟ ଯେ କୁଣ୍ଡ-
ପାଗରେ ପୁରୁଷର ବଳ ପ୍ରଦାନ ହୋଇ-
ଥିବାର ବିଶ୍ୱାସଟି ଅଗରଳ୍ ଦୃଢ଼ ହୃଦୟ । ସୁନ୍ଦର
ଅସେବରମାନେ ଯେତେବେଳେ ଜାଗିଥୁବେ
ଯେ ଜାହାଙ୍କ ବିମ୍ବ ଦେବା କେବଳ ଗୋଟିଏ
ନି ପ୍ରକାଶ କରିବା ଅପର ଜଳ ଅପଣା ଲଜ୍ଜା
ମତେ ଘେରିବେ ଅବା ନ ଘେରିବେ ତେଣେ-
ବେଳେ ଜାହାଙ୍କର ମନର ଗର୍ବ ବିପରୀତ ହେବା
ଯେବେ ମାମଲରେ ଜାହାଙ୍କ ମନ ଗର୍ବ ଜାହାଁ
ତେବେ ସେମାନେ ସାଧାରଣରୂପେ ଅଗବଧ୍ୟାନ
ହେବେ ଓ ଯେବେ ଜାହାଙ୍କର ମନ ଲାଗେଥିଲୁ
ତେବେ ଆପଣା ଲଜ୍ଜାକୁ ବିନ୍ଦୁର ଅଧିକ ରକ୍ତ-
ବାର ଦୀପକୁ ଘେରିବେ ନାହିଁ । ଅଥବା କାର୍ଯ୍ୟ
ବର୍ତ୍ତମାର ଜଳ ମର୍ଯ୍ୟାନାର ଜଳପୁଣ୍ୟ ହୃଦୟ ନ
ହୋଇ ଉଚ୍ଛବୀ ଅନର୍ଥବତ୍ତାର ବିଶ୍ୱାସରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ
ହେବା ।”

ଆମ୍ବାନଙ୍କ ମନ୍ଦରେ ଛଂକିପଳଣଙ୍କ ଉପର
ନିଶ୍ଚିତ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଅଭିନ୍ନ ସ୍ଥିତିପୁରୁ ଅଞ୍ଚଳ ।
ଯେବେ ଅସେବରଦ୍ୟାବୁ ଦିଗ୍ବର ହେବାର କଷିମୀ
ରଖିବା କିବାନ୍ତୁ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଅଇ ଭେବେ
ଜାହାଙ୍କ ମନ୍ଦ ଦୁଃଖ କରିବାର ଉଚିତ ହୋ-
ହଲେ ସେ ପ୍ରଥା ରଖିବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ।
ଦୁଃଖ ଉପ୍ରମୋଦମାନଙ୍କୁ କରେଇରେ ଧର
ବସାଇବାର ଫଳ କି ? ଏହି ହେତୁକୁ ଅସେ-
ବରମାନେ ମନ୍ଦମାର ଦିଗ୍ବର କାରଣ ବସିବାର
ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ ।

ଦେଶୀୟ ସମ୍ବାଧଗତ କଷ୍ଟୁକ ଅଛନ୍ତି ।

ଅମ୍ବେନାନେ ଏ ଅଇନର ମର୍ମ ଏଥିପୁଣେ
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଛି । ଯଦିପାଇଁ କି ସେ ଅଇନର
ଏକବେଳେ କରି ତାଣୁ ହୋଇ ସମ୍ବନ୍ଧିତ
ଅଧିକାରିଙ୍କୁ ମହାଦୂଷଗରେ ପକାଇଥିଲୁ ଜଥାତ
ଅମ୍ବେନାନୁଙ୍କ ରିପା ଥିଲା ଯେ ଅଇନ ତାଣୁ
ବରବାବୁ ଗବର୍ନ୍ମମେଣ୍ଡୁ ଘରୀ ଉପର ହେବେ
ନାହିଁ ବିନ୍ଦୁ ସେ ଅଧିକାରୀ ଫଳବତ୍ତ ହେଲା ନାହିଁ ।
ମାରବାଠାରୁ ଧନ୍ୟକାଇବା ବଜା ବୋଲି ଯେ
ପ୍ରକାଶ ଆହୁ ଗବର୍ନ୍ମମେଣ୍ଡୁ ଜହାନ୍କ ସୁରା ଅପ୍ରା
ବଲେ ନାହିଁ । ଅଇନଟି ତା ୧୯ ଜାନ୍ମ ମାର୍ଚ୍ଚରେ
ପ୍ରକାଶ ହେଲା ଓ ଏହିମାତ୍ର ତା ୨୭ ଜାନ୍ମର
ବଜାଲା ଗବେଷଣରେ ଜାହା ପ୍ରକାରିତ ହୋଇ
ଥିଲା । ବିନ୍ଦୁ ବନ୍ଦଳା ଗବେଷଣରେ ବାହାରିବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗବର୍ନ୍ମମେଣ୍ଡୁ ବଜାଲ ସମ୍ବାଦ ହୋଇ
ପାରିଲେ ନାହିଁ । ତହିଁ ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ତମର
ଦେବାରେ ବଲିଗାର ପୁଲିବ କମ୍ବିଗନର ଉକ୍ତ
ଆଇନାନ୍ତିରେ ସହଚର ପୁଲର ଓ ସମାଜ-
ଦର୍ଶନର ଶ୍ରାପାବରକତାରୁ ସମଜଦ୍ୱାରା ମୁଗ୍ଧଲିବା
ତେଣୁ ୨୦୦ ଟଙ୍କାର ଯାମିନ ଜଲବ ବଲେ ।
ଯେମନ୍ତ କି ଏମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଦାରୀ ବୋଲି
ଗବର୍ନ୍ମମେଣ୍ଡୁଙ୍କ ଦିନ୍ଦରିଗାନାରେ ରେକର୍ଡ୍‌ରୁ
ହୋଇଥିଲେ । ବାସୁଧରେ ସମାଜଦର୍ଶନରୁ
ମୁଗ୍ଧଲିବା ଜଲବ ଦେବାରୁ ଉକ୍ତ ଅନ୍ତମାନ
ଦୂର ହେଉଥିଲା । ଗର ବର୍ଷିକାଲରେ ଯେବେ-
ବେଳେ ମାନ୍ୟବର ଉତ୍ତନ ପାହେବ ଦେଖାଯି
ସମ୍ବନ୍ଧଗୁରୁ ସଞ୍ଚରିତରେ ଅପଣା ମତ ପ୍ରକାଶ
ଦେବେ ସମାଜଦର୍ଶନର ପୁତ୍ରରୁ ସଂକାଦବ
ସେହି କାଳରୁ ମନ୍ଦକାଳର ସ୍ଥତକ ଦେଖି
ବସ୍ତାନ ବାହିଲେ । ଆଠ ଦିଗମାତ୍ର ଦେବ ସେ
ପଦିବା ଅର କାହାକୁ ହାହୁଁ ଅଥବା ଜାହା
ନାମରେ ସମନ ହେଲା । ସ୍ଵର୍ଗଃ ପୁଲିବଶ୍ରେଷ୍ଠ-
ନରେ ଯେମନ୍ତ ପାରିବର ରେକର୍ଡ୍‌ରୁ ଥାଏ
ସେପରା ଦାନୀପଞ୍ଚାମିବରର ନାମ ରେକର୍ଡ୍‌ରୁ
ହୋଇଲ ଥିଲେ ପୁଲିବ କମ୍ବିଗନର ଦେଇତାକୁ
ମୁତ୍ତ ପଦିବାର ନାମ ପାଇଲେ । ଅଭିବକ
ବୋଧ ହୁଅର ଯେଉଁ ନାକଙ୍କୁ ପଞ୍ଚତ ମୁଗ୍ଧଲିବା
ଦେବାପାଇଁ ସମନ ହୋଇଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କୁ
ପୂର୍ବକରୁ ଆପର ପୁରା ପ୍ରାସୃତି ଦେବାରୁ
ପଞ୍ଚଥିଲା । ଯାହା ଦେଇ ସମନର ପ୍ରଥମ ଫଳ
ଏହି ହେଲା ଯେ ବଲିବତାର ଜଣିଏ ଭତ୍ତମ
ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସହଚର ଅଗମାନତାରୁ ମୁହୂରୁ
ଶୈଥିଷ୍ଠର ମଣି ଦିନାଗରୁ ଲଭିଲା । ଉକ୍ତ

ପଦ୍ମିକାର ଶୁଧାକାର କମିଗନରଙ୍କ ଉତ୍ତର
ଦେଲେ ଯେ ଯାନିକ ଦେବେ ଜାହିଁ ଓ ଥର
ପଦ୍ମିକା ବାହାରକ ଜାହିଁ ।

ପୁଲରସମାଜର ଅସ୍ଥା ଶିଶୁକ
ଅସ୍ଥା ହାତରେ ବଧ କରିବା ଅଜୟନ୍ତ ନିଷ୍ଠୁର
କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଳାନ୍ କରି ଯାମିନ ଦେଇ ପର୍ବି କା ଚଳାଇ
ଅଛନ୍ତି । ସେ କହିଅଛନ୍ତି କି ପରିସା ଗୋଟାକ
ସମ୍ମନ କାହିଁ ସେ ମାନ ରକ୍ଷା କରିବା ସକାଗେ
ଅସ୍ଥା ବୁଝ ରଙ୍ଗ କରିବୁ । ସାଧାରଣ ହିତ
ଉଦେଶ୍ୟରେ ପର୍ବି କା ବାହାର ହୋଇଥିଛି ବନ୍ଦ
କରିବେଲେ କାହାର ଲାଭ ନାହିଁ ଅଥବା
ସମସ୍ତଙ୍କର କ୍ଷତିର ପମ୍ପାବନା । ଏଥିପାଇଁ ସେ
ପ୍ରିଯ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଝାଁଟିଣି କରି ଗେଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖିବେ ଓ ପଢ଼ିବୁ ଯେବେ ମୃଦୁ
ଘାୟକା ହେବ ତେବେ ପାଠକମାନେ ନୂଆଏ
ପିଣ୍ଡ ଦେବେ ଏତକ ଅନ୍ତରେ କରିଅଛନ୍ତି ।
ତାରାପ୍ରକାଶ ଓ ହିନ୍ଦୁହୁରେଷିଣୀ ଏହି ପ୍ରକାର
ଯାମିନ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଏଥରୁ ପାଠକମାନେ ଦେଖିବେ ସେ ନିଜକ
ଆଇନ୍ତି ସଂଧାରେ ବଜଳାରେ କଟିନଗୁଡ଼େ
କାଣ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତରପ୍ରସିଦ୍ଧ
ଲେଖକଙ୍ଗ ବାହୀର ଏ ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ
ସୁବିଜର ବରାଅଛନ୍ତି । ସେ ଏକାବେଳକେ
ଆଇନ୍ତି କାଣ ନ କର ପଦିକାର ଅସବାର-
ମାନକୁ ଏକ ସରକୁଳିଧୂର ପଦଦ୍ଵାରା ସତର୍କ
କର ଦେଇଥାଏନ୍ତି । ଉତ୍ତରପ୍ରସିଦ୍ଧରେ କେହି
ଆଇନ ଲାଗନ କଲେ ଆଇନର ବିଧାକମାନ
କାଣ ଉପରେ କାଣ ହେବ ।

ଏଇ ଗଲା ଜୀବନକର୍ଷର ବିଦ୍ୟା । ବିଜ୍ଞାନରେ
ଏ ଆଜିନ ଦେବ ବିଶ୍ୱବିଜ୍ଞାନରେ ହେବ ଏମନ୍ତ
ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଉଥିଲା । ଦେବାର ସଂଧାରି-
କାର ସମ୍ପାଦକମାନେ (କେବଳ ଏକଣ୍ଠ
ହୁତା) ଏ ଆଜିନକୁ ମନୋମାନ କରିଅଛନ୍ତି
ଜୀବାଙ୍କର ମନ ଏହିପର ଖୋଯ ହୁଅଥିଲେ
ଶ୍ଵାସଯୁ ପାପକର୍ତ୍ତାମାନେ ଏବା ଆପଣା ଅର୍ଥି-
ନସ୍ତି ଗେବକ କବ କଣୀ ବୁଝିବାରୁ ସମ୍ଭାବ
ଅପ୍ରକୃତ ଓ ଜୀବାଙ୍କ ମନରେ ଯେଷ୍ଟିଲେ ଆଜିନ
ଜୀବ ବରବା ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ଆହୁ ସେଷ୍ଟିଲେ
ଜୀବ ଅବଶ୍ୟ ଉଚିତ ହୋଇଥିଲା ବୋଲିବାକୁ
ହେବ । ଏହିରୂପେ ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ପାଦକମାନେ
ଗୋଟାଏ ବଳଦିଆ ହେସାବ ଉପରେ ଶର୍କର
କରିଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସୁମର ବିଷୟ ଯେ ପାଇଁ

ମେଘ ସବୁର ମନ ପେପକାର ନୁହେ । ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆଜନ ସହିତ ଜାଗତାବ
ସଂମୂଦରେ ପାଠକଳୁଁ ଯେପାର୍କମେଘ ସବୁର
ଜଣେ ମେନ୍ଦର ଓଡ଼ିକେଲ ସାହେବ କହିବେ କି
ଉଚ୍ଛ୍ଵସ ସବୁର ମନ ପୂର୍ବତୁ କିପ୍ତ ନ ଯାଇ ଏପର
ଅଜନ ଜାଣ କରିବା କିମ୍ବା ଅଜନାୟ ହୋଇଥାଏହି
କୌଣସି ସର୍ବଦେଶରେ ଏମନ୍ତ ସ୍ବାଧୀନତା
କିରୁଷ ଆଜନ ଜାଣ ହେବାର ଦେଶା ନାହିଁ ।
ଇଂଗଳି ଓ କ୍ରୀଷ୍ଣପୂଜାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦିଲ୍ଲି
କହିଲେ ଦିଲ୍ଲି ହେବ ଆଜନର ଏପର ଜୀବ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ମନ ଅଟଇ । ଗ୍ରାଉଣ୍ଡଜ୍ଞାନସାହେବ
କହିଲେ କି ଏ ସମ୍ବାଦ ଶୁଣି ସେ ଦୃଶ୍ୟର
ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ବିବରଣ ନ କଣି କିନ୍ତୁ
କହ ନ ପାରନ୍ତି । ଅମୂଳାଜଙ୍କ ପୂର୍ବ ପ୍ରେକ୍ଷଣ
କେମ୍ପଲେସାହେବ କହିଲେ କି ଲର୍ତ୍ତ ଲିଖିନ ଯାହା
କହାଅଛନ୍ତି କି ଅମ୍ବେ ଏପର ଆଜନର ପ୍ରସ୍ତାବ
ବରଥୁଲୁଁ ଜାହା ତୁଲ ଅଟଇ ଅମ୍ବେ ବେବେହେଁ
ଏପର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବାର ମନେ ପଢ଼ୁ ନାହିଁ ।
ଆମ୍ବେ ବହୁତ କଟୁଥା ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଶୁଣିଥାଏଁ

ଦ୍ୱାରା ଏପରି ବିଧାନ କରିବାରୁ ଆମ୍ବୂର ମନ କଲ
ନାହିଁ । ଏ ବିଷୟଟି କତ କଠିନ ଆମ୍ବୂ ପଦ
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସଙ୍ଗେ ଏହା ଜଡ଼ିବ ଥିବାରୁ ଆମ୍ବେ
ଏଥରେ ହାତ ଦେଇ ନାହିଁ । ଏପରି ଅଇନ
ଏହେ ଚଞ୍ଚଳରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟ ହେବା ଦେଖି
ଆମ୍ବେ ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟହୋଇ ଥାଏ । ଫଳେ ପାଞ୍ଚମୀତିଥିବା
କହୁଲେ ଏ ବିଷୟ ଅଛି ଶୁଭୁତର ପଢ଼େ
ଏଥର ବିନ୍ଦର ହେବ । ଏହିକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ
ଯେ ଉକ୍ତ ଅଇନ ଓ ମହାବିଦ୍ୟର ସମସ୍ତ ବିକୃତି
ବିଲ୍ଲାଙ୍ଗରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲା ଉତ୍ତାରୁ ଏ କଥା
ପୁନବାର ଉଥାପନ ହେବ ପାଇଁମେଣ୍ଟ ସଙ୍ଗ
ଅପଣାଠାରୁ ଏ ବଥା ବାହାର କରିବାରୁ ଆମ୍ବେ
ମାନେ ଜାହାଙ୍କଠରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତି କୃତଙ୍କ ହେଲୁ
ପୁଣି ଭାବରିବର୍ଷାୟ ଗରାରୁ ଏବଣଶୁ ଥାବେଦିନା
ପଥ ଗୀତ୍ର ଉକ୍ତ ଗରାକୁ ଯାଉଥାଇଁ ଏ ସମସ୍ତ
ଏକଥରେ କିନ୍ତୁ ହେବ ଏକ ଉତ୍ସା ହେଉଥାଇ
ଅଛି ସାଧାନପ୍ରାୟ ରଂଗମାନେ ଅପଣ
ପ୍ରକାଶର ସାଧାନଗା ହରଣ କରିବାରୁ କଥାରେ
ସମ୍ମର ହେବେ ନାହିଁ । ସକାଦିପଥର ସାଧାନ
ନଗା ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ମୌରସିଷ୍ଟର ଜୁହର
ଇଂରାଜଙ୍କ ମାସର କାଳା ସୁଫଳ ମନ୍ତ୍ରରେ
ଏହାରୁ ଆମ୍ବେମାନେ ପାଇଥାରୁଁ ଯେବେ
ସେହିମାନେ ଅପଣା ପ୍ରଦତ୍ତ ଥକ ହରିନେମେ

ତହଁରେ ଅମୃତାଙ୍କର ପ୍ରବୃତ୍ତ ସର କିନ୍ତୁ
କାହିଁ କିନ୍ତୁ କଥାଟା ତାହାଙ୍କ ବଜ ଉଣା ହେବ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଏ ସପ୍ତାହରେ ଏ ନଗରରେ ବୁଝି କି ହେଲା
କାରୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଅଳ୍ପରୁ ହୋଇଥାଏ ଓ ଜଳବଳ
ଦିନରଙ୍ଗ ଅସ୍ଵର ବାଧୁ ଆଛି । ଦେବଲ ବଜାର
ବହୁଥିବାରୁ ଗ୍ରାମର ବନ୍ଦ ଦିଲ୍ଲି ଉଣା ଆଛି ।

ପ୍ରାସୁତ୍ତ ବନ୍ଦିଗୁର ସାହେବ ଜୋରଥାରେ
ଦୂରଦିନ କଚେଣ କରି ବନ୍ଦିବୁଲ ରମ୍ପା ମା-
ଲେଖ ଓ ପାଶକୁଦ ଉତ୍ତେଷଦ ସ୍ଵାକ୍ଷରକଳରେ
ଭୁଲଣ କରୁଥିଛନ୍ତି । କାଲି ପରଦିନ ପୁଣ୍ୟରେ
ପଞ୍ଚଶିଲବାର ବଥା ଅଛି । ଏବେ ଅଞ୍ଚଳର
ଲୋକ ଜଳ କିମ୍ବାଜେ ବନ୍ଦ କଷ୍ଟରେ ଅଛନ୍ତି
ଚନ୍ଦିଲ ଟଙ୍କାକୁ ସେ ୨ ରଠାରୁ ସେ ୫ ର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଳିଥାଏ ।

ବାଲେଶ୍ୱରର ପୁନିଷ ସୁପରଣ୍ଡେଣ୍ଟ ବାବୁ
ଜଗନ୍ନାଥ ଗ୍ରୂ ଦିପୁରକ୍ଷଳକୁ ବଦଳ
ହେଲେ ।

ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଉତ୍ତମ ବୃକ୍ଷ ହୋଇଥିବାର
ବାହାଗାରୁ ଜଣା ଯାଏ । ପୋଗଣ୍ମାନଙ୍କରେ
ଏକଟେକୁ ଅସ୍ଥକ ଜଳ ବର୍ଷାଥିଲା । ଏ ବୃକ୍ଷ
ବି ମଳ୍କୁଣ୍ଡ ବି ଗୋରୁ ସମସ୍ତକର ଉପବାଧ
ହୋଇଥିଲା ।

ବାଲେଶ୍ୱର ଜୀବନ ମାତ୍ରମୁକ୍ତ ଶ୍ରୀପଦ
ଗନ୍ଧାରେ ଜିଦ୍ୟାଜଳର ବଦଳ ହେଲେ ।

ଏହି ଓବେଷ୍ଟୁରିସାହେବ ଗନ୍ଧବାଲୀ ଓ
ବାଲେଶ୍ୱର ବନ୍ଦରର ଥୋର୍ଡଅଫ୍ଫିସର ବିସ୍ତର
ହେଉଥିଛି ।

ଭଲାନ୍ତିର ମହାଶୟମାଳେ ଧାନୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା
ନରେ କିସ୍ତକୁ ହୋଇଥାଇନ୍ତି; ସଥା—କେନ୍ଦ୍ର-
ଲ୍ୟୁଚି ସହିପଣ୍ଡ, ଭଲପୂର୍ବାହେବ ଷେଷତଥ,
ଭାଗୀ ସାହେବ ମାଜବର ବିମୁଦ୍ରାଗତ ଦଳିଃ
ହାମ, ବାଲତ ବଢ଼ିଲ ଓ ପିଲ ସାହେବ, ରଙ୍ଗାଃ
ଗୁରୁ ଏବ କୋଲପୁରର କାରବାଣୀ ଏମାଳେ
ମେମୁର ହୋଇଥାଇନ୍ତି ।

ଗୁଣୀୟା ଚରଣକୁ ଗଲିପାରେଟି ଝଙ୍କା
ସୁବିର ଶତପୂରିଷମ୍ବରପୁର ମାରୁ ଅଛନ୍ତି ଦେହି
ପ୍ରସାଦ ଦର୍ଶାଇଲୁଣି କି ଇଂଗ୍ରିଜମାନେ ଏହ
ଝଙ୍କା ଦେଇ ଗୁରସ୍ତ ବଳକୁ ଗଲାସ କର
କେଲେ ଆଉ ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରସ୍ତୋତର ହେବ ନାହିଁ ।
ପରମାର୍ଥ ମନ ଜୁହେ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ହିର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟଥ ସଂକରରେ ଏତେ
ଗୋଲମଳ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଗବ୍ରୁମେଶ୍ୱର
ଉଣ୍ଡିଥା ଦେବାବ ଉଦ୍‌ବିଗନ କିମିତ୍ର ଜଣେ
କିମେଷବର୍ମଗଣ କିମୁକୁ ବରିଅଚନି ।

ବିବାକୁରରେ ସର୍ପର ଭାଲୁ ସମ୍ମାନ ଅଛି
ବୋଲି ସବୁ ମାଧ୍ୟେ ଗାଡ଼େ କହିଥାଇଲୁ । ରତ୍ନ-
ଲୋକମାନେ ଅପଣା ବରମୁଦ୍ରରେ ଏକଙ୍ଗୀ
ଶାଳିଲାବ ବରିଥିବା ତୁମି ସର୍ପମାନଙ୍କର ଅ-
ବାସ ବିଟିବୁ ଘୁଥକ କରି ରଜୀ ଦିଅନ୍ତି ଏକ
ସର୍ପପ୍ରତି ଧେଠା ଲୋକଙ୍କ ସେହି ଏତେ ଦୂର
ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଇ ଯେ କେଉଁ ନିୟମଧରେ
ସମ୍ପର୍କିର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ପର୍ଦାର୍ଥବହୁତ
ସର୍ପୁଣ୍ଡା ହିକୁମ୍ବ ହେବାର ଲେଖା ଯାଇଥାଇ
ଏମାନେ କାଗେଗାନ୍ଧ ହେବେ କି ? କା
ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ବିଷାକ୍ତୁର୍ବର୍ଷ କାହାକୁ ।

ଅମୃମାନଙ୍କର ନୂତନ ସତକୀୟ ସେହିଚଣ୍ଡଗ୍ର
ଲିର୍ଜ୍ ପ୍ରେସଲିବ୍ସ୍ ନ୍ ୧୯୧୫ ସାଲରେ ଜନ-
ଗ୍ରହଣ ବରାଥିଲେ ସୁରକ୍ଷା ତାହାର କମ୍ପ୍ୟୁଟର
୨୫ ବର୍ଷ ହୋଇଥାଏ । ଏଥୁପରି ସେ ସୁନ୍ଦର-
କିବିଗର ମେହିଚଣ୍ଡଗ୍ର ଥିଲେ ।

ଦୁଇଥି ସହଜ ଲଙ୍ଘନ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲେ
ବିଦେଶରୁ ଯାଇ କର୍ତ୍ତର ବରବା କାରଣ ଲକ୍ଷ୍ମୀର
ଏକ ଦେଶିୟ ପଲଞ୍ଚନ୍ କି ଗର୍ବ ଯନ୍ତ୍ରେ ମୁସି-
ଲିମାନ ଅସକାଂଶ ଅଛନ୍ତି ପ୍ରାର୍ଥନା କର
ଅଛନ୍ତି । ଏପରି ଆଉ ଅନେକ ପଲଞ୍ଚନ୍ ବାହାର
ପାରନ୍ ।

ତେଜିଷ୍ପୁର ଶୁଣିଆଛନ୍ତି କି ଝାଝପ୍ରଦେଶର
ବଚେଶମାନ ଗୀଷ୍ଠାଳ ସବାଧେ ଅଗମିମାତ୍ର
ତା ୫୯ ରତ୍ନାରୁ ବନ୍ଦ ହେବ । ପୂର୍ବେ ଗାତ୍ର-
କାଳରେ ଏଥର ତୁମ୍ଭି ହେଉଥିଲା ।

ବଳିକାରେ ଏଥୁମନ୍ତରେ କଣ ବଜାବ
ହୋଇ ଅନେବଶୁଦ୍ଧର କାହିଁପର କଣି ଯାଇ-
ଅଛି । ପ୍ରାୟ ଏକବଞ୍ଚା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଜାସ ଓ
କହିଁବଲେ କତ୍ତା କରକାପାଇ ହୋଇଥିଲା ।
କେବଳ ଏକଳଣ ମନ୍ତ୍ରୀଷ୍ୱ ମନ୍ତ୍ରପରିବାର ସଂ-
ବାଦ ମିଳିଥିଲା ଆଉ ପ୍ରଦ୍ୟାମ ବିଶ୍ଵର କଣ୍ଠ
ହୋଇଥିଲା ।

ବୁଦ୍ଧିଗରର ତାଙ୍କୁରସାହେବ ଗାଫିରେ
ଅରୁଣ୍ଟକୁ ହେବାକାଳରେ ଜାହାଙ୍କ ପ୍ରକାମାନେ
ପଦରହତାର ଠଙ୍କା ଘେଟ୍ଟ ଦେଉଥିଲେ କିନ୍ତୁ
ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଠଙ୍କା ସେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ପର୍ବିନ୍ଧାନ୍ତର ବଂକୁଳ
ଶାହାୟଣ ଲମ୍ବତ୍ତ ଦାନ ବରିଅଛନ୍ତି । ଏ କାର୍ଯ୍ୟକୁ
ଆଗି ପ୍ରଶଂସନାୟ ଅପ୍ରକାଶିତ ।

ଆସନା ମଇମାର ଭାଗ ରଖିରେ ଗୋଟିଏ
ବିଶେଷ ଘଟନା ହେବ । କେଣାଟିମାନେ ବସୁ-
ବାଳକୁ ଏହାକୁ ଗୁଡ଼ ବସିଥିଲେ । ସେବନ
ମଙ୍ଗଳପ୍ରତିବିଧି ସର୍ବଦା ଉପରଦେଇ ଗମନ
କରିବେ । ଏହା ଦେଖିବା ସଜାଗେ ଫଳବୀ
ଗଚ୍ଛିମେଣ୍ଟ ଦୂରକଣ୍ଠ କେଣାଇଷ ଘରଭବର୍ଷକୁ
ଧରାଇଅଛନ୍ତି ।

ତକାଇତମାନଙ୍କର ସାହାବ ଏଣିହି ବନ୍ଦଳ
ଦିଗାର ଦେଖ୍ୟାଏ । ମାନ୍ଦ୍ରାତର ଏକପ୍ରୀ-
ନରେ ରେଲଗାଉ ଗୁଲୁଥିବା ସମୟରେ ତକା-
ଇତମାନେ ତହିଁରପରେ ଚଢ଼ିବସି ୧୯ ବୟା
ମାଲ ବାହାରକର ପକାଇଲେ ତହିଁରୁ କେବଳ
ଏକବସ୍ତା ପାପ୍ତ ଯାଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ପୂର୍ବକର
ତକାଇତ ଥିଲୁ ପଞ୍ଜିଅଛନ୍ତି ।

ବାବୁ ଉଦ୍‌ଧରିତକୁ ମିଥ ବଜଳା ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ
ସହରୁ ନିଯମାନ୍ତରେ ବାହାର ଯାଇଅଛନ୍ତି
ଏବ ଜାହାଙ୍କ ଶ୍ରାନ୍ତରେ ଦେଖାଇର ତେଗୁଡ଼ା
କଲେବର ସମ୍ବଦାନର ହୋଷେଜ ନିଯକ
ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ହୋଲକାରର ମହାଗ୍ରା ଇଂଗ୍ଲି ଗବର୍ନ୍ମ୍-
ମେଝୁଙ୍କ ପତି ଗଜରଙ୍କ ରଜ୍ସନ୍ତବାର ପ୍ରମାଣ
ସର୍ବପ ମାଲୁଆ ଅଜକାର ଜାମକ ସଂବାଦପ୍ରଦର
ସମ୍ମାନକରୁ ତିନିମାସ କାଶବାସ ଦିନ ହେଉ
ଅଛନ୍ତି । ଦେଖିଯୁ ସଂବାଦପ୍ରଦ ସମ୍ମାନୀୟ
କୃତଳ ଆଇନ ଜାଣ ହେବା ସଙ୍ଗରେ ଏ
ସଂବାଦପ୍ରଦ ଲେଖା ପତି ହୋଷ ଦିଲ୍ଲୀ ଯାଇ-
ଥିଲା । ସେହି ଅଧିକାରୀ ଏ ଦିନ ହୋଇଥାଏହି ।
ଦୁଇଟିମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ଏ ଲୋକର କାଶଦିନ
ହିଂମା କାହିଁ ।

ଲିଖିବା କରିବାରେ ଜଣେ ଉଷ୍ଣକ, ଅଛି
ଗରବ ବାହେ ଓ ଫୁରେ ରିଷା କରି
ବୌଧିତୂପେ ଦିନପାଇ କରୁଥିଲେ ଏବଂ
ଦାତବନ୍ଧ ଅଶ୍ଵାଳୟକୁ ଯାଇ ବେଷ୍ଠ ଆଶ୍ୟଲେ
ଶେଷରେ ସରବା ସମୟରେ ଜଣାଗଲେ ଯେ
ତାଙ୍କ ଗଣ୍ଡେ ରଙ୍ଗାଚୋକ ବଦି ଛଲେ
ଦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବାଗଜ ମୌଳିକ ଅଛି ଏହା
ଦୂରଗେଠ ସହାୟିଦାନ୍ୟାଙ୍କ ସବୁ ଜମିତ ଭଲାଲ
ବରି ଜହାରେ ଶୁଣି ରନାମ ଲେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଥିଲା ବିଜ୍ଞାପ ଉଷ୍ଣକ ! କୁହେ ସରକୁ ହୁଣେ
ବରବା କଲିବ ବିଜେ ଦୁଃଖରେ ଦିନପାଇ
କରୁଥିଲୁ ।

ବ୍ରତଦେଶର ଗଜାର ମହୀ ଓ କର୍ମନୁଷ୍ଠାନରେ
ମାନେ ଅଧିକରୁ ଅସିବାକୁ କଲମୁ ବରନ୍ତି
ବୋଲି ଗଜା ସେମାନଙ୍କୁ ବିଛିଦନ କରୁଥିବା
ବର ରଖିଥିଲେ ।

ଦୁଃ ପରଣ ବରବାର ଥର ଏକ ପ୍ରବାର
ଉପାୟ ବାହାର ହୋଇଅଛି । ଶୋଧାଏ ଦୁଃ
ବୁଢ଼ାଆଜୁଲା ନମ ଉପରେ ରତ୍ନଲେ ସଦି
ମେଥୁରେ ଜଳ ଥାଏ ତେବେ ଗୋଲବାର
ଦିନ୍ଦୁ ହେବ ନାହିଁ ବିଷ୍ଟ ହୋଇ ପଡ଼ିବ ଥର
ସଦି କିର୍ମଳା ହୁଏ ଲେବେ ଠିକ୍ ଗୋଟିଏ
ଗୋଲବାର ବିନ୍ଦୁପ୍ରାୟ ଠିଥ ହୋଇ ରହିବ ।
ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନେକ ଥର ପଣ୍ଡା କର ବହା
ପ୍ରମାଣ କରିଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେଉଁ ଗରଜ
ସଙ୍ଗରେ ଜଳ ଦେବାର ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୁ ଅଛି
ସେଠାରେ କି ହେବ ? ଜଳ ସେ ଦୂର ଥର୍କ
ଅଜ ଜାହା କଲିବାର ଲୋକମାନେ ଶୀକାର
ଦିଇଛି ।

NOTICE.

FOR SALE.

No. 1 Bungalow outside of Cantonment and opposite the Telegraph Office now let at Rs. 50. per Month.

Also No. 7 Cantonment Bungalow also let at Rs. 50. per Month.

Apply to Rev. W. MILLER Cuttack.
Cuttack April 19th 1878.

১৪৮

କାନ୍ଦିଲମେଘ କାହାର ତରଫରେ ଓ ଟେଲଗ୍ଗାଟ
ବଡେଲର ସ୍ଥାନାରେ ଥିବା ନେ ସ୍ଵରକଳା ଓ ସହ୍ରରେ
ମାର୍ଯ୍ୟାକ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାବା ଟ ୧୦୯ମୀ ଅପର ନ ତ ସ୍ଵର
କାନ୍ଦିଲମେଘ ବଳାରା ଓ ସହ୍ରର ମାର୍ଯ୍ୟାକ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାବା
ଟ ୧୦୯ମୀ ଅପର ବହୁମୁଦ୍ରାକାର କଟକ ନିରାଶୀ ପାତ୍ର
ଜିବନର ମିଳର ସାହେବଙ୍କ କଟକରେ ତତ୍ତ୍ଵ ବିବିଧକୁ
ଦେବ ।

କଟକ
୨୦୨୮ ଶାହ ୧୫ ଅପ୍ରେଲ

ମଲ୍ୟପ୍ରାପ୍ତି ।

ବାହୁ ନଦୀରେ ମହାତ୍ମ ବିଜେତା	କଲାଯୁ	ଟ ୩୫
” କରିବନ୍ତି ମୋର	”	ଟ ୨୯
” ନିଳକଣ୍ଠର ଦାସ	ଅଞ୍ଚିମ	ଟ ୧୫
” ଦାତପଦ ଦାର୍ଢୀ	ବିଜୟ	ଟ ୨୯
” ହରମୋହନ ମିତ୍ର	ଅଞ୍ଚିମ	ଟ ୧୯
” କରିମୋହନବୟ	ବିଜୟ	ଟ ୧୯
ଶାକୋଖୁଲ କରିମାରାମ	”	ଟ ୧୯

ଏହି ଏହି ନିରାକାରୀର ସମ୍ପଦକାଳର ବର୍ଣ୍ଣାକାର କଷିତ୍ତ
ତୁମେ କଥାଟଙ୍କ ସମ୍ବାଧଯୁକ୍ତ ମୁଦ୍ରା ଓ ପ୍ରମାଣିତ ହେଁବ ।

ବ୍ୟାପକ ଦେଶି ପତ୍ରିକା

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପୃଷ୍ଠା ୧୩୮

୩୧ ଜାନୁଆରୀ ୧୯୫୮ ମସିହା । ମୁଦ୍ରଣ ତଥା ପ୍ରକାଶକ ଏକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପୃଷ୍ଠା ୧୩୯

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେବର୍ଷକୁ ୩୫
ମଧ୍ୟସଲପୀର ଡାକମାସୁଲ୍ୟ ୩୫୦

ଇଂଳଣ୍ଡ ଓ ବୁଝିଯାର ମତାନ୍ତର ବିଷୟରେ
ଏ ସମ୍ବାଦରେ କୌଣସି ବିଶେଷ ସମାଚାର
ଅହିନାହିଁ । ପୁଣ୍ୟ କଥାମାର୍ତ୍ତ ଓ ବନ୍ଧ ଲାଗି
ଛଇଥାରୁ ଏକ ସୁର ଗଜା ଉତ୍ସମତ ହେଉ-
ଅଛି । ଦେଶୀୟ ସେବା କି ଯାହାଙ୍କ ମାଲିଖା-
କ୍ଷୁଣ୍ଣ ଯିବାର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା କର
ସମ୍ବାଦରେ ବିମେରରୁ ଯାତାବଲେ । ଏମାଙ୍କୁ
ଜିଜିମାର ବେଳକ ଅଗ୍ରିମ ଦିଅ ଯାଇଥାରୁ
ଏକ ସରକାରଙ୍କଠାରୁ ମୋଗୁର ପାଇବେ ।
ଏମାକେ ଘର୍ଷ ଉତ୍ସାହ ସହି ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ।

/ ପୁଣ୍ୟମଜାଳ୍ମା ମନ୍ଦିରମା ଗର୍ଭ ଘୋମବାର
ପଡ଼ନାହିଁ । ଶ୍ରାମଳ ଭାବରେ ପକ୍ଷରୁ
ମନ୍ଦିରମା ଚଲାଇବା ସବାଗେ ସ୍ଵୀଳ ଅତିବୋ-
ରେତେ କେନ୍ଦ୍ରରୁ ପାଲସାହେବ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାମତେ ହାଇବୋର୍ଡ
ଏକହିପାହ ମନ୍ଦିରର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଅଗମୀ
ଏକହିପାହ ମନ୍ଦିରର ପତକ ଓ ଗଢାଙ୍କ ବଗ୍ରା
ଘୋମବାର ମନ୍ଦିରମା ପତକ ଓ ଗଢାଙ୍କ ବଗ୍ରା
ଲାଗେ କି ଅଛ ଗୀତ୍ର ଜଣାପତକ । ସମସ୍ତେ
ହାଇବୋର୍ଡର ସୁଦରକୁ କହିଁ ବସିଥାଇଛନ୍ତି ।
ଏ ସମ୍ବାଦ ଲେଖା ଦେଇ ଉତ୍ତାନ୍ତ ଅବଗତ
ହେଲୁ ଯେ ଗଢାଙ୍କ ମନ୍ଦିରମା ହାଇବୋର୍ଡର
ଫୁଲବେଶ ଅୟବେଶନରେ ବିନ୍ଦିତ ହେବ ।
ଫୁଲବେଶ ଜଜ ଗାର୍ଥବାହେବ ଏବଂ ଅଳ୍ପ ପୁରଜଣ
କଜ ଯାକିବଳ ଓ ଏହିମର ସାହେବ ମନ୍ଦିରମାର
କଟାର କରିଦେ ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ଅଞ୍ଜକମେ କଟକଠାରୁ
ଗୁଡ଼ବାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତି ସପାହରେ ବେଳାଲ
ଓ ନନ୍ଦବାଟେ ତାହାକ ଯାଗାୟାତ କରିବାର
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥାଏ । ଏ କଥା ଅମ୍ବେମାନେ
ଶୁଣି ଅଭିନ୍ୟନ ଅନ୍ତରେ ହେଲୁ । ବେଳଗ୍ରହା
ନାଲ ଫିରିବାର ପ୍ରାୟ ଦଶବର୍ଷରେଲେ ଏତାବର୍ତ୍ତ
କାଳ ସାଥୀରଣ୍ଟର ସିବା ଅଧିବାର କୌଣସି
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ନ ହେବାରୁ ବତ୍ତ ବକ୍ଷ ଜଣା ଯାଉ
ଥାଲ ମଧ୍ୟ ଅମ୍ବେ ବେତେଥର ଏ ବିଷୟରେ
ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲୁ ଯାହା ହେଉ ଏତେବେଳେ
ସେପର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହେଲେ ବତ୍ତ ସୁରାର ବିଷୟ
ଅଚାର । ଏ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ କଟକଠାରୁ ବିଲି-
ବତାକୁ ତିରିଦିନରେ ସିବାର ସୁବିଧା ହେଲେ ।
ଏହିମାର ଅରମ୍ଭରୁ ଏ ନିଯୁମ ପ୍ରତଳିତ ହେଲେ
ଓ ଏକ ବୁଧବାର କେତେବୁଦ୍ଧି ଯାଦି ଦେଇ
ତାହାକ ଗୁଡ଼ବାଲକୁ ଗଲ । ଅମ୍ବେମାନେ
ଅଣା ବର୍ତ୍ତ ଯେ ଏଥ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲକ୍ଷ-
ପୁଲଠାରେ ମନୁଷ୍ୟ କେବାର ଏବ ଝଞ୍ଜାର
ଦେବାର ନିଯୁମ ହେଉ ତାହା ହେଲେ କାଳ-
ଦ୍ୱାରା ଲୋକଙ୍କର ଅନେକ ଉପକାର ହେବ ଓ
କାଳର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ସର୍ବସାଧାରଣ ବିଲକ୍ଷଣ-
ଗୁପ୍ତ ପାଇବେ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅଭିନ୍ୟନ ଅନ୍ତରେ ହୋଇ
ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଥାଏ ଯେ ଦେଶୀୟ
ଭାଷାର ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଓ ପୁଷ୍ପବସନ୍ଧର୍ମୟ ଜୁଗନ
ବିଲକ୍ଷଣ ମହାସର୍ବରେ ଯେବେ ଜାହା ଉତ୍ସବ

ଅଜନକୁ ଯେପର ବଠିନରୁପେ ଏଥିପୂର୍ବ
ସୁମାୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ପ୍ରବଳ କରିଥିଲେ ସେପର
ଅଭିନ୍ୟନ କାହାରେ ନାହିଁ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ବଗାଳ
ପ୍ରଥମେ ଅଗମା ଅଧୀନସ୍ତ୍ର ବର୍ମଗ୍ରହଙ୍କୁ ଅଞ୍ଜ
ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଗ୍ରାମବାର ଓ
ପ୍ରଗରକଠାରୁ କେବଳ ମୁନ୍ଦିଲା କାର୍ଯ୍ୟକାର
ଜଗନ୍ମାନ ଅମାଜନ ନିଅବିବାର ପ୍ରଯୋଜନ ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ସମ୍ଭାବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅଞ୍ଜ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି କି ଉକ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରୀ ବିଜା
ସ୍ଵାମାୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କାନେ ଜୁଗନ ଅଭିନ୍ୟନ
ପାଇବେ କାର୍ଯ୍ୟ କର ପାଇବେ ନାହିଁ
ଏକ ଅଭିନ ତାଣ ହେବା ପଦ୍ମ କୌଣସି
ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଚରିତ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କର ତାହା
ଉପରେ ଅଭିନ ତାଣ ହେବ ନାହିଁ । ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଘଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସ୍ଵାମାୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କାନ୍ତି
ଅନୁରୋଧ କରିଥାଏ ବି ଯେମନ୍ତ ଉତ୍ସବ-
ପତ୍ରମରେ ହୋଇଥାଏ ସେହିପର ସକଳଙ୍କଙ୍କରେ
ଆଇନର ଉଦେଶ୍ୟ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଅଧିକାର
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଭାବରେ କର ଦେବେ ।
ଆଇନଟି ଯେତେ ମନ ହେଉ ବିଜା ବର୍ତ୍ତମାନ
ଅଞ୍ଜହାର ଭାବରେ ଅନିଷ୍ଟବାହିତା ବିଗେଷକୁପେ
କରାଇବ ହେଲେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏଥର
ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଲେଖକମାନରେ ସାବଧାନ ହୋଇ
ଗଲିଲେ ବୋଧ ହୁଅ ଏ ଆଇନଟି ଅଭିନା-
ଶରେ ବନ୍ଦ ହୋଇ ରହିବ । ଏ ଉତ୍ତାନ୍ତ
ବିଲକ୍ଷଣ ମହାସର୍ବରେ ଯେବେ ଜାହା ଉତ୍ସବ

ହୋଇ ସିବ ରେବେ ଅନ୍ତର ଅନନ୍ଦର ବିଷୟ
ହେବ । ସମ୍ମାଦିପତ୍ର ବିର୍ତ୍ତମାଳ ମାରବିଦିଗାମୀ
ଥର୍ମେ ଜଣ୍ଠିଗଲ ସୁଖର ବିଷୟ ଅଠଇ । ଆଜି
କର ପ୍ରଥମ ଦାଉରେ ବଙ୍ଗଲାର କିଣିଆଇ
ସମ୍ମାଦିପତ୍ର ସୋମପ୍ରକାଶ ସହିତର ଓ ଭାବର-
ସଂପାଦକ ମୁଦ୍ରକୁ ଭକ୍ତିଥିଲେ ଏଥର ଏମାନଙ୍କର
ସୂନଙ୍କଳ୍ପ ହେବ ଏକ ସୁଲଭସମାଚାର ତାବା
ପ୍ରକାଶ ପ୍ରତ୍ଯେକ ବେତେ ସମ୍ମାଦିପତ୍ର ମୁଦ୍ରିବା
ଓ ଜାମିନ ଦେଇଥିଲେ ସେ ସବୁ ମୁଦ୍ରିବା
ରହିଛ ହୋଇ ଜାମିନ ଝକା ଫେର ଦିଅ
ମାଇଥିବି ।

ବିଶ୍ୱାମିତ୍ରଙ୍କ ସ୍ଥାନ ।

ଥାରୁକମାନେ ପମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ସେ ବିଶ୍ୱା-
ମିଶଙ୍କର ସୁଷ୍ଟି ବୋଲି ଗୋଡ଼ିଏ ଘୋରଣିବକଥା
ଏ ଦେଶରେ ପ୍ରତିକ ଅଛି । ସୁଭବରେ ଯାହା
କିଛି ଦେଖାଯାଏ ସେ ସମସ୍ତ ବନ୍ଧୁକର ସୁଷ୍ଟି
କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାମିଦ ବ୍ରହ୍ମାଳ୍କ ମୁଖୀରେ ତୃପ୍ତ ନ
ହୋଇ ଅଥବା ବ୍ରହ୍ମାଳ୍କଠାରୁ ବଳ୍ପିବା ମାନ୍ୟ
ପରେ ଅର କେବେତିଏ ପଦାର୍ଥ ସୁଷ୍ଟି ବଳେ
ଯଥା; ମେଘ ବଦଳରେ କୁହୁତ, ଏବଂ ଦେ-
ନରେ ତାଙ୍କ, ଆମ୍ବୁ ବଦଳରେ ଅମ୍ବତା, ମନୁଷ୍ୟ
ବଦଳରେ ଜନଥ ଉତ୍ସବ । ଅଲୋଚନା କରି
ଦେଖିଲେ ବିଶ୍ୱାମିଦ କୁଥୁ କିନ୍ତୁ କର ଜ୍ଞାନାନ୍ତି
ବେଳେ ବ୍ରହ୍ମାଳ୍କ ସୁଷ୍ଟି ପଦାର୍ଥର ଅନୁକରଣ
କରିଅଛନ୍ତି ଓ ତାହା ମଞ୍ଚ ସମାଜସୁନ୍ଦର ନ
ହୋଇ ଦିଅ ଗର୍ବ, ମାବତ ବରିଲା ପ୍ରାୟ ହୋଇ
ଅଛି ଏ ହେଉରୁ ବୋଧ ଦୁଆର ବ୍ରହ୍ମାଳ୍କ ପୃତ୍ତିକୁ
ସାମ୍ବାଦିକ ଓ ବିଶ୍ୱାମିଦଙ୍କ ସୁଷ୍ଟିକୁ ଅସାଧିବକ
ବୋଲିଯାଏ । ବାସ୍ତବରେ ସେ ସବୁ ଅସାଧା-
ରିକ ଭିନ୍ନ ଅର କି ହୋଲ୍ପିବ ? କାରଣ ଉଚ୍ଚ
ବିଧ ଫୁଲପଦାର୍ଥରେ ଅନେକ ବିଷୟରେ ସମତା
ଲାଭିତ ହେଲେହେଁ ପିଥାନ ବୁଝରେ ସମ୍ଭୂତ
ବିଭିନ୍ନରା ରହିଗଲା । ଯଥା; କୁହୁତରେ ହେଲ
ଅବାଦ ହୋଇ ପାରିଲା ନାହିଁ କିମା ଜନ୍ମଥା
ନାହିଁରେ ମନୁଷ୍ୟ ଫଳ ଦାଣରେ ଗଲି କୁଳ
ଅବିଲ ନାହିଁ ଜଥାତ ବିଶ୍ୱାମିଦଙ୍କ ସୁଷ୍ଟିର
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ କିନ୍ତୁ ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ଅମ୍ବେମାନେ
ବୋଲୁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଉତ୍ସବ ଅନ୍ୟ ଯାହା କିମ୍ବା
ଉପକାର ହେଉ ସେ ସବୁ ହୋଇ ନ ଥିଲେ
ମେଚିବ କରା କୌତୁକରୁ ଜଳପାନ ବିଶ୍ୱାମିଦ
ହୋଇଥାଲେ ଏକ ଅମ୍ବେମାନେ ଅନା ଅଜ
କାହାର କର୍ତ୍ତି ସୁରଖ ଦର ବଣ୍ଣେ ଅମୋଦ

କରନ୍ତୁ । ଧନ୍ୟ ବିଶ୍ୱାମିଦ ଅପଣକର କେଉଁ
ସୁଗରେ ପ୍ରାଚୀର୍ବୂଳାକ ହୋଇଥିଲା ତାହା ଆମ୍ବୁ-
ମାଜଙ୍କୁ ଗୋଟର କାହିଁ ମାତ୍ର ଅଭ୍ୟାବନ୍ୟ
ଅପଣକର ଚେଲ ଏ ସଜ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି !
କୋହିଲେ ଏତେପ୍ରଭାର ଅନୁକରଣ କରିବାର
ପ୍ରବୃତ୍ତି ଏଠାରେ କାହିଁକି ଦେଖାଯାଏ ।
ଆମ୍ବେମାନେ ଗତ ଏକ ସୁଗରେ ଅନେକ
ସୁତ୍ରର ଅନୁକରଣ ପଦାର୍ଥ ପ୍ରତ୍ୟେଷ କରିଥିଲୁ
ଯଥା; ଶ୍ଵାଗାତ୍ମା, ସମ୍ମାଦପଦ, ନିଳମଦର, ସବୁ
ଭଜାବି । ଏଥୁ ମଧ୍ୟରୁ କାଳକିମେ କିଏ ଅବା
ଲୋପ ପାଇଅଛି ଓ କିଏ ମୁମ୍ଭୁ ଅବସ୍ଥାରେ
ବିଷାକ୍ତି । ସଂପ୍ରତି ଗୋଟିଏ ନାଟ୍ଯର୍ଥିକ୍ଷେତ୍ର ଦଳ
ବାହାରିଥିଲୁ । ଗତ ଏବିବାର ଆମ୍ବେମାନେ
ଏମାନଙ୍କର ପ୍ରକିଳ୍ପ ଦେଖିଥିଲୁ । ବାହୁ
ଦରମୋହନ ମିଥିକ ଘରେ ଅଭିନ୍ୟ ହୋଇ
ଥିଲା ଓ ଉର୍ଧ୍ଵକମଣ୍ଡଳୀ କେବଳ ସୁଲଭ ବାଲକ
ଭାବୁ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଭବିତ ବିଷୟ ଉତ୍ସବ
ଥିଲା । ଅଭିନ୍ୟ କାମଣ କିମାନ୍ତ ମନ ହୋଇ
ଥିଲା ଆମ୍ବେମାନେ ଏମନ୍ତ କହୁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
ଏଥୁ ପୁରୋ ଏ ଜଗରରେ ଯେଉଁ ନାଟ୍ଯର୍ଥିକ୍ଷେତ୍ର
ପ୍ରଦିନର ଦ୍ୱାରାଥିଲା ତାହାଠାରୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ
ପୂର୍ବେ କିମା ଥିବାରୁ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ମନରେ
ଏହି ଭାବ ଉତ୍ସବ ହେଲ ଯେ ଏହା ବିଶ୍ୱାମିଦ-
କର ହୁଏ ହେବ ଜନେତ୍ର ଏ ଦଳ ବାହାର-
ବାର ପ୍ରୟୋଜନ କି ଥିଲ ? ଯେବେ ନାଟ୍ଯ
ପ୍ରଦର୍ଶନ ଏ ନଗରରେ ଲାଭକର ବ୍ୟବହାର୍
ହୋଇଥାନ୍ତା କିମା ବ୍ୟବହାରୀ ଜ୍ଞେକ ଏଥୁରେ
ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ ଜେବେ ବାହାର ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଥିଲ ଓ ଯେବେ ପୂର୍ବଦଳଠାରୁ ଏମାନେ ଉତ୍ସବ
ପିଅନ୍ତେ ଅଥବା ବେମାନଙ୍କର ଯେ ସମସ୍ତ
ଅଂଶରେ ଦୁଇ ଥିଲ ତାହା ଏ ଦଳପାର ପର୍ଯ୍ୟେକ
ହୋଇ ଥାନ୍ତା ରେବେ ଆମ୍ବେମାନେ ଏହାକର
ବିଶ୍ୱାମିନ ଓ ଉତ୍ସବ ବାହୁରୁ ପ୍ରଗଂଭା ବରନ୍ତୁ ।
କିନ୍ତୁ ସେପରିବ କିନ୍ତୁ ହେଲ କାହିଁ । କେବଳ
ନନ୍ଦିକ ଗୁଡ଼ର ଅର୍ଥବ୍ୟ ଓ ପରିଶ୍ରମ ପାର
ହେଲ । ଆମ୍ବେମାନେ ଏପରିବାର ଅନୁକରଣକୁ
ଧ୍ୟମିତକ ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତ କିମା ଥର ବିକୁ କିମି ନ
ହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ସରଳର୍ଥରେ ଦେଖଇ
ଦିଲ ଜ୍ଞେତ୍ରବେ ସେମାନେ ଏପରିବାର ଅନୁ-
କର କରିବାରୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ନ ହୋଇ ଦେଖଇ
ଦିଲ ସବାମେ ଯେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ
କର ଅଛି ଉତ୍ସବ ସୁଖିଷ୍ଠାନ ବରିବାରୁ
ଜ୍ଞାନିଲ ହେବେ ଓ ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇ

ନାହିଁ ଜାହା ବାହାର କରିବାର କେଣ୍ଟା କରିବେ
କେବୁ ଏପିକାର ଅଳ୍ପବରଣକୁ ପ୍ରତିଯୋଗିତା
ପ୍ରମରେ ଉଚ୍ଚତର ଘୃଣ୍ଣିତର ଜୀବ କରିଛୁ
ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ସବୁ ପ୍ରତିଯୋ-
ଗିତା ସାମ୍ରାଜ୍ୟକର ନୁହେ । ସାଥୀରଣ ହିତ ବିଷ-
ପୂରେ ଏବବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା କରିଅଛି ଯେବେ
ଜାହାଠାରୁ ଅସ୍ତର କେହି କରି ପାରିବ ଜାହାର
ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଶୋଭାପାଦ ଓ କାଞ୍ଚନମୟ ଅଟେ
କୋହିଲେ ବ୍ୟବହାରୀରେ ପେଟବିକଳିଯୁକ୍ତର
ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ଦିବାରସ ଦେଶା ଯାଉଥିଲୁ
ଓ ଏ ପଞ୍ଚବାୟର ଲୋକ ସୁଧା ପରର କ୍ଷତି
ସଙ୍ଗେ ଅପଣାର କ୍ଷତି କରୁ ଅଛନ୍ତି ଏମାନଙ୍କୁ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରୁବ ।

କବିତା

ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ଏଇବାରେ ଗୋଟିଏ ହରବଳ
ହୋଇଥିବାର ସବାଦ ଆମ୍ବେମାଜେ ଲେଖିଥିଲୁ
ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ହେଲା ଉଚ୍ଚ ମନ୍ଦିରମାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଆ-
ମୂମାଜଙ୍କ ଭାବମାରରେ ଅସିବାରୁ ଜଣାଗଲ
ଯେ ହରବଳ କଥାଟି ପଞ୍ଚଶୀ ନିଥିବା । ଏ ମନ୍ଦିର-
ମା ଗ୍ରାସୁକୁ ରେବନ୍ଧା ସୁପ୍ରଶାଙ୍କ ସାହେବ
ବିଶ୍ଵର କଥାରୁଲେ । ଭାବାଙ୍କ ସାଧୁକୁ ଜଣାଯାଏ
ଯେ ସେପ୍ରେମୁର ମାସ ତା ୨୫ ଡିଜରେ ମନ୍ଦିର-
ମା ଉଦୟ ହେଲା ଓ ପୁରୁଷ ଧାର୍ତ୍ତିତାରୁ ପଞ୍ଚ-
ଶାସ୍ତ୍ରକ ଏବମାରିଲ ବାହ୍ୟବା ପ୍ରତିଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟ-
ରଙ୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭହୁର ସମ୍ମାଦ ପୁଲସକୁ ଅଧିକ
ନାହିଁ । ସେଠାରେ ଶୁଭଜାର ଗନ୍ଧ ହେଉଛନ୍ତି
ନିଶ୍ଚବଳ ଥିଲା ରତ୍ନକା ହେଲା ଭାବୁ ଭାଗ୍ୟ-
ଗରେ ଭଦାରକ ଅରମ୍ଭ ହେଲା । ହେଡ଼ିକଳ-
କୁଳ ଭଦାରକର ହରବଳ କଥାକୁ ପ୍ରଦାନ
କଲେ ଓ ପରେ ନାଗର ହିଂହ ଇନ୍ଦ୍ରଜିତକୁଳ
ଓ ପୁଲ ସାହେବ ତତ୍ତ୍ଵବିଶ୍ଵପ୍ରଶାଙ୍କ ସରଜନେଜ
ଭଦାରକରେ ସେହି କଥା ସ୍ଥିର ବଲେ । ଅ-
ନ୍ତରୁକ୍ତ ଭବିଷ୍ୟତପାର ସେଠାକୁ ଯାଇ ପୁଲସକୁ
କଥାକୁ ଅରମ୍ଭ କାନ ବର ଭଦାରକ ଅରମ୍ଭ
କଲେ ମାତ୍ର ପୁରୁଷ ଭାବାଙ୍କର ବିଚାରେ ହେଲେ
ଅଭିଶାଷରେ ଗ୍ରାସୁକୁ ରେବନ୍ଧା ସାହେବ
ହେଠାକୁ ଯାଇ ସମ୍ମାନ ସବୁ ବିଦୟ ଅବଗତ
ହୋଇ ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ଓ କନ୍ଦମାଳର ଭବିଷ୍ୟତପାର-
କାନକୁ ଭଦାରକ ସବାମେ ବିମୁକ୍ତ ବଲେ ।
ସାହେବ ସେଠାରେ ଥିବା ସମୟରେ ଏବଦର-
ାତ୍ର ଭାବାଙ୍କ ବିବିଧରେ ପଞ୍ଜିଯି ଯେ ଅନ୍ତରୁକ୍ତ
ଭବିଷ୍ୟତପାର ଏହି ମନ୍ଦିରମା ସର୍ବର୍ଗୀୟ ଏକ

ବ୍ୟକ୍ତିର ସ୍ଥାନ୍ ଜୋବାଳବନ୍ଦୀ ନେବା ଛଳରେ
ତାହିଁ ନେଇ ତାହା ସଙ୍ଗେ ମନବର୍ମ ବଲେ ।
ଯାହେବ ଏ ଫରଣସ୍ତୁ ପାଇ ଉତ୍ତମଚୂପେ ଜବା-
ରକ ଓ ଶୁହାମାଳଙ୍କ ଜୋବାଳନକୀ ନେଇ ବୃଦ୍ଧ-
ଲେ ଯେ ମନ୍ଦିରମା ସମ୍ମୁଖୀନୀ ମିଥିଧ କେବଳ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
ହୋଇଥିବା ପଢ଼ୁଥିବା ଫଳ ଅଠଇ । ଏ ମନ୍ଦିର-
ମାର ଜପାର ସମୟରେ ଏମନ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ
ହେଲା ଯେ ପୁଲିଷ ଶୁହାମାଳଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥ-
ଲେ ତ ଗେମାନେ ପୁଲିଷ କିନ୍ତୁ ଯାହା କହ
ଥିଲେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ନିକଟରେ ଜହିଁ ବିଶ୍ଵମାର
କ୍ଷେତ୍ରନିମ କରିବେ ନାହିଁ ।

ଯାହା ହେଉ ଶେଷ ଉପାରଣ କାଗଜମାନ
ଶ୍ରୀମତୁ ଗଢ଼ିକାଳ ସୁପ୍ରଣ୍ଣା ଦେଖି ପରିଷାରରୁ
ପେ ବୁଝି ଦେଲେ ଯେ ନରବଳ କଥା ସମ୍ମୁଖୀ
ନିଥିଥି ଏକ ଶୁକ୍ଳ ମାନ୍ଦିଲ ବୁଝି କରିବା ଅବିଷ୍ଟା-
ମୂରୈ ଭାବୁ ପଡ଼ୁଥିବା ହୋଇଥିଲା ଶ୍ରୀମତୁ ସୁପ୍ର-
ଣ୍ଣା ସାହେବ କହୁଥିଲୁ ଯଥା;—

“ଜୁହସିଲଦାରଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ-
ଥିବା ଦରଖାସ୍ତୁର ମର୍ମ ନାଗର ସିଂହ ଇନ୍ଦ୍ରୀ-
କୃତ କାଶୁଥିବା ବିଷୟରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ
ନାହିଁ ମାତ୍ର ସେ ଜୁହସିଲଦାରଙ୍କ ମତର ଦୃଢ଼
ବିଶେଷୀ ହୋଇଥିବା ଓ କୁଦିଗୁରହିମେ ଦର୍ଶୁଆ
ମୌଯାର ଲୋକମାଳଙ୍କ ବିଷୟରେ ନରବଳର
କଥା କି ଯାହା ଷ୍ଵରୁପେ ନିର୍ଥା ଓ କୃତମିବୋଲ
ସ୍ଵପ୍ନମାଣ ହୋଇଥାଏ ଭାବୀ ସ୍ଥାଯୀ କରିବାକୁ
କୁକୁ ବରିବାର ଉତ୍ତମ ପ୍ରମାଣ ଅଛି ।

ହେତୁକିଳଷ୍ଟଲେ ଶୁଳଜୀର ଖା ଏ ଖୁନମା-
ମନର ପ୍ରକୃତ କଷୟ ଜାଣିବାର ସେ ସୁଯୋଗ
ଥିଲା ଏହା କହିବାର କି ଅଛି ତାହା ନ କର
ଯେ ଉଚ୍ଛାସ୍ତ୍ର ଅଥବା ଦୋଷସ୍ତ୍ର ବିର୍ଦ୍ଦୁ-
ଚିତ୍ତା ଦିନେ ହେଉ ନରବଳର ଦିଥିଆ କଥାକୁ
ଛାତଣ କଲା କି ତର୍ହେରେ ଉନ୍ନିଷ୍ଠେବ୍ରତ ଓ
ତତ୍ତ୍ଵକିଳସପ୍ରଧାନ ବିଲଗଲେ ।

ଏ ଲକ୍ଷଦ୍ଵାରେ ପୁଣି ଅଜନ୍ତି ଅଯୋ-
ଗ୍ନିତା ଓ ଅପରିଧ ଧୂଳ କରିବା ପଞ୍ଚ ଓ ଶୁ-
ହାମାନଙ୍କ ଶୁହାର ପ୍ରତି ବିରାମ କରି ସରଣ କିଥା
ପ୍ରିର କରିବା ପଞ୍ଚ ସଂପର୍କ ଅକ୍ଷମତା ପ୍ରଦର୍ଶିତ
କରିଥିବା ଓ ଦୂରାଳୟରେ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଯେବୁ ବେବନୋବସ୍ତୁ ହେଲ ଜଦ୍ବାର ଏକ
ଅଛି ଥିଥା ଓ ଗଢ଼ୀ ଅରଯୋଗ ଉତ୍ସବି-
ନ୍ଧରଙ୍କ କିମ୍ବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ପଞ୍ଚ କହୁଛି
ପ୍ରଯୋଗ ହେଲ ଓ ଜହାନିଲଦାର ଅପରା କା-

ଯେଣେ ତେବେ ଯକ୍ଷିକୁ ଅବିବେଚନା
କରୁଥିଲେ ମୟ ଅଧିଗ୍ରାନ ସାର୍ଥି ମାର୍ଗରେ
ଓ ଠିକ୍ ବିବେଚନାରେ ଅଛନ୍ତି ।

ମୁହମାତ୍ର ବେଳି ସମ୍ବନ୍ଧେ ଉଦୟପାରକ
ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ଅଭିଯୋଗହୋଇଥିଲା ତହିଁରୁ
ଉଦୟପାର ମାନ୍ୟବସ୍ଥର ମୁକ୍ତିଆରଳେ
ଓ ଅମ୍ବେ କଣ୍ଠାସକରୁଁ କି ଜାତୀ ସଙ୍ଗେ ଉଦୟଲ-
ଦୀର ଅଧିଶା ତେବେ ମଧ୍ୟରେ କୁବ୍ୟବହାର
ବରିଥିବା କିମା ଜାରୁ ବେହରିତ କରୁଥିବାର
ଅଭିଯୋଗ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚାପେ ମିଥ୍ୟା ଓ ଅମଲକ ।
ଇନ୍ଦ୍ରିୟର ଜୀବର ସିଂହ ଏ ମୋକଦମା
ଉଦୟରଙ୍ଗରେ ବିବେଚନା ଶକ୍ତି ଓ କ୍ଷମତାର
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଭିକ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦର ଅଛନ୍ତି ଓ
ଜାହାନାରୁ ଜଣ୍ଡାବ ଉନ୍ନତ ଦରବା ସକାଣେ
ଯଦି ମଧ୍ୟ ଅମ୍ବେ ଯଥେଷ୍ଟକାରଣ ପ୍ରାପ୍ତ ଜ ହେଲୁଁ
ତଥାପି ଜାହାନ ଏ ବିଷୟରେ ଅନୁପ୍ରକୃତା
ବିଷୟ ଅତରଣ ବହୁରେ ଲେଖା ହୋଇ
ରହିବ । ”

ଏହରୁଷେ ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ
କର ଦେଇ ବନେଷ୍ଟବଳକୁ ମାତ୍ରି ଓ ଅଳ୍ପ
ବନେଷ୍ଟବଳଗାନଙ୍କ ବଦଳଇ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ।

ଏଥୁ ଉପରେ ଆମ୍ବାନଙ୍କର ମନ୍ଦବ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତ
କରିବା ବାହୁଲ୍ୟ । ଗତଜାତର ସୁଲଭରେ
ଏପରି ଉତ୍ୟକୁ ଲେବି ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଜଣା
ନ ଥିଲା । ଏବେଳେ ଗତଜାତର ଲୋବେ ମୂର୍ଖ
ସେଠାରେ ଆଇନ ଜାହାଁ ତହିଁରେ ସେବେ
ଏପ୍ରକାର ସୁଲଭ କର୍ମଶାଖା ସେଠାରେ ରହିଲେ
ତେବେ ଅଛି ବାହାର ରକ୍ଷା । ଗତଜାତ
ପୁଲବ ସୁପ୍ରଣ୍ଡାଙ୍କ ଏ ମାନଳରେ ବିଲକ୍ଷଣ
ସୁନ୍ଦର ଦେଖା ଯାଇଥାରୁ ଜାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତ୍ରକୁ
ରବକରା ସାହେବ କି ଦିଥାକ କଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କା
ଜାହାଁ । ଗତଜାତ ସବାଗେ ଜଣେ ସୁଦର୍ଶନ
କର୍ମଶାଖା ଆବଶ୍ୟକ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ

ପ୍ରାୟକୁ କମିଶ୍ନେରସାହେବ ଚଳଇମାସ ଜାଏ-
ରଖରେ ଏ ନଗରକୁ ଫେର ଅସିବାର ସ୍ଥିର
ହୋଇଥାଏ । ଏହାଙ୍କର ଘୁଣଗ୍ରହି ସଂକ୍ଷେପ-
ରେ ବିଦ୍ୟାକୁ ହୋଇଗଲା । ଘୁଣ ବଢ଼ିଅପେକ୍ଷା
ଶାତଳବୋଲି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କମିଶ୍ନେରମାନେ ପ୍ରାୟ
ଏକମାସ ସେଠାରେ ରହୁଥିଲେ ଓ ଅମଲମା-
ନେ ଚକନ୍ୟାସା ଦେଖି ସୁଖ ଲାଭ କରୁଥିଲେ ।

କଥୁତରୁଅଇ ଯେ ଅମ୍ବମାଛଙ୍କର ବଳେବୁ-
ଙ୍କର ଶ୍ରାସକୁ ବିଚନ୍ଦନାହେବ ଏବମାସର ଛୁଣୀ
ହେବେ ।

ଉଦ୍‌ବସ୍ତିମର ଲେଖନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣ ଅକ୍ଷଦଳ ତଳେ ବରେଲିବୁ ଭାସନ କରିବାରୁ
ଯାଇଥିଲେ । ହେଠା କେଳାନାରୁ ପ୍ରାୟ
ଏବଂତ କରିବରୁ ଅନ୍ୟକ ମନ୍ତ୍ର କରି ଦେଇ
ଅଛିନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୃଷ୍ଟିକାଳରେ ଅଧିକାର
କରିଥାରୁ ଦିଶ୍ଟ ଦେଖି କରିଥିଲେ ।

ବଜଳାର ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଶିଲାଚତୁର୍ପ୍ଲା-
ଗ ଫଳଳ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ଗ୍ରେଜ ଓ
ଆମ୍ବର ଅନ୍ଧର ଅଞ୍ଚଳ ହୋଇଥାଏ ।

ପୁଣ୍ୟରେ ଲୁଣ ପୋକ୍ରାନ ଓ ଗୋପାମଜ୍ଜାର
ହେବା ସ୍ଥାନମାନଙ୍କର ପୁଲିସରତା ରହଇ
ହୋଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟନ୍ତେ ଯେବେ ପୁଣ୍ୟର ଲୁଣ
ମହନ୍ତପ୍ରତି ଟ ୨୫ ଟଙ୍କା ଟାଙ୍କୁସ ଦେଇ ଗଞ୍ଜାନରେ
ପ୍ରତିମହଣ ଟ ୨୫/- ଲେଖାଏ ବିନ୍ଦୁ ହେଉଥିବା
ଲୁଣ ସଙ୍ଗରେ ତୁଳ୍ୟ ହୋଇ ନ ପାରିଲ ରେବେ
ପୁଣ୍ୟଲୁଣ ବିନ୍ଦୁସବାଗେ ଅଛି ବିନ୍ଦୁ ଶ୍ରୀ
ଦିଥାଦେବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ଏତୁକାର ମବନ୍ଧୀ-
ମେଘ ଲଣ୍ଠିଯା ଲେଖିବାରୁ ଫଳଜର ବେଦେଶୀର୍ଷ
ଜାହା ଅନୁମୋଦନ କର ଅଛିନ୍ତି । ଏଥର
ପୁଣ୍ୟର ଲୁଣବେପାରିମାନେ ଅଛି ଗବନ୍ଧୀମେ-
ଘାଙ୍କ ବାହୀଯତ ଥିଲା ନ ରଖି ଅପଣା ବାହୀ-
ବିଜରେ ପାରିଲେ ଅଛି ଦିରକେ ଲୁଣ ପୋ-
କ୍ରାନ ଓ ବିନ୍ଦୁ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା ବିରନ୍ତି ।

ଜ୍ଞାପାନବସିମାନେ ଥର ଗୋଡ଼ିଏ ବ୍ୟକସାୟ
ବାହାର କର ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ସଂଖ୍ୟା ଉଦ୍‌ଦେଶ
ବୋଠେୟତା ପ୍ରସ୍ତୁତକର ଆମେରିକାରୁ ବିଦୟୁ
ତବାଗେ ପଠାଉଥାଚନ୍ତି । ଏଥମଝରେ ପ୍ରାୟ ୧
୮୦୦୦ ଯୋଡ଼ା ରାଷ୍ଟ୍ରନା ବଲେଣି ଏମାନଙ୍କର
ଅନୁଭବଶବ୍ଦକୁ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବଳ ଓ ଜହଞ୍ଚିତା
କରୁ ଅଛନ୍ତି ହେଲା ଏ ବ୍ୟକସାୟ ବାହାର
କର ଅଛନ୍ତି ।

ଚଳଇବର୍ଷର ଗହଞ୍ଜିମେଘ ବଜାଲଙ୍କ ବଜେ-
ଠ ବଲିବଜା ଗଢ଼େରେ ଶ୍ରୀପା ହୋଇଅଛି ।
ଜଟ୍ଟରେ ଲେଖାଥାଇ ଯେ ଦେବଲ ଓଡ଼ିଶାରେ
ଧୂଲିଷ ବ୍ୟୁ ବାର୍ଷିକ ଠ ୨୦୦୦୫ ଟଙ୍କା ଉଣା
ହୋଇଅଛି ଏବ ସମ୍ବାୟ ବଜାଲାରେ
ଠ ୨୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୁ ଉଣା ହେବାର ଆଗା
ଅଛି । ଏଇ ବ୍ୟୁ ଉଣାରେ ଧୂଲିଷର ବଳ
ତୌଣସିରୁପେ ଉଣା ହେବାର ସମ୍ବାନ୍ଧ ନାହିଁ
ଏହିପରି ସବୁ ମହବୁମାପ୍ରତି ଗହଞ୍ଜିମେଘକର

ଦୁଃ୍ଖ ପତରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଧାକ୍କାଗୁର ସହଜାକୁ
ହେବନାହିଁ ।

ଅକ୍ଷୁଦିନହେଲୁ ଦେଉଥାମ ଅମାଲଭର
ଅମଲମାକେ ବିଏ ବିକାର୍ୟ କରଇ ଉଚ୍ଛବ
କବରଣ ହାଇହୋର୍ଟରୁ ଜଳବ ହୋଇଅଛି ।
ଏଥରୁ ଅମଲ କର୍ତ୍ତନ ହେବାର ରୂପ ହୋଇ
ଅଛି । ବାସବରେ କର୍ତ୍ତନମେଘ ବଜାଳକ
କର୍ଷାରଣରୁ ଜଣାସାଏ ଯେ ଅମଲଙ୍କ ବେତ
ଜଣରୁ କିନ୍ତୁ ବଞ୍ଚାଇବା ଗବଣ୍ମେନ୍ଟଙ୍କର
ଅଭିଧାୟ ଅପର ମାତ୍ର ଏହାସୁଧା ଗବଣ୍ମେନ୍ଟଙ୍କ
କହିଅଛନ୍ତି କି ଅନନ୍ତବିଲମ୍ବରେ ମୁନ୍ସଫଳ
ହାଙ୍ଗଣ ବସୁର ବରି କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ
ଆପାର କେବଳ ହେବାର ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇ
ଅଛି ଉଚ୍ଛବିନିମିତ୍ତ ହିତ ଅଯକାବସ୍ଥା ହେବ
ଏ ଅଯକାବସ୍ଥର ବିଷ୍ଟଦଂଶ ଅଗନ୍ତିତ ବିଜର-
ବିର୍ଭବ ନୁହନ୍ତ ଶ୍ରୋଦିଷ୍ଟାର ନିବାହ ହୋଇ
ପାରିବ । ଗବଣ୍ମେନ୍ଟ ଏପ୍ରକାର ଭରବ
କିମିଅଛନ୍ତି ।

ବାକ୍ଷିପୁରର ବନ୍ଦାଇମାକେ ଲୀଲାଦେନ୍ଦ୍ର
ଧାକ୍କା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପରି କରିବାର କିନ୍ତୁ ବୁଝ
ଅପଣା, ଦୋକାନ ବନ୍ଦ କର ଦେଉଥିଲେ ।
ଏପର ଅପରରେ ଦେଇଲ ଅପଣାର କିନ୍ତୁ ନୁହନ୍ତ
କିନ୍ତୁ ହେବାର ନୁହନ୍ତ । ଯେବେ କାହିଁବରେ
ଧାକ୍କାଗୁର ଅଭିନ୍ଦନ ବାଧୁଅଛି ତେବେ ଅପଣା
ନୁହନ୍ତ ଅବେଦନପଦ୍ଧାର କର୍ତ୍ତନମାନଙ୍କୁ
ଜଣାଇନ୍ତି । ଯାହା ସମ୍ବଲକର ବନ୍ଦକର ହେବ
ପ୍ରକାବସଳ ଗବଣ୍ମେନ୍ଟା ତାହା ରଖିବାକୁ
ହିତକର ଜ୍ଞାନ କରିବେ କାହିଁ ।

ସାଗରସ୍ତ କିର୍ତ୍ତନପାପକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିର
ବିବନା ।

ଆଜି କି ଅମୂଳନ ଦୁଃଖର ରଜନ ।
ସୁଧାଂଶୁ ବନ୍ଦ ପିଣ୍ଡ ହେବ ବିଲୋକନ ।
କରିବ ମୁଁ ଆଲିଙ୍ଗନ ପ୍ରେସ୍ ଦେବ ଚମ୍ପଦାର
ତା ବୋମଳଗଣ୍ଡାକେ ଏହି ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ଲାନ୍ ।
ଏ ଜ୍ଞାନକେ ଘଟିବ କି କରଇ ଜ୍ଞାନ ।
ଜାପିତ ପ୍ରାଣ ଶାତଳ କରିବ ଏ ପାହ ।

ଆହା ମୋ ପ୍ରେସ୍ବୀ ବାଲା ଲୈଟି କୁମିତଳେ ।
ମୋ ବିରହେ ଦେଇଥିବ କରିବୁ କପାଳେ ।
ନୁହନ୍ତ ଲୋତକଥାର ବନ୍ଦକର କାରିବାର
ତାକୁଥିବ ଜାନିଲାଥ ! ଦୁଃଖ ଅସ୍ମାଳେ ।
ବିରାମ ନୁହନ୍ତ ଜାଗ ମୋହିବ ସହିଲେ ।
ଦୁଃଖମାତି ଏ ସୁର୍ଦୂଳା ଜିଥ ପଥିଲେ ।

୫
ଆହା ମୋ ପ୍ରାଣଧାୟିନୀ ଦୃଶ୍ୟିନୀ ଜନନୀ ।
ମୋହର୍ଷାର ସ୍ବରୁଥିବେ ଦିବପ ରଜନୀ ।
ବାହୁନ ପୁଷ୍ପ ମୋର ଏ ପୁର କର ଅନାର
ଏହବଥା ରହୁଥିବେ ହୋଇ ବାବୁଳାନୀ ।
ମଳକ ବସନୀ ଆହା ମଳକ ବସନୀ ।
ମରେ ଦେଖି ହେବେ ସଜେ ଆନନ୍ଦ ଭାବିନୀ ।

୬
ଆହା ମୋର ବୃଦ୍ଧାର ଧିବେ ଗୟାଗତ ।
ଆଜି ମରେ ବନ୍ଦଥିବ ନିର୍ବାପ ନିଷ୍ଠତ ।
ତାକୁଥିବ ଅର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରତ୍ଯେ କରିବାଶ୍ଵରେ
ମାଗୁଥିବେ ମୋ ପୁରକୁ ଦିଅହେ ଚାରିତ ।
ଏମନ୍ତ ସମୟେ ମୁକ ହେବ ଜହି ହିତ ।
ବୋଲାଇକରି ସେହି ହେବେ ଅନନ୍ତ ।

୭
ମୋ ଜୀବନ ଧନ ସବୁ ମୋର ବନ୍ଦଗଣ ।
ମୋ କିମ୍ବାନେ ହେଉଥିବ ତାଙ୍କମନ ଛନ୍ଦ ।
ପଞ୍ଚୁଥିବ ମୋର ଶିନ୍ଦୀ । କଲୁଥିବ ହୃଦେ ଶିନ୍ଦୀ
ବିଶ୍ୱବିକୁ କରୁଥିବେ ମୋର ନିବେଦନ ।
ଏମନ୍ତ ସମୟେ ତହିଁ କର ଅଗମନ ।
ଲିବାଇକ ସେହି ଅଗି ଦେଇବ ଦର୍ଶନ ।

୮
ସାଇ ପଡ଼ୋଗି ଅଦି ଯେ ଗ୍ରାମବାସୀଗଣ ।
ସେହି ବନ୍ଦଥିଲେ ମରେ ସେହି ଦିବଗନ ।
ଦଳ ଦଳ ହୋଇ ବସି ବନ୍ଦଥିବେ ଦିବା ରଶି
ଏ ଦୂରଗା ଭାଗେ ଅସେ କି ଦୃଶ୍ୟ ପାଞ୍ଜଳ ।
ହେବ କି ଅନ୍ତର ତାର ପୁଣ୍ୟ ଉଦ୍ବାଗଣ ।
ମରେ ଦେଖି ଅର୍ଥାର୍ଥ ସେ ହେବେ କି କଣ୍ଠେ

୯
ଗ୍ରାମ ଉପକଳେ ଅର କରିବ ତୁମଣ ।
ମନ ମନ ବନ୍ଦଥିବ ଗାତ ସମୀରଣ ।
ନାନାପୁଣ୍ୟ ମକରନ ଗ୍ରାମ ଦେଉଥିବ ଗନ୍ଧ
ମର ମର ଶବ କରେ ହୋଇବ ଶ୍ରବନ ।
ଶୁଣ ଶୁଣ ଗାରଥିବେ ମଧୁକର ଗଣ ।
ଲିଙ୍ଗ ଗଲୁ ହୋଇଥିବେ ଜୟନ ରଙ୍ଗନ ।

୧୦
ମୁଁ ପ୍ର ବାହନ ଆହା ଗ୍ରାମର ଚିନ୍ମୀ ।
କଳ କଳ ଯାଇକଳ ସହା କରେ ଥୁଳା ।
କର୍ଷାପଥ ଯାଏ “ତରା”, ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ଧର୍ଷ,
ଭାରତରେ ପ୍ରବଳିଆ ଆହା କି ଗଂମା ।
ଭାବୁକ କଳର ମନ ନିଏ ଯେହୁ କଣି ।
ଆଜି କି ଦେଖିବେ ତାହା ମୋ ନୁହନ୍ତ ବେଳ

୧୧
ଶାମର ବିବତ୍ତବର୍ତ୍ତି ଭନ୍ଦର ପରା ।
ବରତ୍ତ ସତେ ଗଗନ ଯେହୁ ଦୃଶ୍ୟିତ ।
ଯାହାଯୋଗେ କ୍ଷାରରେବ ଦେଶ କିବେଳେ
ପ୍ରଦେଶ ପରିଷାର ପର୍ବତୀ ମର୍ତ୍ତିତ ।
ଯନ୍ତ୍ର କାତ ହୁବ ହୃଦ ସର୍ବୀ ସର୍ବତ ।
ଆଜି କି ଏକନ୍ତେ ତାହା ହେବ ବିଲୋକନ ।

୧୨
ସଦେଶର ରାଜଧାନୀ ମର୍ତ୍ତେ ଅଭୁଲିବ ।
ଅଳକାୟାର ଯାହାକୁ ଅଟେ ପରାଜିତ ।
ମନି ମାନିବ୍ୟ ଜାତ ଅନ୍ତରେ ଔର୍ମର୍ଦ୍ଦନ୍ତ
ଅପୂର୍ବ ସୁନ୍ଦର ସୌଧମାଳା ବିରକ୍ତ ।
ବୀର, ବୃତ୍ତା, ଧନୀ, ମାନୀ, ପଣ୍ଡତେ ପରାଜିତ ।
ଏ ଦୀନ ଲୋତନ ତହିଁ ହେବ କି ପରାଜିତ ।

୧୩
ମୋ ବନର ଶୁଣ ଆହେ ନାଲରହାବର ।
ପୃଥ୍ବୀର ଚତୁର୍ପାର୍ଶ୍ଵ ପ୍ରକେମ ତୁମ୍ଭ ।
ଜବଯୋଗେ ନରଗଣ ପାଇଛନ୍ତି ବନ୍ତ ଧନ
ଦେଶର ସବ୍ୟତାବୁଦ୍ଧି ତୁମ ନିରନ୍ତର ।
ଆରେ ମାତ୍ର ଏ ପୃଥ୍ବୀର ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟାକର
ନିରପଦେ ଉପବୁଲେ ନେଇବ ଉଦ୍ଧର ।

୧୪
ମୋର ଶବେଦନ ବାରେ ଶୁଣ ସମୀରଣ ।
ତଗକ ପ୍ରାଣ ନାମକୁ ବରହ ଧାରଣ ।
ଏହୁମର ରଜ ପ୍ରାଣ ହେବ ଜବ ଯମମାନ
ଜାତ ଅକାଶପଥେ ବିଅ ହେ ବହନ ।
ପବତ ଭାତ ଭୁମେ ଅର ବଲବାନ ।
ଏନ୍ତିରେ ବଠିଲ, ହେବ ସହଜେ ସାଥନ ।

୧୫
ଆହେ କନ୍ଦର ମୋର ଶୁଣ କବେଦନ ।
ଏହି ବିରାପ୍ତିରେ ପରା ନିଧନ ।
କେବେ କଲଗୁଣ କିଛି ବରୁଛି ଅବାମେ ପ୍ରିଣ୍ଟ
ସମୂହ ସରତ ସର କରିବ ଶୋଷଣ ।
ମରେ ଦେଖି ଶୋଷି ଥରେ ଭାତ ଗମନ ।
ପବନ ସାହାଯ୍ୟ ହେବ ମୋ ଗୁହ ବନନ ।

୧୬
କିର୍ଲିକ ରୁ ଅନ୍ତୁ ଆଶା କରୁଛୁ ବିନନ୍ଦି ।
ଏ ସବୁ ଜନ ପଦାର୍ଥ କି ତାଙ୍କ ଗବତ୍ ।
ଯେହୁ କିମ୍ବା ବରାବାର ଯେ ଅନୁର୍ଧାମୀ ତାରୁର
ସଜାତକ ନିରଞ୍ଜନ ଅନ୍ତରକର ପରା ।
ଯେବେ ଦ୍ୱାବାହ ତୋରେ ଦେବେରେ
ମୁକାର ।
ତେବେ କି ପାର ହୋଇବୁ ଏ ନାଲମୁଖର
ଏହି ସହଜପଥାର ସହବଦିକ ଦରବାରାର ବନ୍ଦର
ପଦିନାମନ୍ତର ଯବାତମ୍ବରେ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପ୍ରବେଦନ ହେବ ।

କୁଣ୍ଡ ମାତ୍ରେ ଶ୍ରୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ ୧୩ ଗ

୧୯୯୫ ମାହେ ମର ସନ୍ଦ ଟେଲି ମସିହା । ମୁ । ବେଶାର ବି ୩୯ ଜ ସନ୍ଦ ୧୯୯୫ ସାଲ ଶନିବାର

ପ ୧୫ ଖ୍ୟା

ଅଶ୍ରମ ବାର୍ଷିକମ୍ପଳ୍ୟ ଟେଲି
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେଲି
ମଧ୍ୟସଲାହଁର ଡାକମାସିଲ ଟେଲି

ଆମ୍ବୋମାଜେ ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଯେଉଁ କି-
ରବଳ ମବଦମାର ବଥା ଲେଖିଥିଲୁଁ ସେଷ୍ଟ-
କ୍ଷରେ ଜଣିଏ ପଥ ପାଇ ଯଥାପ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ-
କଲୁଁ । ପାଠକମାଜେ ଦେଖିବେ ଯେ ପୁଲ୍ୟ-
ପ୍ରାଚୀ ଏ ମବଦମା ବିଗନ୍ତ ଥିବାର ସାଧାରଣ
କିମ୍ବା ହୋଇଥାଏ ଏକ ଏହାଙ୍କ ଅଯୋଗ୍ୟ-
ଜାରୁ ହେଉ ବା ଅଗ୍ରହୀତାରୁ ହେଉ ଜଣେ
ସମ୍ମାନ ବ୍ୟକ୍ତି କେତେ ବିପଦରେ ପଢ଼ିବାର
ସମ୍ବାଦନା ଥିଲା । ପୁଲ୍ୟଗ୍ରହାଙ୍କ ମବଦମାରେ
କାରଣ୍ଯ୍ୟର ସାହେବ ପୁଲ୍ୟର ନିନାକର ଯାହା
କହିଥିଲେ ଏମନ୍ତ ଉଚ୍ଚନା ଶୁଣିଲାରୁ ବିଦ ଜାହା
ଅକିମ୍ବା କରିବ ?

୧ ପୁଲ୍ୟଗ୍ରହାଙ୍କ ମୋଦଦମା ଗତ ସେମବାର-
ତାରୁ ହାଇକୋର୍ଟରେ ଧେର ହୋଇଥାଇ ଅବ୍ୟ
କାନ୍ତି ହୋଇ ନାହିଁ । ଗ୍ରହାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କ୍ରାନ୍ତିକ
ଓ ଇବାହୀସ ସାହେବମାଜେ ଏକ ବାବୁ ମନ-
ମୋହଳ ଦୋଷ ଏପରି ଛିନ୍ନିଣ ବାରଣ୍ୟର
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ଦୂରଦିନ ଦେବଳ
କ୍ରାନ୍ତିକ ସାହେବଙ୍କ ବକ୍ତୃତାରେ ଅଛିହାହିଜ
ହେଲା ତୁମ୍ପୁଥିନ ଇବାହୀସ ସାହେବ ବକ୍ତୃତା
କଲେ ଓ ସେହିନ ମନମୋହଳ ଯୋଷଙ୍କ
ବକ୍ତୃତା ଅରମ୍ଭ ହେଲା । ଶୁଭବାରଦିନ
ଏହାଙ୍କ ବଥା ଗେଷ ଓ ଗବର୍ଣ୍ମମେଶଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ
ଅଛିବୋବେଟ ଜେନରଲଙ୍କ ନିଜର ଅରମ୍ଭ
ହୋଇଥିବ । ବୋଥ ଫୁଅର ଏ ସପ୍ତାହଟି

ଦେବଳ ସବାଳ ଜବାବରେ ଶେଷ ହେବ ଓ
ଆଗାମି ଶେମବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଃତି ଆଜି
ବାହାର ପାରେ ।

ଏ ସପ୍ତାହରେ ଶୁଭା ଇଂଲାଣ୍ଡ ଓ ରୂପିଧୂର
ମଜାନ୍ତର ବିଷୟରେ ବିହୁ ବିଶ୍ଵିତ ସଂବାଦ
ଅସି ନାହିଁ । ଭାରି ସମ୍ବାଦମାଜକୁ ଜଣାଯାଏ
ଯେ ତେଜରଳ ଇଗାଟିଫିଲ୍ ବଦଳରେ ପ୍ରିନ୍ସ
ଲେବାନଥ କଜଞ୍ଚାଣିନୋପଲସ୍ତ ରୂପିଧୂରକ୍ତର
ପଦରେ ନିୟକୁ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏ ପରିବର୍ତ୍ତ-
ନକୁ ଗାନ୍ଧିରକ୍ଷାର ସୁତବ ବୋଲ ସମସ୍ତେ ଜ୍ଞାନ
କରୁ ଅଛନ୍ତି । ସାବର ପାପା ସେଣ୍ଟପିଟର୍ସବର୍ଗ-
ରେ ଭୁବନ୍ଦୀ ଗଜଦୂଜ ପଦରେ ବିଯକ୍ତ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । କିମ୍ବ ସାହେବ ଏକ ବକ୍ତୃତାରେ ଏପରି
ମତ ପ୍ରକାଶ କର ଅଛନ୍ତି ବି ଇଂଲାଣ୍ଡ ସୁହିରେ
ପ୍ରବୃତ୍ତ ଦେବାପୂର୍ବ ଯଥାସାଧ ଗାନ୍ଧିରକ୍ଷାର
ଚେଷ୍ଟା କରିବ ବିନ୍ତୁ କୌଣସି ଏକ ଗ୍ରାହର
ଇତ୍ତାନମାରେ ଦକ୍ଷିଣାଂଶ କରିବାକୁ କହାର
ଦେବେ ନାହିଁ ।

ଚନ୍ଦରମାସ ଜା ୪ ରିଗରେ ଭୁବନ୍ଦୀ ମହା
ସବରେ ସରପତି ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ ଭୁବନ୍ଦୀ
ଦିରିପେଶ ଭବ ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ଓ ଦେବଳ
ଅପଣାର ସାର୍ଥରକ୍ଷା କରିବ । କଜଞ୍ଚାଣିନୋପଲ୍ଲୁ
ନଗର ରକ୍ଷା ସକାଗେ ନିୟକୁ ହୋଇଥିବା
ସେନାଙ୍କର ସେନାପତି ପଦରେ ଦେବର ପାପା
ନିୟକୁ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ରୂପିଧୂରମାଜେ ପ୍ରବାହା ନଗର ଅସ୍ଥବାର
କର ଅଛନ୍ତି ଏବ ସମାଜ ଓ ବର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟରେ
ଗତାଧ୍ୟକ୍ଷ ବନ୍ଦ କର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଭୁବନ୍ଦୀମାଜେ ପ୍ରବାହା ନଗର
ଦିନୋକରି ପୂର୍ବ ସେମନ୍ତ ମନ୍ଦିର
ଅସିଥିଲେ କିମ୍ବା ଅଛନ୍ତି ବିନ୍ତୁ କାହିଁ ନାହିଁ
ବିଥିରୁ କିମ୍ବା ଅଛନ୍ତି ବିନ୍ତୁ କାହିଁ ନାହିଁ
ମୁସଲମାଜେ ପ୍ରକାଙ୍କ ରକ୍ଷା କରୁଥିଲେ କାହିଁ
ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉନ୍ତି ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମାତ୍ରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ନିୟମ ।

ହିନ୍ଦୁଗ୍ରେଟ୍ ଅଧିକାରୀ ଗବର୍ଣ୍ମମେଶ ବିଜ୍ଞାନ
କର ଉପର ଲିଖିତ ନିମ୍ନମାଲାର ବେଳେକ
ବିବରଣ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ସବୁଯାଧାରଣକୁ

ଜଣିବା ବାରଷ ଭଲଭିତ କଥାମାନ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଭହଁରୁ ଉଚ୍ଛବ କଳୁଁ ସ୍ଥା;—

ଜିଲ୍ଲାପିତା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଝାକସ
ବସିବ ନାହିଁ ଯଥା;—(୧) ଯେଉଁ ନୋକ
କେବଳ କୁଣ୍ଡଳାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ଜୀବିକାନିବାହ କରଇ
(୨) ଯେଉଁ ଗୁଣ ଅପଣା ମୃଷର ଉପରୁ ଦ୍ୱାରା ବିନ୍ଦୁ
ବିନ୍ଦୁ କରିବାକୁ ଦୋକାଳ କର ନାହିଁ । (୩)
ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଜନିର ଜଳଣା ନଗନ ନ ନେଇ
ଧୟନର ଭାଗ ନିଏ ଏବ କେବଳ ସେହି
ଧୟନକୁ ବିନ୍ଦୁ କରଇ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ କୁଣ୍ଡଳ-
ବାଣ ଜନି ଗୁଣ ରୂପ ଅନ୍ୟ କିଛି ବାଣିଜ୍ୟ
ଅଥବା ବ୍ୟବସାୟ ବିମ୍ବ କାରିଶ କରେ ସେ
କୁ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବସାୟ ବା ବାଣିଜ୍ୟଦ୍ୱାରା
ସାହା ଅର୍ଜନ କରଇ ରହୁଥିଲୁ ପରିମାଣ ଅନ୍ୟ-
ପାରେ ଅବଶ୍ୟ ଝାକସ ଦେବ । ଅଛି ସାବଧାନ
ପୂର୍ବକ ଏପରିବାର ଆୟୁକୁ ଅଲଗା କରିବାକୁ
ହେବ ଯେମନ୍ତ କି ତୋରସି ମନେ କୁଣ୍ଡର ଲାଭ
ଉପରେ ଝାକସ ବସିବ ନାହିଁ ଓ ଜନିଦାର
ପ୍ରତି ଜଳଣା ପାଇବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଉକ୍ତ
ଜଳଣା ସକାଗେ ଝାକସ ହେବେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର
ଯେଉଁ ଜନିଦାର ମହାଜନ ବ୍ୟବସାୟ କରଇ
ଜାହାକୁ କୁ ନହାଜନାର ଲାଭ ସକାଗେ
ଝାକସ ଦେବାକୁ ହେବ ଅଥବା ଯେଉଁ ଜନି-
ଦାର ସମୟରେ ଅପଣା ପ୍ରକାଳ ସାହାଯ୍ୟ
ସକାଗେ ଉଧାର ଦିଅଇ ଜାହା ଉପରେ ଝାକସ
ହେବ ନାହିଁ । ତାପୂର୍ବ ଏହି କି ଯେଉଁ ଜନି-
ଦାର ଅପଣା ଲାଭ ସକାଗେ ଧାରମତେ ମହା-
ଜନ କର୍ମ କରଇ ସେହି ଏବା ଝାକସ ଦେବ ।
ଏଥରୁ ଅନୁମାନ ହୁଅର ଯେ ଧାନ ଦେଇ
ବାରିବାର ସକାଗେ ଜନିଦାରଙ୍କୁ ଝାକସ ଦେ-
ବାକୁ ପରିବ ନାହିଁ । ଅଧିଗୀତ ଜନିଦାର
ଅପଣାର ପ୍ରକାଳ ଧାନ ଦେଇ ଦେଇ ଜାହାଙ୍କ
ଠାରୁ ସୁଧ୍ୱରୂପ ଚର୍ବାର୍ଥିଙ୍ଗ ଅନ୍ଧବା ରିଅନ୍ତି ଓ
ସାହା ଅନ୍ଧବା ପାତ୍ର ଜାହା ସବଦା ବିନ୍ଦୁ
କରିବାର ଧାର୍ମ ନ ଥାଏ ହେବେ ପ୍ରସ୍ତୋଜନ
ମତେ ବିନ୍ଦୁ କରନ୍ତି । ପ୍ରକାଳ ଉପବାର
ସକାଗେ ଧାନ ରଖିବା ଓ ଦେଇ ଦେବା
ଅବଶ୍ୟକ ହୁଅର । ଅଜାବ ଧାନ ଦେଇର
ସୁଧ୍ୱରୁ ଏକପରିବାର କୁଣ୍ଡଳାର୍ଯ୍ୟର ଲାଭ ହୋଇ
ଜୀବ କରିବାକୁ ହେବ । ଏପର ସମୟ ପରିବାର
ଅଗିନ୍ତିକ ଶ୍ରମଜୀବ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ କେ-
ବଳ ଦେବର ବଳରେ ଜୀବକା ଜୀବାର କରନ୍ତି
ଦେମାନଙ୍କ ଝାକସ ଦେବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ଏବା

ଯେବମସ୍ତ କାରିଗର ନିରୂପିତ ମୂଲ ଜୋଇ
କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଝାକ୍ଷସ ଲାଗିବ ନାହିଁ
ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ଗୁବର୍ନ୍ମରାଜୀ ସେମାନଙ୍କର
ବିଧିବିଶ୍ୱାସ୍ୟ ଝାକ୍ଷସ ଦେବା ଚଳ ହେଲେସୁହା
ତାହାଙ୍କୁ ଝାକ୍ଷସ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ଯଥା;
ବିଶେଷ କମାର ଉତ୍ସାହ ମାସିକ ବେଳେନରେ
ଅନ୍ୟର ଗଲକର ରହି କରି କଲେ ଝାକ୍ଷସ ଦେବ
ନାହିଁ । ଏହିଭାବୁ ତଳାଲିଖିତ ବିଧିବିଶ୍ୱାସ୍ୟମା-
ନେ ଝାକ୍ଷସରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇଅଛନ୍ତି ଯଥା;—

୧। ସରକାରୀ ମିଶନ୍‌ପେପାଲୁଡ଼ି ଅଧିକା ଅନ୍ୟ ହାଜାରୁ ଛାତ୍ରମଙ୍କ ଅଧୀନ ରୂପରେ ।

୨ ଉଲଲିତ୍ର ବ୍ୟବସାୟିମାନେ ଯଥା; (କ)
୩ମ୍ (ଜ) ଶିକ୍ଷା (ଗ) ସାହୁତ୍ୟ ।

୭ । ଗଜଶୟା ଯଥା; ଘରର ଓ ଅନ୍ୟ
ପ୍ରକାର ଗଜର କି ଯେଉଁ ମାନେ ଆପଣା ମୁହଁ-
ଦର ଘରେ ରହିଛି ଅଥବା କର୍ମ କରିଛି ।

୪ । କୁଣ୍ଡାର୍ଯ୍ୟରେ ବିମୁକ୍ତ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି
ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ପଶୁ ପାଳନ୍ତି ମାତ୍ର
କିନିଧି ବରନ୍ତି ଲାହିଁ ଯଥା—ଗୋରୁ ଓ ହେଲ
ରଖୁଥାଳ ଦୋଡ଼ା ଦଲାଳ, ମାତୃନ୍ତି ସଇବ ଓ
ପାରିଧୀ

* । ଲେଖକସୁମାର ନବିନୀ ଲିପିତ ତଳିଲିପିତ
ବ୍ୟବସାୟିମାନେ ଯଥା;—ଗାଉବାନ୍, ପାଲବ
ବେହେରା, ଶଗଡ଼ବାହକ ଦଳଦିଦ୍ୟା ମେଲାର୍ ନାଭି-
ରିଧୀ ମୋହରର, କିଷାନ୍, ସରବାର, ପିଥାଦୀ,
ଶୁମାସ୍ତ୍ରୀ ।

୭ । ବାକେଲୋକ ସଥା;— ଘରବାଲ,
ପେନସନରେଗୀ, ଜୁଆରୀ, ବିବାଶ, ପେଶାଦାର
ଚେର, ତାରବନବସ, ଟିଲିଧା, ବେବାର ମିମ ।

ଏହି ସମସ୍ତ ଛାଡ଼ା ଥାଇ ଯେତେପ୍ରକାର
ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ବ୍ୟବସାୟରେ ଲୋକେ ନୟତ
ଥିବେ ଉଚ୍ଚର ବାଣୀର ଅୟ ଏକଶତଙ୍କା
ହେଲେ ଉଚ୍ଚ ଉପରେ ଟାକ୍ ଲାଗିବ । ଏ ସବୁ
ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟର ଏକ ବୃଦ୍ଧି ଭାବରେ
ପ୍ରଗତିର ହୋଇ ଥିଛି । ସ୍ଥାନାବ୍ୟବରୁ ଉଚ୍ଚର
ବ୍ୟବସାୟର ଉପରେ କରିବାର କ୍ଷାନ୍ ହେଲା ।

ଏକ ପରିବାରର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସମସ୍ତେ ମିଳି
ଗୋଡ଼ିଏ ବାଣିଜ୍ୟ ବା ଉତ୍ତାପ୍ତି କର୍ମରେ କିମ୍ବା କୁ
ଆବା ସ୍ଥଳରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ
ପୃଥକ୍ରୂପେ ଖାତା ବସିବ ମାତ୍ର କିମ୍ବା ରମାହଳ
ମହାପତି ଆବଶ୍ୟକ କିବେଳଛା କଲେ ତାଙ୍କ
ପରିବାରର ପ୍ରଧାନବ୍ୟକ୍ତି କହା ଅବଶ୍ୟକ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦେଖୁ ଆୟୁର୍ବେ ଅଧ୍ୟେତ୍ର-
ଶାଂକ ବାଚିଦେଇ ପାଇବେ ।

ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବାର୍ଷିକ ଚଳକାର ଉଲକଣ୍ଠର
କିମ୍ବା ଶୋଇଥାଏ ଯଥା; ପ୍ରଥମେ ଏହୁମରେ-
ଭାଗାନେ କିମ୍ବା ଅନୁଭବାକୁ କର ଠାକୁ ଦେବା-
ରକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଭାଲକା କର ଆଣିବେ ।
ଦୃଷ୍ଟିରେ ସରକଳ ଉନ୍ନତିରେ ସେହିପର
ତଥାରଖ କର ଭାବାଙ୍କ ଭାଲକା ଠିକ ବରିବେ
ତୁମ୍ଭରେ କଲେକ୍ଟର ସବୁତିକଜନର ହାବନ
ଅଥବା ଅନ୍ୟ କେହି ବର୍ମରଣୀ ସେ ଭାଲକାକୁ
ସଂଶୋଧନ କରିବେ । ତରୁଥରେ କଲେକ୍ଟର
କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କିମ୍ବା ବର୍ମରଣୀ କିମ୍ବା
କେବଳାଗୁ ଅଗ୍ରିଲ୍ଯୁ ଫାର୍ମ ହେବ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

କଟକରେ ବାବୁ ନିମାଇଚିରଣ ନେଉଗୀ
ସରକଳ ଅଧିକାର ବୋଲି ମନୋମାତ ହୋଇ
ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଦୋଷ ଏକଗତ ଠଙ୍କାରୁ ଅଧିକ
ଦେବାକୁ ଅସୀରାଇ ବରବାରୁ ଦିନାଇ ବାବୁଙ୍କ-
ର ରମ୍ଭ ହେଲ ନାହିଁ । ବାବୁ ବେଣିମାଥକ
ଶାନ୍ତିଯା ଉତ୍ତର ପଦରେ କିମ୍ବକୁ ହୋଇଥାଇଲା ।

ଭର ସ୍ଵାହରେ ପ୍ରାଣୁ ଅଜ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ-
ଥିବାରୁ ଗଲ ସୋମବାରଠାରୁ କଚେଇମାନ
ବାହୁଦା ଦେବାର ଅରମ୍ଭ ହେଲା । ବିନ୍ଦୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ରହିବାର ଅପରାହ୍ନ ବାଳରେ ଏଠାରେ
ଯଦୁଦିନ ବୃଦ୍ଧି ହେଲ ଓ ଏହିପାହ ଯାଇ
ଯାଇ ମେଘାତନ୍ତରପୁ କେବେ ବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ
ଗରକୁ ଗାଇଲ ରହିଥାଏ । ମୋଢ଼ିଲର
ଯାଇ ସମ୍ପୂ ପ୍ଲାନରେ ବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଘଷଇ
ବିଧା ବର ଦେଇଥାଏ । ଅକ୍ଷୟ ତୁଳିଦ୍ଵା ଦିନ
ପୁଣି ହେବା ଶୁଭ ଲକ୍ଷଣ ଅଟଇ ଏହା ସ୍ଵଲ୍ପ
ଲବେ ଅନୁଭବ ଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀପୁରୁ କମିଶନର ସାହେବ ଗର୍ଜ ଗୁରୁବାର
ସମୁଦ୍ରର ପିପିଲ ଓ ତୁଳନେଷ୍ଟର ବାଟେ
ଜ୍ୟୋତିରମନଙ୍କ କରୁ ଅଛନ୍ତି ।

ଆମ୍ବେମାନେ ଅବଗତ ହେଲୁ ସେ ଏଠା
ବକାଶ ଦାରେଗା କିନ୍ତୁ ଆଂଶକ ବଳୀପୁର
ନାଚରେ ଗେର ସବୁ କିମ୍ବା ହେବାର ହଜାନ୍ତ
ର ଗତ ମାର୍ଗ ମାସରେ ଖେତାରୁ ଯାଇ ସବୁ
ଦେବା, ସବୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଥିଲେ । ଏଥରେ ସେ ଗ୍ରାମର ଉତ୍ତିଲାହାର
ଗ୍ରାମବାସିମାନେ ନିଶ୍ଚି ଶେଷ ସବୁ ମାଠିପୁ
ରୁ ଉଚି ଦେଇ କିରଣାଳ ଆମାମା

ଛୁତାର ଦେବିଗଲେ । ଦାର୍ଶନିକ ରିପୋର୍ଟ
କରିବାରେ ଶ୍ରାସକୁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ପାହେବ ଉକ୍ତ
ପ୍ରାମବାହିକ ନାମରେ ମୋହିଦମା ଚଳାଇ
ମା ଓ ସ ଲେଖୀଏ ବିବଦ୍ଧ ଓ ଏକଗତ ଠଙ୍କା
ଜରିମାନା ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ କଲେ । ଜରିମାନା
ମୟରୁ ଟ ୫୦ ଲା ଦାର୍ଶନିକ ଓ ଗୋଇନାକୁ
ପାରିତୋଷିକ ଦୟାଯାଇଥିଲା । ଏ ଦାର୍ଶନିକଙ୍କ
ଅମଳରେ ଗେଲା ମାଲ ଥରେ ଧରି ପଡ଼ିବାର
ଶଶୀ ଯାଉଥିଲା ଦତ୍ତ ପୁଣ୍ୟ ବିଷୟ ଅଟଇ ।

ଏଥର କଟକର ଦୋଷ ମିସଲରେ ଅନ୍ତରୀଳରେ
ମନ୍ଦମା ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ବାଲଙ୍ଗଲା ହୋଇ
ଗଲା । ଏ ମନ୍ଦମାଟି କେନ୍ଦ୍ରାଧିତା ସବୁତୁବି-
ଜନରୁ ଅଧିକାର । ଅପରାଧ ଘର ପୋଡ଼ିଦେବ
ଆସନ୍ତିର ବୟସ ପ୍ରାୟ ୩୫ ବର୍ଷ ଓ ଶୁଭାର
ବୟସ ପ୍ରାୟ ତୁର୍ପ । ମୁଦେଇ ଜଣେ ନଥା-
କିଆସ୍ତା ଗୋଟିଏ *୩୭ ବର୍ଷର ପିଲା ଘେନ
ଅଧିକାର । ଏହି ସ୍ଥାର କୁଞ୍ଚାଧରକୁ ଆସାନୀ
ପିଲା ପୋଡ଼ିଦେବାର କଥୁତ ହୋଇଥିଲା ଓ
ତାହା ସଙ୍ଗୀ ପିଲା ଉର୍ବର ସାକ୍ଷାତକାଷି ଥିଲା ।
କଥୁତକୁଥୁଅର ସେ କେନ୍ଦ୍ରାଧିତା କେଳଜାନାରେ
ଆସାନୀକୁ ବାକତରେ ରଖାଯାଇଥିଲା ସେଠୀ-
ରେ ସେ ସାତିକୁ ଶ୍ରୀ ବାତେଇ ଭଲିଦେବାରୁ
ଛାକମ ତାହାକୁ ଯାନିନରେ ଶ୍ରୀଦେଇଥିଲେ ।
ଯାହାହେଉ କଟକପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧି କବେରରେ
ଦୁଇଦନ ତଥା ମାର ଶୁଳ୍କ ଜଳସ ହୋଇ
ଗଲଗଲା ।

ଅଉଗେଟିଏ ୮୯ ବର୍ଷର ମାର୍ଗେଲପ୍ରତି
ଜଣେ ବ ୧୦୧୨ ଈର ଟିକ୍ ବଳକ୍ଷାରର
ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଅପରାଧରେ ଥରିବାର ଆସି
ଥିଲା । ଏଥରେ ତାହାର ୧୦୧୯ ବର୍ଷର ଏବଂ
ଉତ୍ତରି ଶୁଭା ହୋଇ ଥିଥିଲା । ଏମୋବଦମା
ଶୁଭା ପ୍ରମାଣ କି ହେବାରୁ ଆସାମୀ ଖରସ
ପାଇଲା । ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ସମସ୍ତଦେଶୀ ମନୋ
ଘରୁଥରୁ କି ଏହିକି ଧରମାଯୁ ଜଣା ହେଉଥିଲା
କୋଳ କି ପିଲାଟିଦନ୍ତ ଲୋକେ ଅପରାଧ କରୁ
ଅଛନ୍ତି ଅଥବା ହାକିମ ଦିନ୍ତ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହୋଇଥରୁ । ଏଥର ମୋବଦମାମାନଙ୍କ
ଆଗେ ଆସୁନ୍ତ ଥିଲା ।

ବେଦ୍ରୀଷତାର କୋର୍ଟ ସବୁନାହେଲାକର ଗ୍ରା-
ଶମଳକୁ ମୋଦିମା ତତ ଗୁରୁବାର ନିଷ୍ଠା
ହେଲା । ଅଗାମୀ ପଢ଼ ଦେଇବର୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟବର
ଦିନ ହୋଇଥାଏ । ଏବାକୁ ଉପରେ ଜହବିଲ
ଛଞ୍ଜିବାର ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଯେତେ

ଠଙ୍କା ଜଣି ଥିଲେ ଭାବା ଆଦୟ କର ଥିଲେ
ସୁତଗଂ ସରକାରଙ୍କର କ୍ଷତି ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଧୀର ଛାଇରେ ତନିକଣ ଲାଇସେନ୍ସ ଠାକୁ
ସରବଳ ଅପିସର କିମ୍ବକୁ ହେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ
ହୋଇଥିଲା ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଦୂରକଣ ବୋର୍ଡ
ମଞ୍ଚର ବଳେ । ସଦର ମୁକାମରେ ବାବୁ
ଜନାଯାଇଲା ଦତ୍ତ କିମ୍ବକୁ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ଓ
ବାବୁ ହରମୋହନ ଗ୍ୟାନ ଶୋଇଥା ସବତ୍ତିବଜା-
ନରେ ରହିଥାଇନ୍ତି ।

ବାଲେଶ୍ୱରରେ କଲେକ୍ଟରୀ ହେଉ କିମ୍ବା
ବାବୁ ହରେକୁଷ ଦାସ ଲାଇସେନ୍ସାକୁ ବନୋ-
ବସ୍ତର ସରକଳ ଅର୍ପିବର ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି ।
ଏହାଙ୍କ ବେତନ ଟ ୧୦୦ ଜା ମଞ୍ଚର ହୋଇ-
ଅଛି । ଭଦ୍ରଭାଇରେ ବାବୁ ଦୂର୍ଗାଚରଣ ଦାସ
ଉତ୍କୃତ୍ୟ ପବରେ ସେହି ଟ ୧୦୦ ଜା ବେତନ-
ରେ କିମ୍ବା ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି ।

ବାଲେଶ୍ଵରତାରୁ ସୁରାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୌକ
ଗତାୟାରର ବାଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକାରଣ ଗବ-
ଶୀମେଶ୍ଵରଙ୍ଗାଳ ଏବର ଅଥଲେ ଠଙ୍କା ବ୍ୟୟ
କରିବାର ମଞ୍ଜୁର କରିଥାଇନ୍ତି । ଏଥରେ
ବି ପରିମାଣରେ ସଂବାଧ ରଣଙ୍କର ସୁବିଧା
ଦେବ ନିବନ୍ଧରେ ଦେଖିବାରେ ଅବିବ ।

ଗନ୍ଧ ଛୟାରେଥୀଥୁ ସୃଷ୍ଟିରେ ଯେ ସମସ୍ତ
ବୁଦ୍ଧିଯା ସେନାପତିଙ୍କ ନାମ ବାହାର ଅଛି ତାହିଁ
ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଏକଜଣ ତୁମ୍ହୀଥୁ ନିବାଶ
ଅଟକିଛି । ଆଉ ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶର
ନିବାଶୀ ଓ ବୁଦ୍ଧିଯାରେ ଚକର କରନ୍ତି ।

ଟେଲିପକ ସାହେବ ନାମରେ ଏକବ୍ୟକ୍ତି ଏକ
ଫାଦପଦରେ ଗୋଟିଏ କବିତା ଲେଖି ଉଚ୍ଚ
ବିଜ୍ଞାର ଠକାଲାଗ କର ଅଛିରୁ ଆର୍ଥାତ୍ ଉଚ୍ଚ
କବିତାଟିର ଧାର ପ୍ରତି ଠ ୧୦୯ ଛାରୁ ଅଧିକ
ମୂଲ୍ୟ ପଦ ଅଛି । ଯେଉଁଠାରେ ଏଥର ଗ୍ରାହକ
ମୂଳ୍ୟ ସେଠାରେ ବିଦ୍ୟାକ ଲୋକର ଅଗ୍ରହ କରିବା

ଠାକୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଦିରଖାସ୍ତମାନ
ବିଲଭକୁ ପଠାବିବାର ବଳିବଜାରେ ହୁଏ ହୋ-
ଇଥିଲୁ ସେବନସ୍ତ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥାଏ । କାହିଁଏ
ଅବ୍ଦକଳିମ୍ବଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ଦିରଖାସ୍ତ
ଦିଆଯିବ ସେଥିରେ ଦଗ ହଜାର ଏବଂ କାହିଁଏ
ଅବଳର୍ତ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ଦିରଖାସ୍ତ
ଦିଆଯିବ ୩୦୦ ଦିନଶକ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଏବନସ୍ତ
ଦିରଖାସ୍ତରେ ମହା ସର୍ବ କହିଗରୁ କରିବେ
ଦେଖାଯିବ ।

କଲିବଡ଼ା ନିବାସୀ କାହୁ କାଲିବିଷ୍ଣୁ ଠାକୁର

ଆପଣା ସୁଧର ବିବାହ ଉପଲକ୍ଷରେ ଅଧିଳେ
ଠଙ୍କା ଦାନ କରିବାର ଏଥୟୁବା ଆମେମାଜେ
ଲେଖି ଥିଲୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବଶିଷ୍ଟ ହିଲୁ ଯେ
ଗ୍ରେମାନଙ୍କାଥିଲକ ପାତ୍ରୀଙ୍କ ପ୍ରାପିତ ଅନାଥ ବା
ଲକ ବାଲକାଙ୍କ ଆଶ୍ରମକୁ ବୋଉଏ ସହସ୍ର ଠଙ୍କା
ଦାନ କରିଥିଲୁ । ସବୁଷୁଦ୍ଧ ଏ ମହାଶୟୁ ଗା
ନ୍ଦକାର ଠଙ୍କା ଦାନ କରିଥିଲୁ । ଧନ୍ୟ ଏହା-
ଙ୍କର ବଦାନ୍ୟତା ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜଦେଶରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ମଜାର
ମହନ୍ତିମା ହୋଇ ଥାଇ । ଗୁରୁଜଣ ବଣିକ
ତୁଳାର ବନ୍ଦିବାୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ମୂଷା-
ମାନେ ତୁଳା କଞ୍ଚି କରିବାରୁ ଗୋଟିଏ ବିରତୀ
ପୋଷିଲେ, ତାହାର ଗୁରେତିଗୋତ୍ର ଗୁରୁ-
ଜଣଙ୍କ ଭାଗରେ ରହିଲ । ଦେବାକୁ ବୌଧାରୀ
କାରଣରୁ ତାହାର ଗୋଟିଏ ଗୋତ୍ରରେ ଯା
ଦେବାରେ ସେ ଗୋତ୍ରର ଅୟକାଣ ଉହଁରେ
ବନାର ପଟ୍ଟ ବାନ୍ଧିଦେଲେ ବିରତୀ ନିର୍ଥାଗନ୍ତୁ
ସିବାରୁ ତାହାର ସେହି ପଟ୍ଟରେ ନିର୍ଥ ଲାଗିଥିଲୁ
ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥରେ ସେ ତୁଳାଗଦା ମନ୍ତ୍ରକୁ ମୂଷା
ଶୋକବାକୁ ଦିବାରେ ସେହି ନିର୍ଥାଗ ସବୁ
ତୁଳା ପୋଡ଼ି ପାଉଁ ସ ହୋଇଗଲ । ଅନ୍ୟ
ତିବଜଣ ଅଂଶୀ ସେହି ଯାଆଗୋଡ଼ର ମାଲିକ
କି ଯେ ପଟ୍ଟ ବାନ୍ଧିଥିଲେ ତାଙ୍କ ଜାମରେ
ଅଦ୍ୱାରରେ ଶତପିରାଣର ଜାଲଣ କଲେ
ହାହିମ ଜଣେ ହିନ୍ଦୁ ଅଟନ୍ତି । ସେ କହିଲେ
ବିରତୀର ଯେଉଁ ତିକିଗୋଟି ଗୋତ୍ର ସ୍ଵପ୍ନଥିଲୁ
ତଥାରୁ ସେ ଗମନକରି ତୁଳାରେ ନିର୍ଥ
ଲଗାଇ ଅଛି ଥରଏବ ତିକିଗୋତ୍ରର ତିକି
ଅୟକାଣ ଅପରଥି ସେମାନେ ଅସାମୀର
ଚର୍ବାର୍ଦୀଙ୍କ କଷଣ ପୂରଣ କରିବେ । ଅସାମୀର
ଉଲଠା କିଛି ହେଲ ।

ପ୍ରେରଣ ପତ୍ର ।

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀପୁରୁ ଉତ୍କଳ ଧାର୍ଯ୍ୟକା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ
ମହାଶୟ ସମୀକ୍ଷେଷ୍ୟ ।

ବିଦ୍ୟାଲୟର କେତେକ ପଂକ୍ତିକୁ ଅଧିନିଯମ ପଥିବାରେ ସ୍ଥାନଦାନ କରୁ ଚାରବିଅଳ୍ପ କରିବା ହେବେ ।

ପ୍ରାୟ ଏକମାତ୍ର ହେଲୁ ଅଧିକ୍ୟ ପ୍ରକଳିତ
ଉଦ୍‌ଘାସାର ସଂସ୍କାରରେ ଏକ ସାହି ଛଂକଣ
ଏକାଡେମିତାରେ ସଂସ୍କାରିତ ହୋଇ ଥାଏ ।
ଏହା ପ୍ରତି ରହିବାରକିମ୍ବା ପ୍ରାଚୀୟ ଓ ନାୟମ-
ଧରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ୯ ମା ସର୍ବଜ୍ଞ ମାତ୍ରା

ହୁମୁନରେ ପ୍ରବନ୍ଧ ପାଠ ଓ ଉଚ୍ଚବିତରକ ହୋଇ
ସବୁ ଉଚ୍ଚ ହୁଏ । ଅଭୟବ ଉଦ୍‌ଘାଷାଙ୍କ
ମହେଦୟମାନେ ବା ଅନ୍ୟ ଉଦ୍‌ଘାଷମାନେ
ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରୁ ଅଗମନ କର ପରମ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ବିରତେ ।

୮-୯-୨୮ } ଅପଣଙ୍କ ଅନୁଗତ
ଦେଖ ମହିମା ଅଛିରୁ
କଟକ ସମ୍ବାଦକ

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତରଲିପିକା ସମ୍ମାଦକ ମହାଶୟଦ
ସମାପନ ।

ମହାଶୟ !

ବାକି ବିଜ୍ଞା ଗୋପନୀୟର ଗ୍ରାମରେ ଗ୍ରାମବୁ
କୃଷତକ୍ରୁ ପଣ୍ଡା ଶେଷିଏ ପୁଷ୍ପରଣୀର ପଦ୍ମା-
ଶାର ବସଇଥାଇଲୁ, ଏହାଙ୍କର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଠ ୧୦୦୯ ଲକ୍ଷ ବ୍ୟେତ ହୋଇଥାଏ ।
ଆପ୍ରିଲ ଠ ୩୦୯ ଲକ୍ଷ ବ୍ୟେ ହେଲେ ଉହଁର
କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେବ; କୃଷତକ୍ରୁଙ୍କର ଏହି
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣମାନ କିମିତ୍ର ସଂଖ୍ୟାରଣ ଅନ୍ତର୍ଭାବର ଅଛି-
ନ୍ତି । ଭାବାଙ୍କ ଧରନ ପ୍ରକୃତ ସାର୍ଥକତା ହୋଇ-
ଥାଏ । କଗନାଶର କରନ୍ତୁ ସେ ଏହିପରି
ସାଧାରଣ ହୃଦକର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ସମ୍ଭାବନ କର
ଯେମନ୍ତ କୌଣସିବାରୀ ହେବେ । ବାକିର
ଉଦ୍‌ଦିଲଦାର ମନ୍ଦ ଏଥରେ ଯହୁ କରିଥାଇଲୁ
ଏବଂ ଭାବାଙ୍କ ଯହାରେ ବାକିରେ ସାଧାରଣ
ରେତା ଓ କବଣ୍ଣିମେଣ୍ଣଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ଅ-
ନେବ ପୁଣିଏ ପୁଷ୍ପରଣୀ ଓ ବନ୍ଦ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହୋଇଥାଏ, ଏଥରମିତ୍ର ସେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଅସ୍ଵକ
ଶ୍ରଗଂସନୀୟ ଅଚଳି ।

४-४-७८ } छात्रक

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରାଵକୁ ଉତ୍ସବାସ୍ଥିତା ପଞ୍ଚାଦିକ
ନବାଗୟ ନମାନୁଭୂଲେଷୁ ।
ମହାଶୟ ।

ଅପଣ ଉତ୍କଳର ଶୁଭବାନ୍ଧୀ ଥିବାରୁ ଉତ୍କଳର
ଜୀବମୂଲ୍ୟ ସୁହାର ଜୀବନାଜ ଆପଣଙ୍କର କଣ୍ଠୀ—
ଗୋଡ଼ର ହୋଇଥାଏ ରିଲ ଥରେ ମୋହର
ଏ ଶୁହାରଟିକୁ ଅପଣଙ୍କ ଦିଶାତ ପଦିବା ପାର୍ଶ୍ଵ-
ରେ ସ୍ଥାନଦାନ କଲେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଁ
ଛିପର ବୋଥ କରିବି ଅବଧାନକୁଆସୁ ଗଛ ସିଂ-
ମରମାସରେ ଅନୁଗ୍ରହ କରିଛା ଅନୁଗ୍ରହ ମହିଷତା
ହାମର ସ୍ଥାନରେ ଘୋଟିଏ ଗୁରୁ ଅର୍ଧାଚିତ୍ତକା-
ଳୁଗ ନରହତିଖ ମନ୍ଦିରମା ହୋଇଥିଲ ଜାହା
ସେ ଗ୍ରାମବାସୀ ଅର୍ଥବିମା ମାନବାଃ ଅର୍ଥ ଲୋଭ-

ରେ କରିଥିଲେ ଏବଧା ଲେଖିବା ବାହୁନ୍ୟ ପରେ ଘଟଜଟି ସ୍ଥାନୀୟ ପୁଲିସର କର୍ତ୍ତାଗୋଚର ହେଲାରୁ ସେହି ସଙ୍ଗାବ ଦୟାପର ଯମଦୂତ ଜାଗନ୍ଧିମେ ପାରଣା ଜୁମ୍ଲାପର ବୋଥ କଲେ । ହିତଖାରିଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଅଠି ମଞ୍ଜିକ ସଜାକ ଜ୍ଞାନବରେ ତାଙ୍କ ଉଲ୍ଲବ୍ଧି ବିନା-କାଶୀ ନାମଧାରୀ ଠାକୁରୀଙ୍କ ନିବିଧରେ ବଳ ପ୍ରଫାନ୍ତ ହୋଇଥିବାର ରତ୍ନା କର ତନିଗୋଡ଼ି ବିର୍ଗୋଷା ବିଦ୍ଯକୁ ଧୃତକର ଆପଣାର ମାଦଳା ବାଗଜ ଚାଲାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯେତେ ବେଳେ ମନ୍ଦମାଟି ଅନ୍ତର୍ଗଳକିଛି ଉତ୍ସିଲଦାର ଓ ପୁଲିସର ଛନ୍ଦ୍ରବିହୀନ ସୁଧରଣ୍ଣେଣ୍ଟେଣ୍ଟ ସାହେ-ବଜ୍ର ବର୍ତ୍ତକ ଉଦ୍‌ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାର ଅଭ୍ୟମ୍ଭ ହେଲା ତେବେଳେ ବାହାରକୁ ବସି କୋଳିଙ୍ଗାଇଲୁ ପର ପୁଲିସର ଅଚରିତ କରୁଥା ନାୟମର ବଧା ବାହାର ପରିମାଣ । ସେହି କରୁଥା ନାୟମ ଯେ ବେତେବୁର ସତ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନେତ୍ରବା ଧୀର ଉତ୍ସିଲଦାର ମନ୍ତ୍ର ସେହି କରୁଥା ନାୟମ ବିରାଥିଲେ । ସମ୍ମାନକ ମହାଶୟ ! କରୁଥା ନାୟମ ଯେ ବାହାର ବହନ୍ତି ଧାର୍ଯ୍ୟକେ କେହିଁ ଦୁଇ ଧାର୍ଯ୍ୟକେ କାହିଁ ତାହା କେବଳ ଏକପ୍ରବାର ମୋକଳ୍ପନ-ରବା ମାତ୍ର (ଗୋଟାଏ ବାଉଁ ମନ୍ତ୍ର ତରି ଦୂରଜଣ୍ଣ ବର ବଜାର ଦୁଇଥାଳ ଦୂରଜଣ୍ଣ ଧରନ୍ତି ଓ କଣେ ହିତା ହୋଇ ଗୋଡ଼ି ବର ଗୁଡ଼ଳ ପକ୍ଷା-ଭଧାରୀ ଯାହା ନାମର ଗୁଡ଼ଳ ପତନା ବେଳେ ବାଉଁଶ ଅକର୍ଷଣ ଶୁଣିରୁ ହେଉ ବିମ୍ବା ଧରିଥିବା ଲୋକଙ୍କ କୌଣ୍ଟଲରୁ ହେଉ ଲାଗିଯାଏ । ତା-ହାରୁ ଶେର କର ଧରନ୍ତି) ଯେତେବେଳେ ପୁ-ଲିଖ ଜାଣିଗାଇଲେ ଯେ ଉତ୍ସିଲଦାର ଏବୁପ ବେଳେ ତାଙ୍କ ଜାଇଲ ଭାଇରେ ଧୂଳ ପତନିବ ଓ ଧୂରୁଣା ପଞ୍ଜ ବାହାର ପତନ ଏବଂ ହଜାର ବାରଣ ହେବେ ଆଗାନ୍ତରୂପ ପ୍ରତ୍ୟୁଷିତ ନାହିଁ ଦେହଠାରୁ ସବୁ ବଳାକନା ଏକାଠାରେ ମେଳ-ଗଲେ ଓ ଦେଶୀୟ ବେତେକ ଗୋଡ଼ି କୁପୁଲୋ-ବିଜ୍ଞ ସାହାଯ୍ୟରେ ଉତ୍ସିଲଦାରଙ୍କ ବିରୁଷରେ ନାକାପବାର ଚନ୍ଦାନ୍ତ ବଲେ ଅବସେଷରେ ମନ୍ଦମାଟି ଅମୂଳନକର ସୁବିବେଚକ କୁତ୍ପର୍ବ୍ର ସୁଧରଣ୍ଣେଣ୍ଟେଣ୍ଟ ସାହେବ ମହୋଦୟକ ବିରୁଷରେ ଗାତ ହେଲାରୁ ବନ୍ଦାନ୍ତକାରୀମାନେ ଯଥା-ଯୋଗ୍ୟ ପୁରସ୍ତୁତ ହେଲେ ଗାନ୍ତ ଉଷ୍ଣକ ପୁଲିସ ଅଠମଞ୍ଜିକ ମହାଶହାଙ୍କର ଶ୍ରାବ ବରବାରୁ ଯାଇ ଯେଉଁ ଦିନିଶା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ତାହା ତାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରରେ ମାଲଗ୍ରାମଠାର ଝିରିପାତ୍ର ଯାଏ ପର-

ଅନୁମାରେ କଣ୍ଠାଳ ବରଥିଲେ ତାହା ମଧ୍ୟ କିଛି
ଅପ୍ରକାଶ ରହିଲା ନାହିଁ ଦାନପଦବୁ ସବୁ ପ୍ରକାଶ
ପାଇଗଲା ସମ୍ମଦିବ ମହାଶୟ ! ଥର୍ମ ଥିଲାକୁ
ସିନା ବୁଢ଼ା ସାହେବ ଅସି ପହଞ୍ଚିଗଲେ ଗୁରୁ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦେଖେଗନ୍ତିଏ ଲିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ ରହିଲେବେ
ସ୍ଵ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ସହଜ ମୁକ୍ତି ଲାଭ କଲେ ନାହିଁ ବା
ମେମାନଙ୍କ ଦିଗା କଣ ହୁଅନ୍ତା ତାହା ଅପଣ
ଅନୁମାଳ କରିବେ । ଏଥୁ ପୂର୍ବେ ସଂବାଦଟି
ଅପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ
ତାବର ବରବର ସେଇ ବୋଧ କଲୁ ସାହାଦିଃ
ଅଜ ସୁଧା ଅପଣଙ୍କଠାରେ ପଞ୍ଚଶିଲ ନାହିଁ ।
ତାବର ଗୁଣ ଅବା କଣ ଗାଇବୁ ଲେବେ ରହି
ଏ ୧୬୦ ଶ୍ଵାରେ ଗୋଉଥିଲେ ଅନୁଗୁଳ ତାକ
ଦିଳ ଦୂର ପ୍ରବରତୁ ଗୋଇ ପଡ଼ଇ ମଧ୍ୟ କେ-
କେ ତାତର ଆଶ୍ରୁଗୁଣ୍ଠି ବ୍ୟଥା କଲେ ହୁଇ
ଏବିଦିନ ଏହାଠି ପତ୍ର ରହଇ ।

ଭାଇଙ୍ଗ ମର } ବଶମୃଦି
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ମରିଛା } ଗଢ଼ିକାଣ

NOTICE.

FOR SALE

No. 1 Bungalow outside of Cantonment and opposite the Telegraph Office now let at Rs. 50. per Month.

Also No. 7 Cantonment Bungalow
also let at Rs. 50. per Month.

Apply to Rev. W. MILLER Cuttack.

Cuttack April 19th 1878.

ବିଜ୍ଞାନ

ବାହୁଦିନମେହେ କାହାର ଗରତର ଓ ଫେଲାପା
ବଦଳସବ ସାମାଜିକ ଧାରା ୨୯ ମାର୍ଗବନ୍ଧା କ ସହୃଦେ
ମାର୍ଗିକ ଦର୍ଶନାଳ ରଜା ଟ ୩୦୯୮ ଅପର ନ ୨ ଦିନ
ବାହୁଦିନମେହେ ବନ୍ଦିଳା କ ସହୃଦେ ମାର୍ଗିକ ଦର୍ଶନାଳ ରଜା
ଟ ୩୦୯୮ ଅପର ଦର୍ଶନ ହେବ। କଟକ ନିଲାଗନବାସୀ ଗାନ୍ଧୀ
ଚକରର ନିଲାଗ ସାଦେହନ ନିକଟର ଜାହ କରିବାକୁ
ହେବ।

ଭାଷକ
୧୯୭୮ ସାଲ ୧୫ ଅପ୍ରେଲ

ମନ୍ୟପ୍ରାଣ

ଶ୍ରୀ ପତ୍ନୀ କରୁଣା	କଲ୍ପନା	ଟ ୫
ଶ୍ରୀ ପତ୍ନୀ କରୁଣା	ମହିଳା	ଟ ୫
ଶ୍ରୀ ଗୋକୁଳ	ବାଦୁଚରସ ମହାଯାତ୍ର	ଟ ୨
ବାଦୁ ଅଭ୍ୟାସକ	ଦାସ	ଟ ୧
ଶ୍ରୀଧର	କୋପ	ଟ ୧
"	ବାନୀ	ଟ ୧
"	ପତ୍ନୀ ପଞ୍ଚାମୀ	ଟ ୧

ଏହି ଉତ୍ତରକାରୀଙ୍କ ସନ୍ଦରଭକୁ ଦଳମାନଙ୍କାର ବିଷ୍ଣୁ
ପ୍ରିୟିକାନଙ୍କ ସନ୍ଦରଭରେ ମ ହାତ ଓ ଗୁରୁତ୍ବକ ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଲି

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୩୧୮

पं ३० अ५

କେଣ୍ଟ ମିନ୍ ମାତ୍ରେ ମର ସଜ ୧୦୮୮ ମସିହା । ମୁ । କେଣ୍ଟ ବି ୨ ନ ସଜ ୧୦୮୯ ସାଲ ଶନିବାର

{ ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେୟ୍
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେୟ୍
ମଧ୍ୟସଲାହଁଇ ଡାକମାସୁଲ ଟେୟ୍

ଏଥର ଶୋଭରେ କଟକ ଏଲାକାର ଜଣଶ
ଦାଗ ଗେରି ବିଶ୍ଵର ହୋଇ ଏବଜଣକୁ
ବନ୍ଧ ର୍ଷ ଏବଜଣକୁ ବ ୨ ର୍ଷ ଓ ଏବଜଣକୁ
ବ ୧୦ ର୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟାମ ଦୟ ଶୋଇଥାଛି । ଏଥୁ
ମଧ୍ୟରେ ଏବଜଣ ପବେଟ ଗେର ଥିଲ ଅର୍ଥାତ୍
ଏବଜକୁ ଲୋକଙ୍କ ଚପକନ ବା କୃତ୍ତି ଜେବରୁ
ଗେଣ୍ଯ ବରୁଥିଲା । ଦୂରଥର ଦୟ ଆଇବାରୀ
ତାରୁ ତୃପ୍ତ୍ୟ ଥରରେ ଏ ଦୟ ଶୋଇଥାଛି ।
ଜେବ ଗେଣ୍ଯ କହି ବିଜନ୍ଧନ ବ୍ୟାପାର ଏଠା
ମେବେ ଜାହା ଶିଖ ନାହାନ୍ତି କଳିବଜା ସହର
ରେ ବିସ୍ତର ଏପ୍ରକାର ଗେଣ୍ଯ ହୁଅଇ ଏବି
ଅୟକ ଜନଜା ନ ହେଲେ ସୁଯୋଗ ନିଲାଇ
ନାହିଁ । ଏହି ଜାରିଣ୍ଟି ଶୈଳ ସହରରେ
ଜାହା ବିସ୍ତର ଦେଖା ନ ଯାଏ ।

କୋର୍ଡର ଗ୍ରୂ ଯଥା ସମୟରେ ଅନୁମାନେ
ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେବାରୁ ଜାହଁ ସର୍କରରେ କିଛି କହି-
ବାକୁ ଅସମ ହେଲୁ । ଆଗାମୀ ସପ୍ତାହରେ
ତହଁ ର ସବିଶେଷ ଧାଠବଳ୍କୁ ଜଣାଇବାର ଅର୍-
ଳାଷ ରହିଲା । ଅନୁମାନ ହୃଦୟର କିମ୍ବା ସାହେବଙ୍କ
ଶରୀରରେ ହାଇକୋର୍ଡ ପ୍ରଥମ ଦୂରବିଧିକୁ
ନିପରେ ଅଗ୍ରଗଥ ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ଶେଷ ଦୂର-
ବିଧି ଉପରେ ଅପ୍ରମାଣ କଲେ କାରଣ କିମ୍ବା
ସାହେବ ପ୍ରଥମ ଦୂରବିଧିର ଯେତ୍ରକାର ହୃଦୟରୁ
ଅପଣା ବ୍ୟଥରେ ଲେନ୍ଦ୍ରିୟରେ ଶେଷ ଦୂରବିଧିକୁ
ସର୍କରରେ ସେପ୍ରକାର ଲେନ୍ତି କି ଥିଲେ । ଏଥି
ସକାମେ ହାଇକୋର୍ଡ ଭାବରେ ଚିନ୍ତିତ ବିଷୟରେ
ସନ୍ଦେହ କରି ଶୁଣି ଦେଉଥିବାର ଅନୁମାନ
ହୃଦୟ । ଯାହା ହେଉ ଗ୍ରୂ ଦେଖିଲାଯାଇ
ସମସ୍ତକଥା ଜଣା ପଡ଼ିବ ।

ପ୍ରାଥମିକ ଓଡ଼ିଶାରେ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ଏଥିପାଇଁ
କମିଟୀ ବି ବିଚର କରିବେ ଜାହା ଶୁଣିବାକୁ
ଅନେକଙ୍ଗେ କମିଟୀର ଗତ ଅସ୍ଵଦେଶକ
ବାଳରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ । କମିଟୀ
ସୁବିନ୍ଦର ପୂର୍ବକ ଏହି କଥା ହିଁରବଲେ ଯେ
ମାସକୁ ୧୯୯୯ ଜାନ୍ମ ବେତନ ନ ହେଲେ ତଣେ
ବଜାଲୀ ପିନ୍ଧିକ ରହି ନ ଥାରେ ଅଭିଭବ
ଯେଉଁ ଶୁଦ୍ଧମାନେ ବଜାଲାଭାଷା ଶିଖିବେ ସେ-
ମାନେ ବିପୁଲିତ ବେତନ ଛାତା ମାସକୁ ୧୦ ।
ଲେଖାଏ ଅସ୍ଵଦ ଦେଇ ପାରିବେ ବି ହାହଁ କେ
ସ୍କୁଲ ଫଶରୁ ବେଜେ ୧ଙ୍କା ଦିଆଯାଇ ପାରିବ
ହେଉମାନ୍ତର ଏ କଷ୍ଟୟର ରଞ୍ଜୋର୍ଡ ଦେବେ ଓ
ଆମାମୀ କମିଟୀରେ ଗେଷ କିନ୍ତୁ ହେବ ।
ଆମୂଳନକ୍ଷା ବିଦେତନାରେ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିରେ
ଇଂରିଜୀ ଏବଂ ଦେଶୀୟ ପ୍ରତିଲିପି ଭାଷାର
ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ଉଚିତ । ଅପର ଭାଷା ଯେଉଁ
ମାନେ ଶିଖିବାକୁ ଛାତା ବରନ୍ତି ସେମାନେ
ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି ବ୍ୟକ୍ତି କଲାଇବେ ଜାହା ହେଲେ
ବାହାର ଅସମ୍ଭାବିତ ବାରଣ ହେବ ହାହଁ ।

ଅମେରିକାରେ ଅଭିନ୍ଦନ ପୁଃଗର ସହଜ ଧାରା
ବିମାନଙ୍କ ଉତ୍ତର ଅଛୁଟ ଯେ ସୁଖ ଲାଭ କର
ଅପିଲ ମୋବାଇମା ହାଇବୋର୍ଡରେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ
ହେଲ୍ ଓ ଜଳ ସାହେବଙ୍କ ବାୟୁ ବାହାଲ
ରହିଲା । ଜାନାକ ସଙ୍ଗେ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ଗୁରୁ-
ଜଣ ଦିଣ୍ଡିଲ ହୋଇ ଅପିଲ ବରଥିଲେ ସେମା-
ନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସୁରକ୍ଷନ ଉପାଧା ଏବଂ
ହାରୁଧାର ବାହନପତର ଅପିଲ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହେଲା
ହେବଳ ଅନ୍ୟ ଦୁଇତମ ଗୋପାଳଦାସ ଓ
ଗୋପି ଶୁଭରତ ମୁକୁ ଧାଇଲେ । ଏହିପରି
ପଢ଼ିବାରେ ଭାବିତାବିଯୋଗ ଅଧିଅଛି । ହାଇ

ବାଲେଶ୍ୱର ତେଣା ଓ ବଜଳାର ସୀମାପୁର
ଅପ୍ପଇ ସ୍ଵରଗଂ ସେଠାରେ ତେଣ୍ଟା ବଜଳାର
ବିବାଦ ଅସ୍ଵକ ପରମାଣରେ ଲାଗି ଉତ୍ଥିତାର
ଦେଖା ଯାଏ । ଅଳ୍ପକିନ ଛଳେ ବାଲେଶ୍ୱର
ମୁଲ କରିଣୀର ଜଣେ ସର୍ବ ବାବୁ ଉମେଶବରଙ୍ଗ
ମଣ୍ଡଳ ବଜଳାଲୀ ଶୁଦ୍ଧର ବଜଳା ଶିକ୍ଷାର
ସୁଯୋଗ ଲମ୍ବିତ ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ ସନ୍ତ୍ରବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ । ଏଥର ପ୍ରସ୍ତାବ ଶୁଣି
ସେଠାର ଉଜ୍ଜ୍ଵଳାୟମାନେ ସ୍ଵରବରଃ ଅସୁର
ମଣିଲେ ଓ ଭୂଲିଲେ ଘୁଣି ପର ବଜଳାଶିଖାର

ଲଇସେନ୍ସାକ୍ ବିଦୋବସ୍ତ ।

ଅମେମାନେ ଶୁଣି ଥାନନ୍ଦଜ ହେଲୁଁ ଯେ
ପ୍ରଥମେ ଅଭୟନ୍ତ୍ର ଅଳ୍ପ ବେଳକଣ୍ଠେଗୀ ଖବର-
ଦ୍ୱାରା ଲାଇବେନ୍ତାକୁ କନ୍ଦୋବସ୍ତ୍ର ହେବାର
ଯାହା ହୁଇ ରୋତଥାଲ କୋର୍ତ୍ତ ଭାବା ରହିଛବର
ରକ୍ଷକଙ୍କ ଅନ୍ତିମରକ୍ଷ ଧର୍ମା ଅଥବକର ଜାପା

ମାସ ମଞ୍ଚରେ ଖାତ୍ର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ
କରିବାର ଅଜ୍ଞ ଦେଇଥିଲୁଛି ଉଦ୍‌ଦିନରେ
କହିବାର ଜିଲ୍ଲାପାତ୍ର ଅଭିନନ୍ଦନ ସରବଳ
ଅଧିକାର କଲେବୁର ସାହେବ ନିୟମିତର
କାର୍ଯ୍ୟଗମ୍ଭେ କରଇ ଆହୁତି । ବାଲେବୁର ଓ
ଶୁଣରେ ଏହାପକାର ଅନ୍ୟତା ସରବଳ ଅଫିଲ୍ର
ନିୟମିତ ଦତ୍ତ ମୁଦ୍ରର ହେଲା । ଅନ୍ତର ବେତନର
ଗୁରୁତ୍ବହାତୁରେ ଅନ୍ୟକ ଅନ୍ୟାୟ ହେବାର
ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା ଏଥର ଏବପକାର ଉପରୁ ତୁ
ବେତନରେ ସୁଶିଳିଲୋକମାନେ ରହିଥିଲୁଛି
ଏଥରେ ସେପକାର ହେବାର ଗଙ୍ଗା ନାହିଁ ।
ଖାତ୍ର ଅଭିନ୍ଦନ ଅପ୍ରାଚିକର କଥା ଦେହ ଭାବା
ଦେବାକୁ ସଂଖ ପାରି ନାହିଁ । ପୁଣି ସାକ୍ଷାତ୍ ଖାତ୍ର
କଥା ଏଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଅଣ୍ଠେ ଜାଣ
ନ ଥିଲେ ଗତ ବ ୧୦ ଫର୍ଜୁ ଏତ୍ୟାଶ ବାହାର
ଅଛି ତଥାତ ସବ୍ୟାଧାରଣ ଏହାର ଉପର୍ଯ୍ୟ
ଶୁଣି ନାହାନ୍ତି ଓ ଶାଶ୍ଵତେ ରୁହିବେ ଏହା ମନ
ଅନ୍ୟମନ୍ତ୍ର । ଲୋକଙ୍କର ଭୟ ଏହି ଯେ ଥରେ
ଖାତ୍ରଦେଲେ ସବ୍ୟା ଖାତ୍ର ଦେବାକୁ ପଢ଼ନ୍ତିବ ।
ଏଥାନ୍ତିଆର ବରତ ଖାତ୍ର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତାକୁ
ଗୁରୁତ୍ବକୁ ଦେଇ ଖାତ୍ର ବହୁବୁ ଅପଣା ନାମ
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦେବେ ତଥାତ ଖାତ୍ରଟିଏ ଖାତ୍ର ଦେବାକୁ
ହମ୍ରତ ହେବେନାହିଁ । ଯେପୁଣେ ଲୋକଙ୍କର
ଭବ ଏପକାର ଫେଣୁଲେ ଖାତ୍ର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ବର୍ତ୍ତାକର ଉପର ଲାଗିର ସୁମୋଗ ଅନ୍ୟକ
ଅଛି ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏଥି ସକାମେ
ଅନ୍ୟକବେତନ ଦେଇ ସୁନିଶ୍ଚି ଲୋକଙ୍କୁ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର୍ମରେ ନିୟମିତ କରିବାର ଉଚିତ ।
ଏଥାନ୍ତି ଅମେମାନେ ଦେଖିଯେ କୋର୍ତ୍ତଙ୍କ
ଅଜ୍ଞନମେ ଭାବାହିଁ ହୋଇଥାଏ ଏହି ନିର୍ମିତ
ବେତନରେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସମ କରିବାର
ବାକ୍ଷିରବ୍ରତବାର ମୂଳ୍ୟ ଆମ୍ବାନଙ୍କ କଲେବୁର
ସାହେବ ସୁବିର୍ତ୍ତ ପରିବ ଭାବା କରିଥିଲୁଛି ।
ସବୋଧର ଏକଣ ପୁରାଣକ ଖାତ୍ରବେ ପରି
ବାକର ଉନ୍ନିକମ ଖାତ୍ର ଅନ୍ୟସର ପରି କରିବାର
ବିଦ୍ୟରେ ଅନ୍ତର ଭଲ ହୋଇଥାନା ଭାବା
ନ ହେବାପୁଣେ ଯାହା ହୋଇଥାଏ ଭାବାକୁ
ଏକ ପ୍ରକାର ଭଲ ବୋଲିବାକୁ ଦେବ । ସମ୍ଭବ
ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଏବାନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହିକ ଯେଉଁ
ମାନେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର୍ମରେ ନିୟମିତ ହୋଇଥା-
ଛନ୍ତି ସେମାନେ ଅପଣା ଦୀପର ଶୁଭୁର ଯାଥାର୍ଥ
ହୃଦୟ ହୃଦୟକମ କରି ଏମନ୍ତ ପୁରିଗୁର ଓ

ଦୟା ଓ ସରଳତା ସହି କର୍ମ କରନ୍ତୁ କି
ଯପୁରେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଵଗ୍ରାହି ଓ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟତ-
ରେ ଉଦ୍‌ବିଜର ଆଶା ଦୁଆର ଏବଂ ଲୋକମାନେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କ ଜ୍ୟୋଯଧ ପାଉଣା ଦେବା ଦ୍ଵାର
ଅର କୌଣସି ପ୍ରକାର ବିକ୍ଷରେ ନ ପଡ଼ନ୍ତୁ ।
ଏତେବାଳ ହାବିମାନେ ଏବରୁ କର୍ମ ସଜାଗେ
ବେବଳ ପୁରୁଣା ଲୋକଙ୍କୁ ଖୋଜୁଥିଲେ ବର୍ତ୍ତ
ମାନ ବଳେବିଠର ସାହେବମାନେ ସେ ମାରିବୁ
ଛିତି ନ ବ୍ୟ ଶିକ୍ଷିତଦିଲରୁ ଉପୟୁକ୍ତ ଲୋକ
ବାହି ନିଯୁକ୍ତ କରୁଥିଲ୍ଲାନ୍ତି । ବେଗନମାନଙ୍କ
କପାଳରେ ଏପରିଫଳ ବେବେ ଫଳ କଥିଲା ।
କି ଦୁଃଖ ଶତ ଯୁକ୍ତାଙ୍କୁ ଏପରି ଭର ଦେବାକୁ
କେହି ସମ୍ମତ ହେଉ ନ ଥିଲେ । ନବ୍ୟଶିକ୍ଷିତ
ବେଗନମାନେ ଏ ବାର୍ଯ୍ୟ ସୁନ୍ଦରଚୂପେ ନିବାହ
ଦଲେ ଡହୁଏ ବେବଳ ତାହାଙ୍କର ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟତ
ମଙ୍ଗଳ ହେବ ଏହବ ନହେ ତାହାଙ୍କଯୋଗେ
ନବ୍ୟଶିକ୍ଷିତ ସମ୍ମାନ ଦ୍ୱାରର ସମ୍ମାନ ଦିବ । ଅଭି-
ଏବ ଏପରିଫଳ କଷ୍ଟ ମନରେରଣ୍ଣ ଅଭିନ୍ନ
ସାବଧାନ ପୂର୍ବକ କର୍ମକରବା ପାଞ୍ଚ ଅମ୍ବେମାନେ
ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷ ଅନୁଷେଧ କରୁ ଥିଲା ।

ବୁଦ୍ଧିମାର ଶାସନ ଓ ବିଗ୍ରହପତ୍ରାଳୀ ।

ଯେଉଁ ସମୟରୁ କୁଷି ପ୍ଲା ଏବଂ କୁରମ୍ବ ମଧ୍ୟ
ରେ ସୁଧି ଥରମୁହୋଇଅଛି ସେଷମୟରୁ କୁଷି
ପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କର ମଜ୍ଜା ବିଶେଷଚାରୀତି ଆବଶ୍ୟକ
ହୋଇଥାଏ । ସୁଦି ପୂର୍ବରେ ଲୋକେ କୁଷିପ୍ଲାକ
ଅନ୍ଧମୟ କ୍ଷମାଗାପନ ହାତୁମୁଣ୍ଡ ବୋଲି ମଜ୍ଜେ କରୁ
ଥିଲେ ଓ କହୁଥିଲେ ଯେ କୁରମ୍ବ ଏବଂ ଦିକରି
ସୁଦିରେ ସବସ୍ତୁ ହୋଇଥିବ । ଦେଖି ପ୍ରାୟ ବର୍ଷେ
କାଳ ସେ ସହିଲାଗିବା ଓ ତାହିଁ ସହିର୍ଭାୟ ଘରୁ
କାମାନ ପ୍ରତିର ହେବାରୁ ସେ କୁମ ଅନେବାଠ
ଗରେ ଭବିଗଲ ଓ ଯନ୍ତ୍ରିତିବ ସରଗେଷରେ
କୁଷିପ୍ଲା କୁରମ୍ବ ଉପରେ ଜୟଳର କଲା ମାତ୍ର
ଜାହାର କ୍ଷମାଗାପ କଲନା ହୋଇଗଲ । ପଞ୍ଚମ
କୁଷିପ୍ଲା ଇଂରାଜି ସଙ୍ଗେ ସବ ହେବ କି ନାହିଁ
ଏହି କଥା ଲୋକେ କହିଥାକର୍ତ୍ତା କିନ୍ତୁ ଦିନର
ନିଧିମାନ ଦେବ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁରମ୍ବ ସକଳ
ମଧ୍ୟରେ ଉର୍ବଳିତର ବେଳତି ଉପରେ ଦେ
ବଥା ମଧ୍ୟ କଣା ପତରାର କଲମ୍ ନାହିଁ ବରଂ
ଏକପ୍ରତିବାର କଣା ଗଲାର ଯେ ହେବ ବାହାକୁ
ନିଶ୍ଚାର ।

ବୁଦ୍ଧିର ଜୀବନପ୍ରଶାଳା ପକ୍ଷରେ ଲୋକ୍-
କବି ହେବେତ ଜୀମ ଅମାର କେତୀଥାଏ ।

ଦେହୀ ଅଜ୍ଞନେବ ବୁଲନ୍ତି ଯେ ବୁଧିୟାଙ୍କର
ଶାସନ ରଂଗକଣଠାରୁ ଉଚ୍ଛଵି ହେବ ପରା ।
ଏମାନେଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ବାରଣ ଆମ୍ବେମାନେ ତେ-
ଲିନ୍ଦୁସ୍ଥରୁ ଜଳଲାଭିତ ବିବରଣୀମାନ ସଂକଳନ
କଲୁ । ଏହା ପଢିବାକୁ ପଠନକାରୀର ଅବ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ କୌରୁକ କଲୁବ ।

ଯେମନ୍ତ ରଂଗକଣଠାରେ ଭାବତବର୍ଷକୁ ଅ-
ନ୍ୟବାର କରି ଶାସନ କରୁଥାଇନ୍ତି ତେମନ୍ତ ଗୁ-
ରୀୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଭାବତବର୍ଷରେ ଭୁବନ ସ୍ଥାନକୁ
ଜୟ କରି ଶାସନ କରୁଥାଇନ୍ତି । ସେଠାରେ
ଏହାଙ୍କ ଶାସନପ୍ରକାଳୀ ବିଚ୍ରାନ୍ତ ଜହାର ପରି-
ବ୍ୟ ଦେବା କାରଣ ଜଣେ ବହୁଦର୍ବା ତୁମଣୀ-
ବାରୀ ଏକଖଣ୍ଡ ପୁଷ୍ପକ ପ୍ରକାଶ କରୁଥାଇନ୍ତି ।
ଏହାଙ୍କର ନାମ ଏହୁଲିପୃଷ୍ଠର ପାହେବ । ଏ ମ-
ହାଗୁ ରଂଗକ ନୁହନ୍ତି ଏକ ଦୀର୍ଘକାଳ ରୁଗ୍ର-
ପୃଜ ସକଥାମାରେ ଅବସ୍ଥିତ କର ସେଠାର
ସମସ୍ତ କିଷ୍ଟକୁ ଅବରତ ହୋଇ ଜନଶାଖାରଣକୁ
ଜୀବା ପୁରୁଷଦ୍ୱାରା ଜଣାଇଥାଇନ୍ତି । ତେଲିନ୍ଦୁସ୍ଥ
ଦ୍ୱାରା ପୁଷ୍ପକ ପାଠ କହୁଥାଇନ୍ତି ଯଥା;—

କୌଣସି ଲାଭବେଳୀପୃଷ୍ଠା ଜାରି ଥିଲାମାର
କୌଣସି ଶତଖିକୁ ଜୟ ବିଲେ ତହାର ପ୍ରଥାନ
ଦିପକାର ପ୍ରାଣ ଓ ସଂଖ୍ୟା ରକ୍ଷା । ତୁରମ୍ଭସ୍ତୁନ
ଗୁରୁମୁଖ ହତ୍ଯଗତ ହେବା ପୂର୍ବେ ପ୍ରତିବାଚା
ଜମିହାରଙ୍କ ନାଥରେ ସବ୍ଦା ସୁଧି ଜାଗିଥିଲା
ବାରଙ୍ଗ ସେମାନଙ୍କର ମାହାଲର ପୀମା କଷ୍ଟୀ
ହୋଇ ନ ଥିଲ ଓ ପ୍ରାଣ ଅଥେ ଜତିରେ ବା-
ମାର କବାଦ ଥିଲ । ଉତ୍ତରମୁଖାରହର କୌ-
ଣସି ଶିଥିମ ନ ଥିବାରୁ କଣେ ଜାହାର ମୁହଁ
ହେଲେ ଜାହାର ଉତ୍ତରମୁଖାରମାନେ ସିଂହାସନ
ଥିବାରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ । ବିଶ୍ଵେଷ ସବ୍ଦା
ଜାଗତ ଥିଲ ଓ ଏକବିଜ୍ଞାନ ଅଧିକ ରାଜାକୁ
ଦୂରଳ ଦେଖିଲେ ବିଜାକାରଣରେ ଜାହାର
ସତ୍ୟ ଲୁଟି ନେଉଥିଲ । ହିଦେଶୀପୃଷ୍ଠ ଦେଖାରି
ମାନଙ୍କ ଧନ ଲୁଟି ନେଇ ଜାହାଙ୍କ ଦୀବ କରୁଥିଲେ
ଓ ତୁମ୍ଭୀପୃଷ୍ଠ ବଜେବିମାନେ ମନ ଏହିପର
ଦୂରମାକୁ ଲାଭୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭୀ ସମ୍ରାଟଙ୍କ
ଅନୁକାର ଓ ମାତ୍ରନରେ ଏମମୟ ଜିବାରଜହା-
ଜଥାହ । ମୂଳରେ ଗାନ୍ଧି ବିଶ୍ଵଜାତିକୁ ଏମନ୍ତ
କି ଧ୍ୟାମାନେ ବାଟରେ ଏବାକୁ ସିଦ୍ଧା ଅଧିକା
ବରିପାରନ୍ତି । ଏହି ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭୀମାନେ
ଭଲ କରିଥିବିଲୁ ଏହି ଯେଉଁମାନେ ଭରିବିବା
ରୁହିରେ ଠାର ଓ ଡବାଇଲୁ ଭରିବିଛିଲୁ
ସେମାନେ ପୁରୀ ତୁମ୍ଭୀପୂଜ୍ୟ ପ୍ରମାଣ କରିଥାରନ୍ତି ।

ସୁଦଶ ପୁଲେ ଉତ୍ତାରୁ ଆଜକ ଅନୁଷ୍ଠାରେ
ବିଶ୍ଵର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ବିଶ୍ଵର ଅଶୀୟାର ମୂଳ
ଅଛବ ଅଟ୍ଟଇ । ବିଶ୍ଵର ପ୍ରଣାଳୀ ଉତ୍କଳ ହେଲେ
ଲୋକଙ୍କର ଆତ୍ମକଷାତ୍ତେ ମହିତର କ୍ଷାତ୍ର ହୁଅଇ
ଏବଂ ସୁଖବୃତ୍ତର ଅନେକ ସହାୟତା କରଇ ।
ରୂପୀୟମାନେ ଦେଶୀୟଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିକାଦ
କାନ୍ତି କରିବା କାରଣ ମହମ୍ମଦୀୟ ଅଧାଳତ-
ମାନ ରାଜ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଓ ରୂପୀୟଙ୍କ ସଞ୍ଚକରେ
ବିଶ୍ଵର କିମ୍ବର ଅର କେତେ ଅଧାଳତ ବିଶ୍ଵର
ଅଛନ୍ତି । ଏ କଥା ମନ ନୁହଇ ମାତ୍ର ରୂପୀୟ
ବିଶ୍ଵରକ୍ଷାମାନେ ଆଜନ୍ମବଳକ ବିଷୟର
ଭବ ବୁଝିବାରୁ ଅକ୍ଷମ ଥିବାର ଜଣାଯାଏ ।
ସେମାନେ କିମ୍ବରିରୁପେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରମାନକ ପ୍ରତି-
ପାଳନ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସୁଧାର
ମନେ କରନ୍ତି ଅର ବିଜନ୍ତରେ ଜାହା ଅଭିନମ
କରନ୍ତି । ସେମାନେ ବିବେଚନା କରନ୍ତି ବି
ଶାଥାରଣ ବିଷୟରେ ଆଜନ୍ମକୁ ମାହିବା ରଜ
କଥା କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଏମନ୍ତ କିମ୍ବର ଘନା
ହୁଅଇ କି ଜହାରେ କର୍ତ୍ତରଙ୍କର କିନ୍ତୁ
ପଞ୍ଜିକ ଥାଏ ତେତେବେଳେ ଆଜକ ବିହିତ
ହୋଇ ଯାଏ ଓ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଏକ ପ୍ରକାର
କର୍ମ ହେବାରୁ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଜାହାରୁ
ଭାଗୀନକ ଅଭ୍ୟାସର ହୋଲ ମଣନ୍ତି । ସୁଧା
କିମ୍ବର ଅପରାଧ ଓ ଶ୍ରୁତିୟାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ ଦିର
ବାର ଅପରାଧ ସେଇକ ବିଶ୍ଵରିତ୍ୟରେ ବିଶ୍ଵ-
ରାଜ ହୁଅଇ ଓ କେହି ଦେଶୀୟଲୋକ ଉପରେ
ଅପରାଧ ପ୍ରମାଣ ହେଲେ ଜାହାରୁ ବୋର୍ଡମାର୍ଗର
ବିଶ୍ଵରଥାରୁ ଗୁଲଦ୍ଵାରୁ ମାରିପକାରୁ । ଭରତ-
କର୍ତ୍ତରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟ୍ରମାନେ ଏପ୍ରବାର ବିଶ୍ଵରକୁ
କେବେ ମନ ବିଲାଇଲେ ସୁଦା ଅପରାଧକ-
ଲଜ୍ଜାରୁ ସେମାନେ ଶହିର ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ
କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରର ଶୁଦ୍ଧାର ବିଶ୍ଵରକୁ ହେଲେ
ଜାହାରୁ ଦେଶୀୟ ବିଶ୍ଵରିତ୍ୟଙ୍କ ଅଧୀନରେ
ଥିବା ଅଧାଳତରେ ଜାଲନ କରିବାକୁ ପଡ଼ଇ
ବିଜବିପ୍ରୋତ୍ସବ ଅପରାଧ ଅଭ୍ୟାସର ବିଶ୍ଵରାଜ-
ଙ୍କର ସୁଦା ବିଶ୍ଵର ପ୍ରଣାଳୀ ରହ ନୁହେ ଓ ଇଣ୍ଠ
ଗୁରୁ ବାରିଶୁରମାନେ ଜାହାରୁ ପକ୍ଷରୁ ସବାଳ
ଜବାବ କରନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମନେତ୍ର ଏବଂ ବିଶ୍ଵରପତି
ନିର୍ମିଳିଷାହେବଙ୍କର ବିଭାବାରଙ୍କର ସୁଧା
ଆଜନମତେ ବିଶ୍ଵର ହୋଇ ଥିଲା ।

ଶାକୁ ନେବା ବିଷୟରେ ରୂପୀୟମାନେ ବଢ଼
କରିଗଲାଏନ୍ତି । ତୁମିର ଜଣନା ଫର୍ମିଲାର ଦିନ-
ମୂଳ ଅଟିଲ ଏବଂ ସେଠାର ତୁମି ଉବ୍ଦର ନ

ଥିବାରୁ ଏ ଶାକନା ବଢ଼ ଭାବ ବୋଥ ହୁଅଇ ।
ସମସ୍ତପକାର ଅମଦାନ ପ୍ରବ୍ୟରେ ଗରବର ପ୍ରତି
ଜା ଲେଖାଏ କଷ୍ଟମ ମାସୁଲ ଲାଗଇ । ଏଠା-
ରେ ଆମେମାନେ ଗରବର ଦ୍ୱାରା କରୁଥିବାରେ
ଲୋକଙ୍କେମାନ୍ତରୁ ଦେବାରୁ ଅପରି କରୁଥିବା
କିନ୍ତୁ ରୂପୀୟମାନେ ସମସ୍ତ ମହାଜନଠାରୁ
ଜାହାରୁ ପାଣ୍ଡି ଉପରେ ଗରବର ଅବେଳାଙ୍କା
ଦିରରେ ଲୋକଙ୍କେ ଟାଙ୍କେ ନେଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଏହି ଟାଙ୍କେ ଯୋଗୀ ଧନ ଜମା ହୋଇ ପାରୁ
କାହାରୁ ଓ ଏହା ଗରବର ପଣାଗଙ୍କା ଇନ୍ଦ୍ରବିମ୍ବ ଟାଙ୍କୁ
ସଙ୍ଗେ ସମାନ । ଏହା କୁଡ଼ା ସ୍ଥାନପୁ କର୍ମଗର୍ବ
ସତକ ଓ ସାଧାରଣ ଦ୍ୱାରା ସକାଶେ ଅନେକ
ପ୍ରକାର ସ୍ଥାନପୁ କର ଅଛି । ଦେଶର ଉତ୍ସନ୍ନ
ସାଧନ ସକାଶେ ରୂପୀୟମାନେ ଆଜନ୍ମକପାର
ଅନୁଷ୍ଠାନ କର ଅଛନ୍ତି ଯଥା ଜଳଷେତନ
ପ୍ରଣାଳୀ କପା ପ୍ରାଣୀ ଏବଂ ରେମର ରୂପ
ଇତ୍ତାବଦ କିନ୍ତୁ ପରୁଥିରେ ସେମାନେ କିନ୍ତୁ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ସଂଶେଷରେ ଏହି ବୋଲା-
ଯାଇ ପାରେ ସେ ରୂପୀୟଙ୍କ ଶାପନ ଅମ୍ବା-
ନଙ୍କ ଶାପନ ପ୍ରଣାଳୀର ଅସୁନ୍ଦର ରାଗୀ ଅଟଇ
ଭରବରକ୍ଷର ସମସ୍ତ ଦୋଷ ସେଠାରେ ବୁଦ୍ଧି
ଓ ସମସ୍ତ ଶୁଣ ସେଠାରେ ଜଣ ହୋଇଥିଲା ।

ସାପ୍ତାହିକୀସଂବାଦ ।

ଏଠାର ଅବକାଶ ଦାଗେଗାଙ୍କ କାମରେ
ଉତ୍ସନ୍ନନେବାର ଅରିଯୋଗହେବାରୁ ସେ କରି-
ବୁ ସମୟେଣ୍ଟିରେ ହୋଇଥିବାରୁ ମନଦମା ବିଲେବୁର
ସାହେବଙ୍କ ବିଶ୍ଵରଥିକରେ ଅଛି । ସେ ଦିନ
କେନ୍ତ୍ରାପତ୍ର ଅବକାଶ ମୋହରର ଜାମରେ
ଏହିପରି ଅରିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା । ଅବକାଶ
ମହିକୁମାରେ ଏକା ଉତ୍ସନ୍ନନେବାର କଥା କାହାରୁ
ବାହାରୁଥିଲା ?

କମିଶନ୍ ମହାପିତା ମଧ୍ୟ ସମୟେଣ୍ଟି ହୋଇ
ଅଛି । କମିଶନ୍ ମହିକୁମାରୁ ଏକାଗ୍ରେ ଦସ୍ତାବେ
କର ବୁଦ୍ଧିପ୍ରସତ ନକଳରେ ଅମେଳ ବାହାରବାରୁ
ଏପରି ହୋଇଥିଲା । କାଳକୁ କେତେ ପ୍ରକାର
ନୁଆ କଥା ବାହାରୁଥିଲା ।

ଏ ଦ୍ୱାରାହିବୁ ଏ ନଗରରେ ଓଲାଇଟା
ଅରମ୍ଭ ହୋଇ କେତେ ଲୋକର ପ୍ରାଣ କେଇ-
ଅଛି । କିନ୍ତୁ ସୁଦା ବିଷୟ ଯେ ପରିବ୍ରାତ ବୁଦ୍ଧି
ହେବାରୁ ଗେଗର ପ୍ରଭୁ ବର ନାହିଁ ।

ଆମେମାନେ ଶୁଣୁଥିବା ଯେ ବାବୁ ହରେ-
କୃଷ୍ଣ ଦାବ ପୁନର୍ବାର ଏ ପ୍ରଦେଶକୁ ବଦଳ
ହୋଇ ଥାଏଇଛନ୍ତି ଗଢ଼କାତ ପୁଲରେ ସେ
ନିଷ୍ଠା ହୋଇଥିଲାନ୍ତି । ବିରେକୃଷ୍ଣ ବାବୁ କଣେ
ସୁଦଶ ପୁନର୍ବର କର୍ମଗର୍ବ ଅଟନ୍ତି । ଏହାଙ୍କଦାରୁ
ଗଢ଼କାତର ଶାପନ କାର୍ଯ୍ୟ ଭଲ ହେବ ।

ଏ ସପ୍ରାହରେ ଏ ନଗରରେ ଅଳ୍ପକୃଷ୍ଣ
ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ମୋହରଲରେ ବିଶେଷ
ବୃଦ୍ଧି ଏମନ୍ତ କି ଅନେକ ସ୍ତରରେ ଶୁଣୁଥିବା
ବୁଦ୍ଧି ପୁନର୍ବାର ହେଉ ନାହିଁ । ଗରବର୍ଷ ଗ୍ରାମ-
କାଳରେ ଏହିପରି ବର୍ଷା ହୋଇ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ
ଦେବ ବି ?

ଏ ଫେବ୍ରୁଆରୀ ମାସରେ ବାଲେଶ୍ଵରକୁ
ପ୍ରତିକ୍ରିୟାକାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିକ୍ରିୟାକାର ଦ୍ୱାରା
ପ୍ରତିକ୍ରିୟାକାର ହେଉଥିଲା । ଅମଦାନ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାକାର
ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଲୁଗା ଗରମମସଲ ଓ ଧାରୁ ପ୍ରଥାନ
ଏବଂ ରାତ୍ରିମା ପ୍ରତିକ୍ରିୟାକାର ମଧ୍ୟରେ ଧାରୁ ଗରମମସଲ
ମୂଳ୍ୟ ପାଞ୍ଚଲକ୍ଷ ଓ ନଗର ଏକଳକ୍ଷ ଥିଲା ।

ସଂବାଦବାହିନୀର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ବଲିକାର ବିଶେଷ ଯାଦିକାରୀ ନାଗପୁଣୀ-
ଦାସର ଦିନ ବାଲେଶ୍ଵରକୁ ଥିଲା
ବାଲେଶ୍ଵରରେ ଏମାଜକର ଯାଦା ହୋଇଥି-
ବାର ସଂବାଦ ଅସି କାହାରୁ । ଅନୁମାନ ହୁଅଇ
ଏମାନେ ରଥଯାଦାରୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଯାଇ ପାରନ୍ତି ।

ଭାବୁ ପଦିବାରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ମୟୁରଭଙ୍ଗ ମହାବୂତ ଶରୀର ଥୁଅସିବାର
ଜାହାର କଲିକାର ମନ୍ଦୁ କରିଥିଲାନ୍ତି । ଭାବୁ
ଜାହାର କଲିକାର କେବେଳାଙ୍କା ବାଲେଶ୍ଵର ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରତିକ୍ରିୟାକାର ଥରେ ଲେଖାଏ ଯାତାପୁଣୀ
କରିବ । ଏବଂ ଅପରାଧ ଗୁଡ଼ ତାକ ବିଶ୍ଵରାଜ
ବାଲେଶ୍ଵର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁଡ଼ ତାକ ବିଶ୍ଵରାଜ
ତାକା ହେଲେ ମୟୁରଭଙ୍ଗ କଲିକାର ମଧ୍ୟରେ
ମନ୍ଦୁ ଓ ଦିବ୍ୟାଦ ସିବା ଅସିବାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
ସୁମୋଗ ସ୍ଥାପିତ ହେବ । ମହାବୂତକାର
ଉଦେଶ୍ୟ ମହିକୁ ଅଟଇ କେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପରିଣାମ ହେଲେ ଅବଗତ ଅନେକ ଉପକାର
ହେବ ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟ୍ ଅଟଇ ଲେଖା ଅଛି ଯେ
କୃଷ୍ଣନଗରର ଗେଡ଼ିଗେଷ୍ଟ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରୁ ଦିନ-
କାର୍ତ୍ତାର ଟଙ୍କା ମିଳ ନାହିଁ । ଏ ଟଙ୍କା କେବଳ

ହେବାବର ଭୁଲ ବିମ୍ବା କେହି ଅତ୍ରପାର ବରି-
ଅଛି ଠିକଣା ହୋଇ ନାହିଁ । ସରକାରୀ ଝଙ୍କା
କି ଏତେ ସାଧୁପଦାର୍ଥ ଯେ ଏତେ କଟ୍ଟଜଣା
ହେଲେ ଉତ୍ତରାବୁ ଲୋକେ ଲୋଭ ସମ୍ମଳ ପାରୁ
ନାହାନ୍ତି ।

ବନ୍ଧୁର ସ୍ତଥରେ ଯେ ସିବିଲ୍ ସରକାର ଅର୍ଦ୍ଧଭାଗ
କରିବାକୁ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଯୁଣ୍ଡ ହୋଇଛି ।
ଅପ୍ରକାଶିତ ପରିମାଣରେ ବିଷ୍ଟ କରିବା ବିଷ୍ଟ
କରିବାକୁ ମେଳେ ଉଣ୍ଡିଦ୍ୱାରା ଏକଥିବା ରଙ୍ଗଶୂନ୍ୟ
ଭାରତବର୍ଷାଧୀନ ସେବାଶଳ ନିବନ୍ଧିତ ପଠାଇ
ଅଛନ୍ତି । ଭଲ ଏଥର ଦେଖାଯିବ ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏହା ସଂଲ ହେବ । ବଥା ଅନେକଥର
ହେଲାଣି ବିନ୍ତୁ ବାର୍ଷିକରେ ନ ଦେଖିଲେ ମନ୍ଦ
ମାନବ ଜାହିଁ ।

ବିଜୁନରେ ଅଛି ବାଲ ଭାଣ ଘରପୋଡ଼
ହେଉଥାଏ ଅଳ୍ପକଳ ଭଲେ ସେଠା ଥୋବାଙ୍ଗ
ମାସରେ ଅଗ୍ରିଲ୍‌ଗା ଅନେକଦର ପୋଡ଼ିଗଲୁ ।
ପୁଲିସ ପରିମିତ କର କେତେ ଲୁଗା ରକ୍ଷା କଲେ ।
ଥୋବାଦରେ କିଅଁ ଲାଚିବା ଅନେକ ଲୋକର
ବସ୍ତମାନର ମଳ ଅଟଙ୍ଗ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାକ ପ୍ରଦେଶରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବିତ ପୂର୍ବ
ପ୍ରାୟ ଉତ୍ସବରେ ଛାତ୍ର ବିମେସରେ ଠଙ୍କାବୁ
ସେ ୨୫ ଡିସେମ୍ବର ସେ ୧୦ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଳିଅଛି
ଏଥରୁ ଅସ୍ଵକ କୋଣସି ସ୍ଥାନରେ କାହାଁ ।

୧ । ସୁଲଭସମାଗରରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଟି-
କଗଠରେ ତାଙ୍କଣ ଲୋକ ଗବ୍ରୀମେଘଙ୍କ କରୁ-
ନାରେ ଦିଲା କରିବା ଅପରଥରେ ଦିଲବସ୍ତୁପୋର୍ଦ୍ଦ
ହୋଇ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କମଧ୍ୟରୁ କଣ୍ଠକୁ ଦଶ-
କର୍ଷ ଓ ବାକୀ ପାଇଁଜଣକୁ ସାରବର୍ଷ ଲେଖାଏ
ଫ୍ଲୀଘାନ୍ତର ଦଶ ହୋଇ ଅଛି । କିମୋଧିଲୋକ-
ମାନେ ରୁଗାନ ହୋଇ ହଠାତ୍ ଗୋଟାଏ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିଥିବାକୁ କିନ୍ତୁ ମେଷରେ ମରପତନ୍ତରୁ । ପାଣି-
ରେ ବାବର କୁମୃତସଙ୍କରେ ବିବାଦିତାଲେ
କି ଚଳେ ? କିନ୍ତୁ ଏଥରୁ ରୂହାମାର ଯେ
ମନୁଷ୍ୟ ସହବ ଉପରେ ଥରକୁଥର ଅଭିନ-
ନ୍ତର ହେଲେ ସେ ଥରେ ନ ଗରି ରହ ନ
ଥାରେ । ଗୋଟିଏ ଦେଖିବୁ ଠଣ୍ଡଣି କଲେ
ସେ ମଧ୍ୟ କାମତ୍ତବାକୁ ଅସର । ଏ ସବୁ ଦିଲା
ହିଙ୍କାମା ଦେଖି ଗବ୍ରୀମେଘଙ୍କର ଟିକିବ ବିବେ-
ଚଳା କରିବାର ଉଚିତ, ଯେଉଁମାନେ କୋଣିଏ
କୁଣ୍ଡ ଦେବାକାନକର ଦିନ ବିଠାନ୍ତି, ସେମାନେ
ଶାକ୍ସ ଦେଇ ଉଠି ନ ଥାରନ୍ତି । କାହିଁରେ

ଯାଇଁ ଯୋର ପଡ଼େ । ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ଵରୂପ କୁ
ଜଣିଲେ ଉତ୍ସମରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଲେ କାହିଁ ।

୨ । ଯେଉଁ ବୟସରେ ଅମ୍ବୋମାନେ ଲଙ୍ଘାଳା ହୋଇ ଥୁଲିରେ ଜେଳିଅଛୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନର ପିଲାମାନେ ସେହି ବୟସରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାହୁକର ବକ୍ରୁତା କରୁ ଅଛନ୍ତି, ଚରିତ ସଂଗୋଧନର ବଥା ବହୁ ଅଛନ୍ତି, ସବୁ କରିବାର ନିଷ୍ଠା ପ୍ରଧାଳା ଶିଖୁ ଅଛନ୍ତି । ଦେୟାରମ୍ଭଲର ଶ୍ରୀମାତ୍ରଙ୍କ ସାହୁରେ ବାବୁ କରୁଣାଚନ୍ଦ୍ରବେଳ ସ୍ତ୍ରୀର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଜୀବନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଉଚ୍ଚ-ଗ୍ରଙ୍ଖ ବକ୍ରୁତା କରିଅଛନ୍ତି । ଏବୟସରେ ଏବୁ ପାଇ ବିଷୟକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଯେବି ଅଲୋଚନା କରିବାରେ ଅନେକ ଉପକାର ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତେ ବଧିଲୁ ଗର୍ବକାଳୀ ବିଷୟରେ ମସ୍ତକ ଗରମ କରି ବଢ଼ି ଅସାଧାରିବ ହୋଇ ତୃତୀ ଅଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ରୁମୂମାନଙ୍କର ଘରସା ବରପଦବ୍ୟାପରେ କର୍ମ କରି ବାଧା ! ଏଥରେ କେବଳ ଅନ୍ତି ବୟସରେ ଜେଣ୍ଠିତାର ହେବାକୁ ଫୁଲା ।

୩ । ଚଟ୍ଟଗ୍ରାମହାଠରେ ଲବଣ ଅଛିନ୍ଦୀ ଅନ୍ତି ଆମଦାନ, କୋଡ଼ିଏଠଙ୍କା ମହିଳା କିନ୍ତୁ ହୋଇଅଛି । ଏହାକି ଲୁଣଭିପରେ ନୂତନ ଝାବୁର ଫଳ ଅଠଇ ।

୪ । ବ୍ରଦ୍ଧ ଦେଶର କୁଳପରିବାର ମଞ୍ଚରେ
ଏହିତା ଭାବରେ ଦୟମାତା ଗର୍ଜରେ ଯେଉଁ
ଥୁବୁଳଙ୍ଗ୍ରାମା କଲ୍ପନା ସେ ମାନଙ୍କର ପରିଷ୍ଠରେ
ବିବାହ ଚକ୍ରଅଛି ସଂତ୍ରିବ ଏହଥର ଗୋଟିଏ
ବିବାହ ହୋଇ ଯାଇଅଛି ।

* । ଶିଳକ୍ଷେତ୍ରରେ ଦୁର୍ଲିଖ ଏବୁଧ ଭୂମି-
ର ହୋଇଥାଇ ଯେ ଜଣେ ବନ୍ଦୁ ନନ୍ଦୁପ୍ରଥମାଙ୍କ-
ସର ଦୋକାକ ଫିଟାଇ ଥିଲା । ପୁରୁଦିନ ଉତ୍ତା-
ରେ କଣ୍ଠପକ୍ଷ କାହାପରି ପ୍ରାଣଦଶ୍ରର ଅଦେଶ
କରିଅଛନ୍ତି ।

ଦେଖୁଣ୍ଡ ପଠାଇବାର ବହୋବତ୍ତ୍ଵ ଅଜ୍ଞନ୍ତି
ଭଲ ହୋଇଥିବାରୁ ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ନ୍ଦରଙ୍ଗେ-
ନିରିଲ ଅଧିକା ମହା ସବରେ ସନ୍ତ୍ରିଷ୍ଟ ହୋଇ
ବିମେରର ଗବର୍ନ୍ଦର ସବୁ ଉଗର୍ଜ ଟେଶ୍‌ଲଙ୍କ
ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ପାଇଁତା କଲା ବୋଗିବୋଲ ନିବାସୀ ବାରୁ
ଶ୍ରୀବିଜୁର ବିଂହ ଶୁଦ୍ଧାଦିର ଅପଣା ସ୍ଥାପିତ
ବିଷୟରେ ଯରୁଷାର ଫଳ ଉତ୍ତମ ହେବାର
ଦେଖି ଏକବିଷ୍ଣୁ କରି ଶିଖିବମାନଙ୍କୁ ୨୯୦୯ା
ଆରିଜେଷିକ ଦାନ କଲେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ

ହେଉମାନ୍ତ୍ରରଙ୍କ ଦେଉନ୍ତ ତୁ କୋଣାକୁ ବୁଦ୍ଧି କରି
ଅଛନ୍ତି । ଏଥରେ ଜାହାଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଧଳ
ଅପ୍ରତିର ଗଲ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ । ଅଜ୍ୟାନ୍ୟ
ଜନିଦୀରମାନେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅନୁବରଣ କରି
ବାର ଭରିବ ।

ମାନ୍ଦୁଜରେ ଶାବ୍ଦୀ ତୁଳ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ଅଭିନ୍ନ
ଉଠ ଥିବା ଓ ଫେରି ଆକୁ ହସ୍ତଗତ ହେବାର
ଦେଖି ବୋଲି ଘବଣ୍ଣିମେଘୁ ଲୋକଙ୍କ ପାହାଯି
କିମିତ୍ର ପଞ୍ଚଶଳକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବର୍ମମାର ଲଗାଇ-
ବାର ଦିନର ବରୁଥିଲେ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ବର୍ଷା
ହେବାରୁ ଜର୍ବୁରୁ ବେଜେ ଟଙ୍କା ବାଟି ଦିଆଯା-
ଇଥାଇ ।

ପାଠକାର କମିଶ୍ନେ ମଲ୍ଲେବ ସାହେବ ପେ-
ନ୍ଦ୍ରନ ନେଇ ବିଳାତକୁ ଗଲେ ଏ ମହାପୟ
ଧୂରୁଣାକାଳର ସିବଲ୍ୟାନ୍ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଓଡ଼ିଆ
ଗାରେ ସମ୍ବନ୍ଧର ପରାକ କର୍ମ କରିଥିଲେ ।

ବମେଇରୁ ଯେବସ୍ତୁ ସେଇୟ ମାଲିଖାକୁ ସିବା
ସକାଗେ ଛାହାଇରେ ଗଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଧା-
କଠାରେ ରହିବାର ଥାଳୀ ହୋଇଅଛି । ସେ-
ଠାରେ ପଞ୍ଚଶିଲରୁ ମାଲିଖାକୁ ସିବା ନ ସିବାର
ଆଜ୍ଞା ହେବ ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁଇଥା ଅପା କରନ୍ତି ଯେ
ଏବର୍ଷଙ୍କଳମହାଲରୁ ପ୍ରାୟ ବୋଲି ଏକଷଟକା
ଲଭ ପାଇବେ । ଏବର୍ଷର ଅମଦାନୀ ଓ ଲକ୍ଷ
ଏବ ବ୍ୟଧି ଶକ୍ତିକା ହେବାର ଅନ୍ତମାଳ
ହୋଇଥାଏ । ବର୍ଷକୁବର୍ଷ ଅସ୍ଵକ ଲଭ ଦେଖା-
ଗଲେଥିବା ହେବ । ଏବର୍ଷରେ ଜଳଲଭ
ବାଠ୍ୟାବ ସହାକର ଅରବର୍ଷକୁ କୁଣ୍ଡ ହୋଇ
ବସିବା ବଥାକୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଲାଦିବର ଜୀବ
କର ନାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାନ

ଏହାକାର ସମ୍ବନ୍ଧାବଳୀକୁ ଅବଶ୍ୟକ ବସନ୍ତ ବିଦୟାର ଯେ, ତେଣା ମେଲକଳ୍ପନରେ ବନମୋଟ ଦୂରି ଆଏ ଅଛି; ସେଇଁ ମାନେ କି ଗ୍ରବେଣିବା ମାନ୍ଦରର ବା ଉଚ୍ଚାକ୍ଷୁର ପାଇ ବିଦୟାକେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ବନ୍ଦିବା । ଏ ଦିନ
୨୫ । ୨୦ ମୋଟ ଅବେଳାକ ପଢ଼ି ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିବନ୍ଦିବ ।
ଅବେଳାକ ସେଇଁ ମାନେ ଉଚ୍ଚ ହୁଲରେ ଅଶ୍ୟକ ବନ୍ଦାକ,
ମାହୁର ରଖି ଘେରାବେ ମେ ମାନ୍ଦ ତା ଏକ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ
ବୁ ସାଇପିବକି ସହିତ ଅବେଳାକ ପ୍ରେଇବା କରିବେ ସୁଲି
ଜର ତାରିଖରେ ଏହୁ ବଢ଼ିବ ହେଲାକି ହୃଦୀତିଳରେ
ଯେଉଁଠି ହେବେ । ୨୦ ।

W. D. STEWART.
କଟକ } ରଜା ମେହିଲ୍ଲାର ସୁପରଫର୍ମେସନ୍ସ ।

ଏହି ମହାକାଶରେ ସହାଯକ ଦୂର୍ଧାତ୍ମକ କଣ୍ଠ
ଦୂର୍ଧାତ୍ମକ ପାଇଁ ପରିବହନ କରିବାର ପାଇଁ

କାନ୍ତିମାଳା

ସାଧୁହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରକାଶ

୧୯୯ ଖ୍ୟାତ

ରୀ କାହିଁ ମାତ୍ର ମର ସନ୍ଦର୍ଭ ନଥିବା । ମୁଁ ଜେଣ୍ଟଲ ଏହି ସାଲ ଶବ୍ଦବାର

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେଙ୍କା
ବର୍ଷାତ୍ରେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେଙ୍କା
ମଧ୍ୟସଲ୍ପୀର ତାକମାସୁଲ୍ୟ ଟେଙ୍କା

ରୁହୁର ଗଛ ଦେଖି ଲୋକେ ସର୍ବକଷାଦରେ
ପଢ଼ିଥିଲାନ୍ତି । ପ୍ରାୟ କିମ୍ବୁ ୧ ବର୍ଷା ଦେବାରୁ
ଲୋକେ ଅପଦ୍ୟ ପ୍ରାୟରୁ ଅନେକାଂଶରେ
ରଣ ପାଇଥିଲାନ୍ତି ହେଠାର ପ୍ରାୟରୁ ମଧ୍ୟ
ଜଣା ଥିଲା ଏବଂ ମେଘପଲରେ ଗଢ଼ିଥିଲା ଘୋ-
ଖମାନ ଉଚିତ ହୋଇଯିବାରୁ କଳକଞ୍ଚି
ଅନେକାଂଶରେ ନିବାରଣ ହୋଇଥିଲା । ସୁତରଂ
ଆପାତିତଃ ସବୁ ସଖକର ବେଳେ ଦେବାରୁ
କିନ୍ତୁ ତହୁଁ ସଙ୍ଗେ ୧ ଏପର ଆଶଙ୍କା ଦେବାରୁ
କି ଯଦ୍ୟପି ଗତବର୍ଷ ପର ଅକାଲରେ ଅଧିକ
ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲାଉଥାରୁ ପ୍ରଯୋଜନ ସମୟରେ ଶୁଭ
ଯାଏ ଭାବା ହେଲେ ଦୁଃଖର ସୀମା ରହିବ
ନାହିଁ । ଦୁର୍ବର୍ଷ କାଳ ଏକପ୍ରକାର ଦୁର୍ବିଷ୍ଣ
ରୋଗ କର ଲୋକେ ଅସ୍ତ୍ରବ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି ।
ଏ ବର୍ଷ ଫଲର ପ୍ରଚ୍ଛର ନ ହେଲେ କି ଅଭି
ଦେବଭାକୁ ପ୍ରଥମା କରୁଥିଲୁକୁ କି ର୍ତ୍ତମାନ ଟିକିଏ
ସମ୍ମାନ ଯାଇନ୍ତି । ଅଜନ୍ତୁ ବିଦ୍ୟାର ଜୀବିକର
ଦେଲେ ପରିଜ୍ଞାନ ଲୋକେ ମର ପଢ଼ିବେ ।

ଗନ୍ଧ ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ଯେଉଁସମୟ ଜାରିଥାଏ
ଆସିଅଛି ଉହିକୁ ଲାଗାଏ ସେ ଇଂଳଙ୍ଗ ଓ
କୁଷିଯୁ ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ଧି ପ୍ରାପନ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା
କ୍ରମଶାଖା ବଳବତ୍ତର ହେଉଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ରାଜମାନେ ଏଠିବ ରହି ପାରୁଥିଲାନ୍ତି ସେ
କୁଷପୁ ନ୍ୟାୟ ମାର୍ଗକୁ ଅବଲମ୍ବନ କର ନାହିଁ

ଓ ইংলণ্ডের দাম পর্যাপ্ত। এগুলি সুবিধা
থাণ্ডেজন পূর্বপ্রায় গৃহস্থের কৌশল
অঙ্গরে হ্রাস হোল নাহি। চুটিয়ে এগুলি
ইংলণ্ড পুরু কলে চুষিয়ে ভারতবর্ষের
আক্রমণ করবার অধিক সম্ভাবনা এখনো
ভারতবর্ষের রক্ষাবানের বিশ্বাসে নাকা
ভিপ্পায় করুণার উভৰ পর্যুপ ধীমা
পুরুরে দুর্গমান দৃঢ়রূপে মরমত হৈছে
অঙ্গ। বিমেরকু রক্ষা করবা একাশে
সমুদ্রের টরপিণ্ডো নামক অগ্নিপথ
দৃঢ়াল রক্ষিবার প্রয়োব মনোনীত হোল
অঙ্গ এক মাত্রাক উপকূলের গোটা এ
দৃঢ়হৃ বক্ষ নীমীগু হৈয়ে অঙ্গ যে সমুদ্রে
চোপ দাগিলে নগর মধ্যে প্রবেশ কর
পারব নাহি এক ষে বক্ষ উপরে চোপ
মান রক্ষা মিক যে তবার সমুদ্রের
জাহাজ আক্রমণ হোল পারব। এইসব
নাকা ভিপ্পায় হৈয়ে অঙ্গ।

ଟେଲିଗ୍ରାଫ୍ ମହିରୁମାର ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାପନକୁ
ଛଣ୍ଡାୟାଏ ଯେ ଗତ ବର୍ଷ ଏ ବରାଗର
ଆୟଦ୍ୱୟ ସମାନ ହୋଇଥିଲା । ଏଥି ଧୂମ
ବିଷମାନଙ୍କରେ କେବଳ ଘର ହେଉଥିଲା ।
ଓ ଘେର ବର୍ଷରେ ଆୟତାରୁ ସାବେ ରୁକ୍ଷିତ
ଲୁଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟସ ବଳ ପଡ଼ିଥିଲା । କେବଳ
ବିଲୋକ ଅର୍ଥାତ୍ ଲକ୍ଷାନ୍ତିଗର ଟେଲିଗ୍ରାଫ୍ ବ-

ଭୁଗରେ ଟ ୨୦୩୫୭୯୯ ଟଙ୍କା ନିଅଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା
କିନ୍ତୁ ସିଲ୍ଲେନର ବ୍ୟୁତକୁ ଶତଦେଲେ ଭାରତ
ବିର୍ଭବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଥିଲାର ଗାରଡ଼ାକ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଟ ୧୫୬୫୯୯ ଟଙ୍କା ନିଟ ଲାଭ
ହୋଇଥିଲା ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଲାଭ
ସିଲ୍ଲେନ ଏଲାକାର ଷତରେ ଭରଣୀ ହୋଇ
ସିଲ୍ଲାରୁ ଆୟୁବ୍ୟୁ ସମାନ ପଢ଼ିଗଲା । ଯାହା
ହେଉ ଆମେମାନେ ଏପରି ଫଳ ଶୁଣି ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀ
ଆନନ୍ଦର ହୋଇଥିବୁଁ କାରଣ ଏଥରୁ ଦେଶ
ଭାବର ଲକ୍ଷଣ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ଯେପରି
ମାଣ୍ଡରେ ସର୍ବଦେଶର ନାଚାପ୍ରକାର ଧାରାରେ
ହିତକର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଏ ଦେଶରେ ବିନା
ଷତରେ ଅଥବା ଲାଭସହିତ ପ୍ରତଳିତ ହୋଇ
ପାରିବ ସେପରିମାଣରେ ଦେଶର ଶ୍ରାଵକି
ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଧିକ୍ଷେ ତାକରେ ଚିଠୀ
ପଠାଇବାକୁ କେତେ ମାସୁଲ ଲାଗୁଥିଲା କିମ୍ବା
ଜାକବରର ଆୟୁ ବୃଦ୍ଧି ହେବାରୁ ଲୋକଙ୍କର
ସୁରଧା ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତିଲା । ଏହିପରି ଯେବେ ଭାରତ
ଭାକ ମହିଳାମାରେ ଲାଭ ହେବ ତେବେ
ସମ୍ବାଦ ପଠାଇବାର ଖର୍ଚ୍ଚ ଭରଣୀ ହୋଇ
ପାଇବ ଓ ତହିଁରେ ସମ୍ବାଦାରଙ୍କର ଅନ୍ତର
ସୁରଧା ହେବ ।

ପୁରୁଷଙ୍କ ମୋକଦ୍ଦମାରେ
ଶାନ୍ତିବୋର୍ଧର ନିଷ୍ଠାତି ।
ମୋକଦ୍ଦମାର ସମସ୍ତ ବିବରଣ ଏଥିପ୍ରମେ

ଲେଖା ଯାଇଥିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ ଦ୍ୱାର-
ବୋର୍ଡର ଜଙ୍ଗମାନଙ୍କର କଷ୍ଟଭେଦର ସାହଂଶୁ
ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁ । ଯଥ—

ବିରାପତ୍ତି ସରଗର୍ଭ ଗାର୍ଥ—ଆମୁ ବିବେ-
ଚନାରେ କିଳଙ୍ଗ ଆସନିକି ବନ୍ଧୁରେ ଯେବେ-
କଳକଳ କିରା ବାହାଲ ରହିବାର ଉପର |
ବିଶୁଦ୍ଧ ପଞ୍ଜନନ ପ୍ରାମରେ ଲୋକେବର୍ଷ ହେଲ
ବାବ କରୁଥିଲା । ଏ ଲୋକ ଅଛି ପଢ଼ିବ ଥିଲ
ଓ ସହସ୍ର ଲୋକ ଆସେଗଲା ଲୁଗ ବରିବା
କାରଣ ଏହା ନିକଟକୁ ଯାଉଥିଲେ । ବିଗ୍ରା-
ପତ୍ତି (ଏହଠାରେ ବିଶୁଦ୍ଧ ମଂରୁ ବାହାରବା-
ତାରୁ ନରଧିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସମସ୍ତ ଯାନା
ଯୋବାନବନୀ ତାହାର ମୁକଳଶବଳ ଓ ଗେତ୍ର-
ଦିଂହିର ଘରାଇଥାଏ ସମସ୍ତ ପ୍ରଥାଳ ବିଷୟରେ
ପୋଷକତା ହୋଇଥାଏ ତାହା ଅବଶ୍ୟକ
ବରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । ବ୍ରାହ୍ମନ
ଯାହେବ ରର୍ବ ବରନ୍ତି କି ପୁରାଣକାଳ ପର
ଜଣେ ପବନ ଓ ନବତ୍ର ଲୋକଠାରେ ଏହର
ଅପରାଧ ହେବା ଅସମ୍ଭବ । ଅମ୍ବେ ଏ କଥରେ
ଯେବେଥାରୁ ଓ ଆମ୍ବେ ଏହା ଅସମ୍ଭବ ଜନ
ବିଦ୍ୱ ସଦ୍ୟପି କି ବ୍ରଜକିରଣ ସବୁ ଦୟାଗାଲ
ଏବା ଥାରିକ ଥିରାର ପ୍ରମାଣ ହୋଇଥାଏନ୍ତା
ଏହା ସବୁଥାରିଗରେ ଏମନ୍ତ ପ୍ରକାଶ ଥାଏନ୍ତା
ଯେ ପ୍ରମାଣର ଆବଶ୍ୟକ ହିଂଫାନ୍ତା ନାହିଁ ।
ଆସାନୀ ପକ୍ଷରୁ ଜଣେ ବଜାପ୍ରଦେଶର କିମାତ
ପାରିଥିର ନିମ୍ନକୁ ହୋଇଥିଲେ ସେ ବଜଗରୁ
ଅଥବା ଅନ୍ତର୍ଗତଶକ୍ତି ବ୍ରଜକିରଣ ବରିବ ବିଷୟରେ
ଏମ୍ବୁ ବରିଥାନ୍ତେ ଅଥବା ସତର ସାକ୍ଷୀ ଦେଇ-
ନାହିଁ । ତାହା ଜ ବରିବା କେତେ ଭାବେ କଥା
ପଥର ଓ ଏଥରୁ ଅନେକ ଅର୍ଦ୍ଧହୋଇଥାରେ ।
କାଳି ପଦିବ ଲୋକ ହୋଇ ବପରି ଅପରାଧ
କରିବା ଅସମ୍ଭବ ବାରଣ ଏଥରେ ଲୋକଙ୍କ-
ରେ ତାହାଙ୍କର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ନାହିଁ ହିଂଫାନ୍ତା ।
କି ଏମନ୍ତ ହୋଇଥାରେ ସେ ପକ୍ଷ ଆପଣା
କିମ୍ବା ଏବଂ ଲୋକଙ୍କର କିମ୍ବା ବରି ବରିବ
କେ କିଥିଥିବେ ଯେ ସେ ବପରି ଅପରାଧ
ଲେ କେହି ତାହା ବିଦ୍ୱାନ୍ ଦରିବେ ନାହିଁ
କିମ୍ବା କିର୍ତ୍ତିଥିବେ ଅପଣାର କୁପ୍ରକାରିକୁ ବର-
ାର୍ଥ ବିରିଥିବେ । ବ୍ରାହ୍ମନ ଯାହେବକୁ ଦିଲ୍ଲୀପୁ
ପତ୍ର ଏହି ଯେ ଅପରାଧ ବିଷୟରେ ଏହା
ଦୁଃଖର ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିଲା । ମାତ୍ର ଅମ୍ବେ ବିବେଚ-

ନାରେ ତାହା ନୁହେ । ଶିଳ୍ପାର ଦେବରେ
ଥିବା ଚିତ୍ରମାନ ତାହାର ବାସପାଗାଲରେ ମାତ୍ର
ରହିଥା ଏହି ତାକୁର ଓ ତାହାର ଫଳ ଏକ
ଅଳ୍ପାଳ୍ୟ ପ୍ରମାଣରୁ ଶିଳ୍ପାର କଥା ବଢ଼ୁ
ବୋଲି ନିୟମଦେହ ଜଣା ଯାଇଥିବୁ । ରଜା
ତାହାକୁ ପିତା ଦେଇ କଥିଲେ ବଦାତ ଜାହାଙ୍ଗ
ନାମରେ ଏମନ୍ତ ଅର୍ଥଯୋଗ କରନ୍ତା ମାହଁ ।
ବ୍ରାହ୍ମନ୍ ଧାରେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ବାହ୍ୟ ପ୍ରାୟ
ବିପର ଶିଳ୍ପାର ଏ ଅବସ୍ଥା ହେଲା ତାହା
ଆଶାନିମାନେ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ନୁହନ୍ତି ମାତ୍ର
ବାବାଙ୍ଗ ପ୍ରାୟ ଧାର୍ମକ ଲୋକ କାହିଁଛି ମୁରୁବା-
ଳରେ ଏପର କହିବ ତହିଁର ବିଜ୍ଞାନ
ପ୍ରଦର୍ଶନ ନ ହେବା ହୁଲେ ଅକ୍ଷୟ ତାହାର
ବିଧାରୁ ବିଦ୍ୟାର କରିବାକୁ ହେବା । ବାରପ୍ରଭ-
ମନେ ଆହୁର ବନ୍ଦନ୍ତି କି ବ ବାଚିର ପଣ୍ଡି-
ମାନେ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ୍ତି କାରଣ ସେ-
ମାନେ ଶୋଇଥିବା ବାରନାରେ କରେଇ
ହେବା ବିଧାରୁ ଅଷ୍ଟାବାର କରିଅଛନ୍ତି । ଅତ୍ୟ
ବିବେଚନାରେ ଏ ଅପରି ପରିଗର ନୁହନ୍ତି
ଯେହେତୁ ୨୭ ପ୍ରତି ଲୟା ବାରତାର ଏକ
ପଞ୍ଜର ଗୋଟିଏ ଧାମାନ୍ତି ବରତାୟଳୁଥରେ
କରି ପାହିଲଣ ଦେଇ କରେଇ କରିବା କଥା
ଏମନ୍ତ ପ୍ରଥାନ ବାପାର ନୁହନ୍ତି ଯେ ତାହା
ସମସ୍ତଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରକୁ ଅବର୍ତ୍ତଣ କରିବ । ବିଶେଷ
ପେଦନ କରେଇ ଶରୀର ନ ଥିଲ ଦୂର ତିଥିରେ
ଲୋକ ଅସେ ଥିଲେ ଓ ୪୪୪୪୩୩ ମୋହି-
ରେ ଅହ୍ୟ ବୋଇଥିଲ ଏଥିଥିର ପଥରରୁ ପଥ
୪୧୯ ଶାର୍ଯ୍ୟକୁ କରେଇ ହେବା ମନ୍ତ୍ରକୁ
ଅସ୍ତିତ୍ବାହିଁ । ଉତ୍ସନ୍ଧ ଧାରେ ବୋଲନ୍ତି ହ
ପୁରୀ କରିଯଥି କର ମୃଦୁଙ୍କ ନାମରେ ଏ
ମୋଦନା କରିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଅତ୍ୟ ବିବେ-
ଚନାରେ ତାହା କିତାକୁ ଅନୁକରି । ପୁରୀ
ପଥେ ରକ୍ତ କର ପଡ଼ୁଥା ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ନାହିଁ
ଓ ସକାଳ ପର ଦାନଗାଲ ମୋଦୁଙ୍କ ନାମରେ
ପୁରୀ ମେଥା ଅର୍ଥଯୋଗ କଲେ କରିବିବାରେ
ସମସ୍ତେ ପୁରୀ ଉପରେ ଖରୁହୁର ହୃଦୟରେ
ଏହି ମନା ଅହଶ ପୁରୀ ଭାବରେ । ଅତି-
ଏବ ଅତ୍ୟ ବିବେଚନାରେ ପକାଳ ରହିଲେ
ଅପର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ହେଉଥିଲା । ନୀତି ମୂର
ଅଗମ ସୁରତନ ଉପାଧା ରହିଲେ ମଧ୍ୟ
ଦିକ୍ଷାନ୍ ଏବ ତାହାର ଦେବସ ଉତ୍ସନ୍ଧ
ପ୍ରଚାର ଆହାର । ପାଦଙ୍ଗ ନାଥର ପଥର ପିରା-

ଦେଲେ ତାହାକୁ ଦେଖି ଥିଲ ପାତା ସମୟରେ
ତାହାକୁ ଦେଖିଲ ସ୍ଵନଷାର ମେହ ସବରେ
ମାରିକାରେ ସେ ଗୋଲାଥଳ ଓ ଗୋଲମାଳ
ଶତ ତାବା ଶୁଣିବାକୁ ଗଲ ନାହିଁ । ଅଜେବ
ଏ ବଂଚିବୁ ତହିବା ବିଷୟରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । ୧ ୭ ମୂର ଅଗମୀ ନାର୍ତ୍ତାର ବାହା-
ନପତ୍ର ବିଷୟର ଦୁଇବା ଦରି ଓ ମୁଖବାଳ
ପାଇ ଯାଇଥିଲୁ ଏହାର ଦେହାକୁ ମଧ୍ୟ
ତହିତ ପ୍ରକାର ଅଟଇ । ବାନାଜ ଏହାକୁ
'ଏହ ବୁଝ' ବେଳ ତହିଲ ଓ ଏହାର
ଦ୍ୱାରା କିଛି ବାର୍ଯ୍ୟର ନୁହଇ ବରଂ ସଙ୍ଗାଳେ
ନଅର ଭିତରରୁ ବାହାର ସିବାର ଦେଖା
ଯାଇଥିଲା । ଅଜେବ ଏହାର ତହିତ ବିଷ-
ୟର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପ୍ରକଳଣ ଅଗମ-
କ୍ରି ଅମ୍ବେ ଦେଖି ବରସ୍ତୁ ମାତ୍ର ଅମୂର
ସାର ବିଶ୍ଵାଷକଳ ସନ୍ଦେହ ହେବାରୁ ସେମା-
ନକ୍ତୁ ହେଉ ଦେଉଥିଲୁ । ପରିମେଶରେ ବନ୍ଧୁଦ୍ୟ
ଏହ ଯେ ଆଗମମାନେ ତିରୁଦାମକୁ ବିଧ
କରିବାର ମନସ୍ତ କର କି ଥିବେ କିନ୍ତୁ ଯେପରି
ପାତା ତାହାକୁ ଦେଲେ ହେଉଥିରେ ମୁହଁ ଦେବ
ବୋଲି ତାହାକୁ ଜଣା କି ଥିଲେହେଁ ଯଦିପି
ଦାସ୍ତବରେ ମୁହଁ ଘାମା ହେଲ ଓ ମୁହଁ ଘା-
ମରେ ଏମନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିଲ ଭେବେ ସେମାନେ
ଦିଜ୍ଞ ଅସ୍ତର କରିଥିଲୁ ।

କିମ୍ବରୁ ପରି ଯାଇଥିଲା ସାହେବ-ମୋଦିନାର
ଶାଖାକ ଯାଇନାମାଳ ବିଜ୍ଞାନ କରି ବହୁଅଳ୍ପ ଯେ
ଏକାଙ୍କ ତିନ୍ଦଳ ବିଜ୍ଞାନୀ ଛୁଟ ହେବା ଅବ୍ୟାପ୍ତ
କୁଣ୍ଡ ବିବେଚନା କରି ବାର୍ଷିକ ରମାକେ ସମ୍ମାନୀ
ମୋଦିନାରୁ ଦିଅଳ ଅକାର ତର୍କ କରିଥିଲୁଣ୍ଡିଲୁଣ୍ଡି
ଏଥରୁ ମୋଦିନା ଟିକ୍ଟ ଗୋଲାଥିଲେ ଏହା
ପୂର୍ବରୁ ରାତିର ଏବଂ ସମୟରେ ସବେ ଜହିର
ଶିଳା ଫୋଲାଥିବ । ବାଇଧ ପାତା ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପ୍ତିରୁ
ଅବକାଶ ଦିଲା ଦିଲା ନରବାରୁ ଅବକାଶ
ଦିଲା ନ ଥିବ ଅବକାଶ ଯେ ପୃଷ୍ଠାରୁ ଅପରା
ଦିଲିମାକଙ୍କ ନ ଥିବ ଦ୍ୱାରରେ ବସାଇ ରାତ୍ରି
୨୨ ବୌରୀରେ ଲେକପୁରୀ ପାତା ଥାଇଲୁ
ବାରୁ ତଳାଶିଲାହୁ ଅପରା ଦୁଇରୁ ନ ମାନ
କରିଲୁ ଯଥରେ ଅପରା ପକାଇ ଦେବାର ସବୁ
ଆ ପୁର କରିଥବ । ମାତି ବିଷକ୍ତାମେ ବେ
ହା ବଜାର କିମ୍ବାଙ୍କ ସେବେ ତଳାଶିଲାହୁ
ବାର ମାତରି ତାହାକୁ ସବେ କିମ୍ବ ବିବାଦ
ମା ମନ୍ଦିର ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ମାତ୍ର ଓ
୧୪ ପରି ଛିଲେ ସୁମାର ଅପରାଧୀ କଲେ

ତହଁରେ ବାବାଙ୍କ ବିମା ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ବ୍ୟକ୍ତିର ହିତ ଲାଗର ସମ୍ବାଦନା ନ ଥିଲା ।
ଅଜେବ ଏପର ଅପରି ଅଧାରଜରେ ଆଗର
କରିବା କେବଳ ଅଧାରଜକୁ ଅପମାନ କରିବା
ଚାଲୁ ଅଟ୍ଟଇ । ଆର ମଜାଙ୍କ ମହିତ୍ର ଓ ପବିତ୍ର
ତରିଷ ହେଉ ଏପର ଅପରଥ ଅସମ୍ବନ୍ଧ ଥିବାର
ଯେ ଅପରି ହୋଇଥାଏ ତହଁକି ବକ୍ରବ୍ୟ ଏହି
ଯେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନ ଦେଇ ଏପର ଅପର
କରିବାର ଦେଶ୍ର ଅମ୍ବେ ଅଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ହେଲୁ ।
କଥିତ ଦୋଇଥାଏ ଯେ ମାଟ୍ଟେଟ୍ଟପାଦେବ
ନଅବକୁ ବିବାରେ ରାଜାଙ୍କର ଶୋଭିଗମତ୍ତା
ମାରୁଗଲ ମାତ୍ର ଗ୍ରାମ ଏମନ୍ତ ଧର୍ମଅବସଥ ଯେ
ଗୋଟିଏ ଚଢ଼େଇକୁ ସଂଶୋଧନ କାହିଁ
ଏପର ପ୍ରମାଣ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା ହୋଇ ନାହିଁ
ଆର ଯେତ୍କୁ ରାଜାଙ୍କ ପନ୍ଥରେ ଏଥର ଅପରଥ
କରିବା ଅସମ୍ବନ୍ଧ ରେମନ୍ତ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ଧର୍ମକ
ବୈଶିଶ୍ବା ପକ୍ଷରେ ଦେବକୁଳ୍ୟ ପୁଣ୍ୟକ୍ଷାଳ
ଉପରେ ଏପର ନିର୍ଥିନ ଅଭିଯୋଗ କରିବା
ଅସମ୍ବନ୍ଧ । ଅଜେବ ରାଜାଙ୍କର ଅପରଥ ବିଷ-
ୟରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଅପରଥକୁ
ମେଘରୁ ପ୍ରକଳନ ଉପାଧା ଓ ନାରଦ୍ଵାର ବାନିକ-
ପରେ ଦୂର୍ତ୍ତ ଯେପରି ତହଁରେ କରିବାରେ
ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଅନ୍ୟ ଦୂର୍ତ୍ତଶଙ୍କର ଦେଖି
ଲେଗା କାହିଁ ତେ ଶିବୁନୀବ ଏହାଙ୍କୁ ପୂର୍ବେ
ଦେଶ୍ର ଥିଲା ଏମନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଉ ବାହିଁ ଏବଂ
ଏ ଦୂର୍ତ୍ତଶଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରକାର
ଗୋଟିଏ ପ୍ରମାଣ ନ ଥିବାରୁ ଆମ୍ବେ ଏହାଙ୍କ
ସନ୍ଦେହର ଫଳ ଦେଲୁ । ଆମ୍ବ ବିଦେଶିନାରେ
ମୋକ୍ଷଦିମାର ତାରଣୀ ଅଥବା ବିଜରର ଶତ
ହେଉରୁ ଏପର କଷ୍ଟ ଦିଲା ଅଛି । ପରିଶେଷରେ
ଆବେଦନକ ବିଷୟରେ ଆମ୍ବର ବକ୍ରବ୍ୟ ଏହି
ଯେ ଦୂର୍ତ୍ତ ଆବେଦନକ ପକ୍ଷରେ ଏ ମୋକ୍ଷ
ମାର ବିଜର ବଜା ଦୀପ ଅଟ୍ଟଇ ଏକ ବିଶେଷ-
କୁଣ୍ଡ ଯୋଗ୍ୟ ଥିବା ଆବେଦନ ଏଥିରୁ
ନିଷ୍ଠକୁ ହୋଇ ଥିବାର କୌଣସି ତହଁ କାଗ-
ଜାତରୁ ଥାମ୍ବ ମାର ନାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ଏନ୍ଦର ସାହେବ—ମୋହନ-
ମାର ବୁଢ଼ାନ୍ତମାଳ ପୂର୍ବପ୍ରୟୁକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନ କର ବହି
ଅଛନ୍ତି ବି ଶୀତିକର ଛନ୍ଦର ଯୋଗାନବି-
ନ୍ଦରେ ବେଶେଷତଃ ଗୁରୁତର ଅନେକ ଅଛନ୍ତି
ସମ୍ମନ ହୁଅଇ ସେ ସତ୍ୟବଳେ ହିଥା ଯୋଗ
କର ଅର୍ଦ୍ଧିର ଦୋଷରେ ପଡ଼ିଥିଲୁ । ନାଥ
ଏହା ଆର୍ଦ୍ଧିର ନାହିଁ । ଏ ଦେଶରେ ସତ୍ୟ-

ଚର ଦେଖାଯାଏ ସେ କୌଣସି ଘରଜାର ମୂଳ
ପଥ ଥିଲେହଁ ସେତେଥର ତାହା କଥା କଥା
କୁଅର ହିମଣି ବୁଦ୍ଧି ଦେଉଥାଏ ଏବଂ ପାଦା-
ଚିର ଅବସ୍ଥା ବିବେଚନା କଲେ ସେ ପ୍ରକାର
ଘୁବା ଆଶ୍ରୂର୍ଯ୍ୟ ନୁହେ । କିନ୍ତୁ ଏବବ୍ୟତ୍ତିର
ଇଚ୍ଛାରର ଏକଥା ମିଥିଳ ହେଲେ ଜୀବାର
ପମ୍ପ କଥା ମିଥିଳ ହେବ ଏଥର ନିୟମ ବିଲା-
ଗରେ ପ୍ରତିକଳ ଅଛୁ ଏଠାରେ ତାହା ପ୍ରକଳିତ
କରିବାଠାରୁ ପମ୍ପ ଫରିଦବାର ଅବାରିତ
ରତ୍ନମେହା ଭଲ । ଅତେବକ ଆମ୍ବ କିବେ-
ଚନ୍ଦାରେ ରିବଦ୍ଧାସର ଅନ୍ୟ ଇଚ୍ଛାରମାନ
ଅଛୁକୁ ହୋଇ ଥିଲେହଁ ତା ୧୫ ବିଜରେ
ସେ ଯାହା ଇଚ୍ଛାର ଦେଉଥାଏ ତାହା ପଥ
ଅଞ୍ଜର । ଅତେବକ ରଜାଙ୍କ ଅପର୍ଯ୍ୟ କଷୟରେ
କିଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଆସମିଳ ମଧ୍ୟରୁ
ଦୂରଜର ଆଜୁଗ ଚିହ୍ନିତ ପ୍ରକାରର ଅଞ୍ଜର
ଗନ୍ଧବାରକିନ ହେମାଜେ ଜଥର ମଧ୍ୟରେ
ଥିବାର ଅନ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଅଞ୍ଜର ଅତେବକ ଏହାଙ୍କ
ଉପରେ ଅପର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ହେଲୁ ଓ ଗୋପି
ଗନ୍ଧବାର ଓ ଗୋପିଲବାର ପଶରେ ସନ୍ଦେହ
ହେବାର ହେମାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦିଆଗଲା ।

ପାଠକମାନେ ଦେଖିବେ ସେ ହାଇକୋର୍
ଆସମିଛି ଯମସ୍ତୁ କଥା ଶୁଣି ଅଗ୍ରମ୍ଭୁଧୀରାଜୀ-
ବରେ ଏ ମୋହଦମାର ବିଶ୍ୱର କରିଅଛିଲୁ
କିନ୍ତୁ ଆମୁମାନଙ୍କର ଦୂର ତିନି ବିଷୟରେ ସା-
ଦେହ ରହିଗଲା । ଉତ୍ତରମ୍ବ ପାହେବ ରଜାଙ୍କର
ନରସ ବିଷୟରେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି
ଯେବେ ସେ ଦେଇଥାନ୍ତେ ଓ ସେ ପ୍ରମାଣ କୁ-
ଷୁଳକନବ ହୋଇଥାନ୍ତା ଭେବେ କିମ ହୁଅନ୍ତା ।
ଯେବେ ଜହିରେ କିମ୍ବା ମୁକ୍ତ ପାଇ ପାରନେ
ଭେବେ ବି ବାରିଷ୍ଟୁରଙ୍କ ଅଜଗାରୁ ସେ ଦୟ
ପାଇବାର ବୋଲିପିକ ? ସୁରକ୍ଷା ଉପାଯା ଓ
କାଗ୍ରୟର ବାହନପତଙ୍ଗର ବିଶେଷ ଚିନ୍ତା କିନ୍ତୁ
ଶିରୁ ଦାବର ଯୋବାନାମରେ ନାହିଁ ଓ ସେ-
ପରି ଥର କେହି ଲୋକ ତନ୍ତ୍ରର ଦେବାକୁ ଆମାର
ହୋଇଥିବା ଲେବିଛି ମଝରେ ଥିଲ ବି ନାହିଁ
ତହିଁର ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ କାହିଁ । ପୁରୀଷ ଇନ୍ଦ୍ରିୟତର
ଓ କଳ ପାହେବ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତେଜା ଓ
ଅଜ୍ଞାନ୍ତରୁ ଦୁଃଖ ବୋଲି ତନ୍ତ୍ରର କରି ଦେବାରୁ
ବି ଏମାନେ ଥର ପଡ଼ିଲେ ଓ ସେହି ପରି ଅନ୍ୟ
ପୂର୍ବବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟରୁ କଣକୁ ବାଜରୁ ଓ ତଣକୁ
ରେଣ୍ଟା ବୋଲି କଳ ପାହେବ ଲେନ୍ଦ୍ରିୟରେ
ଏମାନେ ଦୟ ପାଇବାର ବି ଆଜିର ଧରି ?

ଯେଉଁମାନେ ଆସେବର କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲେ
ସେମାନେ ଯେ ମୋଖ୍ୟ କିରପେଷ ଏବଂ କୁଣ୍ଡ-
ପ୍ଲାଟବିହୀନ ଲୋକ ଏବଂ ସରଳଭାବରେ ଆ-
ପଣ ମତ ଦେଇଥିଲେ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
ଜଜ ଶାହେବ ଯେବେ ତାହାଙ୍କର ପରିଚୟ
ଆପଣା ଶୟରେ ଲେଖିଆନ୍ତେ ତେବେ ବିର୍ତ୍ତ-
ରପତ ଯାଇଥିଲା ସାହେବ ବି ଆପଣା ମତର
ବୌଣସି ଅଂଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତେ ? ଏହି
ସନ୍ଦେହମାତ୍ର ରଞ୍ଜନ ହୋଇଥିଲେ ଅମ୍ବେମାନେ
ବଢ଼ି ଆଜନତ ହୋଇଥାନ୍ତୁ ଥାର ସମସ୍ତ ବିଷ-
ପ୍ଲରେ ମାନ୍ୟବର ବିଗରପତିମାନେ ଯାହା ବ୍ୟକ୍ତ
କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ସଙ୍କୁଳୀ ପୁକ୍ରିୟକୁ ଅଟର
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଏଥର ଶାମଳ ମହାଶ୍ରାବ କନ୍ଦିନ ତୃଷ୍ଣିଲୟରେ ସରକାରୀ କରେଗମାନ କି ୩ ନ କନ୍ଦିନ ହୋଇଥିବା ରହିଥାଏ କିମ୍ବା କେବଳମାନେ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଏବର୍ଗ ତୃଷ୍ଣିବ କରିବେ ।

ଏଠାର ଲାଟଗିର୍ଜାର ପାତ୍ର କୁଇନଲାନ
ସାହେବ ବିଲାକୁ ଯିବାକାରଣ ହୁଟ ନେଇ-
ଅଛିନ୍ତି ଓ ତାକାରୁ ପାତ୍ର ପ୍ରେ ସାହେବ ଏହାଙ୍କ
କର୍ମରେ ଆସୁଥିଲାନି ।

ଅଳ୍ପବଳ ହେଲ ଏକଜଣ ପଣ୍ଡିତ ନେଇ
ଏ ନଗରକୁ ଥିବା ଆପଣାକୁ ଲାହୋରର ସଜୀ
ବୋଲ ଘରଚଷ୍ଟ ଦେଇ ସ୍ମୃତି ଲୋକପ୍ରାୟ
ରହିଥିଲା । ଏଠର ଜଣେ ଜମିବାର ଏହାଙ୍କ
ଉପରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲା ଯେ ଭାବା-
ଠାରୁ ଜୁଆଖେଳରେ ଏକହଜାର କେତେ-
ଟଙ୍କା ୧୦କି ନେଇଥିଲା । ପୁଲିସ ଏଥର ଅନୁସ-
ରକାଳ କବିଅଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତ କଥା ଏପରେ ଜଣା
ଯିବ ।

ବଜ୍ରମ୍ଭର ସ୍ଵଜା ମଣ୍ଡିଷାଳୁ ବିବାହ କରିବା
ସକାଶେ ଭାବୁ ସମାଧେନରେ ପାଢା କରିଅଛନ୍ତି
ରଜାମାନେ ବିବାହ ଦେବାରେ ଅନର୍ଥକ
ଯେତେ ବ୍ୟପୁ କରନ୍ତି ତହିଁରେ ଅପଣା ସ୍ଵ-
ଲ୍ଲବ ଉନ୍ନତ ସଧନ କରୁଥିଲେ ରଜା ଓ ପ୍ରକା
ରହିପୁଣ୍ଠର କେବେ ଉପକାର ହୁଅନା ।

ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ର ଅଙ୍ଗ ଲେଖାଯକ୍ତର ବି ସୁଶ୍ରମଚାରୀ
କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟଙ୍କା ସହିତ ମୋତଦମ,
ଚଳିଇବାର ପ୍ରଗଂଠ ବାବୁ ନାଜାନଚନ୍ଦ୍ର ସେଇ
ପେଣ୍ଡୀ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟର ଅଙ୍ଗର । ସେଇନ

ଅଧାଳରେ ପୁଲିବର ଗ୍ରେବସ୍ ସାହେବ ମୋ-
କଦିମା ଚଳାଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସବୁ କର ନବାଜ
ବାବୁଙ୍କ ଉଥରେ ପଡ଼ିଥିଲା । ମାନ୍ଦ୍ରେଷ୍ଟ ଓ କମି-
ଶନର ସାହେବମାନେ ନବାଜ ବାବୁଙ୍କର ଭାଗ
ପ୍ରଗଣ୍ଧା କରିଥାଏନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପକ୍ଷାନ୍ତରେ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଶୁଣୁଥାଏଁ ଯେ କଳ ସାହେବ ଗ୍ରେବସ୍
ସାହେବଙ୍କର ପ୍ରଗଣ୍ଧା କର ବହିଥାଏନ୍ତି କି ନ-
ବାଜ ବାବୁ ଓ ଦରକାର ଉକ୍ତାଳ ସାହୀଯ କରି-
ଥିଲେହେଁ ଗ୍ରେବସ୍ ସାହେବଙ୍କ ଯୋଗଧା ଓ
ଯହ ପୃଷ୍ଠକ କର୍ମ କରିବାରୁ ଏ ମୋକଦମାରେ
ବବର୍ତ୍ତିମେଘ କୃତବ୍ୟ ହେଲେ । ନାନା ମୁକ୍ତିର
ନାନା ମତ ବାହାର ଭାଗ କେତେ ଯାଠକମାନେ
ଦୁଇ ନେଉଛନ୍ତି ।

କଲିକାର ଦିନାଳମାନେ ହାଇବୋର୍ଡର
କଳ ବେଳେ ସାହେବଙ୍କୁ ଏକ ପାଥାରଣ ବିଦାଳ
ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦେଇ ମାନ୍ୟ କରିବିଲେ । ହନ୍ତପ୍ରେଟିଆଂ
ବୋଲନ୍ତି କି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସବିଲଧୂମ ଛଳଙ୍କ
ଏପରି ମାନ୍ୟ ଦିଆଯାଇ ନ ଥିଲା ।

କୁରଜଗିଳା କାମରେ ଏବଂ ଧ୍ୟାପୁଅଛି । ସେ-
ଠା ଲୋକେ ଅବସ୍ଥାନରୀମାସ ଭୋକନ କରନ୍ତି,
ସୁଦରେ ମରବା ଲୋକ ଦିଗେଷ୍ଟରେ ଆହାରର
ଯୋଗ୍ୟ ହୁଅଇ । ମୁଣ୍ଡ, ହାତ, ଗୋଟି କାଟି
ନେଇ ଦେବର ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବାର ଦିଅକୁ
ଡେଖାନେ ସେହି ମାଂବକୁ ଖାତୁ ଖାତୁ କରି
ପାଇଁଗଲୁଙ୍ଗ ଉତ୍ତରେ ପୂର୍ବର ଧାକ କରନ୍ତି ।
ପ୍ରସୁତ ହେଲାରୁ ବଢ଼ି ଅନନ୍ତ ଦୋର ସମୟେ
ଭୋକନ କରନ୍ତି ଓ ତହିଁ ସଙ୍କେ ବସୁର ଜାଳ-
ଗଛରୁ ପ୍ରସୁତ ହୋଇଥିବା ନଦ ପାନ କରନ୍ତି ।
ଅସୁରଗଣ ଅବସ୍ଥା ପୃଥିବୀରୁ କର୍ମଳ ହୋଇ
ଜାହାନି ।

ବାବୁ ଦେମତନ୍ତୁ କର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରସନ୍ ମହିମାର
ପ୍ରଥମ ଛନ୍ଦ୍ରେକ୍ଷର ପଦରେ ନିଯନ୍ତ୍ର ହୋ-
ଇଅଛିବୁ । ଦେମତନ୍ତୁ ବାବୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟରେ
୧୦୦କୁ ଆସିଥିଲେ । ସେ କଣେ ଖାଇନାନ୍ତୁ
କର୍ମଚାରୀ ଅଛନ୍ତି ।

ମହାମାନ୍ୟ ମହିରୁତ୍ତା ହୋଲକାର ବିଲାଜର
ସୁନ୍ଦରେ ବର୍ମ ଦରବା ଲାଗି ଅପଣା ସେନାକୁ
ଦୃଢ଼ିଷ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ୍ ଦେବାଳୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ-
ଅଛିନ୍ତା । ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ୍ ଯେବେ ପ୍ରହଳାଦ ଦରନ୍ତି
ଭେବେ ଏହିପର ଅନେକ ଦେଖିଯା ସଜ୍ଜାଜର
ସେନା ପାଇବେ । ଶଥକ ଉତ୍ତରବର୍ଧିଷ୍ଟୁଳର
ମୂରତି ପ୍ରଥମରେ ଅନେକ ଲୈବର ଗୁମ
ଛାଇଲା ନାହିଁ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀବିଠନେ ସନ୍ମାଦିତ ଆଖେଗ
କର କହିଅଛନ୍ତି କି ଉତ୍ତର ଘରରବର୍ଷରେ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମାନେ କେବେ ମୁରଳମାନ ଧର୍ମକୁ
ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ କରନ୍ତି । ଏଥରେ କିଛି କିତବ୍ସ
ଜାହିଁ ବାରଣ ସନ୍ମେ ଧର୍ମରେ ଦୃଢ଼ବିଶ୍ୱାସକର
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମାନ ହିଅନ୍ତି ଜାହିଁ । ଯେବେ ହନ୍ତମାନେ
ପୁନର୍ଗ୍ରହଣ କରୁଆନ୍ତେ ତେବେ ତେତେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-
ମାନ ପୁନର୍ବାର ହନ୍ତ ଧର୍ମକୁ ଫେର ଆବିବାର
ଦେଖାଯାନା ।

କଥୁଳ ହୁଅଇ ଯେ ଗୋପାଳ ଦାଵ ନାମରେ
ତଣେ ପଞ୍ଜୀଆ କାଶ୍ମୀରର ପ୍ରଧାନ ରେବନ୍ଧୁ
ହାଇମ ପଦରେ ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ ଦୋଷପରିଚ୍ଛି । ଏଥର
ଦେଇନ ମାଟକୁ ଟ ୧୫୦୦ ଟଙ୍କା ଅଟଇ ।

ସିମଳାରୁ ଏକବ୍ୟକ୍ତି ଲେଖିଥାଇଛି ବି ତେବୁଣ୍ଡି
କମିଶନର ବାଟରେ ଗଲିଯାଉଥିବା ସମୟରେ
ଜଣେ ପିଲା ସତ୍ତବ ଆହୁରୁ ପାଣି ପକାଇ ଦେ-
ଲେ । ସାହେବଙ୍କ ଦେହରେ ପାଣି ପଞ୍ଚଗନ ବି
ହାହଁ କୁହାଯାଇ କି ଥାରେ କିନ୍ତୁ ସାହେବ
ସେ ପିଲାର ବାପକୁ ବିଚେଶାକୁ ଭଲବ କର
ଜାହା ଉପରେ ୪ ୨୦୯ କିଂ ଜରମାନା କଲେ ।
ସୁତ୍ର ଅସ୍ଥି ସକାଗେ ପିତାର ଦିନ୍ତି ! ହାବ-
ନଙ୍କ ସବୁ ସାକେ ।

ପ୍ରେସ୍‌ରିପୋର୍ଟ ।

ପରମପୂଜନୀୟ ଶ୍ରୀପତି ଉତ୍ତଳାପିତା
ସମ୍ମାନକ ମହାଯୁ ଦିନୋପରେ
ମହାଶୟ !

ଚଳନ୍ତିମାଧ୍ୟ ଦିଗଭାଇଙ୍ଗେ ସୁଖ ଘର୍ଷିନ୍ଦେଖୁ
ସୁଲୁର ବାର୍ଷିକ ପାରିକୋଣିକ ହାଜ ଦିଅ ଦିଗେଷ
ସମାଗେହ ପୂର୍ବକ ଫଞ୍ଚିନ ହୋଇଥାଏ ! ଶାସ୍ତ୍ର
ମାଛଟେଟୁଟ ସାହେବ ମହୋଦୟ ସକପଛର
ଅଥବା ଶ୍ରୀଶ କରିଥିଲେ । ଦେଖାୟ ଓ ଉଚ୍ଚ
ବୈଧ୍ୟ ଉପ୍ରଦ୍ୟକ୍ରମାନ୍ତେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।
ପ୍ରଥମତଃ ବାଲବମାନେ ଇଂର୍ଜ ଯଦ୍ୟ ଗାନ୍ଧ
ବିରାକୁ ଅର୍ଥ କଲେ ଓ ଯତ୍କର ଧାଠଶାଳେ
ଦିନମାତ୍ରେ ମୋହମାଜ ପାରିଯାଇ ବିଲେ ।
ଅଜ୍ୟାଧ୍ୟ ବର୍ଷରେ ବାଲବମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତାରିତ
ଓ ଅନ୍ତର୍ମାୟ ଅଶାବ ମନୋହର ହୋଇଥାଏ
କିନ୍ତୁ ଏହିବର୍ଷ ଇଂର୍ଜ ଉତ୍ତାରିତ ଅନ୍ତର୍ମାୟ
ବର୍ଷକୁ ହୋଇଥିଲା ।

ପୁରସ୍କାରପାଇନ୍ଦର ଛଂଗଳ ସୁଲଭ
ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଚିହ୍ନଙ୍କ ରଚନା ହେଉଥିବା
ମୋବ ପାଠ ବଲେ । ତାହାର ଏବଂ ଆମ୍ବେ-

ନାହେ ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାରେ ଅନ୍ତର୍ଭକ୍ତ ହେବାରୁ
ସମ୍ବଦୀୟ ବୁଝି ନ ପାଇଲୁ ବିନ୍ଦୁ ମୋହମେହି
ଭବରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ତାହା ଶ୍ରୀପୁରୁ
ମାଛପ୍ରେସ୍‌ସାହେବ ମହୋଦୟଙ୍କର ଘୟ କର୍ତ୍ତନ
ମାତ୍ର । ପରେ ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ଲୋକନାଥମେହି ମନ୍ଦା-
ଗୟ ଦଶାୟମାର ହୋଇ ଗୋଟିଏ ସୁରଖ୍ୟ
ସଂସ୍କୃତ ଓ ଉଚ୍ଚଭାଷା ସମ୍ବନ୍ଧର ଲିପିର ବିକ୍ରିତା
ପାଠ କଲେ । ଉଚ୍ଚଭାଷା ଓ ରଚନା ଏବଂ
ଉଚ୍ଚଭାଷା ପାରିପାଠ୍ୟ ଅଛଗୟ ହୃଦୟଗ୍ରାହୀ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଏହି ବକ୍ତ୍ଵା ତାରେ ସଜ୍ଜପତର ମହୋଦୟ-
ଙ୍କର ଦିକ୍ଷି ଗୁଣନୁଦୀବ ଓ ତେଜାବାଧୀ ଆର୍ଯ୍ୟ
ବ୍ରାହ୍ମମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋତନ୍ତ୍ର ଅବସ୍ଥା
ବନ୍ଦୁତ ଥିଲା ।

ଏପର କଷ୍ଟୟୁମାନ ସେହି ସବରେ କରୁଇଲା
ତ ହୋଇଥାଏ କି ନା ଆମ୍ବୂମାନଙ୍କର କିମ୍ବାପ୍ରେ
ନୃତ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଦେଶର ଯେ ଗୋଟିଏ ଅବବ
ଦୂର କରୁ ଜାହାଙ୍କର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ତଥିରେ
ଅମ୍ବୂମାନେ ପଣ୍ଡିତମହାମହାତ୍ମୀୟ ଧର୍ମବାଦ
ଦେଉଥିଲୁ । ସାଦରେ ସାହେବପ୍ରଗଂଧି ପଦ୍ମ-
ଖଣ୍ଡି ଜହାନ କରିଥିଲୁ ବୋଧତ୍ୱରେ ଜାହାର
କିଛି କରିର କରିବେ । ଅନ୍ତରୁ ନର୍ମିଳସ୍ଵାମୀ
ପଣ୍ଡିତ ଶା ଦୋଷିବନିଶ୍ଚ ଗାଢ଼େଥାନ କ
ଶିକ୍ଷାଦ୍ଵାର୍ଯ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ବକ୍ତ୍ଵା ଦେଲେ ।
କୁବତ୍ତି କିମ୍ବାପଂଶ ରଳ ଥିଲା କିନ୍ତୁ କଳୁଗାତ୍ମି
ମୁଖର ପାଠ ହୋଇଥିଲା ।

ପରିଗେଷ୍ଟେ ସାହେବପ୍ରଶନ୍-ଦିଲ କାଳକମା-
ନକ୍ତୁ ସମୋଧନ କର ବେଳେ ଉପଦେଶ
ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଅନନ୍ତର ଫଳ କର ଦେଲା ।

କଳ୍ପନା ।

ଏହାହାର ମନ୍ଦିରଧାରଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ କରିବ ଦିଅଯାଇଛନ୍ତି
ଯେ, ତତ୍ତ୍ଵା ମେତାଲ୍‌ମୁଖରେ ଚନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟ ଦୂରି ଆଜି ଥିଲୁ;
ସେଇଁମାଜେ କି ପ୍ରଦେଶୀ ମାଝକର ବା ରାଜୀକୁଳର
ଆପ କରିଥିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିବନ୍ଦିବ । ଏ ଶିଳ୍ପ
୧୫ । ୨୦ ଗୋଟି ଅଣ୍ଡିକଳକ ଘଟୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିବନ୍ଦିବ ।
ଅତିକ ସେଇଁମାଜେ ଉଚ୍ଚ ଦୂରରେ ଅଧ୍ୟନ ଉପରାକୁ
ମାତ୍ରର ରହନ୍ତି ସେମାଜେ ମେ ମାତ୍ର ତା ୨୫ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ
ସୁ ସାଇଟିକଟ ସହିତ ଥିବାଦିପଦକ୍ଷତା ପ୍ରେରଣ କରିବେ
ଉଚ୍ଚ ତାଦିନରେ ଶୁଦ୍ଧ କଟକ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଦୃଷ୍ଟିକଳରେ
ଉପରେ ହେବେ । ୧୬ ।

ମେଲିଟା } W. D. STEWART.
ବର୍ଷ } ତେଣା ମେଲିଟାଙ୍କ ରାଜ ସପରିଯୋଗ୍ୟ ।

କେତେ ଏହି ଦିନରେ ସମ୍ପର୍କ ପାଇଲା ଏହି କାହାର କାହାର କାହାର ?

କୁଳ ମନ୍ତ୍ରୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଉ ୧୩ ଗ

ସ ୨୨ ଜ୍ୟୋ

୩ ୯ ଦିନ ମାହେ କୂ ସଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ ମସିହା । ମୁଖ ଜ୍ୟୋତିଷ ବ ୨୧ ନ ସଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ ସାର ଗନ୍ଧାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେଙ୍କା
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେଙ୍କା
ମଧ୍ୟସଲଧିନୀ ଡାକମାସୁଲ ଟେଙ୍କା

ଏ ନଗର ଜ୍ୱଳଣାକାରୁ ପୁଲସ ପଦର ଉଠି ଯାଇ ଉଚ୍ଚ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ପୁରୁଷାୟ ପୁଥକ୍ ପହଞ୍ଚିବାଲ ରହିବାର ପ୍ରିଯ ହୋଇଅଛି । ପହଞ୍ଚିବାଲ କଜନ୍ତୁବଳ ପୁଲରେ ଶୋଳିଙ୍ଗା ଏବଂ ପୁଲସ କଜନ୍ତୁବଳ ପୁଲରେ ଶୋଳିଙ୍ଗା କଜନ୍ତୁବଳର ପହଞ୍ଚିବର୍ତ୍ତର ନିର୍ବାହ କରିବେ । ଏଥରେ ଜ୍ୱଳଣାକାର ବ୍ୟୟ ଅବେଳି ଉଣା ହେବ ମାତ୍ର ମେଦିନୀଧିର ପ୍ରକୃତି କେତେ ପ୍ରାକାରେ ଏଥର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପହଞ୍ଚିବାଲାଦ୍ୱାରା ବାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମରୂପେ ବିବାହ ହେବାର ଦେଖା ଯାଇଅଛି । ପୁଲିବଠାରୁ ଏହାଙ୍କ ଅସ୍ଵକା ପରିଶର୍ମ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଏମାନେ ପୁଲସତ୍ତା କାହାରେ ପହଞ୍ଚିନ ଦେଇ ଜ୍ୱଳଣାକାରରେ କରିବିଲୁ ପ୍ରାର ମାତ୍ରବିହିବେ ।

ଜାହା ଏହଥର ଶେଷ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେବ । ବାସ୍ତବରେ ଏ ବିଷୟରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବିଳମ୍ବ ହେବାରୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ଗଲାଣି କେବେଳାକାଳ ଲୋକେ ସେହିକଥା ଶୁଣୁଥିବେ ।

ଜନବାଲ ବନ୍ଦରର ଉନ୍ନତ ସାଧନ ବିପ୍ରବାରେ ହେବ ଉଚ୍ଚର ବିବେଚନା ସବାଗେ ଗର୍ଭିନ୍ନେଶୁଙ୍କ ଅଞ୍ଜନମେ ଗୋଟିଏ ସର୍ବ ପୋରେ ବସିବାର ପ୍ରିଯ ହୋଇଅଛି । ଗର୍ଭ ଗରୁବାର ସର୍ବ ବସିବାର ଥିଲ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ଥିଥ ସାହେବ କମିଶ୍ନର, ବାଲେଶ୍ଵର ବଲେବର ଶୀ କର୍ମଚାରୀ ସାହେବ ଏକ ପ୍ରାମ୍ୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କାନେ ଏ ସବର ସର୍ବ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ବାର୍ଯ୍ୟ ସବାଗେ ଆମ୍ବାନଙ୍କର କମିଶ୍ନର ଗ୍ରନ୍ଥବାଲକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ସବରେ କି କିମ୍ବର ହେବ ପଞ୍ଚାହ ଜଣା ଯାଇଥାରେ । ଆମ୍ବାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ବିଚକ୍ରି ଓ ଗ୍ରନ୍ଥବାଲ ମଧ୍ୟରେ ନିପୁନିତରୂପେ ଧୂଆଳ କାହାକି ଗତାୟାତ କଲେ ଉତ୍ତର ବନ୍ଦରପ୍ରାଚୀ ଅନେକ ଉପକାର ଲାଭ ହେବ ସେଥିର ତେଜ୍ଜ୍ଵଳ ଏହିମାପରେ ହୋଇଥିଲ ମାତ୍ର ଶୁଣ ଯାଏ ଯେ ବାପରେ କେତେ ପ୍ରାକାରେ ପ୍ରତିବନ୍ଦିକ ଥିବାରୁ ସେ ସମସ୍ତ ପରିଷାର ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗରୂପେ ଗଲିବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ ।

ଗତମାତ୍ର ତା ୨୪ ରିଜରେ ଶ୍ରୀମତୀ ମହାଶ୍ରୀ ବରତେଶ୍ବରଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନ ଥିଲ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଉତ୍ସବରୂପରେ ଏକଦିନ ଜ୍ୱଳଣାର୍ଥୀ କରେଣ୍ଟ ବନ୍ଦ ହେଉଥିଲା । ଏ ବର୍ଷ ବାଜାର ଅବ୍ଦିକାଳେ ତିନିଦିନ ଓ ଅଦାଳତ କରେଣ୍ଟ ପୁରୁଷଙ୍କ ବନ୍ଦ ହେବାର ଯୋଗଶୀଳ ଦେଖି ଆମ୍ବାନଙ୍କ ମନେ କରିଥିଲୁ ଯେ କିଛି ସମାବେଶ ସହିତ ଏ ପଦ ପ୍ରତିଧାନ ହେବ । ବିହୁ ଏ ନଗରରେ ଉଚ୍ଚର କିଛି ତିନ୍ତ ଦେଖାଗଲା ନାହିଁ ବନ୍ଦ ପୁଣ୍ୟରବିଷୟ ଅଟଇ । ଅଦାଳତ ବରେଣ୍ଟକ ସରକୁଳିଥର ଅନୁସାରେ ଦୂରଦିନ ବନ୍ଦ ହେଲା ମାତ୍ର କଲେକ୍ଟର ଓ କମିଶ୍ନର ଅନ୍ତରମାନେ ତିନିଦିନ ତୁମ୍ହା ପାଇବାର ଆଶା କରିଥିଲେ ପ୍ରକୃତଗତ୍ତେ ଦିନେ ସୁବୀରା ପାଇଲେ ନାହିଁ । ସେ ଯାହା ହେଉ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ଆଶା କରିଥିଲୁ ଯେ ଶ୍ରୀମତୀ ହାବିମ ଓ ବିତଲେକ୍ ମନେ ମିଶେ କିଛି ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦ କରିବେ କିନ୍ତୁ କିଛି ହେଲା ନାହିଁ ଏ କଥାମା ଭଲ ହୋଇ ନାହିଁ । ସଂବାଧୀରଙ୍କ ମନ ଅକର୍ଷଣ କରିବା ଓ ତାହାଙ୍କ ମନରେ ରଜରକ୍ତି ଉତ୍ତେଜ କରିଦେବା କାରଣ କିଛି କରିବାର ଉଚିତ ଥିଲ । ଭାଗ୍ୟକୁ ସେବନ ତନନ୍ତରୀଧି ଶେଷଦିନ ଥିଲ ସେହିରୁ ଏ ନଗରରେ ସାଧ ଗେଷ ଯାଏ ନାଚ ଯାଏ ଉତ୍ସବରୀଧି ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ଲାଗି ରହିଥିଲା ଏଥରେ ନଗରବାସୀଙ୍କାଙ୍କ ଏ ବୃଦ୍ଧତା ସଙ୍ଗରେ କଥାଇଲେ କିନ୍ତୁ ମହାଶ୍ରୀଙ୍କ

କନ୍ତୁଦିନ ପରେଟା ଜଣା ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ । ନଗର-
ବାସୀ ବଡ଼ଲେବିମାନେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏ ପଦ
ପ୍ରତିଧାଳନ ବରବାର କିଛି ଉପାୟ ପ୍ରିଯ କରିଲୁ
ତାହା ହେଲେ ବଡ଼ ଶୋଭା ଦିଶିବ ।

ଗତ ମାସ ଜା ୨୯ ରିକ୍ତ ପୁରୁବାର ଦିନ
ଅଛି ଗୋପନୀୟରେ ପୁଣ୍ୟବିଜ୍ଞାନ କଲ୍ପିତାଙ୍କୁ
ପ୍ରେରିତ ହେଲେ । ଉଚ୍ଚ ଦିନ ପ୍ରାତିଶାଳୀଙ୍କ ଏ ଧର୍ମ
ମନ୍ୟରେ ଏବନ୍ତରୁ ଯୋଜନାତରେ ବିଜ୍ଞାନ
ବିଷାର ପୁନିଷ ଯୋବିଶାଙ୍କରୁ ଘେର ଗଲେ
ଓ ସେଠାରେ ଧୂଆଁକଳରେ ବିଷାର ବିଜ୍ଞାନରକୁ
ପଠାଇ ଦେଲେ । ଜାହାଜ ସବାଳ ଏ ଗ୍ରୀବା
ମନ୍ୟରେ ଯାଏ ହିତିଲ ଓ ପୁନିଷ କଣ୍ଠବିଲ
ପହଞ୍ଚ ଦେଖି ଅନେକ ଲୋକ ଜାଣିପାଇଲେ
ଯେ ଏ ଜାହାଜରେ ବିଜ୍ଞାନ ସରକାର ଘେର
ଯାଇଥିବାକୁ । ବିଜ୍ଞାନ କେଉଁ ଜୀବରେ ବିପରୀ
ଭାବରେ ରହିବେ ତାହା କିନ୍ତୁ ଜଣା ପଢ଼ କାହିଁ
ସମ୍ମୁଦ୍ର ବିଲ ବିଜ୍ଞାନରୁ ପ୍ରେରିତ ହେବାର କଥର
ହୁଅର । ଏରେ ଗୋପନୀୟ ବିଜ୍ଞାନ ଘେର
ଧିବାର ବାରଣ କି ବୁଝା ଯାଇ କାହିଁ । ଲୋକେ
ବହୁଥିବାକୁ କି ବିଜ୍ଞାନ ବିଳାପାଣିରୁ ଘେର
ଧିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକାଶ ହେଲେ
ପରେ ଲୋକମାନେ ଯାଇ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରାଣଶିଖି
ଦିଇ ସରକାରଙ୍କ ହାତରୁ ଛଡ଼ାଇ ଆଶନ୍ତେ
ଅଥବା ବୌଧାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ମେଳା କର ଗୋଲା-
ମାଳ କରନ୍ତେ ଏହି ହେତୁ ସରକାର ସରକାର
ସହିତ ତାହାଙ୍କୁ ଗୋପନୀୟରେ ଘେରଗଲେ ।
ଯେବେ ବାସ୍ତଵରେ ବିଜ୍ଞାନମେଘ ଏଥର ଛଳ-
ଥାକୁ ତେବେ ଅମ୍ବେମାନେ ଘୁରୁଷି ହୋଇ
ବହୁଥିବା ଯେ ବିଜ୍ଞାନମେଘ ଓହେୟାଙ୍କ ସର୍ବକ
ଅବସ୍ଥ ତାଣି ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ତେଣୁମାନେ
ଅଭିନ୍ନ ମାନ୍ଦ୍ର ସମ୍ପଦ୍ୟ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନର ଏବଂ
ଅଜନ ମାନବା କେ ହାକିମଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସାର
କରିବା ବିଷୟରେ ଭାବିବରଣ୍ଯରେ ଏହାଙ୍କ
ଧର୍ମନ୍ତର ନାହିଁ । ପୁଣ୍ୟବିଜ୍ଞାନ ସେମାନଙ୍କର
ଅଭିନ୍ନ ଚାନ୍ଦ୍ରଜଳ ହେଲେହେ ତାହାଙ୍କ
ସକାଶେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟମୃଦଳ ପ୍ରକାଶ ବା
ଆଇନିଲାଦାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରକୃତ ହେବେ
ଏ କଥା ହାକିମମାନେ ଚିନ୍ତା କଲେ ଜାହାଜ
ଓହେୟାଙ୍କର ଅଧିନାଳ ହୁଅର । ପୁଣ୍ୟବିଜ୍ଞାନ
ପ୍ରକୃତରେ ଦୋଷି ହେଉଥି କା ନ ହେଉନ୍ତି
ଯେହୁଲେ ସମୋତ ଅଧିଲଜରେ ଆଇନ-
ଅଭିନ କରିବ ପୂର୍ବକ ତାହାଙ୍କର ନୋଷ

ପ୍ରମାଣ ହେଲ ସେପ୍ତାକେ ତରୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ କହି
ବହିବାର ନାହିଁ । ବରଂ ସମସ୍ତେ ବହୁଆରନ୍ତି
କି ରାଜା ଅବଶ୍ୟ ଅପରିଧି କରିଥିବେ ନୋହି
ଲେ ତଗନ୍ଧାଧ ତାହାଙ୍କୁ ଏତେ ଦାରୁଣ ଦିନ
ବାହିକ ଦିଆଇଲେ । ତେବେ ମଜାଛିର
ଦୃଶ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଶା ଦୃଶ୍ୟର ଅଛନ୍ତି ଓ
ସମସ୍ତକର କାବନା ଏହି ଯେ ଅଧାରଜର
ଧର୍ମବିରାରେ ଯାହା ହେବାର ତାହାର
ହେଲ ଏଣିକି ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟୁ କ୍ଷମା ଘୁଣଲୁ
ବଜାକ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ ସତା ବାନ୍ଧୁ-
ବରେ ମନଲୋକ କୁହନ୍ତି । କେବଳ ନାଚ ଓ
ମନାଗୟ ବ୍ୟବରମାନଙ୍କ କୁସଂସର୍ଗରେ ରହ-
ବାରୁ ଏ ଦୂର୍ଧିଶାକୁ ଲାଭଲେ । ଯେ ଦିନ ବେ
ପାଇଥାରୁ ତାହା ମୃଗୁଠାରୁ ମନ ଆୟର
କିନ୍ତୁ ଧର୍ମପାତ୍ର ଗର୍ଭମେଣ୍ଟୁ ତାହାଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦାନ
କର ଘୁନଞ୍ଜିବିତ କରନ୍ତି ତାହା ହେଲେ ଯେ
ଅବଶ୍ୟ ବଳରିଦରେ ରହିବେ ଏ ଶିକ୍ଷା ବଦାନ
ବୁଲିବେ ନାହିଁ । ଅଥବା ଓଡ଼ିଶାର ଯାବନ୍ଦୀ-
ଲୋକ ଜ୍ଞାନପ୍ରକାଶକର ହେଲନ୍ତ ଯନ୍ମ
ଗାୟକ ବରିବେ ଓ କେତେ ଅନନ୍ଦହୃଦୟରେ
ଥକ୍ଷ୍ୟବାଦ ଦେବେ ତହିଁର ବଳନା କରିଛେବ
ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଏବାନ୍ତ ଆଶା କରୁ ଯେ
ଗର୍ଭମେଣ୍ଟୁ ଏଥି ପକ୍ଷରେ କିଶୋର କିବେଚନା
ବରିବେ ।

ଗୋରବାରୁ ଏବବ୍ୟକ୍ତି ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି
ତଥାରହିଂଦ ମୁକାମରେ ଓଳାଉଠା ରେଗ
କିଗେଷ ପ୍ରବଳ ହେବାରେ ଅନେବଲୋକ ନୀତ୍ତ
ହୋଇଅଛନ୍ତି ଶାତାବ୍ଦୀରୀପୂର୍ବକା ଓ ସପ୍ତା
ଭଗବତ ଜାଗନ୍ମାନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରା ହେବାରେ ଉଚ୍ଚ
ଶେଗ କିଛି କମ ହୋଇଅଛି । ବନୋବସ୍ତୁ
ରହିବାର ସବେଇବାହେବମାନେ ତାଙ୍କ ଅନନ୍ତ
ଓ ଅମୀନମାନଙ୍କୁ ନେଇ କଟକ ମୁକାମରୁ
ରିଖୋତା ହୋଇଅଛନ୍ତି ଉଚ୍ଚ ତଥାରହିଂଦ
ମୁକାମରେ ପରବାଘ ହାତ୍ର ଘଣ୍ଟର ଥିଲେ
ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଘର ପାତା ପ୍ରସ୍ତର ମର ଯାଇ-
ଅଛି । ଏପରେ ଠାକୁରସତାଙ୍କଠାରୁ ସରବାର
ଏବବର ହାତ୍ର ମାଗିଥାଣି ରନ୍ଧ୍ରଥିଲେ ସେହାଜକୁ
ପାଣି ଆହିବାଠାରେ ସରବାଘ ହାତ୍ର ଦାନ୍ତମାରୁ
ଜଣମା କରିବାରେ ସେ କି ୧୫ କମାଏ ପଞ୍ଜ-
ରହିଲୁ ଅନେବକ ତଥିଥାରେ ଅଗ୍ରମ ନ ହେଲୁ
ଆହାର ଏବବର ପଚିମାର ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ହେବାରେ
ଲେବମାନେ ସେ କାଟେ ଯିବା ଅବିବା କର ନ

ପାରିଲେ ତାହା ଦୁର୍ଗନ୍ଧରେ ଲୋକମାନେ ବେମା-
ର ଦେବା ବବେଦନାରେ ଶ୍ରାସ୍ତ ଢେଳରସା
ଦେବ ବୁଦ୍ଧମାର ମାରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ଦୀପ ମର-
ଗଲା । ଠାକୁରବଜାଙ୍କୁ ଏକାବେଳକେ ଏମନ୍ତ
ଅପଦ ହେଲା ଯେ ଅପେ ଯାବଣୀକର କାନ୍ତି
ବାସ ପ୍ରାସ୍ତ ହେଲେ ତାଙ୍କର ପୁଣ୍ୟ ମୁକ୍ତାମରେ
ଗୋଟାଏ ଘୋଡ଼ା ଓ ଖୋରଦା ମୁକ୍ତାମରେ
ଗୋଟାଏ ଦୀପ ମରଇଲା ବିଶ୍ଵାଳା ଅବଳକୁ
ବାହାର ଅଧିତ ଅଛି ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆଉ କି
ଦେବ କିଏ କହୁପାରେ ମାନଶଳ ହୋଇଥିବା
ଫଳ ବୁକାଙ୍କ ଉପରେ ବିଠିଲା ବୋଲି ଲୋକେ
ବହୁଅଛନ୍ତି । ଖୋରଧା ଓ ପୁଣ୍ୟ ମୁକ୍ତାମରେ
ଏହି ଆଂଦଳ ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଜିନିଆଶ୍ରା ପାଣି
ବରଷି ବାରୁ ଲୋକମାନେ ଗୃଷ୍ମ ବରୁଅଛନ୍ତି
ମାତ୍ର ଦୂରୀଷ୍ଟ ଛୁଟବାର ଜାହିଁ ଶୂଳ ଠକାଙ୍କୁ
ସରୁ ସେ ଗାଁ ସେଇ ମୋଟ ସେ ୩୧୦ ର
ହିଂସାବ ଟିକୁଅଛି । ଲୋକମାନେ ଦେଖି ଯମପ୍ରାୟ
ଦୟା ଦର ଅନ୍ତରାଧୀ କାଜର ଅଛନ୍ତି । ଖୋର-
ଦାରେ ଅମ୍ବ ମିଳି କାହିଁ ଓ କଳ ଅଗ୍ରବରେ
ଲୋକେ ବକ୍ଷ ପାଇଅଛନ୍ତି ଇହି ।

ଅମୁମାନଙ୍କର ଯାତ୍ପୂରସ୍ତ ସମ୍ମାଦିବାଜା
ଲେଖିଥିଲୁଛି;—ଗଲ ଅକ୍ଷୟବୃତ୍ତିଶ୍ଵା ହିନ୍-
ତାରୁ ପ୍ରତିଧନ ଏ ଉଦୟରେ ବୃକ୍ଷି ହେଉ-
ଥିବାରୁ ଅବସ୍ଥ୍ୟ ତ୍ରାସ୍ ନବାରଣ ହୋଇଥାଏ
ଓ ବୃକ୍ଷିବାରମାନେ ଗୁଷକର୍ମରେ କିମ୍ବା
ଓ ଧାନ ବୁଝିଲ କିମ୍ବା ସୁଲବମୁଲୁରେ ପ୍ରାସ୍
ହେଉଥାଏ ପ୍ରମୁଖ କଟକ ଚଳାଇ ସମସ୍ତ ପ୍ରକଳ୍ପ
ମାନବରେ ଏହାର କଞ୍ଚି ହେଉଥିବାର ଶୁଣା
ଯାଏ ଏଠାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଟଙ୍କାକୁ ମୋଟଗୁରଳ
ମେ ୧୫ ଟି ସର୍ବ ୧୦ ସେବ ହିବାକ ପ୍ରାସ୍
ହେଉଥାଏ ଓ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଗ୍ରେଗର
ପ୍ରାଦୂର୍ବକ ନାହିଁ କେବଳ ଚକ୍ଷୁଧର୍ମ ବାନ୍ଧ
ସବଳ ହୀନରେ ବ୍ୟାପିଥାଏ । କି । ବିଶ୍ଵାସର
ରନକା ଏକ ଜ୍ଞାନରେ ଏକ ଧାରା ଦୂର ସ୍ଥା
ଅଛିଥୁ ଧାରନକିରୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶ୍ଵାନକୁ
କର କେଇ ବେବା ବକାଗେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥା କିମ୍ବାକୁ
କଦାରୁ ହୋଇ ବେବାରେ ଦୃଶ୍ୟ ସ୍ଥାର ପ୍ରଥମ
ଶ୍ଵା ଉପରେ ବିଗେଷ ଗୁର କନ୍ତୁ ହେଲା ଓ ମନ
ମାଳୁ କୌଣସି ସମୟେ ନାରିବାର ଅରପ୍ରାୟ
ପ୍ରାଗ କରିଥିଲ ସେବନ ଭଲୁ କହିଥା କିମ୍ବା
ଅବଶ୍ଵାରେ ହିବା ସମୟେ ଶୈଶ୍ଵା ଏକବିନ୍ଦୁ

କୃତ୍ସନ୍ଧୂର [ଅର୍ଥାତ୍ ସେ କହୁଣ୍ଟି ପାଶ୍ଚ ନ
ଥିଲା] ଭାବା ବେଳ ଓ ମୁଣ୍ଡରେ ଅପାଞ୍ଜି
କରିବାରୁ ଭାବାର କିନ୍ତୁ ଗଜ ହେଲା ଓ ସେ
ପତୋଷମାନଙ୍କ ଭାବ ପକାଇବାରୁ ଆପାଞ୍ଜିବାର
ସ୍ଥା ଏକଖଣ୍ଡ ଅଗ୍ରି ଭାବା ମୁଣ୍ଡରେ ପୂର୍ବର
ଦେବାରୁ ଭାବା ମୁଣ୍ଡ ପୋଡ଼ି ଯାଇଥାରୁ ପ୍ରାୟ
ଦିନ ବାର ଭାବା କହୁରୁ ଆପାଞ୍ଜିବା ତହୁ ଅଛି,
ପତୋଷମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଦେବାରୁ ଭାବାର ପା-
ରେଷା ହେଲା ଉକ୍ତ ଦୂର ସ୍ଥାନର ଦେବତାର
ସେ ଗ୍ରାମର ଚଉକାଦାର ଥିବା ହେବୁ ସେ ଏ
ନକଦିମାରୁ ଗୋପନ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା ବରଥିଲ
ପରେ ପ୍ରକାଶ ଦେବାରୁ ପୁଲିଷପୁର ଆପାମା
ଚାଲଣ ହୋଇଥାଏ କିମ୍ବର ଗେଷ ହେଲାରୁ
ତହିଁର ଫଳ କଣାଇବି । ବରୁଆଁ ପ୍ରଗନ୍ଧାରେ
ଏବ ବ୍ୟକ୍ତି ଅପଣାର ଜୀବ ସଙ୍ଗେ ପାପପ୍ରଣୟ
କରିଥିଲ ଭାବାର ପାପଗର୍ତ୍ତ ଦେବାରୁ ପୁରୁଷ
ଲଜ୍ଜା ରୂପରେ ଏକଦିନ ସନ୍ଧି ମମୟରେ
ଖୁବି ଗ୍ରାମକଟକ ଏବ ବର ଜାଗାରୁ ଭାବି
ନେଇ ଏବ କହୁଣ୍ଟିଥାରୁ ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନ ଆପାଞ୍ଜି
କର ମାର ପକାଇବାରୁ ପୁଲିଷ ଭଦାରକରେ
ଆପାମା ଦୋଷ ସ୍ଥାନର ବରଥିଲ ଓ ମଧ୍ୟ ଏ
ପ୍ରାକର ଗ୍ରାମକୁ ଜୀବଣ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ସମ୍ମିଳିତ
ପରିଜନିକରେ ଅପରଥ ସ୍ଥାନର ବରଥିଲ ପର-
ଗେଷରେ ଦୋଷ ଅସ୍ଥାନର କର ପୁଲିଷ ରୂପ-
ରେ ପୂର୍ବେ ମିଥ୍ୟାରେ ଦୋଷ ସ୍ଥାନର ବରଥ-
ବାର କଟିଲ ଯାହା ହେଉ ଗ୍ରାମକୁ ଜୀବଣ ମା-
ଜିଷ୍ଟେ ହାତେବ ଭାରୁ ଦୌର୍ଘ୍ୟପର୍ବ କଲେ
ମାତ୍ର ଦେଠ ବିରାଗରେ ସେ ଜଳିଷ ହେଲା ।
ମହାଶୟ ! ଯାକିପୁର ବକ୍ତବ୍ୟକନମ୍ବ କିବାସି-
ମାନେ ଯେପରି ଦୃଷ୍ଟି ଭାବା ଭାବାରକୁ ଅବଦିତ
ନାହିଁ କରନ୍ତିମେ ଏଠାକୁ ଉପସ୍ଥିତ ହାତିମମା-
ନେ ଅସି ବକ୍ତବ୍ୟକନ ଭାବ ତରିଶ କରୁଥିବାରୁ
ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିମି ହଫଳ ନ ହୋଇ ବରିଂ
ଦିନକ ହୋଇଥାଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଜ-
ଏଣ୍ଟ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଗ୍ରାମକୁ ଫେରିବ ସାହେବଙ୍କ
ସୁବିହିତରୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅଭ୍ୟାସର ଅନ୍ଧ-
କାଠ କିବାରଣ ହୋଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ
ବକ୍ତବ୍ୟକନରେ ଥିଲା ହଜାରଗୁ ଉଚ୍ଚିତ ଦା-
ଗଲଣାରକ ମବଦମା ଦାଏର ଅଛି ଓ ମଧ୍ୟ
ଏହଠାରେ ମବଦମାମାନ ବିରାଗ ହୋଇ କିନ୍ତୁ ଭି-
ତ୍ତେତଥିବାରୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମବଦମା ଚଲାଇବା
ପକ୍ଷେ କିନ୍ତୁମାତ୍ର କଞ୍ଚି ହେଉ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଉକ୍ତ
ମବଦମାମାନ ବିକାଶ ସଦରାଥପିଲ୍ଲ ଉଠି ଯାଇ

ହେଠାରେ କଣ୍ଠର ଦେବାର ଜନରକ ହୋଇ-
ଥିବାରୁ ଲୈକମାନେ ବିଶେଷ କାତର ଅଛିନ୍ତି
ବିଶେଷଟଃ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗିରମା ଅବସ୍ଥାରେ ମକ-
ଦିମା ଚଳାଇବା ସକାମେ ସେମାନେ ସାଂକ୍ଷମାନଙ୍କ
ସହିତ ବିଚକ୍ରମିତାମରେ ଦ୍ୱାକ୍ତର ଉତ୍ସବା ବି-
ଶେଷ କଞ୍ଚକର ଦେବ ।

ଏଠା ଯୋଷୁଆଫିସର ଜଣେ ବୁରଲ ମେ-
ବେଙ୍ଗର ଗତ ମାସ ତା ୧ ରିକରେ ପାନ୍ଦିତ୍ୟାବା
ଆମ୍ବଦତ୍ୟ କରିଅଛି ହିସ୍ତ ତର୍ହେର ବାରିଶ ବିଛି
ଜଣାଯାଉ ନାହିଁ ।

ସାପାଦ୍ଵିକସଂବାଦ ।

ଏଠାଲେବଳଧତ୍ତ ବିଶ୍ଵର ବାବୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଦଳ
ମିଥ ବର୍ମରୁ ବରଜାସ୍ତ ହେବାର ଶୁଣି ବଡ଼-
ଦୁଃଖିତ ହେଲୁ । ମିତିକଷିପାଳଟି ଝଙ୍କା ଗୋଲ-
ମାଲ ବା ଅପବ୍ୟନ୍ତ କରିବା ଅପରଥରେ ଏବଟ୍ଟ
ହୋଇଥାଏ । ମିଥଙ୍କା ଜଗତସ୍ତିଂହଷ୍ଟର ସିରସ୍ତା-
ଦାର ଦ୍ୱାବସମୟରେ ଜାହାଙ୍କ ନାମରେ ଗୋଲ
ମାଲ ଉଠିଥିଲା ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଦୁରୁ ରକ୍ଷାପାଇ ପୁନରବାର
ଯେବେ ଶୁଣିରଙ୍କ ଅନୁଗତରୁ ଭଲ ବର୍ମଟିଏ
ପାଇଲେ ବିନ୍ଦୁ ଜାହା ରଙ୍ଗି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।
ନବିଷିନୀଙ୍କପ୍ରତି ଏହାଠାରୁ କଲବ ନାହିଁ
ତଥାଚ ଲୋକେ ସାବଧାନ ହେଉ ନାହାନ୍ତି ବଡ଼
ଦିଶର ବିଷୟ ଅଚ୍ଛି ।

ଏଠା ଶକାଞ୍ଚ ବାବୁ କାହିଁରେତ୍ତୁ ଗୁଣ ଗୋ-
ଥୁଣ ପୁଣ୍ଡର ସଦେଷେଟି ହୋଇ ଯାଉ ଅ-
ଛିଲା । ଏଥିରେ ଏ ମାହାଶୟ ସବୁକଲ
ଅନ୍ତରେ ହୋଇ ଥିଲେ ଭାଗ୍ୟକୁ ରେବନଗା-
ବାହେବ ଜାହାନ୍ତି ନୋହିଲେ ଓଡ଼ିୟା ବୋଲି
ବେଳେ ତାକ ଶୁଣିଥାନ୍ତେ । ବୋଧନ୍ତିଅଛି
ଜାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଞ୍ଚାଗୁଡ଼ିଯାଙ୍କ ଅଦର ଗଲା ।

ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଥୁର ସବତ୍ରେଷୁଟି
କୁନ୍ଦନାଥ ବାବୁ ଏଠାକୁ ତେଷୁଟି ହୋଇ ଆସୁ
ଅଛିନ୍ତି ଏକ ଏଠା ତେଷୁଟି କଲେବ୍ରି ବାବୁ
ଗ୍ରାନାଥରୁ କୋଷୁବେଳାଳ ସକାଶେ ପ୍ରେସ୍‌
ଜଳ ଥିବା କମି ନେବା ସକାଶେ ବାଲେଶ୍ଵର
ଜିଲ୍ଲାବୁ ଯାଉ ଅଛିନ୍ତି ।

ବାବୁ ଗଣେଶ ପ୍ରସାଦ ଦିନକ ବାବୁ କାର୍ତ୍ତିକ-
ଚନ୍ଦ୍ର ବ୍ୟୁଧ ଗୋଧୂଳୀ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଏହିଲାଇ
ଜଣେ ସରକାର ଅଫୀସର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଏହାଙ୍କର ଉଦ୍‌ଦିତ କିଞ୍ଚିତ୍ ବିଲମ୍ବରେ ହେଲା ।

ଏ ଜଗରଣେ ପଦ୍ଧିପ୍ରାୟ ତଥା ଏକଦିନ

କୁଡ଼ାରେ ଦୁଷ୍ଟି ହେଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ଜଳକଣ୍ଠ
ଯାଇ ନାହିଁ ବି ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଦିଶା ପତ ନାହିଁ ଓ
୧୦ବିଂ ରେ ଓଲାଇତା ସେମ ଲାଗି ରହିଥାଏ ।

ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡ ବିଜନ୍ ସାହେବ କଲେକ୍ଟର ଗତ
ଗରୁବାର ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ସାହେବଙ୍କୁ ଗୁର୍ଯ୍ୟ
ଦେଇ ଏକମାସ ବିଦ୍ୟୁତ୍ତବ୍ଧିତା କଲେ ।

ଯେଉଁ ପଞ୍ଚମାନ୍ତ୍ରେକ ନାମରେ ସୁଆଗେ-
ଶର ଅର୍ଦ୍ଧଯୋଗ ହୋଇ ପୁଲିଷ ଭବାରକର
କଥା ଅମ୍ବମାନେ ଏଥ୍ ପୂଣ୍ଡେ ଲେଖିଲୁଁ ସେ
ଅପଣାକୁ ସେଇବିଂଦର ନାତି ବୋଲି ପରିଚିଦ୍ୟ
ଦେଉଥିଛି ଓ ଭାବାର ହୃଦୟମୃଦ୍ଦ ଜାରି
ହୋଇଥାଏ ।

ମହେଶୁରର ମହାଗ୍ରଜାଙ୍କ ବିବାହରେ ପୁରୁଷ-
ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ବ୍ୟଧି ହେବ । ଏହାକିର ମୂରୁଗ୍ରଜାଙ୍କ
ବିବାହବେଳେ ୨୦ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ବ୍ୟଧି ହୋଇ
ଥିବାର କଥତ ହୁଅଇ । କର୍ତ୍ତମାନ ବିବାହରେ
ବ୍ୟଧି ଉଣା ହେଲା କିନ୍ତୁ ମହାଗ୍ରଜା ବଡ଼କଳୟ-
କ୍ରିଏ ପାଇଅଛନ୍ତି କାରଣ କଥତ ହୁଅଇ ଯେ
ବରତୀରୁ ବନ୍ଦ୍ୟାର ବ୍ୟସ ଅସ୍ଵଚ୍ଛ ଆଏ ।

ପ୍ରମାଣିତରେ ଦୂର୍ବଳ ଭୟ ଅବସ୍ଥା ରହି
ଅଛି । ଖାର୍ବୀ ଏବଂ ଲୁନତପୁର ଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରଜା-
ମାନଙ୍କୁ ଜଗାବ ଦାଦନ ଦେବାକାରୀ ଗବଣ୍ଡୀ-
ନେଶ୍ବର ଦଶବିଜ୍ଞାର ଠଙ୍କା ମଞ୍ଚର କରିଥିଲା ।

ହୁଣ୍ଡିଲ କିମ୍ବା ଶୁଦ୍ଧ ନଥ ଓ ଜାମୁ
ମସ୍ତ ଭଲକର ଖୋଲାଇଦେଇ କଳର ସୁବିଧା
କରିବା ଦାରଣ ସେଠାର ମାଛକ୍ଷେତ୍ର ପିଲୁପା-
ହେବ ଜନ୍ମିଦାରଙ୍କର ଗୋଟିଏ ସବୁ କରି
ଥିଲେ । ସେ ସବୁରେ ସାତବଜାର ଝଙ୍କା
ରେଦା ସଂମ୍ଭାଲ ହୋଇଥାଏ । ଗବ୍ରିମେଣ୍ଡୁ
ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଗେ କୋଡ଼ିଏହଜାର ଝଙ୍କା ଦେଇ
ଦାରୁ ମଞ୍ଜର କରିଥିଲା ।

ସୁଲବସମାପ୍ତରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ଲିବରଶୁଲରେ ଏକ ସାମନ୍ୟ ବନ୍ଦକୁ କୋରସି
କିଷ୍ଟରେ ବାଜି ଛଣି ଏମନ୍ତ ଆନନ୍ଦର ହୋଇଲା
ଥିଲା ଯେ ସମ୍ପଦ ଜାହାର ପାଶ ବାହାରିଲା ।

ବୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଗୁରୁଦିଗରୁ ମନ
ହୋଇଥାଏ । ଶ୍ରୀମାନୀୟ ସେନାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ
ସେମାନେ ପ୍ରେସ୍‌ବନ୍ଦ ଯୁଦ୍ଧରେ ଜ୍ଵଳାଇ ବଲେ
ଏବଂ ବଲଗୁରୁଯ୍ୟ ଦଖଲ ବଲେ ଫର୍ମିଲି ସେହି
ଶ୍ରୀମାନୀୟଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଦଶଳକ୍ଷର କେବାକୁ ବସି
ଥାଇଛନ୍ତି । ଏଥରେ ଶ୍ରୀମାନୀୟମାନେ ବିରକ୍ତ
ହୋଇ ଅଞ୍ଚୁଲିଧୀ ସଙ୍ଗେ ମନ୍ତ୍ରିବାର ତେଜ୍ଜ୍ଞ
ବର୍ତ୍ତାରେଣ୍ଟନି । ଆଉ ଏବଂ ସଂବାଦର କଣ୍ଠାରେ

ଯେ ମେମାନାଧ୍ୟମାନେ ଇଂଲଣ୍ଡ ସହିତ ମିଶ୍ରି
ସୁଦି ବରିବାକୁ ମଞ୍ଚ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି । ଏକ
ବୈମରେ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ଚୁଗୀଶ୍ଵରେନା
କୃରିଗେଗରେ ମର୍ଗ ପଢ଼ିଅଛନ୍ତି ।

ବିଶେଷ ରାଜ୍ୟର ତୁମିବର ଏଥୁପଣେ ୮୦
ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କା ଥିଲ ସବ ମାଧୋଗୁଡ଼ ଦେବାଳ
ହୋଇ ୫୦ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କା ବନୋବସ୍ତୁ କରିଥିଲାଗୁ ।
ଏହାର ପ୍ରଗରତ ପ୍ରଥମ ବାର୍ଷିକିଜ୍ଞାପନାରୁ
ଜଣାଯାଏ ଯେ ଉଲ୍ଲ ବର୍ଷର ସଂପ୍ରକାର
ଅୟ ଏବଳେଟି ପରିଗଲନ ଟଙ୍କା ଓ କ୍ଷେତ୍ର
ମଧ୍ୟ ଏକବେଳେ ଏବଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଅଟ୍ଟର ସୁତରାଣୀ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ୫ ଲକ୍ଷଟଙ୍କା କମା ରହିବାର ବ୍ୟବ-
ହା ହୋଇଥାଇ । ଏହାକୁଡ଼ା ପ୍ରାୟ ଗୁରୁତ୍ବରେ
ଝକାର ପ୍ରମିଷେଇନୋଟ ଗଜାଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ବରେ
ରହିଥାଇ । ସବ ମାଧୋଗୁଡ଼ଙ୍କ ଗାସନକାର୍ଯ୍ୟ
ସଂବାଧାରଣକ ମରରେ ଭାବ ସନ୍ଦେଖକରନ୍ତି
ହୋଇ ଥାଏ ।

ସରଜରେ ଯେଉଁମାନେ ଲାଭହେତୁକୁ କୁଣ୍ଡଳ
ଦିଷ୍ଟପରେ ମେଲା ବାନ୍ଧି ଅଭିନ୍ଵରମାନ କରୁଥି
ଲେ ସେମାନଙ୍କ ବିହିତଦୟ ହୋଇ ଯାଇଅଛି
ସଞ୍ଚିତ ଦୂରଜଣ ସଂବାଦପଥର ସଞ୍ଚାରକ ଏକ
ଏକଜଣ ଓକାଳ ଉକ୍ତ ମେଲରେ ଲିପ୍ତଥିବା
ଦୋଷରେ ଥର ଯାଇ ବଗୁରୁଧିନରେ ଅବି-
ଅଚିନ୍ତ୍ୟ । ଏମାନଙ୍କର ନିଜର ବ୍ୟବବାୟ ନ
ଥିଲା କି ଲୋକଙ୍କୁ ମନ୍ଦରବାକୁ ଅବକାଶ
ପାଇଲେ ?

ବିନ୍ଦୁପେଣ୍ଟିଅଚ୍ଛବୁ ବର୍ମାଭାଇରୁ ଏହବ୍ୟକ୍ତି
ଲେଖିଥିଅଛନ୍ତି କି ସେଠାରେ ଏକଦିନ ଭାଗୀ
ଶିଳାବୃକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ଗୋଟିଏ ବରକା
ବେଳ ଓ ଜାଳପ୍ରାୟ ଥିଲା । ଏଥରୁ ଆଦାଇରେ
କେତେ ପର୍ଯ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵଶାନ୍ତି ପ୍ରାଣତଥିଗ କଲେ
ଓ କେତେ ମନୁଷ୍ୟ ମନ୍ୟ ଭାଗୀ ଧୀତା ପାଇ-
ଅଛନ୍ତି ।

ଅମେରିକାରେ ଆରି ଗୋଟିଏ ନିଜକ ଯଦି
ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥାଏ । ରେଲଗାକଟ୍ ଉପରେ
ଏହାକୁ ରଖି କଳ ମୋତି ଦେଲେ ଆବଶ୍ୟକ
ମତେ ଏ ସହ ଅଧିକ ଉତ୍ସବରେ କହିବ
କି ‘ଆମ୍ବେ ଅମୂଳକଳ ଘଟି’ ଓ ଅମୂଳ ମ୍ଲାନରେ
ଝମିରୁ’ । ଏହାର କବ ଅନେକ ମାରିଲା ବାଟ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣାଯାଏ ।

ଫୁଲିବାନେ ପରିଷା କର ଦେଖିଥିଲୁ
ଯେ ହାତ ମାଇଲ ବାଟ ଅର୍ଧଚାନ୍ଦା
ସହଦୀର ଧ୍ୱନିରୁ ପେ କଥା ଶୁଣାଯାଏ । ତହା
ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପ୍ତି ଏହାର ବଳ ଉଠା ହୁଅର ।

ତାନବିଷୟାନେ ବାସଗାର ପୁଣ୍ୟରେ ସୁଧ୍ୱର୍ମ
ଚୂପେ କଳ୍ପନାର ଦିରଥବାର ଦୋଷାପଦ
ସେଠା ଗଜେଠରେ ବାହାର ଅଛି । ସୁଭର୍ମ
ଗତ ଫେବୃଏଟା ମାସରେ ଏ ବିଷୟରେ ଯାହା
ଏଠାରେ ଶିଖା ଯାଇଥିଲା ତାହା ନିଷ୍ଠୁ ହେଲା ।

- ସ୍ତରଗୁଳିନଦୀ ଉପରେ କଲିକଟାରୁ ୩୭ ମାଇଲ
ଅନୁରେ ଧଳଣ ନାମରେ ଏକଶ୍ଵାଙ୍କ ଅଛି
ସେଠାରେ ବରଷବର ତୋପ ବସାଇ ରଖିବାର
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହେଉଥାଏ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଦୃଶ୍ୟର ସହିତ ଶୁଣ୍ଟୁ ଯେ
ବଜଳାର ଶିକ୍ଷାବ୍ଲାଗର ଉପରେକୁଠର ଲଙ୍ଘ
ଶୁଣେ ଅଭିନ୍ନ ପାତ୍ରର ହୋଇ ସଞ୍ଚିତ୍ରପେ
ଅନ୍ତରେ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଆଉ କରିବର୍ଷକୁ ହେ
ଆସିବେ ନାହିଁ ।

ବୋର୍ଡର ମେମ୍ବର ମନ୍ଦିରାବେବ ଗତ ମାସ
ଶେଷରୁ କର୍ମ ଉୟାଗ କରି ପେଜେସନ ନେଲେ
ଓ ଡାକ୍ଷିଣ୍ୟର ସାହେବ ମଧ୍ୟ ଛୁଟି ନେଇ
ବିଲାକ୍ଷରୁ ଗଲେ ।

ପଞ୍ଜାବର ପ୍ରଧାନ କୋର୍ଟରେ ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ-
ପ୍ରକାର ଅଗିଲ ମୋଇଥାକୁ । ଏହି ବିଷ୍ଣୁ
ଅଗଣୀର ସ୍ଥିକୁ ତୃଷ୍ଣା ଦେବାର ଦେଖି ପୂଜ୍ୟଥର
ଆସୁଷିତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା ଉହଁରେ
ସଫଳ ନ ହେବାରୁ ପାଶୀ ପାଇବା ଆଗାରେ
ଆଗଣୀ ସ୍ଥିକୁ ହିତ କଲା ମାତ୍ର କିମ୍ବା ସାହେବ
ହୌମୀ କିମ୍ବା ରାଜାର ଯାବହୀବନ କାଶ-
ବାପ ଦିଣ୍ଡ ବିଧାନ କଲେ । ଅବେଳା ସେ
ପାଶୀ ପାଇବା ସକାଗେ ଅଗିଲ କରିଥାକୁ ।

ବାଗୁ ବାଲାକୁଣ୍ଡ ୦ କୁର ବଜଳାର ବିଜ୍ଞାନ-
ସହର ବ୍ୟବସାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଯଶାଦି ଫିସ୍ ସକାମେ
ପତିଷ୍ଠ ଛାତାର ଝଙ୍କା ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ଏକ
ବେ ସମସ୍ତର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ସବାମେ ବାର୍ଷିକ
ଝ ୩୦୦୮ଙ୍କା ବେଶାକୁ ଅଜୀବାର 'କରିଅଛନ୍ତି
ବିଜ୍ଞାନସହର ଗୋଟିଏ ଭାବୁ ଅଜୀବ ଏହାଦ୍ୱାରା
ମେଚିଲ ହେଲା । ଧନ୍ୟ ଏହାକୁ ଛାଇ ।

ବୃକ୍ଷାର ଗୁଡ଼ ବୁଧଗୟାତିରେ ମନ୍ଦିର ଓ
ଧର୍ମଗାଲ ଚିରିଣ ସହାଯେ ଚରିଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟାପ୍ତି
କରିବାକୁ ମନ୍ତ୍ର କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ଓ ଚିରିଣକାର୍ଯ୍ୟ
ଆରମ୍ଭ ଦୋଷିଥିଲା । କିମ୍ବାର କାନାପ୍ରାଚୀରୁ
ମାଲମୟାମନ ସଂଗ୍ରହିତ ହେଉଥିଲା । ବୃକ୍ଷ-
ଦେଶର ଗୁଡ଼ ବୌଦ୍ଧମତୀବଳମ୍ଭୁ ସୁତରିଂ
ଦୁଇଦେବକ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଏ କର୍ତ୍ତା ମ୍ଲାପନ
କରିଥିଲା ।

ପ୍ରେରଣା

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରାୟତି ଉତ୍ତଳ ସହିକା ସଂଖ୍ୟାଦିକ
ନହାଣଧୀ ସମୀପେଷ ।

ବାର୍ତ୍ତମାନକ ବେଷ୍ଟ୍‌ସ୍ଥିତିକରିବେଦଳ ଏହା ଯେ
ଅସୁଦ୍ଧ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରାୟକ ମହାଗଜ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରଦେବ ବାମ-
ଶ୍ରାୟପତି ବହୁଭଗତିର ହସ୍ତୀ ଦସ୍ତଗତରେ ଏମା-
ନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଶିକ୍ଷା ବିଜରଣ କରି ଏଥିମଧ୍ୟରୁ
ଦେଇବ ହସ୍ତୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଏ ୧୦୧ ର ବନ୍ଦିଧୂ
କରିବାର ମନସ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହା ଆମ୍ଭେ
ଜାଣି ଅପଣଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଁ ବି ଯେବେ ଏ
ବୃଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଅପଣ ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀକର୍ଣ୍ଣା ପ୍ରଦାନ ପରିବ
ସ୍ଥିର ସାଧୁବାସରକ ବିଜ୍ଞାପନାପଦିକାର ଏକ-
ପ୍ରଦେଶରେ ହୋଇ ଦାନ କରନ୍ତି ତେବେ ବାସ୍ତବ
ହେବୁଁ ଅଗର ଯଦି କୌଣସି ମହାମୂଳର
ଦିନ୍ଦୁ କଢ଼ିବାର ମାନସ ହୁଏ ତେବେ ଏଠାକୁ
ମନୁଷ୍ୟ ପଠାଇଲେ ହସ୍ତୀମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନକୁର
ମୁଲ୍କ ଜାଣି ପାଇବେ ମଝ ବୋଧକୁଏ ଯେ
ସୌଦାଗରମାନଙ୍କ ଦିନ ଅପେକ୍ଷାରୁ କିଛି ମୁଲ୍କ
ର କୁଣ୍ଡଳା ହୋଇ ପାରେ ଇହି ।

ନିବେଦନ

ଧ୍ୟାନ ବଳଗୁମ ଦିଦ୍ୟାରହି
ବାମଶ୍ଵରଜ୍ଞଧାନୀ ପଣ୍ଡିତ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ମୁଖ୍ୟାଧାରନାମା କବିତା କଲେକ୍ଶନ୍ ବିଷ୍ଣୁ

ଶୋଭା କଞ୍ଚାର ବନ୍ଦେବିତୁର୍ବାରୀ ଉପୋଶ ବଲେହ-
ଟିକ ଶ୍ରୀମୁହ ଶ୍ରୀ ଫେଲର ସାହେବ ସୁଭଗଳ ନାମକ ସରବାର
ହାଜାର ନିଯମନିମଣ୍ଡଳ ଏଠାକୁ ଏଠା ମଞ୍ଜଳ ସେ ହାଜାର
ସୁଧ ଟେବର ଅଟେ ସୁଧୁର୍ମଣି କର୍ଣ୍ଣାର କୁ ପିତ ରଜ ଓ ଦିନ
ଦେସମି ନାହିଁ ବେଦକ ପକୁ ବାନଗୋତ୍ତ ଅନ୍ୟ ଦିନଗୋତ୍ତ
ଅସେଷା କହି ପ୍ରେସ ଅଟେ ଅତେବକ ସରସାଥାରମ୍ଭ
କାରାର ହଥ ସାରାଥି କ ଆମାର କୁନ୍ତମାର ତା । " ବିଦ୍ଵ
ଧିମୋହାରିବନ୍ଦା । ଆ ସମୟରେ ଏ କବିତରେ ଉଚ୍ଚ ହାଜାର
ନିଯମ ବିଧ ଦିବ ସେ କେହ ରହିବ କରିବାର ରହା ରହୁ-
ଥିବେ ନିର୍ମିତ ତାରଖେ ଏ କବିତରେ ହାତର ହୋଇ
ତାର କରିବେ ଓ ସକୋତ ତାକର ବନ୍ଦୁକିରୁ ତାହା ଦିନ
ବର୍ଷାତିକ ତା । ୧୬ ରହ ମାତ୍ରେ ନର ସହ ଧର୍ମ ମିଳିବା ।

୨୮୫୯୧୭

କାରୁ ରମଣେଶ୍ୱର ନଳିଦେବ କେତ୍ରାପତ୍ର ବଜ୍ରୟା	ଟ ୨ ୫୯
“ ସୁରତ୍ତ ଦାସ ” ଲିଟକ	ଟ ୧୯
“ ପୋତନବିଜ୍ଞାନ ସୟ ବାଜ୍ୟର ଅତ୍ରିମି ”	ଟ ୨୯
“ ହରେକୃଷ୍ଣ ଦାସ ” ଲିଟକ	ଟ ୨ ୫୭
ଆମାଦରଦିବାର ଦସାକପଥକ ବଜ୍ରୟା	ଟ ୮ ୩
ଶରୀରା ସବା କହେ ଦୟାଗତ	”

ଏହି ଦେଖିଲା ପରିବା ସହରର କଟକ ପଞ୍ଜାବକାର
ପ୍ରିୟି କମାଳକ ସହାଯ୍ୟରେ ମନ୍ତ୍ର କରି ପ୍ରସରିବ ଦେବ ।

ପାତ୍ର କାହାର ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲା
କାହାର ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବୁଦ୍ଧତାକା

ପ୍ରେସର

୨୯ ଖ୍ୟାତ

ତାଟ ରକ୍ଷଣାହେ ଜୁନ ସନ୍ଦ ଏପ୍ରିଲ ୧୯୮୮ ମସିଥା । ମୁଁ କେଣ୍ଟଶ୍ଵର ଦିନେ ନାହିଁ ଏପ୍ରିଲ ୧୯୮୫ ସାଲ ଶିଳିକାର

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୩୭୯
ମଧ୍ୟବଲାପୀଇ ଜାକମାୟଳ ୩୧୫୯

ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ୍ସିଙ୍କ୍ରିୟା ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଚେଳ-
ବେଠି ଝଙ୍କା ରଖ କରିବାରିଣ ବିଶ୍ଵାସ
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଏଥର ସୁଧ ବାର୍ଷିକ ଗତକଲ
ସାତେବରଟଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଅଛି । ଏ
ସୁଧ ଛାନ୍ମାପ ଅନୁର ଅର୍ଥାତ୍ ମାର୍କ ଓ ସେୟୁ-
ମୂର ମାପ ଜା ୧୫ ରିକ୍ରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଯାଉଥିବ
ଏବି ସନ ୧୯୯୩ ବାଲ ସେୟୁମୂର ମାପ
ଜା ୧୫ ରିକ୍ର ପଢ଼େ ଏ କଣ ପରିଶୋଧ ହେବ
ନାହିଁ । ଗତବର୍ଷ ଘର ଏ କଣର ପ୍ରମିଳର ନୋ-
ଟର ନୃତ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ଏକମକ ଝଙ୍କା ଅର୍ଥାତ୍
ଏକମକ ଝଙ୍କାରୁ ଉଣା ଟଙ୍କାର ରଖ କାହାର-
ଠାରୁ ଗୁହ୍ୟାତ ହେବନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ କଣ-
ଦେଇ କଥାର କାଗଜ କରିବାକୁ କିନ୍ତୁ ରଖନ୍ତି
ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାପଥ ଚଳିତମାପ ଜା ୧୫-
ରିକ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁହ୍ୟାତ ହେବ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା ବାରି-
ମାନେ ତାହା କଲିବଳୀ ଟ୍ରେକିର ବିଲାତ୍ୱୀ
କଟ୍ଟେଲାଇର କେନରିଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବେ ।

ଲକ୍ଷ୍ମନଙ୍କ ଗରୁ ଅସିଥିବା ଚଳଇମାସ ତାଙ୍କ
ରିଗର ଜାରିପିମାଦିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଚଳଇ-
ମାସ ତା ୧୩ ରିଗରେ ବନ୍ଦିଗ୍ରେସ ସର୍ବ ବର୍ଣ୍ଣନ
ନଗରଠାରେ ବସିବ ଓ ସୋଠାରେ ତୁରସ୍ତ
ପହଞ୍ଚି ସଜ୍ଜିଦେଇ ଇଂଲାଣ୍ଡର ଓ ରୂପୀଧ୍ୟା ମନ୍ଦିରେ
ଯେ ସମସ୍ତ ମଜାନ୍ଦର ବାଟିଅଛି ତାହା ମୀମାଂସା
ହେବ । ଇଂଲଣ୍ଡରୁ ଲକ୍ଷ୍ମନ ବିଜ୍ଞାନ ଫିଲ୍ଡିଜ,
ମାର୍କେଟ୍ ଅବ ସାଲିବିଶ୍ଵ ଏବଂ ବର୍ଣ୍ଣନ

କଗରରେ ଥିବା ଇଂଲଣ୍ଡର ସତତୁଳ ଇଂଲଣ୍ଡ
ପକ୍ଷରୁ ଉଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବହିବେ । ଉଥାତିକ୍ଷେ
ପାଦେବ ଫରସିଦେଶର ପ୍ରତିନିଷ୍ଠାପନରୁ ସେଠା-
ରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ । କାରଣ ସୁଆବଲଙ୍ଘ
ବେଶ୍‌ପିଣ୍ଡବର୍ଗକୁ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ସେଠାରୁ
ସହକୁ ଅସିବେ । ଏମତେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
ରୂପାଯା ଓ ଇଂଲଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ବୌଣସି
ମତରେବ ରହୁବ ନାହିଁ ଓ ଇଂଲଣ୍ଡର
ସଂବାଦପଦମାନେ ଅଗାହରନ୍ତି କି ଏଥରେ
ପୂର୍ବ ଇତିହେସର ସମସ୍ତ କଥା ନିଷ୍ଠାତି ପାଇବ
ଏ ସଂବାଦ ଶୁଣି ସମ୍ବାଧାରଣ ଅଜନିତ
ହେବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ସୃଜିତ୍ତାର ମାନବ-
ଶୋଣିତ ଏକ ଅର୍ଥନ୍ତ୍ଵ ନ କର ଯେବେ ଗ୍ରାମ-
ମାନେ ଅପଣା, ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରକ୍ଷାକର ପାରନ୍ତି
ରେବେ ଏହାଠାରୁ ସୁଖର ବିଷୟ ଆଉ କି
ଅଛି ? ।

ହନ୍ତୁପେଟୁ ଅଚର ଜଣେ ପଥପ୍ରେରକ ଲେଖି
ଅଛିଲୁ କି ମେଦିନୀଧର ଜାହାର ବାଢ଼ି ସବ-
ତତ୍ତ୍ଵଜନ ବାଲେଶ୍ଵର ସଙ୍ଗରେ ମଣିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ
ହେଉଥାଏ । ଏବାଥା ସତ୍ୟ ହେଲେ ଭଲ ହେବ
ନାହିଁ । କାରଣ ଏଥରେ ସରକାରଙ୍କର କିଛି
ଲାଭ ନାହିଁ ଅଥବା ଲୋକଙ୍କର ଅନର୍ଥକ କ୍ଲେଶ
ଓ ବ୍ୟଧି ଅସ୍ଥବ ହେବ । କାଢ଼ି ବାଲେଶ୍ଵର
ସଙ୍ଗେ ଯୋଗ ହେଲେ ବାଲେଶ୍ଵରରେ ଜଣେ
ସୂଚନା ଜଳ ରହିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ହେବ ।

ଅଜେବ ଉକ୍ତ ପଥପ୍ରେରକ ପ୍ରସ୍ତାବ କରନ୍ତି ଯେ
ବାହିକୁ ବାଲେଷ୍ଟର ସଙ୍ଗେ ଯୋଗ ନ କରି
ବାଲେଷ୍ଟର ଛିଲକୁ ମେଦିନୀଷ୍ଟର ସଙ୍ଗେ ମିଶାଇ
ଦେଲେ ଭଲ ହେବ । କାରଣ ଦୂଇଛିଲ୍ଲା ପର-
ହିରର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଟିର । ଏଥରୁ ହିନ୍ଦୁ-
ପ୍ରେସ୍ଟିଆଟ ବୋଲନ୍ତୁ ବି ବାଲେଷ୍ଟର ଓ ମେଦି-
ନିଷ୍ଟର ଗଳେ ସଂଧାନ୍ତ କିମ୍ବମାତ୍ର ପୃଥିବୀ
ଥିବାରୁ ଏ ଦୁଇ ଛିଲକୁ ଏକଥ କରିବା ସୁବିଧା
ହେବ କାହିଁ । ଆମ୍ବେମାନେ ଆଶାକରୁଁ ତି ଯେ
କୌଣସି ବନୋବସ୍ତରେ ଯେତେ ସ୍ନାନରେ
ଓଡ଼ିଯୁକ୍ତ ବସନ୍ତ ଏବଂ ଓଡ଼ିଯୁଭାଷା ପ୍ରଚଳନ
ଅଛି ସେ ସମସ୍ତକୁ ଓଡ଼ିଗା ଅନୁର୍ଗିତ ବଲେ
ଓଡ଼ିଗାର ଅନେକ ଉପକାର ହେବ ।

ଲୁଇଷେନ୍ସ ଟାକ୍ତ ବନୋବସ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ଦିଗ
ପନ୍ଧର ଟଙ୍କିଯା ମୋହରରଙ୍କ ଦ୍ୱାଗ ହେବାର କଥା
ହୋଇଥିଲା ପରେ ତାହା ରହିଛିଛୋଇ ଉଚ୍ଚା-
କାର୍ଯ୍ୟ ପଞ୍ଚାଶାତାରୁ ଗର୍ବଙ୍କୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବ-
ତେସୁଟିଙ୍କ ଦ୍ୱାଗ ଦିଲାହ ହେବାର ପ୍ରିର ହୋଇ
କର୍ମଗ୍ରହମାନେ ନିୟମିତ୍ତ ହେଉ ଅଛନ୍ତି । ଏଥୁ
ମଧ୍ୟରେ ପୁଣି ଶୁଣାସାଏ ଯେ ଚବ୍ବିଷତାଗନ୍ଧାର
ତିବଜଣ ବନ୍ଦୁଦର୍ଶୀ ତେପୋଣୀ କଲେକ୍ଟର
ଅର୍ଥାତ୍ ବାବୁ ଲିପୁରଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର ଗୁମଣଙ୍କର ସେନ
ଏବଂ କାଳିଚରଣ ଘୋଷ କମିଟୀ କର କଲେ-
କ୍ଟର ରସାବେଙ୍କ ନିବାତ୍ତ ଲେଖିଥାଇନ୍ତି କି
କେବଳ ବନ୍ଦୁଦର୍ଶୀ ତେପୋଣୀ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ

ହସ୍ତରେ ଏ ଆଇବ ଜାଣକରିବାର ଶର ଦେବା
ଉଚିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୁଅର ବନ୍ଦିମେଣ୍ଟୁ ଏତେବେ-
ଲକୁ ଚାଖିଥିବେ ଯେ ହାତୁ ବନୋବସ୍ତୁ ଅଗ୍ରନ୍ତ
ବଠିଲ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଜାନା ଅଭ୍ୟାସରିବର ମଳ
ଅଟଇବା ଏ କାର୍ଯ୍ୟ କେବଳ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ହର
ନେବାପାଇଁ ସାମାଜିକେବେ ହାତରେ ଦେବା
ଦତ୍ତ ଦୀପର କଥା । ଏହୁକର ଆମାହୁଅର ବି
ଯେମନ୍ତ ମୋହରର ପରିବର୍ତ୍ତରେ ସବ୍ରତେଷୁଠା
ନିୟକୁ ବରିବାକୁ ସମ୍ଭବହେଲେ ସେହିପର
ଆରଟିକିଏ ଉତ୍ତର ଦୃଷ୍ଟିକର ତେଷୁଠା ନିୟକୁ
ବରିବେ । ଥରେ ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇଗଲେ
ଆଠଙ୍କିପୂର୍ବ ସରକାର ଦ୍ୱାରା ଅନାୟାସରେ
ଅସ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଚଲିବ ।

ବେଶବାବୁ ଅପଣା କନ୍ୟାକୁ କୁତରିଥା
ରି ମହାରଜାଙ୍କୁ ବିବାହ ଦେବାରେ କଲିବ
ତାର ଯେଉଁ ବ୍ରାହ୍ମମାନେ ତହଁର ପ୍ରତିବାଦ
କରିଥିଲେ ସେମାନେ ଏକ ସାଥୀରଣ ସଭାତେ
ଆଜି ଗୋଟିଏ ବ୍ରାହ୍ମମାଳ ଶ୍ରୀପତି କର ଆଚାର୍ଯ୍ୟ
କୁ । ଏହାର ନାମ ପାଖରଣ ବ୍ରାହ୍ମମାଳ
ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବୟସ କି ୧୮
ବେଳୁ ଅଥବା ଏକ ବାର୍ଷିକ ଥିଲା ଏବା
ଦେବାକୁ ସ୍ଥାକାର କରିବେ ସେମାନେ ଏ ସମା-
ଜର ସର୍ବ ହେବେ ଓ ମୋଧୁରଲ ବ୍ରାହ୍ମମାଳ
ମଞ୍ଚରୁ ଯାହାଙ୍କର ଏ ସବୁ ସହିତ ସହାନୁଭୂତି
ହେବ ଓ ବାର୍ଷିକ ନିର୍ମିତ ରେଦା ଦେବେ
ସେମାନେ ସାଥୀରଣ ବ୍ରାହ୍ମମାଳର ଘାଣସ୍ଵରୂପ
ଗଣ୍ୟ ହେବେ । ବାବୁ ଶିବଚନ୍ଦ୍ର ଦେବ ଏ
ହମାଳର ସେହେଠିର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଆଜି
ବ୍ରାହ୍ମମାଳକୁ ଉନ୍ନତ ବ୍ରାହ୍ମମାଳ ବାହାରିଥିଲା
ଏଥର ଗେଷ ଲିଙ୍ଗର ସମାଳକୁ ଆଜି ଗୋଟିଏ
ସମାଳ ବାହାରିଲା । ଏପରି ତିତ୍ରିପକାର ବ୍ରାହ୍ମ-
ସମାଳ ହେଲା ଏ ଉତ୍ତାରୁ ଆଜି କୌଣସି
ବ୍ରାହ୍ମମାଳ ବାହାରିବ ନାହିଁ ଏ କଥା କିମ୍ବ
ବୋଲିବ । ଫଳତଃ ଭାରତବର୍ଷର ଅବଶ୍ୟ
ପୁଣ୍ୟ ଯେପରି ସ୍ଵଲ୍ପ ବର୍ତ୍ତମାନ ହେବୁଥର ଅଛି
କୌଣସି ଯେ କୌଣସି କାଳରେ ଏଠାରେ
ଶ୍ରୀପତି ହେବ ଏ ସମସ୍ତ ଧ୍ୟନା ଦେଖି ନେବେ
ବେଳେ ମନକୁ ଆସୁ ନାହିଁ ।

ଗର ପ୍ରାଦରେ ଯେଥର ଶ୍ରାବ ହୋଇଥିଲା
ଏମନ୍ତ ଏକର୍ଷଯାକ ବେବେ ଅନୁଚୂଳ ହୋଇ
ନ ଥିଲା । ଏବେଳେ କ୍ଷେତ୍ରନାମର ଜ୍ଞାନଟି-
ରେ ସୁଖି ଦିବା ବ୍ୟାଧ ବାୟୁମଳନ ଏବାବେଳିଲେବେ

Digitized by srujanika@gmail.com

ଇଂଲିସମ୍ୟାନ ସଂବାଦପତ୍ରରେ ଉହିଁର ଶାର
ମର୍ମ ପ୍ରବାଣ ହୋଇ ଅଛି । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ
ବୋଲନ୍ତି କି କୋଣସି ଦେଶୀୟ ଶକ୍ତି ଅପରା
ଧିକ୍ଷର ପ୍ରୟୋଜନରୁ ଅଥବା ସେହା ରହି
ପାରିବ ନାହିଁ । ଏବେ ସ୍ଥାନରେ ଟ୍ରିପ ଅସ୍ଥ-
ବାରର ଦୂମରେ ସ୍ଥଳିଷତ୍ତାଗ୍ରେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ
ହୁଅଇ ଦେଶୀୟ ଶକ୍ତି ସଜ୍ଜରେ ଜାହା
ଯିପାହମାନେ ବରନ୍ତି ଏଥର ସ୍ଥଳରେ ବୈଜ୍ୟ
ସଂଖ୍ୟା ଉଠା ହୋଇ ନ ପାରେ ଏବଂ କେତେ
ସ୍ଥଳରେ ଏମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କର
ଉତ୍ତମ ସାହାଯ୍ୟ ହୋଇ ଅଛି ଓ ଏମାନେ ନ
ଥିଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କୁ କେତେବ୍ରାନରେ ଶାନ୍ତି-
ରକ୍ଷା ସକାରେ ପଲାଞ୍ଚକ ରହିବାରୁ ପରିଥିତ୍ୟା
ଭଥାତ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏହି ବ୍ୟାନ
କରିବାରୁ ଦେବ ସେ ଦେଶୀୟ ଶକ୍ତି ସେହା
ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରୟୋଜନର ଅବରତ୍ତି ଦେବ ନାହିଁ
ବିଶେଷତଃ ସୁନ୍ଦର ଏବ ଅସ୍ଥାଦରେ ସୁନ୍ଦର
ସେହା ଦେଶୀୟ ଶକ୍ତମାନେ ରହି ପାରିବେ
ନାହିଁ । ସେପରି ସେହା ରହିଲେ ଦେଶୀୟ
ଶକ୍ତା ଏବଂ ଇଂରାଜଙ୍କ ଶକ୍ତି କରୁଥିଲେ
ରହିବ ନାହିଁ । ଇରବେଶୀୟ ଲୋକଦ୍ୱାରା
ଜାହାଙ୍କ ଦେନାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ଏବଂ
ତୋପଜ୍ଞାନମାନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ କର୍ମଚାରୀ ବନ୍ଦା
ପରିବର୍ଣ୍ଣନ ବରିବେ । ସେହି ଦେବତାଙ୍କ
ଦେଶୀୟରଙ୍କ ଉତ୍ସବର ଭାବ ପୁରିରେ
ଇଂରାଜଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ସକାରେ ସେଜ୍ୟ ଦେବାକୁ
ଅପଣା ଇହାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ଏବଂ
ଗ୍ରାନଟ୍ଟ ଭରତେଷ୍ଟ୍ୟ ଏ ସଂବାଦ ଶିଖି ଲାଗ-
ସାହେବଙ୍କ ନିବଂରେ ସନ୍ଦୋଷ ପ୍ରକାଶ କର
ଥିଲେ । ଆଜି ପୁଣି ଉହିଁର ବିଶେଷ ଏପରାବି
ଅଳ୍ପ ପ୍ରକାଶ ହେବାର ଶୁଣାଗଲା । ଦଥିରେ
ଦେଶୀୟରଙ୍କମାନଙ୍କର ନନ୍ଦ ବଡ଼ ହେତୁ ପରିବିବ
ତେ ସେମାନେ ଦିନମଃ ଯେମନ୍ତ ଇଂରାଜ ଗବ-
ର୍ଣ୍ଣମେଘ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ସହାଯ ଦେଖାଇ ଅବରତ୍ତ
ତେ ବିଶ୍ଵେଷ ଇତିହାସ ବାଲରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ-
ଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ କର ଯେମନ୍ତ ପୁଣାତ ଲାଗ
କରିଅଛନ୍ତି ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନଙ୍କପରି ଏପରି
ବିଶ୍ଵାର କରିବା ଶୋଭନ୍ତ ନହିଁ ।

ବନ୍ଦ ବର୍ଷାରତ ବଥା ନାହିଁ ଓ ନଗରର ଅସ୍ଥି-
କାଂଶ ପୁଷ୍ଟିରଣୀ ଓ ବୁଧ ଶତର ଏଥରେ
ଲୋକଙ୍କ କଷ୍ଟର ମୀଳା ରହିଲ ନାହିଁ । ବ
କରି କେଉଁଠାରେ ପଡ଼ିରହୁ ପ୍ରାଣ ବଞ୍ଚାଇବେ
ସମସ୍ତେ ଦିବା ରୂପ ଏହି ଚିନ୍ତାରେ ରହିଲେ ।
ବେବଳ ନାଜଳକୁ ଏକମାତ୍ର ରକ୍ଷାର ସ୍ଥାନ
ମନେ କରି ସମସ୍ତେ ସେହଠାରୁ ଥାଇଁଲେ ଓ
ରୂପ ଗୋଟାରୁ ବେଳ ଘ ୧୦ ଶ୍ଵା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପରିଦିନ ସେଠାରେ ବାରୁଣୀଯାତ୍ରା ବସାଇ-
ଦେଲେ । ବିଦ୍ରୁଲିର ଫେର ଅସ୍ତ୍ର ଖାଲରେ
ବୁଦ୍ଧିମନେ ଯୁଦ୍ଧାର ଯେଉଁ ବକ୍ଷକୁ ସେହି କଷ୍ଟ ।
ଦିନମାନ ଉତ୍ତିଜାଣ ଆସାନୀ ପ୍ରାୟ ଘରେ କପାଟ
ଦେଇ ରହିଲେ ଓ ରୂପରେ ଘରରୁଙ୍କ ଅଗଣ୍ଯା-
ରେ ପଞ୍ଚ ରହିଲେ ସୁଦା ନିତ୍ରା ହେଲ ନାହିଁ ।
ସୁଦାରୀ ଅଧିନୀ ପ୍ରାୟ ବିରାଗରେ ପଞ୍ଚ ଛପଟ
ହେଲେ ବେବଳ ଗେଷ ବଥରେ ତିବିଏ ଜନ୍ମା-
ଲିଲି ପ୍ରାୟ ଜଣାଗଲ । କେଲଣାର ବଇ-
ହମାରଙ୍କ ପୁଷ୍ଟା ରୂପରେ ଘରେ ବନ୍ଦ କରି
ରଖିବା ଭାବ ହେଲ । ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କୁର ହେଲ
ପ୍ରାୟ ଦେଇ କୁଳା ବଲ । ଏହୁପର ଗରିଦଳ
ଶାଳ ହୋଇଥିଲ । ଏଥରେ କେତେମୌଳି
ବସନ୍ତ ହୋଇଗଲେ ଓ କେହି ଅକ୍ଷୟାତ୍
ଶ୍ରୀଦୁମାର କରୁଛି ପଞ୍ଚ ମୁଣ୍ଡିତ ହେବାର ମନ୍ତ୍ର
ବାଦ ପାଇଥାଏ । କଲେହୃତ୍ସା କରେଣ୍ଯ ଗଜ
ମାମବାର ନିର୍ମିତିରୂପେ ଘ ୧୦ ଶ୍ଵା ନିଧି-
ରେ ହୋଇଥିଲ ବିଦ୍ରୁଲି ଅବହ୍ୟ ଜର୍ବରେ କେହି
ମର୍ମ କରିବାକୁ ନ ପାଇବାକୁ ଉଚ୍ଛିତରଦିନ
ନଦୀର ସବାହୁଥ ହେଇଥାଏ । ଜିବନ୍ଧମାସ
ପରେ ପ୍ରାୟ ବହୁପର ଅକ୍ଷୟନ୍ତି ଶିଥୁ-
ର ବିଦ୍ରୁଲି ଏ ବର୍ଷ ଏ ନଗରରେ ପୁଷ୍ଟିରଣୀମାନଙ୍କ
ପୁଷ୍ଟିର ବିଷୟରେ ଅନୁବେଧ କରିଥାଏ
ତହୁପର କରୁମାତ୍ର ମନ୍ଦଯୋଗ ହେଲ
ବର ୩ ସତରରେ ନାମମାତ୍ର କଳିପେତନ
ରେ ଏବଂ ପୁଷ୍ଟିରଣୀର କଳକୁ ଆହୁର
ର ଦେଲେ । ଏଥର ବେବଳ ଜନ୍ମଦେବ-
ର ଘରସା । ଯାହା ହେଉ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମନ୍ତ୍ରରେ ଉତ୍ତମ ପାଞ୍ଚ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ
ମନ୍ଦରୁ ପୁଷ୍ଟିର କୁଣ୍ଡ ହେଲେ ସତ୍ତା
ମନ୍ଦରୁ ପୁଷ୍ଟିର କୁଣ୍ଡ ହେଲେ ସତ୍ତା

ବାଲ୍ୟବିବାହ ନିବାରଣର ଗୋଟିଏ
ଉପାୟ ।

ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ସରବଳ ସ୍କୁଲ ସମ୍ବନ୍ଧର
କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏ, ଡକ୍ଟର, ଗାରେଟ୍ ସାହେବ
ଶିକ୍ଷାକ୍ଷରଣର ଉଚ୍ଚେକ୍ରଙ୍କ କବିତରେ ଏହିପର
ଏବ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଅଛନ୍ତି କି କୌଣସି ଶୁଦ୍ଧର
ବିବାହ ହୋଇଥିଲେ ସେ କିମ୍ବାଦିମାଲୟର
ପ୍ରବେଶିବା ପରିଷାର ଦେଇ ପାରିବ ନାହିଁ
ତେବେ ଏ ନିୟମ ପ୍ରତିକିରି ହେବା ସମୟରେ
ଯେଉଁ ମାନେ ବିବାହ ହୋଇଥିବେ ତାହାକୁ
ଆବଶ୍ୟକ କର୍ତ୍ତର ମନ୍ତ୍ରରେ ଧରିବାକୁ ହେବ ।
ଉଚ୍ଚେକ୍ରଙ୍କ ସାହେବ ସ୍କୁଲମୂଳ ଶିକ୍ଷା କଟ୍ଟା
ସମୟର ଦେଶୀୟ ମେମରଙ୍କିଯାରୁ ଏବିଷ୍ଟର
ମନ୍ତାମତ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀମତ୍
ଗାରେଟ୍ ସାହେବ ଯେଉଁ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଏ
ନିୟମ ପ୍ରତିକିରି କରିବାକୁ ପ୍ରସାଦ କରିଅଛନ୍ତି
ତାହା ପାଠ୍ୟମାନେ ଅନାୟାସରେ ବୁଝି ପାରୁ
ଅଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍, ବାଲ୍ୟବିବାହ ନିବାରଣ ।
ବାଲ୍ୟବିବାହ ଯେ ଅନେକ ଅନିଷ୍ଟ ଓ ଦିଃଶର
ସ୍କୁଲ ଏ କିଷ୍ଟରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଓ ତାହା
ନିବାରଣ ପକ୍ଷରେ ଅନୁକ୍ରମ ଶିକ୍ଷିତମେଳମାନେ
ଯେ ଚେଷ୍ଟା କରୁ ନାହାନ୍ତି ଏହି ଆମ୍ବେମାନେ
ମାନେ କହ କି ପାରୁ । କିମ୍ବାଦିମାଲୟର ଶିକ୍ଷାକ
ପକ୍ଷରେ ବାଲ୍ୟବିବାହ ଅନୁର ମନ ଅଟଇ ।
ଏଥରେ ଶିକ୍ଷାର ଭାବୀ ବ୍ୟାପାର ହୁଅର ଓ
ଭିକ୍ଷ୍ୱର ଉନ୍ନତି ଆଜା ଅନେକାଶରେ
ଭ୍ରମ ହୋଇ ଯାଏ । କଥାରେ ଯାହା କହନ୍ତି କି
‘ବିଲେଇ ଦେବରେ ଦେଖୁ’ ବାଲ୍ୟବିବାହ ଶୁଦ୍ଧ
ପକ୍ଷରେ ଠିକ ସେଷ୍ଟରୁଥ ଅଟଇ । ଶୁଦ୍ଧ ସଂଭାବରେ
ଭରି ଭରି ହେବା ପାଂଚ ଉପସ୍ତଳ ହେବାକୁ
ଚେଷ୍ଟାକରିବା ପୂର୍ବେ ତାହାକୁ ପୂର୍ବ ସଂବାଧ
କରିଦେଲେ ତାହାର ଉନ୍ନତ ଥର କିପକାର
ରେ ସମ୍ଭବ ? ଅଗ୍ରବ ଆମ୍ବେମାନେ ବିବେ
କନା କରୁ କି କୁଳା ପ୍ରବେଶିବା ପରିଷା
କାହିଁ କି କେବୁ ବିବାହ ବରିଥିବା ଶୁଦ୍ଧ
କୌଣସି ପରିଷା ଦେବାକୁ ପାରିବ ନାହିଁ
ଏପର ନିୟମ ହେବା ଅନୁର ବାଞ୍ଚନ୍ମୟାନ୍ତି ଅଟଇ ।
କିନ୍ତୁ ଏହାବୋଲ ଆମ୍ବେମାନେ ଏଗର, ନିୟମ
କରିବକୁ ଗର୍ଭମର୍ଶ ଦେଇ ନ ପାରୁ । ଅନୁମାନକର
ଏକାନ୍ତ କର୍ତ୍ତାର ଏହି ଯେ ବାଲ୍ୟବି
ବାହର ଅନୁକ୍ରମକାରତା ଦେଶୀୟମେଳମାନେ
ଅନେକାଶରେ ବୁଝି ପାରିଲେଣି ଉଚ୍ଚେକ୍ରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେ
ପ୍ରମାଣ ଏହି ଯେ ଏଗର ବିବାହ ପୂର୍ବମାରୁ

ନିମ୍ନମାନେ ଅନେକ ଉତ୍ତା ପତି ଅସିଲାଗି । ଏଥର
ଅନ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଏହି ଯେ ଅଗେ ଯେମନ୍ତ
ଲୋକେ ଶିକ୍ଷାପ୍ରତି ଅସ୍ତର ଦୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲେ
ଏବେ ସେପର ନାହିଁ । ପାତ୍ର ଭଲ ଶିକ୍ଷାକର
ଅଛି କି ନାହିଁ ଓ କେବେ ପରିଷାରେ ଉତ୍ତାରେ
ହୋଇଅଛି ଏବେ ଏହି ବିଦ୍ୟା ଆମ୍ବେମାନେ
ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକଙ୍କୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ବରୁଅଛି ଯେ ଏକା
ବାଲ୍ୟବିବାହ କାହିଁକି ବିବାହ ବିଷୟରେ ଯେ
ତେ ପ୍ରକାର କୁଣ୍ଡଳାର ଓ ଅସରିଧା ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ
ସମାଜରେ ଦୃଷ୍ଟି ହୁଅର ସେ ସମ୍ପଦ କିବାରଣ
ପକ୍ଷରେ ଯହାକାର ହେବନ୍ତ ।

କୁଣ୍ଡଳାକ ସମାଜଗ୍ମର ଦିନରାତ୍ରି ପରିବର୍ତ୍ତନ
ହେବା ଭଲ ଜହାନ ସବାରେ ଗାସକର୍ତ୍ତାଙ୍କର
ବୌଣି ବିଠିନ ନିୟମ କରିବା ଶୋଭା ହିନ୍ଦୁ
ନାହିଁ ଅତି ଯେତୁମାନେ ସେପର ବିଠିନ
ବିନାର୍ଥ ବିନାର୍ଥ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ବରୁଅଛି ଯେ ଏକା
ବାଲ୍ୟବିବାହ କାହିଁକି ବିବାହ ବିଷୟରେ ଯେ
ତେ ପ୍ରକାର କୁଣ୍ଡଳାର ଓ ଅସରିଧା ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ
ସମାଜରେ ଦୃଷ୍ଟି ହୁଅର ସେ ସମ୍ପଦ କିବାରଣ
ପକ୍ଷରେ ଯହାକାର ହେବନ୍ତ ।

ସାପ୍ତାହିକୀସଂବାଦ ।

ଆମ୍ବେମାନେ କୃତଙ୍କତା ସହିତ ଶାବାର
ବରୁଅଛି ଯେ ତଗନ୍ଧାଥ ନାମରେ ଖଣ୍ଡିଏ
ଇଂଲାନ ବିବାହ ବାରୁ ଦ୍ୱାରାକାନ୍ଧାଥ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତି
କାରୀରୁ ଉପହାର ପାଇଅଛି । ଏହାର ବଳେ
କର ୫୦ ପୁଣ୍ୟ ଓବାରୁ କରିବିଗୋର ଦାସକ
ନାମରେ ଏହା ଉତ୍ସର୍ଗିତ ହୋଇଅଛି । ଏଥରେ
ପୁଣ୍ୟକୁରୁତମର ମନ୍ଦର ମଂବାତି ଶୁର୍ତ୍ତ ଓ
ଯାତ୍ରା ଉତ୍ସବକ କେତେକ ବିଷୟ ସୁନ୍ଦରଗୁଣେ
ବିଶ୍ଵିତ ହୋଇଅଛି ।

ଆଜି ଦିନ ଭଲେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ନିକଟ
ସୁନ୍ଦରଗୀତାରେ ଦିନ ଦୂରପ୍ରହର ସମୟରେ
ଅନେକ ଶୁର୍ତ୍ତର ଏର ପୋଡ଼ିଗଲ ଓ ଜହାନ୍
ବଳେ ପ୍ରବ୍ୟାହ ଅନେକ ନିଷ୍ଠା ହୋଇଅଛି ।
ଏରଶୋତରାରୁ କିମ୍ବା ନାହିଁ ପୂର୍ବେ କରିବା
ରେ ଅନେକ ଏର ଶୋତ ଯାଉଥିଲା କିନ୍ତୁ
ବୋଧ ହୁଅର ବିପରୀ ପକ୍ଷାର ହେବାରୁ
ଏବେ ତେମନ୍ତ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ମୋଢ଼ିବଲର
ନାନ୍ଦାଶ୍ଵାଳରେ ଏରଶୋତ ହୋଇଅଛି ।

ଡେସ୍ଟୋ ନିଜିଷ୍ଟେଟ୍ ବାରୁ ଶାନ୍ତାଧର୍ମ
ପୀଡ଼ିତ ଥିବାରୁ ତାକୁର ସାର୍ଟିଫିକେଟ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି କି ବୋନ୍ଦ କେନାଲର କରିବାରେ ଗଲେ
ମୋଢ଼ିବଲରେ ବୁଲ ଏହାକୁ ପାତା ପ୍ରବଳ
ହୋଇ ପାରେ । ଏଥରୁ ଅନ୍ତମାନ ହୁଅର ହେ
ଏହାରେ ରହିବେ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଗର୍ଭପାଶିତ ଉତ୍ତଳଦିର୍ଘଣରେ
ଏହି ଅଶ୍ଵୟଦେଲୁଁ ଯେ ବାଲେଶ୍ଵରର ମାଟ୍ରେ
ତୁଳ୍ପ ଉଚ୍ଚ ପଦିକାର ଅସ୍ଥକାରକୁ ଏ ଅଜ୍ଞ
କର ମର୍ମନୟାରେ ଦୂରଜ୍ଞ ପଦ ଲେଖିଥାଇଛନ୍ତି ।
ପଦର ମର୍ମକୁ ପଦିକାରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ
ନାହିଁ ହିନ୍ତୁ ପଦିକାର ଅସ୍ଥକାର ଜହାରେ
ସ୍ଥବିତାର କାଗଜ ବନ୍ଦକରିବାକୁ ମନ୍ୟ
କରିଥାଇଛନ୍ତି ବଢ଼ ଦୃଶ୍ୟ ପଠଇ !

ବିଜଳାର ଏବଜଣ ତୁଳ୍ପିଲୁ ଲେଫ୍ଟନ୍ୟୁ-
ଗର୍ଭିର ସରୁଲିଥମ୍ ଗୋପାହେବକର କାଳ
ହୋଇ ଥାଇ । ଏ ସଂକାଦ ଶୁଣି ଆମ୍ବେମାନେ
ଦୂରଜ୍ଞ ହେଲୁଁ । ଏ ମହାଶ୍ୟ ବାମଲିଷାହେ-
ବକ୍ ପୂର୍ବେ ଲେଫ୍ଟନ୍ୟୁ ଗବର୍ନ୍ହର ହୋଇ
ଥିଲେ । ଏହାଙ୍କ ସମୟରେ ଅମଲମାନକର
ଦେବଜ ବୁଢ଼ ହୋଇ ଥିଲେ ।

ଗୋଦଳର ସର୍ପାଦାର ଉତ୍ତାତ ନେବା
ଅପରଥରେ ଦୋଷୀହୋଇ ଏ ମାତ୍ର ବାରକାର
ଏବି ହଜାର ଟଙ୍କା ଅର୍ଥଦର୍ଶ ଅଜ୍ଞ
ପାଇ ଥାଇଛନ୍ତି । ମୋକଦମାର ଦୃଢ଼ାନ୍ତ ବିଜ୍ଞ
ଜଣା ଯାଇ ନାହିଁ । ଯାହାହେବ ଉତ୍ତାତ ନେବା
ଅପରଥ ଥରେଥେ ଥର୍ପତର ବନ ଅନ-
ନ୍ଦର ବିଷୟ ପଠଇ ।

କଥିତତ୍ତ୍ଵର ବି ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ଭିମେଶ୍ୱ-
ର ଟଙ୍କାର କିଅଶ୍ଵାଷାହୁ ମେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସିମ-
ଲର ଗର୍ଭିମେଶ୍ୱ ହାରି ନିର୍ମିଣ ବିଜ୍ଞପ୍ତରେ
ବିଜ୍ଞ ବ୍ୟୟ କେବଜାଇଁ । ବିଲାର ବେଦେଶ-
ଶକ କିକଟରୁ ଏପର ଅଜ୍ଞ ଅବିଅହୁ । ସିମଲ-
ବାର ଅଦ୍ୟତାନ୍ତ ସବୁଜରୀର ବିଷୟ ଘେ
ଶାନ୍ତି ସରକାର ମହିମାମାନ ଦିବାର ଏବା
ଦେଲକେ ବଜାହେଲେ ଅନେକ ଲାଭ
ହୁଅନ୍ତା ।

କାନ୍ଦା ନଗରର ଏକ ସଂକାଦପଥରେ
ଲେଖାଅହୁ ଯେ 'ଦେଖୁପର୍ଦବରତାରୁ ବନ-
ଶ୍ଵରିନୋପଲ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବହେଦ ରେଲବାଟ
ପ୍ରସ୍ତର ରଖିବାକାରଣ ବୁଣୀୟ ଗର୍ଭିମେଶ୍ୱ
ବିନୋଦ୍ୟ କୁଅହୁନ୍ତି ଆଗାମୀ ବର୍ଷାକାଳରେ
ଏ ହିନ୍ତୁ ହୋଇ ପାରନ ।

ଅର୍ଥଦର୍ଶର ସିଲିବରକକ ବାବୁ ଉତ୍ତପ୍ତ-
ଗନ୍ଧ ଦତ୍ତ ଦେତାବାର ବେଜେତଣ ଦେଖାୟ
କବିକଳ୍ପ ଆଧୁନିକ ଅଷ୍ଟଥ ଓ ଅସ୍ତରିଷ୍ଟା
ବିଷୟରେ ଅପରା ନିର୍ମାଳୟରେ ପ୍ରଦିନ
ଉପଦେଶ ଦେଉ ଥାଇ ଥାଇ । କାଗ-
ଜୁ ଏଲାକାରେ ସବାପେକ୍ଷା ଜଣା ଅସର
ହୋଇଥାଇ ।

ଜଣକେ ବିରତକା ଲେଜ୍ଜେଏ ବିଗର୍ଜ ଦେଇ
ଥାଇଛନ୍ତି । ଏମନ୍ତ ନିମ୍ନ କରଥାଇନ୍ତି ଯେ କିଥ
ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଆବଶ୍ୟକତାପୂର୍ବଦେଶମାନ ଦେବା
ମେଷ ହେବ ଏବି ଏବିଷ୍ଟା ବିଦ୍ୟା ହୋଇ
ଗଲେ ଥାଇ ଏବିଷ୍ଟା ଅସି ଶିକ୍ଷାଶିଳ୍ପ କରିବେ
ଏହାଦ୍ୱାର ଉତ୍ତପ୍ତ କବିତାକଳର ଓ ସବାଧା-
ରିତାର ବିଶେଷ ଉପକାର ହେବ ଏବି ଏବି-
ପାଇ ଆମ୍ବେମାନେ ଉତ୍ତପ୍ତ ବାବୁକର ବିଶେଷ
ପ୍ରଶଂସା କରୁଥାଇ ।

ଶ୍ୟମଦେଶର ରକା ପରିବାରଙ୍କର ଏବି
ଜାଇବା କଥା ହୋଇ ଥାଇ ରୁ ହନ୍ତୁପେ-
ତ୍ର ଅଟ ଅବଗତ ହୋଇ ଥାଇନ୍ତି ଶବ୍ଦମର ଗଜ
ବ୍ୟକ୍ତକର ଏ ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ
ମ୍ରଦ୍ଗିଲ କିନ୍ତୁ ହୋଇଥିଲେ । ଏହାଙ୍କ ପୂର୍ବ
ବ୍ୟକ୍ତକର ଏ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଦେଖାକେ ଏହି ପିଲ କିନ୍ତୁ
କରି ଥିଲେ । ଏହାଙ୍କ ଲକ୍ଷଦେବାଙ୍କ ବୋଧକ୍ଷ-
ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଡେଗାର ଅଳକ ଗ୍ରାମ
ଅହୁନ୍ତି ।

ଅହମଦିକଗରୁ ଗୋଟିଏ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ୟା-
କାବହ ସଂକାଦ ଅପିଅହୁ । ଏକଦିଲ ଧାରିବି-
ନାଟ୍ୟରିକପ୍ରକାଶ ଏକ ବୁହମଧ୍ୟରେ ଅରହ୍ୟ
ଦେଖାଇଥିଲେ । ଶେଷ ହେବା ସମୟରେ
ଗୋଟାଏ ମଦ ଶୁଣାଗଲ ତହାରେ ଦର୍ଶକମାନେ
ସ୍ଥବିତାର ସେବକରୁ ଗହିଲବେଳକୁ ଦେଖି
ଲେ ଯେ ବୁହରେ ଅର୍ଥ ଲାଗିଥାଇ । ଗୁରୁ
ମଧ୍ୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜନଜା ହୋଇଥିଲେ । ନେବା
ବାହାର ଅସ୍ତ୍ର ଲାଭଦଶରୁ ଅର୍ଥ ଦେଇଯାଇ
ସମସ୍ତଦର୍ଶକ ରୂପ କରିଦେଲ । ଦର୍ଶକଙ୍କ ମଧ୍ୟ
ରଜିମଳା ପୋଡ଼ି ମରିଗଲେ ଓ ଆର ବ୍ୟକ୍ତର
ଲେକ୍ଷ ନୃତ୍ୟକରେ ପୋଡ଼ିଯାଇ ବିହାରୀଯ-
ରେ ଥାଇନ୍ତି । ଶର୍ମଦିମେ ଅଭିନେତାଙ୍କର
ଦେବରେ ଆଶ ଲାଗି ନାହିଁ ଏବି ଦିପର ଅର୍ଥ
କାଳ ହେଲା କଣ୍ଠୀପୂର୍ବ ଜଣା ପତି ନାହିଁ ।

ସୁରତର କିମ୍ବିତବସ୍ତୁ ମୋକଦମା ଅବଶ୍ୟ
ଶେଷ ହୋଇ ନାହିଁ ଅର କ ୨ ଏ ଦୌର୍ବ୍ୟ-
ପର୍ଦବର୍ଷ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ଏପର ଅର ବେଜେତଣ
ଲେବନାମରେ ତ୍ୟାରଙ୍ଗ ବାହାରବାର ଶୁଣାଗା-
ବା ମଧ୍ୟରେ ଅପରା ନାହିଁ ଅର କିମ୍ବିତବସ୍ତୁ
ପର୍ଦବର୍ଷ ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ଜାଗ-
ରୁ ଏଲାକାରେ ସବାପେକ୍ଷା ଜଣା ଅସର
ହୋଇଥାଇ ।

ଗରୁନାମକ ଜାହାଜ ଅନ୍ତରିକ୍ଷରେ
ଯେଉଁ ଯାଇଥାଇ । ସେ ଜାହାଜରେ ଥିଲେ
ପଥକଙ୍କମଧ୍ୟରୁ ଏବଜଣ କହାଇ ଯେ ସେ
ଏଗରଥର ଉତ୍ତପ୍ତରୁ ଜାହାଜରେ ଧିବା
ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ଯେଉଁ ଜାହାଜରେ
ସେ ଚିନ୍ତାଟ ସେହି ଜାହାଜ ଜାହାଜ ଉତ୍ତପ୍ତ
ଯିବା ଉତ୍ତାରୁ ବିପଦରେ ପତିଅହୁ । ଯେବମସ୍ତ
ଜାହାଜରେ ସେ ଯିବାଆସିବା କରିଥିଲେ
ସମସ୍ତର ନାମ ଓ ଯିବାଆସିବା ଜାରିଗ କହୁ-
ଦେଲ ଓ ଅନ୍ତରିକ୍ଷରେ ଜାହାଜ ବିଧା ଠିକ
ହେଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଅସ୍ଥକାଂଗ ଜାହାଜ ନାମପ୍ର-
କାର ବିପଦରେ ପତିଥିଲେ । ଏ ଲୋକର ପୃଷ୍ଠ-
ବରୁ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ମନ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ଥାଇ
ଅନେବଲେକ ପୃଷ୍ଠକୁ ମାନନ୍ତ ନାହିଁ ।

ଜର୍ମନାର ସମ୍ରାଟ ଏଥମଧ୍ୟରେ ଏବଦିନ
ଅପରଥ ବାଲରେ କାଶୁଷେବନ ବରିବାକୁ
ବାହାର ଥିଲେ ଏଥମଧ୍ୟରେ ଏବଜଣ ଜାହାଜୁ
ଲକ୍ଷଦେବ ପୁନଃ ମାରିଗଲେ । ବର୍ମନମେଶ୍ୱର
ଦିଗରେ ବାହାରମର ଓ ସମ୍ରାଟ ନିଷପଦରେ
ଅପରାର ଦରକୁ ଫେରିଗଲେ । ସର୍ପାପାଦରେ
ଅନେବଲେକ ଜାହାଜୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା କାରି-
ଣ ବିମବେତ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଗୁରୁ ମାର-
ଥିଲେ ସ୍ଵର୍ଗାତ୍ମିକାର ଥାଇ । ସେ କଣେ ସେହିପ୍ରା-
ଲିଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଦ୍ୟର ଲୋକ ଅଟଇ ଅର୍ଥାତ୍ ଏ
ପ୍ରସ୍ତରାୟର ଲୋକ ଦିମ୍ବଦେଲେ ବରୁ ସମାନ ଜାନ
ବରନ୍ତି କେହି କାଳ ଦେହ ପକା କେହ ଧନ
ବେଳ ଜର୍ମନା ହେବା ଏହାଙ୍କମରରେ ଉଚିତ
ନୁହଇ ।

NOTICE.

FOR SALE.

Jagannath: a poem in English
Price with postage 4 annas.

Apply to the Printer of the Utkul
Dipica; Cuttack.

ମୂଲ୍ୟପାତ୍ର

ବାବୁ ନିମାରକରଣ କେନାରା ବଢ଼କ ଅତିମ	ଟ ୩୫
ଶାରୀରିକ ସନ୍ଧାନ ମୁଦ୍ରଣ କେନାରା ବଢ଼କ	ଟ ୧୫
" ସମେଶ୍ୟପାତ୍ର ବିମ୍ବ କଟକ	ଟ ୧୫
" ନୂପାରିନ ମହାତ୍ମ ପୋପ	ଟ ୧୫

ଏହ ଉତ୍ତର ବାରିବା ସହିତ ବଢ଼କ ବରାକାର
ପ୍ରଦୀପମାନଙ୍କ ସମ୍ବଲମୁରେ ମୁଦ୍ରଣ ଓ ପ୍ରସ୍ତରିତ ହେବା ।

କୁଳ ମାନ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶ ୧୯୮

ସ ୨୪ ଅଧୀ

୩ ୧୯ ଦିନ ମାହେ କୁଳ ସବ ୫୮୮ ମସିହା । ମୁ । ଅଣାବ ଦିନ କ ସବ ୫୮୮ ସାବ ଶକବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୩୭୯
ମଧ୍ୟବଳୀର ଡାକମାସୁଲ ୩୫୭

କୁଳପ୍ରତିଅଠବୁ ଅବଗତହେଲୁ ଯେ ବାଲା ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ୍ ନେଟିବ ଡାକୁରଙ୍ଗ ପରିଚାଳି ସମୟ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ପୂର୍ବ ଦିନ୍ୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନେଟିବ ଡାକୁରମାନେ ୫ ୨୦୯ କା ବେତନରେ କର୍ମ ଆରମ୍ଭ କର କ ୧୪ ର୍ଥ କର୍ମ ଉତ୍ତରାବୁ ୫ ୩୯୯ କା ବେତନ ପାଉଥାଏନ୍ତି । କର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ୟାପ ହୋଇଥାଏ କି ନେଟିବ ଡାକୁରମାନେ ଇଂଗ୍ଲିଜ ଜାଣୁଥିଲେ ୫ ୨୯୯ କା ବେତନରେ ଇଂଗ୍ଲିଜ ଆରମ୍ଭ କର ନିମନ୍ତେ ୫ ୨୯୯ କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଦ୍ଧି ପାଇବେ ଓ ଅସ୍ଵର୍ଦ୍ଧା କର୍ମ କାଣ୍ଡିମେଣ୍ଟ୍ ନେଟିବ ମାନ୍ୟ ଯେ ନେଟିବ ଡାକୁରମାନେ କର୍ମରୂପର ମାନ୍ୟ ଯେ ନେଟିବ ଡାକୁରମାନେ କର୍ମରୂପର ମାନ୍ୟ ହେବେ, ଏହ ଉଦେଶ୍ୟରେ ବେତନ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ।

ହେଲ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଶିଶୁଥାରୁ ଯେ ପଞ୍ଚମୁଖେ ନିକଟ ସାନ ପ୍ରାଣିଶି ମୁଁ ହରେ ବିଶ୍ଵର ବାଲ ଜମାହୋର ଯାଇଥାଏ । ମୂଲ୍ୟମାନେ ଯେତେ ଖୋଲ ବାଟ ପରିଷାର କରୁଥାଏ ତେଣିବ ବାଲ ପୁନଃବାର ଅସି ତପ୍ତିରେ ପଶୁଥାଏ । ଏହଦେବୁରୁ ଯାହାକ ଶୀଘ୍ର ସିଦ୍ଧା ଅସିବ ପରୁ ନାହିଁ ।

କୁଳ ମେଡ଼ିକଲସ୍କୁଲରେ ଶିଳ୍ପିବୁଚି ପାଇଥାଏ । ଗରମାସ ଶୈଶବିଜ ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲ ତହୁଁବ ଲକ୍ଷକର ଜଣେ ଅଧିକ୍ଷେତର ଏହ ପ୍ରମୁଖ କରୁଥାଏନ୍ତି କି “ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାୟ ୧୦୧ ପୁରୁଷରୁ ଅସ୍ଵର୍ଦ୍ଧା ଏହ ଶେଷଗରେ ଗର କଲେଣି ଏବ ଉତ୍ସବାଳ ସରରେ ମିଶିଗଲେଣି ଏବ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସରବରତଃ ଉତ୍ସବ ବୋଲି ଜଣାଯାଏ ସେମାନେ ବିପରୀ ଜୀବନ ଧାରଣ କରିବେ ” ଗ୍ରାସକୁ ରେବନ୍ସାଧାରେ ଏମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସବା ବୋଲି କଷ୍ଟ ନ ଥିଲେ ବୋଧ ହୁଅଇ ଡାକୁର ଶ୍ରୀତେର୍ପାହେବ ସେହି ମତାବଳମ୍ବା ଅଠନ୍ତି । ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ନୁହନ୍ତି କମିଶ୍ରମ ଗ୍ରାସକୁ ସ୍ଵିଧାହେବ ସେପର ନୁହନ୍ତି ତେମନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ସେ କି ବାବୁ କାର୍ତ୍ତିବଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ତଥ୍ୟାଙ୍କୁ ଏତେ ଶୀଘ୍ର ସବ୍ରତେଷ୍ଟୁ କରିବ ଦିଅନ୍ତେ ? ନୁହନ୍ତି କମିଶ୍ରମ ମତରେ ଯେଉଁମାନେ ପୁରୁଷ ଏବ ପୁରୁଷ ଶେଷଗରେ ବାବକର ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଉତ୍ସବ । ସ୍ଥାନପୂର୍ବକ ଭେବେ ଯାହାକଥାର ଉତ୍ସବର କିମ୍ବା ଯାହାକଥାର ଉତ୍ସବର କିମ୍ବା

ସମସ୍ତ ବାବମ ଏହ ମତକୁ ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ଏମନ୍ତରେ କାହାର ବିନ୍ଦୁ ଗୁହାର ବରବାର ବାଟ ଥିବ ନାହିଁ ।

ଗର ସପ୍ତାହରେ ଅଭିନ୍ଦନ ଶୀଘ୍ର କଥା ଅମ୍ବେମାନେ ଲେଖିଥିଲୁ । ଏ ସପ୍ତାହରେ ଉତ୍ସବ ହୋଇଥାଏ । ଲୋକମାନେ ଗରିବାଚିପ୍ରାୟ ମଲୁଅର କୃପା ହେଉଥାଏ । କୁଳର ଜାପ ଦେବରେ ଅନୁଭବ ହେଉଥାଏ ଜଣ୍ମି ୩୦ ସବୁ ଶୁଣି ଯାଉଥାଏ ଯେତେ ପାଣି ପିଇଲେ ତୃଷ୍ଣା ନିବାରଣ ହେଉ ନାହିଁ । ଶୀତଳ ପାଇବା ଲୋରରେ କରୁଣା ଶୁଣି ତଳେ ଶୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଅପରାହ୍ନ ପାଇଦାଙ୍ଗୀ ସମୟରେ ତାପମାନଯତ୍ର ଅ ୧୦୦ ଗରୁ ଅସ୍ଵର୍ଦ୍ଧା ଉତ୍ସବ କରୁଥିଲେ ଦେଇଥାଏ । ସବୁଠାରେ ଗ୍ରାସକୁ ଚିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି ଓ ସମସ୍ତେ ଉତ୍ସବକଳ ହେଉଥାଏ । ରଜହେଲ ଉତ୍ସବ ବୁଦ୍ଧି ସଙ୍ଗେ ଦେଖା ନାହିଁ । ବିନ୍ଦୁ ଅବାଗର ଗତ ଦେଖି ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଯେ ବର୍ଷାର ମୌର୍ଯ୍ୟମ ଆଗର ପ୍ରାୟ । ତେବେ ଅସବ୍ରାତା ଶୀଘ୍ର ହେବ ଦିଶା ଯାଉଥାଏ । ଗ୍ରାସକୁ ବୁଦ୍ଧି ସଙ୍ଗେ ଲୋଭଠାରେ ବୁଦ୍ଧିବାର ଦେଖା ଯାଉଥାଏ ଓ ପୁଣି ଗ୍ରାସକଳ ମସ୍ତିଷ୍କଗରେ କାଳା ସ୍ଥାନରେ ଏବ ଲୋକ ମରିବାର ସଂବାଦ ଅସୁଅଛନ୍ତି । ଯାହା ହେଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ରତ୍ନରେ ଅସ୍ଵରକତ କିମ୍ବା ନାହିଁ ଓ ଯେମନ୍ତ ଗ୍ରାସ ସାର୍ଥକରୁଥେ ଜଣାଗଲା

ବେହିପରି ଯେବେ କର୍ଣ୍ଣ ବାଲରେ ପ୍ରତିରୁ କଷିତ୍ତ
ଦିନକ ଜେବେ ସମସ୍ତ ଦିନ ପାଶୋର ପିତା ।

ଅମ୍ବେଳାନେ ଗର ସପ୍ତାହରେ ଦେଶୀୟ ଗୃହ
ଓ ସବାରଙ୍କର ସେନା ସଂଖ୍ୟା ଉଣା କରି
କଷ୍ଟଧୂରେ ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ୍ ଆଞ୍ଚଲିକମର୍କ୍ ପ୍ରକା
କରିଥିଲୁଁ । ଏପରି ହେବାର ବାରଣ ଏହି ଯେ
ପୂର୍ବେ ଦେଶୀୟ ସଜାଳ ସହିତ ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ୍
କର ଯେ ବିଛି ସମ୍ରକ୍ତ ଥିଲ ଗରିବର୍ଷ ଗ୍ରାମର୍
ମହାଶଶୀ ଭାବରେ ଉପାୟ ଥାରଣ କରି
ବାରୁ ଜାହା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ଥାଇ । ଗ୍ରାମର୍
ଭାବରେ ସମ୍ମାନ୍ୟ ଭାବରେ ବର୍ଷର ଅନ୍ୟତା
ହେଲେ । ସତ୍ୟରକ୍ଷା କରିବାର ଭାବ ସଜେ
ଦେଶୀୟ ସଜାଳ ଓ ସବାରଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାର
ଭାବ ଜାହାଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଲ । ଦେଶୀୟ ଗ୍ରାମର୍
ମାନେ ଦେବଳ ଅପଣା ବ୍ୟକ୍ତିର ଶାନ୍ତିରକ୍ଷା
ପରାଗେ ଦାୟୀ, ଅନ୍ୟରକ୍ଷା ଯୋଗ କିନା
ଅନ୍ୟ ସଜା କି ସବାର ସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କର
ବିଛି ସମ୍ରକ୍ତ ନାହିଁ । ଯେବେ ଏହିପରି ଭାବରେ ସଜେ-
ସଜାଳ ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ୍ ଦେଶୀୟ ଗ୍ରାମକାଳୀୟ ରକ୍ଷାକର-
ବାର ଭାବ ପରିଷା କଲେ ଜେବେ ସେମାନଙ୍କର
ଅନ୍ୟକା ଓ ସୁନ୍ଦରିତ ସେନା ଭାବର ପ୍ରୟୋ-
ଜନ କି ୧ ସେମାନେ ଅନ୍ୟକ ପରିମାଣରେ
ସୁନ୍ଦରିତ ଓ ସୁନ୍ଦରି ସେନା ରକ୍ତରେ ତହିଁର
ଅର୍ଥ ଏହି ହେବ ଯେ ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ୍ର ଜାହା-
ଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାର କ୍ଷମତା ଓ ସବଳତା ଉପରେ
ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ । ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ୍ର
ଜ୍ଞାନ ଏହି ଯେ ଦେଶୀୟ ଗ୍ରାମକାଳୀୟ ସଜୁରୀ-
କୁଷେ ଜାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଦାତର
ତର ସମ୍ପଦ ଜାଗଗୁରୁଳକ କରିବି ରହିବେ ଓ
ଦେବଳ ଅପଣା ଶକ୍ତିର ଶାନ୍ତି ଓ ମୟ୍ୟଦା
ରକ୍ଷିତା ସବାଗେ ଯେତେ ସେନାର ପ୍ରୟୋଜନ
ଦେବଳ ଜେତାକି ରକ୍ତରେ ଏବି ସେମାନଙ୍କୁ
ସୁନ୍ଦରିତ କରିବାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ ।
ଆଉ ଦେଶୀୟ ଗ୍ରାମକାଳୀୟ ଅପଣା ସେନା
କଷ୍ଟଧୂରେ କୌଣସି ବଥା ଲୁହର ରକ୍ତରେ
ନାହିଁ । ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ୍ର ପକ୍ଷରୁ ଯେତେବେଳେ
ଯେ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଜେବାକୁ ଜ୍ଞାନ କରି ଜାହା
ସେ ଅବାଧରୂପେ କରି ଥାରିବ । କୌଣସି
ବଥା ଲୁହରଲେ ତହିଁରୁ ଜାଣିବ ଯେ ଗବ୍ରୁ-
ମେଣ୍ଟ୍ର ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ଓ ଏପରି ଅବିଶ୍ୱାସ
କରି ଅନୁଷ୍ଠାନକର ହେବ । ଏହି ଉଦେଶ୍ୟରେ
ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ୍ ଉପରାନ୍ତରେ କିଥାକ କରିବାକୁ

ବସି ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥମଧ୍ୟରେ ତାରତାର
ଯୋଗେ ସମାଦି ଅସିଥିଲୁ ଯେ ଆପାଜଳି
ଦେଶୀୟ ସକାଳ ଦେଖିଯ ବନ୍ଦମା ବିଷୟରେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ହିତ୍ସେପ କରିବାକୁ ମନ୍ୟ କରୁ
ଗାହାନ୍ତି । ଏଥର ସବିଶେଷ ବିବରଣ ଅମ୍ବୁ-
ମାନେ ଅବଗତ ହୋଇ କାହୁଁ । ତେବେ
ଆଜିକାଲ ଏକଶାତ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ
ମୌକକ ଦିମନ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଚିଠିଲ କର
କେତେଶ୍ୱର କିମ୍ବା ପ୍ରକରିତ କରୁ ଅଛନ୍ତି ପୂର୍ବ
ଜନନୀୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପ୍ରକାଶ ପାଇବାକାରି

ଇଉଦ୍‌ବ୍ୟାପୀୟ ସମାଜର ।

ଚିକମାର ଜାଗ ରଖରେ ଲତ୍ତ ବିବାହ
ଫିଲ୍ଡ ବିଲ୍ଡନଙ୍କରକୁ ଯାଥା ଦଲେ ଏ
ସଂବାଦ ବିଲ୍ଲତରୁ ଜାରିଆଇଯୋଗେ ଅଛି
ଓ ଏହା ଶୁଣି ଅମ୍ବେମାନେ ଅଭିନ୍ଦନ ଆହାର
ହୋଇ ଥିଲୁ କାରଣ ଲତ୍ତ ବିକଳ୍ପିତିଲୁ
ସହଜରେ ଶୁଣିବାର ମୋକ ନୃତ୍ୟ ଯେ କି
ବିକଳ୍ପିତ ସଙ୍ଗ ବିଷେବାର ସଞ୍ଚୂରିଷେ ହୁଏ
ହୋଇ ନ ଥିଲେ ଏହି ଗୋଡ଼ କାତିନ୍ଦେ ବିବାହ
ଅଭିନ୍ଦନ ଉପାୟ କର ଆପଣା ମାନସ ଧରୁ
କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବେ । ଆପଣରଙ୍ଗ ଜାହାନ
ଉପାୟମାନ ସଂଧଳ ହେବାରେ ଜାହାନଙ୍କ
ସୁଖଧାର ସମସ୍ତେ ଗାୟକ ବରୁ ଅଛନ୍ତି
ଯେତେବେଳେ ସମ୍ବନ୍ଧାବସ ବାହିର ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ
ହେବ ରେତେବେଳେ ଜାହାନ ଯତର ଥାନ
ରହିବ ନାହିଁ । ସଭାରେ କିବିଷୟ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ
କେବେ କୌଣସି, ସଂବାଦପଥରେ ଲେଖା-
ଥିଲି ଯେ କଲ୍ପନା ପଦତ ଓ ଉପାୟର ଥିବା
ଉର୍ଗମାନ ରୁବରୁ ନଳକ ଥିଲା ହେବ ଏକ
ପଞ୍ଚମ ନଗର ଯାହା ଶୁଣାଯା ରୁହୁଠାରୁ
କବାକୁ ଦାଳ କରିଅଛି ଜାହାନ ରହିବ ହେବ ।
ରୁହୁପକ୍ଷରୁ ବାବୁଥିରେତୋର ଏଥନ୍ଦି ସଭାରେ
ପ୍ରସିଦ୍ଧ ରହିବେ । ଏଥଥିରେ ସାବିକଷାବା-
ର ବିବାର ସ୍ଥିର ହୋଇ ଥିଲା ଜାହାନ ରହିବ
ହେଲା ।

ତେବେଷୁଷ ଅନୁମାନ ବରତ୍ର କି ଦିନଙ୍କୁ
ଶ୍ରୀକୋପଲ୍ୟରେ ଉପା ଗୋଲମାଳ ହେବାର
ଲକ୍ଷଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଖା ଯାଇ ଅଛି ।

ପ୍ରତ୍ଯେକୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଜ୍ଞୋଷ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଯାହା ବିଗ୍ନ ହେବ ତାହା ଗୀତ ବାର୍ଯ୍ୟରେ
ପରିଣମ କରିବା କାହିଁଳ ଦେବ ନବନୀତମେଘ

କୁଆ ପଲ୍ଲେ ନ ସେଇଥି ଗାୟୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବାର
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମ କରୁ ଅଛିବୁ ।

ଇଂର୍ଜି ଓ ଦେଶୀୟ ଶାସନ ।

ଲଙ୍ଘାତୀପରେ ସିଲୋନପ୍ରେସ୍ ଅଟ ନାମରେ
ଶାନ୍ତି ସମ୍ବାଦପଥ ଅଛି ତହିଁରେ ଦେଖିଯୁଥି
ରେ ସୁରକ୍ଷା ଗାସନ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କଥା
ଲେଖାଇଛି । ଯଥା—

“ଜଣେ ବୁଦ୍ଧିଲୋକରୁ ପଚଗମଳ ବି ଦେ-
ଗୋଟି ଗାସନ ଏବଂ ଉତ୍ତରକ ଗାସନ ମଧ୍ୟରେ
ସେ କାହାରୁ ଭଲ ଜ୍ଞାନ କରେ ସେ ଉତ୍ତର
ଦେଲ କି ଦେଶୀଯ ଗାସନ । ତହୁଁ ଜାହାଙ୍କୁ
ବୋଲଗଲ ଯେ ସେ କି ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନ-
ପତି ଦୃଷ୍ଟି କରନାହାଁ । ତହୁଁରେ ସେ ଉତ୍ତର
ଦେଲ ଯେ ଉତ୍ତରମାନେ ଶିକ୍ଷାଦାନିଦ୍ଵାରା
ଅନ୍ତିମ କରୁଥିଲୁ ବାରଣ ଲୋକେ ଶିକ୍ଷାପାଇ
କେବଳ ଅଧିକା ପୁରୁଷୁରୁଷଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ ଜ୍ଞାନ
କରୁଥିଲୁ । ଥାର ବିଜ୍ଞାନଶର୍କରରେ ଅନ୍ୟକ
ବୋଲିବା ବାସ୍ତବରେ କେବଳ ଦୃଷ୍ଟିକ
ଅନ୍ତିମରେ ଜଣେ ଉକ୍ତାର ମୁକ୍ତାର ଜଞ୍ଜା
ଥାରଥିଲୁ । ଦେଶୀଯ ଗାସନ ସେଇବୁର
ଶାଲୀର ଥାର ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଠାରସ-
ଯାର୍ଗ୍ରେ ଦୃଷ୍ଟିମାନେ ଯେମନ୍ତ କଷ୍ଟ ପାଇଥ-
ିଲୁ ସେପରି ଥାର ନ ଥିଲେ । ଗୁଜା ଯେମନ୍ତ
କେବଳଥିଲେ ତେମନ୍ତ ଲୋକମାନେ କଷ୍ଟ
ପାଇଛି ଏହା ଦେଖୁଥିଲେ । ଗଞ୍ଜିଲ ସେପରି
ଶାଲୀଯାଇ ନ ଥାରେ କୃଷିକାରମାନେ ଅଜଣନ୍ତୁ
ଶାଶ୍ଵତ ହୋଇ ମହାଜନଙ୍କ ମାତ୍ରରେ ରହି
ଛନ୍ତି ଯେମାନେ ଇଚ୍ଛା କଲେ ଜନ୍ମଶାର୍କ
ରତ୍ନ କେବଳର କରିବେ”

ଏ ବୁଦ୍ଧ ଲୋକଟି ଯାହା କହିଅଛି କିମ୍ବଗ୍ରେ-
ଏ ଅନ୍ତକାଳେ ଲୋକଙ୍କର ସେହି ଘବ-
ର ଏହା ଅନାଧୀନରେ ଦୋଷ ଯାଇ
ଏ ଲଙ୍ଘନକୁ ଗାସନ ପ୍ରଣାଳୀ ଅଛିନ୍ତା
ତାହାରୁ ହୃଦୟକ୍ଷମ ବିରବାରୁ ଅବସ୍ଥ
ଲୋକେ ଉଷ୍ମମ ହୋଇ ଜାହାନ୍ତି ଏ
କି ପ୍ରଣାଳୀର ମହିଳାଶ୍ରୀର ଏହା ଖାଦ୍ୟ
ଖାରୁ ଲେଖ ହେଉଅଛି । ଦେଖୀଥିବାକୁ
କା ମୁଦ୍ରିତମାନମାନକୁ ଗାସନ ଅପେକ୍ଷା
ମାନ ଯେତେ ଅନ୍ତକ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ରତତା ଲୋକେ
ବିଚୁଅବହିତ ଭାବା ଗୁଡ଼ ହେବା ପୂର୍ବକୁ
ଏ ତିନ୍ଦା ଭାବାରୁ ଯାଇ ଦେଉଅଛି ।
ଲୋକା ମନୁଷ୍ୟର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଓ ସଂପର୍କ

ପୁଥିବରେ ମିଳିବାର କଠିନ ସ୍ଵଭବଂ ଅସ୍ତ୍ରକୁ
ଏକପ୍ରକାର ସ୍ଵଭବିଷ୍ୟ ହୋଇ ଯାଉଅଛି ।
ଦିଗଭ ଦୁଃଖ ମନକୁ ରେଣେ ପାତା ଦିଅଇ
ନାହିଁ । ଉଦ୍‌ଘେଷା ଉପଶ୍ରିତ ଦୁଃଖ ଅନ୍ତରେ
ହେଲେହେତେ ଜାହା ଅସ୍ତ୍ରକ ଲୋଗିବାର ହୁଅଇ ।
ଏହି ହେତୁରୁ ଏକା ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଭଲେ
ଇଂଶକ ଗବତ୍ତିମେଘାର ସବୁଶଙ୍କ ଆଜିନ୍ଦା ହୋଇ
ଇହା ଅଛି । ଇଂଶକ ଗବତ୍ତିମେଘା ଯେବେ
ଧ୍ୟାନ ଭାବ କରି ପାରନ୍ତେ ଅସ୍ତ୍ରକ ପରମାନାରେ
ପ୍ରକାଶନ୍ତରରେ କରି ନେବାର ନିୟମକୁ
ପ୍ରତିକିତ କରନ୍ତେ ଜାହା ହେଲେ ବନ୍ଦ ଭଲ
ହୁଅନ୍ତା ଓ କିମ୍ବାଶ୍ରୋର ଲୋକେ ଯେତେ
ଅସୁଖ ବୋଧ କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି ଜାହା କରନ୍ତେ
ନାହିଁ । ଆଉ ସାମାଜିକ ବୋଧର ଲୋକଙ୍କୁ
ଇଂଶକ ଜାସନ ପ୍ରଣାଳୀର ଉତ୍ତର ନିୟମମାନ
ଦୁଃଖବାର କଠିନ । ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତିଦିନ
ହାତମାନଙ୍କୁ ଥାନ ଚାଲିଲର ଦିର କରିଦେବା
ଓ ବଦେଶକୁ ରାଷ୍ଟ୍ରାନ୍ତ ନିଷେଧ କରିବାକୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ କିପରି ଦୁଃଖବାର
ଜାସନ ପ୍ରଣାଳୀ ସଙ୍ଗେ ସମାଜର ଅବଶ୍ୟା
ପରବର୍ତ୍ତିର ହେଉଥାଇ ଓ ଏହିପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଲୁଗିଥିବ ।

ଅମୃତାନନ୍ଦ ଯାଜପୁରସ୍ତ୍ର ସଂବାଦିତା
ଲେଖିଥାଇଛନ୍ତି ଯଥା;— ଗର୍ବପ୍ରାହିତୀରୁ ଏପରି
ତ୍ରାସୁ ହେଉଥିଲେ ଯେ ଲୋକମାନେ ଅଛି କଷ୍ଟ-
ରେ ଦିନଘାତ କରୁ ଅଛନ୍ତି କଳପବନ ବ୍ୟପ୍ତତ
ଜୀବନଧାରଣର ଅଳ୍ୟ କିଛି ଉପାୟ ଜାହା
ଏବଂ ଅଶ୍ଵା ବୃକ୍ଷ ଦେଉ ଥିଲେ ବିଶେଷ ପୁରୁଷ
ହେଉ ଥାନ୍ତା ଯାହାହେଉ ଫଳମୂଳର ଅବସ୍ଥ
କିଛି ବ୍ୟାପାର ହୋଇ ଜାହାଁ ଲେଉଠା ସେବ-
ରେ ଗୋଟିଏ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରାଣ ଦିଗଭି ଅଛନ୍ତି ।
ତେହି । ଦିର୍ଘବିଷ ବତ୍ତଚଣା ନିରାପଦରେ ଏକ ମୁନ୍ୟ
ଗନ୍ଧ ଶୁଣା ଯାଇଥିବାର ଉତ୍ତର ଦିଲ୍ଲି ବାନଗୋଇ
ରିଷ୍ଣୋର୍ଡ ବରାଥାନ୍ତି । ଏବବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତିଦିନ
ଲୋକଙ୍କ କୁଟା ଓ ସ୍ଥଳୀ ମେଣ୍ଡାବର ଆପଣାର
ପ୍ରବର୍ଗତୀ ଓଗେର ନିବାହ କରୁଥିଲା ଜୀବନ୍
କ୍ରମେ ଏକଦିନ ବତ୍ତେଶ୍ୱରେ ଥର ପଞ୍ଜିବାରୁ
ପୁଲିସ୍ଥାବି ଗଲାଣ ହୋଇ ପ୍ରାୟକୁ ଜୀବନ୍ତ
ମାଜଟ୍ରେକ୍ଷନ୍ ବିଗ୍ରହରେ ଏବବର୍ଷ କାଶବାପର
ଦିଶ୍ବାଜୀ ପାଇ ଥିଲା । ଏଠା କଜାରରେ ଗର-
ଜର ଦର ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ରହିଅଛି । କୃଷିକାରୀ ଓ

ଗୁରୁଙ୍କ ଉନ୍ନ ସକଳପ୍ରକାର ବିଷବସାୟିମାନେ
ଲୁହପେନ୍ଦ୍ର ଖାତ୍ର ଦେବାର ଜୟମ ହୋଇ
ଥିବାରୁ ଲୋକମାନେ ବିଶେଷ କାତର ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ଆଜନ୍ତୁ ମୁକ୍ତ
ପାଇଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ହାତର
ସମ୍ମାନା ଝାହୁଦୀଭାଷାମାନେ ଅପଣା, କ୍ଷତି
ଏହିମାନଙ୍କଠାର ପୁରଣ କର ନେବେ ଇବ ।

ସାପୁଦ୍ଧିକସଂବାଦ

ଅମ୍ବେମାନେ ପଥବୋନୁହା ଜାମରେ ଖଣ୍ଡିବ
ପୁଣ୍ଡିବ ଉପହାର ପାଇ ଥିବାର କୃତକ୍ରିତା
ପହିତ ସୀକାର କରୁଥିଲୁ ଏହା କାବୁ ଗିବନ୍ଧା-
ଗ୍ରୟାଣ ନାୟକ ଓ ରମାନାଥ ଦାସଙ୍କତ୍ତାରୁ ରଚିତ
କୁମାର ବୈଳକ୍ଷଣ୍ୟନାଥ ଦେବିତ୍ୱାରୁ ପ୍ରକାଶିତ
ପ୍ରଶଂସିତ କୁମାରଙ୍କ ଯହାଲୟରେ ମୁଦ୍ରିତ ଏବଂ
ବାଲେଶ୍ଵରର କଲେକ୍ଟର ଗ୍ରୟାଫ୍ଟୁ ନମୀଳିଷା-
ହେବଙ୍କ କାମରେ ଉତ୍ସର୍ଗିତ ହୋଇଥାଏ ।
ବଜାଦେଶର ପ୍ରତିକଳିତବ୍ୟମରେ ପଢ଼ାବ ଲେଖି-
ବାର ଥାଏ ଉତ୍ତଳୀୟ ବାଲବଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଦେବା
ଏଥର ଉଦେଶ୍ୟ ଅଟ୍ଟଇ । ଅମୁମାନଙ୍କ ବିବେ-
ଚନାରେ ପୁସ୍ତକ ଖଣ୍ଡିବ ଅଜାବଗ୍ରହିତୁପେ
ବରି ଯାଇଥାଏ । ଯାହାହେଉ ଏହା ନିତାନ୍ତ
ଅପ୍ରେଦ୍ୟୋକନ୍ୟା ନହିଁ ।

ଗତରୁବ୍ଦର ଅଧିକାର କାଳରେ ଭାରତ
ବିଭାଗରୁହିତ ଏବଂ ଅଗ୍ରା ଉତ୍ତମ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ
ଥିଲା । ବିଭାଗରେ ଅନେକଦରର କୁଠା ଉତ୍ତମ
ଯାଇ ଥିଲା ଓ କଦମ୍ବପୁଣ୍ଡର ଗଜୁମାନ ଭାଲିପଣ୍ଡ
ଥିଲା । ପ୍ରାୟ ଅଧିକାରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଭିନନ୍ଦ ବେ-
ଗରେ ପଶୁମା ଓ ଉତ୍ତରପଶୁମା ବିଭାଗ ହେଲା
ଓ ତହିଁ ସଙ୍ଗେଁ ଦିନକା ବୃଦ୍ଧି ହେଲା । ମୌସି
ବୃଦ୍ଧି ରମ୍ପ ହେବାର ସମସ୍ତ ଲକ୍ଷଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ହେଲା ଓ ଉଦିକ୍ଷା ଆଚାର ମେଲାଛି ରହିଥିଲା
ମାତ୍ର ଗ୍ରାମର ପ୍ରଜାପ ଜୀବା ପଞ୍ଚ ଜାହାଁ ।

ଏଠାରେ ଜଳରବ ଉଠିଥାଏ କି ବାବୁ
ନାଥଗ୍ରୂ ତେଣୁଟି କଲେକ୍ଟର ପାଇଛି
ବାର ଆପଣି କରିବାରୁ ବୋଷୁକେନାଲର
ମି ଦୟ ସକାଗେ ସେ ବାଲେଧୁରକୁ ଯିବେ
ହାତେ ଓ ତେଣୁଟିକଲେକ୍ଟର ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥ-
ଜଗନ୍ନାଥାଙ୍କ ବର୍ମରେ ଯାଉଥିବାରୁ ।
ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଶବ୍ଦରେ ବଦଳି କଥା ଶୁଣି
ତା ଲୋକ ଦୁଃଖର ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସରକାର
ଯେଇଜନକୁ ଅସ୍ତର କାହାର । ଯାହାହେଉ

ଅମ୍ବେନାକେ ବିବେଚନା କରୁଁ ଯେ ବର୍ଷାକାଳ
ଅଗତପ୍ରାୟ, ଏଥମ୍ବରେ ମଧ୍ୟଭଲ କର୍ମ ହେବା
ର ଦୁସ୍ତର ଜେବେ ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଡୁ ବାହିକ ଏତେ
ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଣେ ହାବିମ ଏ କର୍ମ
ସହାଯେ ପଠାଉଥାଇନ୍ତି । ଆସନ୍ତା ଶୀର୍ବଳା
ରେ ଏଥର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କଲେଜ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା

ପାରୀର କଗରରେ ଗୋଟିଏ ଶାଖ ପ୍ରଦର୍ଶନ
ଯାଧା ହୋଇଥାଛି । ଗତ ମାସ ପ୍ରଥମ ଦିନ ଉତ୍ତର
ପ୍ରଦର୍ଶନ ଫିଟିଲ୍ । ଯେଉଁ ଦିରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦୁ-
ବ୍ୟାଧି ରଜା ଯାଇଥାଛି ସେ ଘରର ଦ୍ୱାରା ୪୦୦
ଗୋଟା ଏଥରୁ ପାଠମାନେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି କିମ୍ବର
କର କେଉଁଛି । ଗୋଟାଏ ଅଛି ବିଶ୍ଵିଷ୍ଟ ପଦିଯା-
ରେ ସେ ଘର ନିର୍ମିଣ ହୋଇଥାଛି । ଭରଜବ-
ର୍ଷର ଦ୍ୱାବ୍ୟ ସବୁ ସେ ଘରର ଏବଗାର୍ଦ୍ଦରେ
ଅଚଳଯୁ ଗୋରନ୍ତାଯୁ ହୋଇଥାଛି । ସ୍ଵର୍ଗ ଯୁକ-
ତିକ ତ୍ରିକ୍ଷମାତ୍ରାଙ୍କିତ ଏ ସବୁ ସଜାଇ ରା-
ତ୍ରିଅଛିନ୍ତି । ଯେବମସ୍ତ ଦ୍ୱାବ୍ୟ ଆମ୍ବେମାନେ ଏଠା-
ରେ ବେବେ ଦେଖି ନାହିଁ ସେ ସମସ୍ତ ଧୋତରେ
ଏବନ୍ଦିକ ହୋଇଥାଛି । ଏପରି ପ୍ରଦର୍ଶନ ଯାଧା
ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ବେବେ ହୋଇ ନାହିଁ ବୋଲି
ଲୋକେ କହ ଅବଳି ।

ଗର୍ଜମାସର ବର୍ଷା ଶ୍ଵରୁତବର୍ଷର ସମସ୍ତ
ସ୍ଥାନରେ ହୋଇଥିବାର ସଂଦାଦ ଥିଲାଅଛି ।
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ବିନ୍ଦେ ଓ ମଧ୍ୟଭାରତବର୍ଷର ସମସ୍ତ
ସ୍ଥାନରେ ଉତ୍ତମ ବୃକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ
ଓ ବ୍ରଜପୁରାଜାନାରେ ଏହିପର । କଞ୍ଚଳାରେ
ବେବଳ ଧାରାଙ୍ଗା ଛୁଟା ସମସ୍ତ ଜିଲ୍ଲାରେ ବୃକ୍ଷ
ହୋଇଥିଲା । ଆସାମରେ ଦିଲ୍ଲି ଅଥବା ବୃକ୍ଷ
ହୋଇ ଥିଲା ଏକ ଉତ୍ତରପଞ୍ଜିଆରେ ଘୁନ୍ଦୀ
ବର୍ଷା ହେବାରୁ କିଛି କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲା । ବୃକ୍ଷା-
ଦେଗରେ ମଧ୍ୟ ସବୁକ୍ଷି ହୋଇଥିଲା ।

ଉଦ୍‌ବ୍ରାହ୍ମିନୀ ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ରଧାରେ ମୁଢ଼ ସଂଖ୍ୟା
ଅସ୍ତ୍ରକ ହେବାର ଦେଖା ଯାଏ ଗତବର୍ଷ ମାର୍ଚ୍ଚ-
ମାସରେ ୨୧୪୩୯ ଲୋକ ମରିଥିଲେ ବିନ୍ତୁ
ଏବର୍ଷ ହେତୁମାସରେ ୧୫୩୭୭୦ ଲୋକ ମରି
ଅଛନ୍ତି ।

ଗୀଜର ଦୁର୍ଗାଶ ଅବସ୍ଥା ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ବହିଅଛି ।
ଏକକଳ୍ପାରେ ପ୍ରତିଦିନ ୨୦୦ ଲୋକୋଏ ମୃଦୁ
ହେଉଥିଲା ଅଧିକ ଏକକଳ୍ପାରେ ଏତେମନ୍ତରୁ
ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପୋଡ଼ିଥିବାରକାଳୀ
ଅବକାଶ ଦେଉ ନାହିଁ ।

ପ୍ରେକ୍ଷନାମରେ ଏକବ୍ୟକ୍ତି ନିଦିବାଉଳା
ରେ ଅପଣା ପୁଣ୍ଡରୁ ହଜାର କରିବା ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମୂଲ୍ୟଗୋଠାରେ କରିବ ଅଛି । ସେ ଗୁଣରେ
ଘରେ ଶୋଇ ଥିଲା ବଠାର ଉଠି ମନେକଳ
ଯେମନ୍ତ ଗୋଟିଏ ବଣକଳ ଘରେ ପରିଅଛି ।
ଏହା ଭାଲ ଆପଣାର ନିଦିବ ପୁଣ୍ଡରୁ ଉଠାଇ
ଏମନ୍ତ ସବଳରେ କାହାରେ ବଜାଇଦେଲା ଯେ
ହେ ତତ୍ତ୍ଵଶାତ୍ର ମରିଗଲ । ଏହିମୋହ ଆଉ
ଏକଥର ନିଦିବାଉଳାରେ ଅପଣା ସ୍ତାନ୍ତ୍ର ପ୍ରଥାର
କରିଥିଲା ।

ମାଲିବାଅଙ୍ଗବାର ନାମକ ସଂବାଦପତ୍ର
ପ୍ରକାଶବିହାରୀ ମହାବ୍ରଜା ହୋଲିକାର ବିବଦ୍ଧ କରି
ଥିଲେ ସମ୍ପ୍ରତି ତାହାକୁ ସାବଧାନ ହୋଇ ଗୁଣ-
ବା ସକାଗେ ବହୁଦେଇ ମନ୍ତ୍ର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।

ବୃକ୍ଷଙ୍ଗରରେ ଶ୍ରୀ ସୁକୁ ଉତ୍ତମସାହେବ
ଜଣେ ସ୍ଥା ଓ ଜାହାର ଉପାଚିକୁ ଉକ୍ତ ଧ୍ୟାର
ଦେବସୁରକୁ ବିତିଗ କରିବା ଅଧ୍ୟାଧରେ
ଧାରୀର ଦ୍ଵାରା ଦେଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ହାଇକୋର୍ଟଙ୍କ
ବିଚାରରେ ଉତ୍ସୁଅଥାମୀ ଗଲୁସ ପାଇଥାଏ-
ନ୍ତି । ଉତ୍ତମସାହେବ ଏଠାରେ ଏବେଠିଂ ଛଳ
ହୋଇ ପୁରୁଷଙ୍କାଳ୍ ଦ୍ଵାରା ଦେଇ ଥିଲେ ।
ଏହାଙ୍କ ବିଗ୍ନରସ୍ତ୍ରୀ ହାଇକୋର୍ଟରେ ଅନ୍ୟଥା
ହୁଅଇ ।

ଗତମାସ ୧୯ ଓ ୨୦ ଭାରିଖରେ ଶିବସାଗ୍ରହିରେ ବ୍ୟାପକ ଘୋଷାନ ହୋଇଥିଲା । ଛଂଳସମ୍ପାଦନ ସଂକାଦ ପାଇଅଛିନ୍ତି କି ପୁରୁଣୀ ଭାର୍ଯ୍ୟ ଗରୁମାନ ନୁହିବୁ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା ଏବଂ ଲୁହାର ଶ୍ରଦ୍ଧାରୁ ଉଚିଗଲା । ଗ୍ରୀଷ୍ମବାଲରେ ଏତେ ପ୍ରଦଳ ବଜାସ ବଦାଚ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହୃଦୟ ।

ତେଜିଦୟୁମ୍ବରେ ଏହିବ୍ୟକ୍ତି ଲେଖିଥାଇଛନ୍ତି
କି ଅବରଦ୍ଧରେ ଓ ନୈତିକରେ ଅଗା-
ମ୍ଭୁ ଉଲ୍ଲବ୍ଧ ଥୋଇଲେ ତହିଁର ନିୟମୀ
ଦେଖିବୁ କାହିଁବ ନାହିଁ । ଏପକାର କୋଇଲେ
ନିୟମୀ ଉପରେ ଅନ୍ତାୟାମରେ ମନ୍ତ୍ର୍ୟ ଗଲି
ଯାଇ ଘାରେ ଓ କିରତପରେ ସେ ନିୟମୀ
ରହିଲେ ସୁଧା କିଛି ହେବ ନାହିଁ । ଯାହାର
ଜଳା ହେବ ସାବଧାନ ହୋଇ ପଣ୍ଡା ଦିବକ ।

ମଧ୍ୟପରିବେଶ ଅନୁରୂପ ଯାମଳକାନ୍ତର
ସାଜାକୁ ଦିଗ୍ନିଷ୍ଠଙ୍କା କଣ ଦେବାକୁ ଘର୍ବ୍ଲୁ-
ମେଘ ଶାକାର କର ଥକୁଛି । ପ୍ରଥାନ ବନ୍ଦିଶ-
ରିହ ଅନୁଗ୍ରେଧରେ ଏହା ହୋଇ ଥିଲା ।

୧ । ସୁଲଭପାନ୍ତର ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ
ଶାହଟୁ ପ୍ରକାଶ କହନ୍ତି ସେଠାରେ ଜଣେ ବନାବି-
ଦିନ ଅଧିଅଛି ଜାହାର ଗରିଆଙ୍କୁ ପରିମାଣ
ଦାରି ଥିଲା ।

୨ । ଏବର୍ଷ ସିକୁଳ ସର୍ବସ ପାଶାକ୍ଷା ହୋଇ
ଯାଇଥାକୁ । ୩ । ଗୋଡ଼ି କର୍ମଶାଲିଥଳ ତହଁରେ
୩୦୦ ଅବେଦନ ହୋଇଥାକୁ ଆଜବାଳ ରୂ-
ଧର ବଜାର ସବୁଆଜେ ବଢ଼ି ମହାର୍ଦ୍ଦ ହୋଇ
ପଢ଼ିଥାକୁ ।

“ ୩ ସୋମପ୍ରକାଶର ଚନ୍ଦଳନଗରସ୍ଥ ସମ୍ବାଦ-
ଦାତା ଲେଖିଥାଏଛନ୍ତି ଯେ “ ଗର ଅପ୍ରକଳମାସ
ରେ ପ୍ରାନ୍ତିରୀରୁ ଏଠାବାର ମାନ୍ୟବର ଗର-
ଶୀର କେବେବଳ ଫେରିଯେଇ ନିବଟକୁ ହୁବିନ
ଅସିଥାଏ ଯେ ଚନ୍ଦଳନଗରର ପ୍ରକାବର୍ତ୍ତନ
ମଧ୍ୟରେ ବେଳେ ଲୋକ ସାଧାରଣ ଜାଗାନ୍ତିର
ଏବଂ କେତେଲୋକ ଅବା ବୋଜାଗାର୍ଟ୍ ଦିଲ-
ହୁକ୍ତ ଉଠିର ରିପୋର୍ଡ ଦେବାରୁ ହେବ ।
ଏଥିପ୍ରାନ୍ତର ଗର ମଇମାସ ତା ୨ ରଜରେ ଗବ-
ଶୀମେଶ୍ଵର ହାଇସରେ ଗୋଟିଏ ସଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲା ।
ସହସ୍ରକରେ ଅନେକ ଥିଲେବ ଓ ମେମୂର-
ଗଣ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସଙ୍ଗରେ
ମେମୂରମାଳେ କହିଲେ ଯେ ଏକୁକର ସମସ୍ତ
ପ୍ରକାବର୍ତ୍ତନ ବୋଜାଗାର୍ଟ୍ ଦିଲାକୁ, ବେବଳ
କ ୨ ଟ ମାତ୍ର ସାଧାରଣତହିସନ୍ତି । ଏବେ
ଗବଶୀରଙ୍କର ଏତୁଧର ରିପୋର୍ଡ ଯେବ ପାଇ-
ସରେ ଗୋଲଯୋଗ ଦେବାରୁ ଏଠାର ଗବଶୀର
ଗୋଲଯୋଗ ନିଶ୍ଚିତ୍ ନିଶ୍ଚିତ୍ ଆବାଜୀ ଫର୍ମି
ଗଛ ମେଳରେ ପାଇସକୁ ସିବେ ” ।

CORRESPONDANCE

To the Editor of the *Utah Daily*.

Dear sir

And now what are we to do? There's your Lieutenant Governor gone without visiting the Municipal Market. There's your Puri Rajah's case is over and he himself is somewhere potted and become according to the Indian Charivari "Pot Pourie" or Pourie Potted. We have nothing else to do. But do you think of the heat and heat being the topic of the day you cannot but think of it, tho' under your unceasing Punkha you may not feel it nor feel for those who

suffer under it. So as an Editor, staunch and sturdy you are tho' in the heat of the moment, as cool as any cucumber ever sowed. And what is coolness after all. But no more, I am treading on grounds reserved only for the higher few not for all. Now what are we to do. Are we to think of the present state of the thermo only, or will you as the guardian and comptroller general of the public thought and the way of thinking, invent some scheme to refill the dried wells. You can certainly draw the attention of the authorities to want of water. The Public Works Department is not the conservator of the public health and therefore pay no attention to the stagnant water of the Katjury. But you are, and although you now and then pay your inspection visits to its sandy bed, you never think of drawing the attention of the authorities to its present state, or how far the public health will be improved by some fresh water being allowed to flow into it. Katjury attracts public attention when he thinks of overflowing but in his quiescent state he is always forgotten. Cannot the authorities be moved to divert sufficient quantity of water from feeding the high level canal to feeding the low level lives of the *Kutkees*. But it is useless to speak to you, for you would not move.

Yours faithfully

RIGMAROLE

ବିଜ୍ଞାପନ

ଏହାରୁ ଜ୍ଞାନଧାରାରୁ କରାଇବିଥାରୁତ୍ତର ଏ
ମନ୍ଦିର ଚଢ଼ି ହଟ ମଞ୍ଜିନୀଯୁଦ୍ଧ ଏହିମାସ ରା ୧ ଦିନ ଲୋକ
ନ ୩୫ ଦିନ ଟୋ ମେ ଦିନରେଇ ଦେଖାଇ ପଢ଼ିଥିଲା
ଯାଏ ଯେ ବାରିଗୁଡ଼ିକ ବିଦ୍ୟାପୁର ସବାଶେ ଉଦ୍‌ବାହୁଦା
ଜାଳ ଏହିମାସ ରା ୫ ଦିନଠାରୁ ଖୁବି । ଏ ମଧ୍ୟ
ସବନ୍ଧାରଣାରୁ କାହାର ବରମାର୍ତ୍ତ ସାହେବପ୍ରମାଣିତ ଲୋକ
ଅଛନ୍ତି । ରା ୮ ଦିନ ମାହେ ଲୁହ ସ୍ଵର୍ଗ ମନ୍ଦିରା ।

ଏହି କରୁଣ ପାପିକା ସହିତ କହିବ ଦଇଯାକଳାନ୍ତିରେ
ପ୍ରୟୋଗକାନ୍ତିରେ ଯଥାକଳମରେ ମଧ୍ୟ ଓ ଶେଷ ହେଉ ।

କୁଳ ମାନ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପୃଷ୍ଠା ୧୩୯

ପୃଷ୍ଠା ୧୪୦ ଶେଷ

୩ „ ରଖ ମାହେ ଜୂନ ସତ୍ତା ୨୦୨୦ ମସିହା । ମୁ । ଅଷାଢ଼ ଦ ୧୦ ନ ସନ ୨୦୨୦ ସାଲ ଶନିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୨୭୮
ମଧ୍ୟସଲାରୀ ଜାକମାସଲ ୨୧୫

ଆମା ମାସ ତା ୧ ରଖରୁ ଯେଉଁମାନେ
ଜନ୍ମିତାର ନ ପାଇବେ ସେମାନେ ଜାଣିବେ
ଯେ ଏବର୍ଷରୁ ଅଧିକ କାଳର ମୂଲ୍ୟତାହାଙ୍କ
ଉପରେ ପାଇଥା ହେବା ଓ ଖାଲ ଓ ତାବିଦ
ଚିତ୍ତ ଯିବା ପ୍ରତ୍ୟେଷେ ସେମାନେ ଆପଣା ଦେୟ
ମୂଲ୍ୟ ଦେବାରୁ ବଳମ କରିବାରୁ ତାହାଙ୍କ ନାମ
ପ୍ରାହିତଗ୍ରେଣୀରୁ ଅଗସ୍ତ ହେଲା । ଏ ପରେ
ଝକ୍କା ଅହାୟର ଅଇନସଙ୍ଗର ଉପାୟ ଅବ-
ଲମ୍ବିତ ହେବ ।

ପିକଟ ଦେବାରେ ଅପତ୍ରିକାରର ବିଜ୍ଞ ଅନ୍ତର୍ଭେବ ଜାହାଁ ।”

ବଜଳାର ସାପ୍ତାହିକ ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାପନ ବିଲାତକୁ
ଦେବାରେ ଦେବାରେ ଥିବା ଭାରତବର୍ଷୀୟ ପାଠ କହିବାରେ
ଦେବାରେ ଦେବାରେ ଯେତେମନ୍ତ ମୋଧିବାର ଲୋକ-
ମାନେ ସାପ୍ତାହିକ ସାଧାରଣଗୁପ୍ତ ଅବହେ-
ଳା ପ୍ରବାଗ କରନ୍ତି । ଗ୍ରାମର ଅଧିକାରିମାନଙ୍କୁ
ଆପଣା ଗ୍ରାମର ସାପ୍ତାହିକ ସକାଶେ ଦାୟୀ
ବଲେ ଚକିତାରେ କି ନା ଏ ବିଷୟରେ ଗବ-
ର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଉତ୍ସିଥା ମତ ଜାଣିବା ସକାଶେ ଦେବାରେ
ପଥ ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ସାପ୍ତାହିକ ବିନ୍ଦୁ
ସନ୍ଦର୍ଭ ପ୍ରସାଦ କର ଅଛନ୍ତି କି ଲୋକଙ୍କ
ଜାଣିବାକାରଣ ସେ ଦେବାରେ ସହଜ
ନିଯମ ଓ ଉପଦେଶ ଲେଖି ପ୍ରକରିତ କରିବେ
ଏବଂ ସ୍କୁଲ ଓ କଲେଜମାନଙ୍କରେ ସାପ୍ତାହିକ
ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅିବ । ଅମୂଳନଙ୍କ
ଦିବେଦିନାରେ ସାପ୍ତାହିକ ବିଧିମାନଙ୍କ ପ୍ରକର
କରିବା ଏବଂ ବିଦ୍ୟାଲୟମାନଙ୍କରେ ସେ
ବିଷୟର ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ପ୍ରସାଦମାନ ଉତ୍ସମ
ଅଟର କିମ୍ବା ଜନ୍ମଦାରମାନଙ୍କୁ ଦାୟିତ୍ୱ କରିବା
ନିଯମିତ କିମ୍ବା ହେବ । ଆଗେ ଲୋକମାନେ
ସାପ୍ତାହିକ ବିଧିମାନ ଶିକ୍ଷା କରିବି ପରେ
ତାହା ପ୍ରତିକାରି କରିବା କାରଣ ତାହାଙ୍କୁ

ବାପ କରିବାକୁ ହେବ ଥାର ଲେବେ ଯେତେ
ଦେବାରେ ସାପ୍ତାହିକ ମୂଲ୍ୟ ଜାଣିବେ ତେବେ-
ଦେବାରେ ଆପଣା ହେବୁ ସେମାନେ ତାହା ପାଲନ
କରିବେ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ଅନ୍ତର୍ଭେବ ସିନ୍ଧୁ ଜଡ଼ନାୟକପ୍ରଭୁର
କର ଏ ନଗର କେଳାଜାରୁ ପଳାଇବାର
ବିଧା ଅନେକ ପାଠବଙ୍କର ମନରେ ରହୁଥିବ ।
ବିଭାଗରେ ଚଳିତମାସ ତା ୧ ରଖରେ ଏହି-
ପର ଏକ ଘଟନା ଦୋଇଅଛି । ଜଣେ କରିବା
କେଲ ଦେବାରେ ପହଞ୍ଚ ଦେଇଥିବା କନ୍ଦୁ-
ବଲକୁ ଦେବାରେ ଏମନ୍ତ ଏକ ଦୂସି ମାରିଲ ଯେ
ସେ ଗରୁ ପୀତର ଦୋର କରିବ ପତଳ ତହୁଁ
୨୦ ଜଣ ଦାୟୀମଳ କରିବ ତରିଷଣାରୁ
କେଳାଜାରୁ ବାହାର ଥେବି ଦେବି ପାଇଁ ପଳା-
ୟକ ଅରମ୍ଭ କରିଲେ । ଦିବା ଦୂରପ୍ରହର ଏ ଶୁଣା
ବେଳେ ଏ ଘଟନା ହେଲା । ଦୁଇ ଜଣେ
କରିବା କବାଟ ବନ କରିଦେବାରୁ ଥାର କେହି
ବାହାରଥେ ପାରିଲେ ନାହିଁ । କନ୍ଦୁବଲ ଓ
ଦେବାର ସେମାନେ ଉତ୍ସା ପଥର ଫୋପାଉବା-
ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କୁ କିବାରଣର କେନ୍ଦ୍ର କରିଲୁ
କିନ୍ତୁ ଶୁଳିଥାର ସେମାନଙ୍କ ପାଇ ଗଲା
ମାଜୁଷ୍ଟେଟ ଓ ପୁଲିସ ସୁପରିଶ୍ରେଣୀ ସଂବାଦ
ପାଇ ଥିଲା କେବଳକୁ ଅନେକ ପଳାଇବ
କରିବା ହିତ ଅଧିକା ଅହିତ ହୋଇ ସତରରେ

ପଢିଥିଲେ । ଏକା ହେଉଥିବାକୁ ଏନାହଙ୍କ
ଗୁଳ ମାରିଲ ବନ୍ଦିଷ୍ଟକଲିମାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେ ଗୁଳ
ମାରିବାର ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲ ମାତ୍ର ବେମାନେ
ମାଛଫେଣ୍ଡକ ଆଜ୍ଞା ବିନା ଭାବା ବରିବାରୁ ହୃଦୟ
ହେଲେ ନାହିଁ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଏଥରେ କବଂର
ବରିବେ ପଣ୍ଡାତ ଜଣାଯିବ ।

ଗରେ ସପ୍ତାହରେ ଯେମନ ଅସବ୍ୟ ଗ୍ରୀଷ୍ମରେ
ଲେବେ କୁଠପଟ ହୋଇଥିଲେ ଏ ସପ୍ତାହର
ପ୍ରଥମ ତିନି ବୁଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫେହୁପର ଥିଲା ।
କର୍ଣ୍ଣାକୁ ଗହିଁ, ଅଜ୍ଞାକୁ ପାଣି ମଳ କିନ୍ତୁ ବର୍ଷା
କାହିଁ ? ତହିଁ ପରବର୍ତ୍ତରେ କେବଳ ବିଦ୍ୟୁତ
ଜୀଜଳବଜାବ ଲାଭ ଦେବାକୁ ଜଣାଗଲ ଯେ
କେଉଁଥି ଦିଗରେ ଖଣ୍ଡେ ଅଧେ ମେଦ ମନ୍ଦାଏ
ପାଣି ପକାଇ ଦେଇ ଗଲ । ପୂର୍ବ ସପ୍ତାହରୁ
ଅସ୍ଵକ କାଳ ଦ୍ୱୟାପିତ ହୋଇଥିବା ନେବକଙ୍କର
କି ତହିଁରେ ବିଛି ଉପବାର ହୁଅଇ । ଆଶାଇ
ମାସର ପ୍ରଥମ ସପ୍ତାହ ଗର ହେଲା ଅବ୍ୟବର୍ଷା
ନାହିଁ । ଏତେ ଦିନକୁ ଚର୍ବିଗା ବୁଝି ହୋଇ
ଯାଇ ଥାନ୍ତା ଅମ୍ବେମାନେ ବିଷିଣ୍ପଶିମା
ମୌସୁମକୁ ପ୍ରତିମୁହୂର୍ତ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥାଇଁ
ମାତ୍ର ତାହା ଯଥାବିଦ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ
ନାହିଁ । ତଳକ ମାସ ତା ୧ ରିଜରେ କୋଟିଜ
ଠାରେ ମୌସୁମ ପ୍ରଥମେ ବାହାରିଲା ତା ୧
୧୦ ରିଜ ସୁଜା ବନ୍ଦେଇରେ ପଢ଼ୁଥି ଥାନ୍ତା
ତାହା ନ ହୋଇ ହେଠାରେ ତା ୧୫ ରିଜରେ
ପଢ଼ୁଥିଲା । ସେହି ପର ଏଠାରେ ତା ୧୮ ରିଜ
ମଧ୍ୟରେ ପଢ଼ୁଥି ଥାନ୍ତା କିନ୍ତୁ ଅବ୍ୟବ ଆସି
ହାହିଁ ତେବେ ବାସୁର ଘର ଫେର ଗଲଣି
ଓ ଅକାଶ ମେଘାତନ୍ତର ଓ ବାସୁ ଗୀତଳ ଓ
ପ୍ରବଳ ବସ୍ତବାକୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମର ପ୍ରଭା ଏକ ପକାର
କଣା ପଢ଼ିଅଛି । ଯାହା ହେଉ ମୌସୁମ ପଢ଼ୁଥି-
କାର ଅଛି ବିଳମ୍ବ ନାହିଁ ଓ ଏମନ୍ତ ହୋଇ-
ପାରେ ଯେ ଅସନ୍ତା ସପ୍ତାହରେ ବୁଝି ନ ଜାଣ
କଟି ଉଚ୍ଚବ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେଷ ହେବ ଓ ନଗରର ଶୁଣ୍ଡ
ଲ କୁଥ ସମସ୍ତ ପୁଜଣାର ଜଳବାନ କରିବାକୁ
ବନ୍ଦର୍ଥ ହେବ । ଏହି ଜୀଜଳକୁ ନ ଧିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଲେବକର ନିର୍ମିନ୍ତ ହେବାର କଥା ନାହିଁ ।

ଯେମନ୍ତ ଗ୍ରୀଷ୍ମରେ ଅମ୍ବେମାଜେ ବ୍ୟାକୁଳଙ୍କ
ହୋଇଥାଏ ପ୍ରାୟ ବରଲାର ହବାଞ୍ଚିଲରେ
ଏବ ଅନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରଦେଶରେ ଏହିପରି ଗ୍ରୀଷ୍ମ
ଅନ୍ତର୍ବର କରି ଲୋକମାନେ ଦୟା ହୋଇଥିବାର
ସଂକାତ ଅଧିଅଛି କିନ୍ତୁ ସୁଖର କଷ୍ଟପୁ ଏହିକ

ଯେ କୌଣସି ଦିଗରେ ପ୍ରଗର ଜୀବନେର
ଧର୍ମଲୁ ପ୍ରତି ବିଜ୍ଞାନ ଅନିଷ୍ଟ ହେବାର ଶୁଣା ଯାଏ
କାହିଁ ବରଂ ବୃଦ୍ଧିକାର୍ଯ୍ୟ ଉଦ୍ଭବରୂପେ ଚଳୁ
ଥିବାର ସଂକାଦ ସମସ୍ତ ଦିଗରୁ ଶୁଣା ଯାଏ ।

ଭବନେଶ୍ୱର ସମାଜକାର ।

କଳତମାସ ଜା ୧୦ ରଙ୍ଗରେ ବର୍ଣ୍ଣନ ନିଜ-
ରଠାରେ କନ୍ଧଗୋପ ସବୁ ବସିଲା । ସେହଜ
ପ୍ରିନ୍ତୁବିମାର୍କ ଏ ସବୁର ସବୁପଣ୍ଡିତରେ ନନ୍ଦା-
ନାଜ ହେଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ସବୁତ ଲଞ୍ଚ ବିକଳ୍ପ-
ଫିଲଡରକର ପ୍ରାୟ ମୁହଁବଣ୍ଣା ପରମର୍ଶ ଦୋଷ
ଜା ୨୭ ରଙ୍ଗ ସୋମବାର ସବୁର ପ୍ରଥମ ଅୟ-
ବେଶନ ହେବାର ଆର୍ଯ୍ୟ ଦେଲା । ପ୍ରଥମେ
ସବୁରେ ବଳଗରଧୀ ବିଷୟରେ ତର୍କ ବିତର୍କ
ଦେବା ଓ ଦିନଭାରୁ କନ୍ଧଖୁଣ୍ଡିନୋପଲସ ସମ୍ମ-
ନରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ସେନାର ବିନ୍ଦୁର ଦେବାର
ଥିଲା । ବିନ୍ଦୁର ଫଳ ଅବୟବରତାକମ୍ଯୋ-
ଗେ ଆସେ ଜାହିଁ । ଶାଇମଦ୍ ସଂକାଦିପତି ଦୋ-
ଲକ୍ଷ୍ମୀ କି ଲଞ୍ଚ ବିକଳ୍ପ ଫିଲଞ୍ଚ ଉତ୍ତମଗୁଣେ
ଆଗଣା କଥାମାନ ପ୍ରିଜ୍ସ କବମାର୍କଙ୍କ ମଳ
ନିଷ୍ଠରେ ପ୍ରକଳ୍ପ କଗରଅକ୍ଷର୍ମ ଓ ସାଧାରଣ
ମତ ଏହି ଯେ ଏ ସବୁର ବିନ୍ଦୁରଥାରୁ ଉଛ-
ବେଥରେ ବିନ୍ଦୁରାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାନ୍ଧିଷ୍ଵାପକ
ଦେବ ଓ ସମସ୍ତଗଳା ଏହାଥାରୁ ସନ୍ଦେଖ୍ୟକ
କବ ଫଳ ଲଭ କରିବେ ।

ଭୁବନେର କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବଳ୍ପି
ନରେ ଉପର୍ଦ୍ଧିତ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି । ଏମନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧର
କୁଅର ଯେ କଜଗ୍ରେସ ସରର କୋଣ୍ଡି ଅଧ୍ୟ-
ବେଶନରେ ଗ୍ରାସଗଢା ଉପର୍ଦ୍ଧିତ ହୋଇ ପାର
ବେ । ବିନ୍ଦୁ ଯଦିଯି କଜଗ୍ରେସ ଇଂପାଇରିମ ଥେ-
ଥାଇ ବୋଲିଗ୍ରୂପ୍ ଓ ହର୍ଜଗୋବିନାନ୍ଦୁ ସ୍ଥାଧାନତା
ଦେବେ ଭାବାହେଲେ ଭୁବନେର ଉପର୍ଦ୍ଧିତ କୋଣ୍ଡିମାନେ
ସମ୍ଭାବୁ ବାହାର ଆସିବେ ଏପରି ଅଜ୍ଞା ଭୁବନେର
ସୁଲଭାନ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି ତେମନ୍ତ ଅବସ୍ଥା
ହେଲେ ଭୁବନେର କେବଳ ମାନ ଟ୍ରୀପିନୋର ଛକ୍ର
ପଥରେ ସ୍ଥାଷର କରିବ । ଯାହାହେଉ ଇଂପା-
ଇରମ ଓ ଥେଥାଇର ଭବିଷ୍ୟତ କି ହେବ
ଆହା ବର୍ତ୍ତମାନ ବୋଲାଯାଇନ ପାରେ ବିନ୍ଦୁ
ସୁଲଭାନଙ୍କ ହାତରେ ରହିବା ଏ ଦୁଇ ପ୍ରଦେଶ
ଏକ ଅନ୍ତର୍ଗତି ପ୍ରିୟୀଗ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରଦେଶ ପକ୍ଷରେ
ଯେ ବିଧାନ ହେବ ଭାବେ ରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଗୃହ-
କର ବିଶେଷରେ ଇଂଲାନ୍ଡର ପର୍ମାର୍ଗ ଜେବାକୁ
ହେବ ଏମନ୍ତ ପ୍ରକାର ସିର ହୋଇଥାଏ । ଏ

କୁଡ଼ା ଅର ଯେତେ ବିଷୟ ମାରକୁଳସ ଅର୍
ଶାଲିବବସ ଏବଂ କାନ୍ଦିଶ୍ଵର ସୁଆଲିଫ୍଱ ମଧ୍ୟରେ
ଶ୍ରୀ ହୋଇ ଜତମାନ ତା ୩୦ ବର୍ଷରେ ଏବଂ
ସ୍ଥିବାରପଥ ଲେଖାଯାଇଅଛି ଜହାରେ ଇଂଳଙ୍ଗ
ଅନେକ ଅଧୀକାର ଆପଣା ହାତରେ ରଖି
ଅଛି । ଫଳକଃ ଇଂଳଙ୍ଗର ଯେ ଅଭିପ୍ରାୟରେ
ଏତେ କୌରଳ ଓ ଏତେ ସୁବିର ଅସ୍ତ୍ରୋକଳ
ବିରବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହେବାର ହଙ୍ଗମେ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଏ ।

ପ୍ରକାର ଦିଗନ୍ତରେ ବସ୍ତାନ୍ତରର କମ୍ପୁନ୍ଟମ ।

ବଜାଳା ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଡେଜ୍‌ର ଲକ୍ଷ ଯେ
ଦିନଲିଖିତରେଣ୍ଟା ପ୍ରକାମାନେ ଅପଣା ଦିନଲିଖିତରେ
ହସ୍ତାନ୍ତର କର ଥାରବା ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ
ଆଜନ ହେବ । ବିଧିପୂର୍ବକ ସରରେ ଏ
ବିଷୟର ଆଜନ ଉପରୁତ କରିବା ପୂର୍ବ ଜନି-
ବାରଙ୍କ ନଇ ଜାଗିବା ଜାରଣ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଡ୍
ଏହି ଲକ୍ଷାକୁ ଭାବିବାରୀୟ ସରକୁ ଜଣାଇ-
ଥିଲେ ସରକୁ ତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରତିବନ୍ଦ କର ଏବଂ
ଆବେଦନପଥ ପଠାଇଲେ ବିନ୍ତୁ ଗବର୍ଣ୍ବ୍‌ମେଣ୍ଡ୍
ଜାହାଙ୍କ ଅପରିମାନ ଜଣ୍ଣନ କର ଆପଣା ନିରା-
ନଇ ଗବର୍ଣ୍ବ୍‌ମେଣ୍ଡ୍ ଗଛେଚରେ ପ୍ରକାଶ କରି
ଅଛନ୍ତି । ଭାବିବାରୀୟ ସରକୁ ପ୍ରଥାନ ଅପରି
ଏହି ଯେ ସନ ୧୯୫୫ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୦ ଅଜନ
ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ଦିନଲିଖିତ ଦିଅ
ସିରାରେ ଜିରପ୍ରାୟୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କିମ୍ବନ
ଲାଦନ ହୋଇ ଜମିଦାରଙ୍କର ଅନେକ ଅଳ୍ପି
ହୋଇଥାଏ ଘୁଣି ଭକ୍ତ ଦିନଲିଖିତ ହସ୍ତାନ୍ତର
କରିବାର ଅସ୍ତବାର ପ୍ରକାକୁ ଦେଇଲେ ଜମିଦା-
ରର ସଂଶୋଧ ଉପରେ ବିଜ୍ଞମାଧ ଅସ୍ତବାର
ରହିବ ଚାହଁ । ପ୍ରକାଳ ପ୍ରକାରପକ୍ଷରେ ଜନି-
ଦାର ହେଲା । ଏଥାରୁ ଗବର୍ଣ୍ବ୍‌ମେଣ୍ଡ୍ ବୋଲିନ୍ତି
କି ଦିନଲିଖିତକାଳୁ ପ୍ରକାର ଉପରେ ବର୍ତ୍ତମାନର
ଜମିଦାରର ଅସ୍ତବାର ଅଛି ଓ ସେହି ଅସ୍ତ-
ବାର କୌଣସିବୁଥେ ପ୍ରତ୍ୟାବିଜି ହସ୍ତାନ୍ତରଧ୍ୱାର
ହ୍ରାସ ହେବାର ଅଗମା ନାହିଁ । ପ୍ରକାକୁ ଯେ
ହୁଲେ ଦିନଲିଖିତ ଦିଅ ଯାଇଥାଏ ସେ ସୁଲେ
ଜାହା ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାର କ୍ଷମତା ଜାହାକୁ
ଦେବା ଉଚିତ ଜାହା ନ ହେଲେ ଜମିଦାର
ପ୍ରକାର ଉପରେ ବାକା ଜକଣାର ତତ୍ତ୍ଵ କରି
ଜାହା ଜାହା କିମେ ପ୍ରକାର ଭକ୍ତ ସରକୁ ଦିଅ
କର ନେବ ଓ ସେ ଜନିକୁ କିଛି ତୋଳ ବା
ଜମାର ଜମି କରି ଦିନଲିଖିତର ଲୋପ ସାଥକ

କରିବ । ସୁତର୍ଗୁଣ ପ୍ରଜାର ଦିଗ୍ନିଷ୍ଠତା ସ୍ଵର୍ଗ
ରହିବା କଟିନ ହେବ । ଅଭିଏବ ଦିଗ୍ନିଷ୍ଠତାକୁ
ପ୍ରବଳ ରହିବାକୁ ହେଲେ ତାହା ବସ୍ତ୍ରାନ୍ତର
ଯୋଗ୍ୟ କରିବାର ଉଚ୍ଛିତ । ଏଥରେ ଜନିଧାର
ଓ ପ୍ରଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ବିବାଦର ସୂର୍ଯ୍ୟ
ଅଦୃଶ୍ୟ ହେବ ଓ ପ୍ରଜାମାନେ ବିପ୍ରର ଅଭିଗ୍ରହ
କର ଓ ବିଧା ବ୍ୟୁତର ରକ୍ଷା ପାଇବେ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଗବଣ୍ଟୀମେଣ୍ଟଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟ ନହିଁ ଅଟଇ ଓ ତାହା ଧୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ସାଧାରଣର ଉପବାର ହେବ ଏମନ୍ତ ଆଗା ହେଉଥାଇ । ଦୁମ୍ବିର ଉତ୍ତର୍ପତ୍ତି ସାଧନ କରିବା ସବାଗେ ପ୍ରଜାର ପ୍ରେସ୍‌ବ୍ୟାକଜନ । ପ୍ରଜା ଗୃଷ୍ମ କର ଦୂମ୍ବିର ସାଧାନୁସାରେ ଲାଇ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ ମାତ୍ର ଦୂମ୍ବି ଉପରେ ତାହାର କିଛି ଅସ୍ଵକାର ନ ଥିଲେ ସେପରି କରିବାକୁ ତାହାର ପ୍ରବୃତ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । ଦିନଲିପିରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାରେ ପ୍ରଜାର ଜମିପ୍ରତି ବେତେବ ମନଭା ହୋଇଥାଇ । କିନ୍ତୁ ସେ ତାଣେ ଯେ ଆପଣା ଗୃଷ୍ମକମିକୁ ଯେତେ ଆବାଦ କରୁ ଥରେ ଜଣନା ଦେଇ ନ ପାରିଲେ ଥଥକା ପୀଡ଼ା ଇତ୍ୟାଦିଦ୍ୱାରା ଗୃଷ୍ମ କରିବାକୁ ଅନ୍ତର୍ମନ ହେଲେ ତାହାର ଦିନଲିପିକୁ ଜମିଦାର ଲୋପ କର ପାରିବ ଓ ସେ ଯେତେ ପରିଶ୍ରମ ଓ ଅର୍ଥ ବ୍ୟପ୍ତ କର ଜମିକୁ ଉଲ୍ଲବ୍ଧ ଆବାଦ କର ଥିବ ତହିଁର ସମ୍ମତ ଫଳରୁ ସେ ବଞ୍ଚିତ ହେବ ଦସ୍ତାନ୍ତର କରିବାର ଅସ୍ଵକାର ପ୍ରଜାଠାରେ ଥିଲେ ସେ ଅନାୟାସରେ ଅବଶ୍ୟକ ସମୟରେ ଆପଣା ସ୍ଵର୍ଗ ବିନ୍ଦୁ କର ଦେଇ ଦୂମ୍ବି ଯେ କିଛି ଉନ୍ନତ କରିଥିବ ତହିଁର ସମ୍ମତ ଫଳ ସେ ପାଇବ । ଏପରି ଭରତା ଦୃଢ଼ିରୂପେ ତାହା ମନରେ ହାତ ପାଇଲେ ସେ ନିର୍ଭୟରେ ଏବଂ ଉତ୍ସାହ ସହି କୃଷିର ଉନ୍ନତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ । ଜମିଦାର ଯେତେ ଚେଷ୍ଟା କରୁ ସିଂପରି ଉନ୍ନତ କର ପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଜମିଦାର ନିଜେ ଗୃଷ୍ମ କରିବ ନାହିଁ ଓ ବେବଳ କୌଣସି ଲଲବାରେ ପରାପାଇ ମନ ଲଗାଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଲୋକ ଅଛି ସୁଲଭ ନୁହିର । ସୁଲଭ ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖୁଥାଇଁ ଯେ ପ୍ରଜାକୁ ଦିନଲିପିକୁ ଦସ୍ତାନ୍ତର କରିବାର ଅସ୍ଵକାର ଦେବାଦ୍ୱାରା ବେବଳ ପ୍ରଜାର ସ୍ଥାପାର ହେବ ଏମନ୍ତ ନୁହି ଉତ୍ସାହ ସାଧାରଣ ଉପବାର ହେବ ଏମନ୍ତ ନିଶ୍ଚିନ୍ତା କଣା ଯାଉଥାଇ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଜାକୁ ଏପରି ଅସ୍ଵକାର ଦେଲେ ଜମିଦାରର

କି ଅନ୍ତରୁ ହେବ ? ଆମ୍ବାଜଙ୍ଗ ବିବେଚନାରେ
ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ବିଛି କ୍ଷତି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା
ନାହିଁ । ପ୍ରତିକଳିତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଶେଷ ହେବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜନିଦୀରଙ୍କର ଦିଲ୍ଲିଲସ୍ତରବାର୍ ପ୍ରକା
ଉପରେ ସେପର ଥୁକାର ଅଛି ବେପର ଥୁକାର
ରହିବ ଓ ନୂତନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ପ୍ରସ୍ତୁ
ସମୟ ପ୍ରତି ଆନିରାଜ ହୋଇପିବେ ଓ
ଜନିଦୀର ଦେବଳ ଏକପ୍ରକାର ଜହେଲଦୀର
କୁଳ୍ୟ ହେବ । ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉତ୍ତରାପଦେଶ ପରି
ସାମନ୍ତିକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁମାହାଲ ବିଷୟରେ ଜନି-
ଦୀରଙ୍କର ଅପତ୍ତି କରିବାର ବାଟ ନାହିଁ ଓ
ଜାହାଙ୍କର କ୍ଷତି ହେବାର ଚିନ୍ତା କରିବା ମଧ୍ୟ
ଅନାବଶ୍ୟକ ବାରଣ ଆଗାମୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ସମୟରେ ଗବଣ୍ଡିମେଘ ଯାହା କରିବେ ତହିଁରେ
ସେମାନଙ୍କର ବିଛି ବୋଲିବାର ନାହିଁ । ମାତ୍ର
ଚିରସ୍ଥାଧୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁମାହାଲର ଜନିଦୀରଙ୍କର
ବିଶେଷ କ୍ଷତି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା । ପ୍ରଜାଙ୍କର
ଦିଲ୍ଲିଲ୍ଲିହ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାର ଅଥବାର
ହେଲେ ଜନିଦୀରଙ୍କର ଜାହାଙ୍କ ଉପରେ ଆଉ
ବିଛି ବଳ ରହିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଅଥବା ଲଭ
ହେବ ନାହିଁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସେମାନେ ଏକପ୍ରକାର
ଫେନିଜନରେଗୀ ହୋଇ ରହିବେ । ମାତ୍ର ଏହା
ବୋଲି ସେମାନଙ୍କର ଦିଲ୍ଲାଗ ହେବାର ବାରଣ
ନାହିଁ । ସବଳ ସମୟରେ ଏକପ୍ରକାର ଅବସ୍ଥା
ରହି ନ ପାରେ । ଦିନ ୨ ଯେ ସମୟ ପରିର୍ବଳ
ଦେଉଥାଇ ତହିଁରେ ଗ୍ଲାଷ ଓ ଜନିଦୀରଙ୍କର
ପୂର୍ବ ଅସ୍ଥ ଫିନଶ ହ୍ରାସ ହେଉଥାଇ ଓ ଏହି
ପର ହ୍ରାସ ହେଉଥିବ । ଏଣିକି ପ୍ରଜା ଓ
ସାମାନ୍ୟଲୋକଙ୍କର ଉନ୍ନତି ସମୟ ସେମାନେ
ଯେମନ୍ତ ଶ୍ରମ କରୁଥାଇନ୍ତି ତେମନ୍ତ ଫଳ ଲଭ
କରିବେ କେହି ଜାହା ଶିବାରଣ କର ପାରିବ
ନାହିଁ । ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଜନିଦୀର ଓ ପ୍ରକା ମଧ୍ୟରେ
ତନ୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧ ସ୍ଥାପନ ନ ହେଲେ ସଂଗ୍ରହିତ
କଳିବ ନାହିଁ ।

ସାପାଦ୍ଵିକସଂବାଦ

ଏ ସପ୍ତାହରେ ଶୋଇବା ରେଗ ଏ ନଗ-
ରରେ ଅଭୟନ୍ତ ପ୍ରକଳ ହୋଇଅଛି । ଗଜ
ଦୂର ଶିଥି ଦିଲାରେ ଅନେକ ଶୁଣିଏ ଲୋକ
ମର ଯାଇଅଛନ୍ତି ବଡ଼ ଦିଲେର ବିଷୟ ଅଚାର

ଗତକାଳ ପୁଲସ୍ଥପରିଶୋଭେଣ ପୁଲସାହେବ
ପାଦଜା କିଛାକୁ ବଦଳି ହୋଇଥାଇନ୍ତି ଏବଂ

ଏହାଙ୍କର ଗତିଜାଗ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସୁନ୍ଦର ହେବାରୁ
ତହର ଦୟାମୂଳର ଏକଶ୍ରେଣୀ ଉଲକୁ ଖସି
ଥେବେ ଅଛନ୍ତି ।

କଟ୍ଟବର ଅବକାଶ ଦାଗେଣା ଓ ଜଣେ
ତପସ୍ଥି ଉଛୋତ ହେବା ଅଗ୍ନିଯୋଗରେ
ଫଳଦାତ୍ରୀ ସୁପୋର୍ଦ୍ଧ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ଓ ବାରୁ
ଶିବଚନ୍ଦ୍ର ପଣ୍ଡନାୟକ ଏକଟିଠ ଦାଗେଣା
କିମ୍ବକୁ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ।

ଏବେ ଦିନରେ ଶ୍ରୀସୁକ୍ତ ରେବଜସା ସାହେବ
ଓଡ଼ିଶାରୁ ପକ୍ଷୀ ବଦଳୀ ହେଲେ । ବୋର୍ଡର
ମେମ୍ର ମନେ ସାହେବ ଉକ୍ତ ପଦରୁ ଚରିବାଲ
ନିମିତ୍ତ ବିବାଧ ପ୍ରହଣ କରିବାରୁ ଶ୍ରୀସୁକ୍ତ ବକ୍ତା
ଲାଖ ସାହେବ ମେମ୍ର ପଦରେ ବାହାଲ
ହେଲେ ଓ ଶ୍ରୀସୁକ୍ତ ରେବଜସା ସାହେବ
ବର୍ଧମାନର ବମ୍ବିଶ୍ଵର ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ । ଓଡ଼ି-
ଶାର ବନିଶ୍ଵରପଦରେ କେବୁ ବାହାଲ ହୋଇ
ଜାହାନ୍ତି । ଅନୁମାନ ହୁଅଛି ଆମୂମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତ
ମାନ ବନିଶ୍ଵର ସ୍ଥାଥ ସାହେବ ଏହିଠାରେ
ବାହାଲ ହେବେ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ବାବୁ ଗ୍ରାହାଥରଦ୍ଵାରା
ଡେପ୍ଲୋବିଲେକ୍ଟର ବାଲେଶ୍ଵରକୁ ଯିବା କିମ୍ବ-
ଫୁରେ ଆପଣ୍ଡି କର ଯେଉଁ ତାକୁଣ୍ଠ ସାର୍ଟିଫିକେଟ
ଗର୍ଭମେଶ୍ଵରକୁ ପଠାଇଥିଲେ ତାବା ଗ୍ରାହୀ
ହେଲେ ନାହିଁ ଅତିଏବ ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ
ଉକ୍ତ ଛିଛାକୁ କିଛିବଳ ସବାଗେ ବଦଳି ହେବାର
ଜନରବ ସାର୍ଥ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ ବଢ଼ି
ସୁଖର ବିଷୟ ଅଟଇ । ଗ୍ରାହାଥ ବାବୁଙ୍କ ଶାଶ୍ଵତ
ରକ୍ତ ଅବଶ୍ୟ ଯେପରି ଦେଖା ଯାଏ ଜହିଁରେ
ଗର୍ଭମେଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କ ପଞ୍ଚରେ କିଛି ସୁବିଧା
କଲେ ବଢ଼ି ଭାଲୁ ହେବ ।

ଅମୃମାନଙ୍କ କଲେହୁର ଦିତନ ସାହେବ
 ଅଭ ଏକମାସ ଛୁଟୀ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଚାନ୍ତି ।
 ସେ ଗତ ମଞ୍ଜଳବାର ଦିନକାରୀ ଯାଥା କଲେ
 ଲାଇସେନ୍ସ ଠାକୁର ବନୋବସ୍ତୁ ସକାଗେ ଦିଷ୍ଟିକୁ
 ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ସରଜଳ ଅଧିକର ଏଥର
 କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ କଲେ । ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଠାକୁର
 ଆଦାସ କରିବାର ଆଉ ବିଲମ୍ବ ହେବ ନାହିଁ ।

ବନ୍ଦମାଳର ଉଦ୍‌ଦିଲଦାର ଲିଖିମାସର ଛତ୍ରୀ
ପ୍ରାର୍ଥନା ବରବାରୁ ଜାହାଙ୍କ ଏକଟିଂ କଣେ
ଶୋକ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏଥୁ ପୂର୍ବେ ରୈବନ୍ଧୁମା
ସାହେବ ଏକଥର ଗଞ୍ଜାମରୁ ଏକଜଣ ଏକଟିଂ
ଅଣିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ କମିଶ୍ନ୍ଡର କି ବିରୁଦ୍ଧ
କରିବେ ଦେଖା ସିବ ।

୧ । ସୁଲବସମାଜର ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ
ପ୍ରାଚୀନ ଆର୍ଯ୍ୟଗଣ ହେବଳ ଯେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର
ଲେଖି ଉପଥା କରି ବାଲକଷୟ ବରୁଥିଲେ ତାହା
ହୁବେ, ବିବାହ ବାମାଚରଣ ବର୍ଜନ ଯେଉଁ
ଦିବକର୍ତ୍ତା ଅନୁବାଦ କରିଅଛନ୍ତି ତହିଁରୁ
ଦେଖାଯାଏ । ୨ ପ୍ରକାର ମନ୍ଦିର ଉଚ୍ଛ୍ଵସ ଅ-
ଛି । ପୂର୍ବେ ଏହି ସବଳ ମନ୍ଦ ଧଳଇ ଥିଲା ।
ଆନୁଆମନ୍ତର ରକ୍ତମ, ଧଳରୁ ଉତ୍ସନ୍ନ ୨୭ ପ୍ର-
ବାର, ଦୂଳରୁ ୧୧, କ୍ଷେତ୍ର ଗ୍ରାମଗଢ଼ରୁ ୨୦, ଫୁଲରୁ
୧୦, ଉଭିଦରୁ ୨, ଗଛବକଳରୁ ୪, ଗଡ଼ରୁ
ଏକପ୍ରକାର । ଏ ବିଷୟରେ ବୋଧ ହୁଏ ଏମା-
ନେ ଉଂବକମାନଙ୍କୁ ବିସାର ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥମ୍ବନ୍ଦର ବିଷୟ ଯେ ଏହେ ପ୍ରକାର ମନ୍ଦ
ଆର ସ୍ଥା ସେମାନଙ୍କର ମତୁଆଲଗିଶ୍ବା ନ
ଥିଲା । ରୋଗରେ ଏହା ବିଷବାର ହେଉଥିଲା
ଏବଂ ତହିଁରେ ସ୍ଥାପନ ଅନେକ ଉପକାର
ହେଉଥିଲା । ଅମୋଦ ପାଇଁ କେହି ପ୍ରାୟ ଆଜ
କାଲ ପର ମନ ଜାଇ ନ ଥିଲେ । ବରଂ ଅନ୍ୟ-
ବାଂଗ ଲୋକ ଏ ବିଷୟରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିଲେ ।
ହନ୍ତିପୃଷ୍ଠମାନ ବିଷୟରେ ଆର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର ଅ-
ମାଧ୍ୟମରେ କ୍ଷମତା ଓ ଦୃଢ଼ତା ଥିଲା । ଏହି ମହ-
ିତା ଯେବେ ଆମ୍ବେମାନେ ଦେମାନଙ୍କ ନିଜ-
ରୁ ରିକ୍ଷା ନ କରୁ ଛେବେ କିଳାସ ବାସନା
ଏବଂ ଗୋଗୁହାରେ ହନ୍ତିପମାନଙ୍କ ନିଜାନ୍ତ
ଅନ୍ତିପୃଷ୍ଠ ଅଳସ ତେଜୋପ୍ରାଣ କର ପକାଇବ ।
ସେମାନେ କିଳାସି ନ ଥିଲେ ବୋଲି ସେମାନ-
ର ମାନସିକ ବଳ ମାର୍ଯ୍ୟ ଏହେ ଅନ୍ତବ ଥିଲା ।
କର୍ତ୍ତମାର ବାଲର ରିକ୍ଷିତଦିଲ ମାନସିକ କ୍ଷମତା-
ର ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିଗଢ଼ିରେ ବି ସେମାନଙ୍କର ସମ-
ନ୍ଦିକୁ ହୋଇ ପାରିଅଛନ୍ତି ।

୨। ଅମେରିକାର ଅନୁରତ ବଳମ୍ବିଆ
କଷାଗର ଶିକ୍ଷା ବିଷୟର କହୁପକ୍ଷ—ମାତ୍ରିକଷା
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ଅଭିଜର ପ୍ରସାବ
କରିଥାଏନ୍ତି । ପ୍ରଭେଦକ ସ୍କୁଲର ବାଲବିମାନଙ୍କ
ପରିଶ୍ରମ ଶିଳତା, ନାୟକ ଓ ସମୟ ରଖା,
ପରିମିତ ବ୍ୟବହାର, ଧୈର୍ୟ, ଭ୍ୟାଗସାବାର,
ସ୍ଥାନ୍ୟ, ପଦବିତା, ସରଳତା, ସ୍ଵରୂପିତା, ସର୍ବ,
ନିର୍ଣ୍ଣୟ, ଉତ୍ସତା, ଶାନ୍ତି, ବିଧ୍ୟା, ଚାର୍ଯ୍ୟତା, ଶେଷ-
ହିତେଷଣା, ଅଗା, ଅଭାବର, ସାହସ, ସ୍ଵାଭ-
ନ୍ମିଳ, କୃତକତା, ଚନ୍ଦ୍ର, ବିବେକ, ଏହି
ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷାଦେବୀ ତୁମ୍ହର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-

ଗରମାସ ତା ୧ ଦିନରେ କିଛିମର ମତ୍ତା
ଏହି ବୃଦ୍ଧି ଦିଗ୍ବୟାର କରିଥିଲେ ତହିଁରେ

କିମ୍ବା ପ୍ରଥାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କେବଳ ଉପଶ୍ରୀତ
ଥିଲେ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ଅନେକ ସାମାଜିକ ପ୍ରକା
ଶୀଘ୍ର ଉପଶ୍ରୀତ ଥିଲେ । ନାଚ ଭୋକନ ବକ୍ତା
କରିଥାଏ ଆମୋଡ ପ୍ରମେଦ ହୋଇଥିଲା । ପ-

କାମାନେ ଏଥରେ ଶୁଣ ଆଜନଗ ହୋଇ-
ଥିଲେ । ଗୀତା ପ୍ରକାଳ ମୟରେ ସତ୍ତବ ରଜ୍ଞିବା
ସକାରେ ଏ ପ୍ରକାର ଉଷ୍ଣ ଦୃଢ଼ର ଅଟ୍ଟି ।

ପଞ୍ଜାବର ସଂକ୍ଲେଷ ନଦୀ ଉପରେ ଏହି
ବିଶ୍ୱାସ ପେରୁ କିମ୍ବା ହୋଇଥାଇ ଗ୍ରାମଙ୍କ ବର-
ବେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲଜ୍ଜାନୁବାରେ ଜାହାର ନାମ ଘର-
ତେବୁଥୀ ମେରୁ ହୋଇଥାଇ । ଅଭୟନ୍ତର ସମା-
ବେହ ସହି ଏହି ଧେରୁଟି ଗତମଧ୍ୟାବ ମନ୍ଦିବାର
ଦିନ ପ୍ରଚାରିତ ହେଲା ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ଆଉ ଏକ ବିପଦ ଉତ୍ସର୍ଗ ହୋଇଥାଏଛି । ବେଠା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭାରା ଘୋବ
ଲକ୍ଷ୍ୟଅଛି ଓ ଘୋବର ପଲ୍ଲ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି
ହେଉଥାଏଛି । କଥିତ ହୁଅଇ ଯେ ରେଲ୍‌ସଟକ-
ରେ ଏକ ଦିନ ଏରେ ଘୋବ ବିଷ୍ଟନ୍ତରେ ଯେ
ଗାତ୍ର ତାହାଙ୍କୁ ମାତ୍ରଦେଇ ଯାଉଛି ଅଚଳ ହୋ-
ଇଗଲା । ଘୋବଦେହର ଥାରେ ଗାତ୍ରର
ଚକ୍ରବ୍ରତ ରେଲ୍ ଦେହରେ ଲାଗି ରହିଗଲା ।

ଗର୍ବସ୍ତ୍ରାହ ବୁଥବାର କଲିବଜା ସିଦ୍ଧାଳନ୍ଦ
ହରେ ଅଛୟାକୁ ଜଣେ ଦୃଶ୍ୟମୋହର ଏହେ
ଅଗ୍ନି ଲଖିଲା । ସେ କାକରେ ବଜାସ ଉଚ୍ଛଳ
ହେଲା ଦେଖୁ ଅଗ୍ନି ଏମନ୍ତ ବସ୍ତ୍ରାର ହେଲା ଯେ
ପର୍ବତ ଏକମାର୍ଗର ଆନନ୍ଦରେ ସମସ୍ତଘର
ପାଉଗଲା ଅନେକ ଗୋରୁ ଗାଇ ଓ ସଞ୍ଚତି
ଦୃଷ୍ଟି ହେଲା ଏବଂ ପାଞ୍ଚୋଟି ପିଲା ପୋଡ଼ି ମର
ଲେ । କତମନିଷ୍ୟ ଦେବେ ଶକ୍ତିପାତା ପାଇ-
ପାଇଛି । ଦୃଶ୍ୟକ ସାହାୟ୍ୟ ସକାଗେ ରେହା
ଗୁରୁତ ହେଉଥିଲା ।

ମେଦିନୀପୁର ଅଞ୍ଚଳର ଗୋଲକେନ୍ଦ୍ରନାର୍ଥ
ଏ ଗୃହ ନାମରେ ଏକଜଣ ସଜ୍ଜା ଉତ୍ତାଇଛି
ମାତ୍ରମାରେ ଦିଗବର୍ଷ ବାସବାଧର ଦଶ
ରଥୁଲେ । ଭାବାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଏ ଦେଶର
ତୁ ଲୋକଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ଉଚ୍ଚ କରିଯାଇ
ନିବର୍ଷ ମିଥ୍ୟାଦ ବାଜା ଥାର୍ମ ପ୍ରେଟଲ୍ୟୁ ସାହେବ
ବାଙ୍କୁ ଗଲାବ ଦେଇଥାନ୍ତି । ପୁରୀ ସଜାଙ୍କ
ରେ ଏହି ପରି ବିଜ୍ଞ ସୁଦୟା ହେଲେ କଜ
ଲି ହେବ ।

ମାଲବାହିର ପକ୍ଷାନ୍ତକୁ ଗର ପୁରୀଙ୍କ
ସମୟରେ ଦରବାର ଯେଉଁ ଠକ୍କା ଦାଦିନ
ଦେଇଥିଲେ ଉପି ମଧ୍ୟରୁ ଏ ଶୋଭା

ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଳ ଉପରେ ପାଉଣା ହେବାରୁ
ଆଦୟ ହୋଇ ନ ପାରିଲା । ଅଛଏବ ଗବଟୀ-
ମେଞ୍ଚ ତାହା ଶୁଣ ଦେଲେ ।

ସୁକାରେ ଗଜ ଅପ୍ରେଲ ମାସ ଜା ୨୭ ଶିଖିବୁ
ଆଦୋ ବୃକ୍ଷ ଲ ହେବକ ରୁ ଲୋଭେ ବ୍ୟସ
ହୋଇ ପୁରୁ ଉତ୍ତରାଧି କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି । ନଗର,
ବାସୀ କ୍ରାନ୍ତିଶମାନେ ସବ କର ବୃକ୍ଷ ହେବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବାର ହିର କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି ।

ଅମେରିକାର ଏକ ସଂବାଦପତ୍ରରୁ ଜଣାଯା-
ଏ ଯେ ବାସୁଗାଡ଼ିମାନ ଧୋଠରେ ଗରାମ୍ବାତ
ବରବାର ଆରମ୍ଭ ହେଲାବି । ଏ ସବୁ ଗାଡ଼
ଗୁରୁଚିହ୍ନ ଉଚ୍ଚ ଛାଫଟି ଲେଖାଏ ଏଥିରେ
ମାୟାଲ ଲାଗିଥାଏ ଓ ତହଁରେ ପାଇଁ ଝଣା ହୁଅ-
ଇ । ଯେମନ୍ତ ପାଇଁ ପବନ ଲାଗିଲେ ସମୁ-
ଦ୍ରରେ ଜାହାଜ ଗଲଇ ସେହିପରି ପବନବଳ-
ରେ ଏ ଗାଡ଼ ଶଳଇ । ସତରଚର ଏକ
ମଧ୍ୟରେ ୩୦ ମାଇଲ ବାଟ ଚଳଇ ଓ ପବନ
ଦ୍ଵାରା ବଳବତ୍ତର ହେଲେ ୪୦ ମାଇଲ ଶଳଇ ।
ଯାହିଁ ମୂଳକଟ ଅର୍ଦ୍ଧାତ୍ ରେଲଗାଡ଼ଠାରୁ ଏ
ଗାଡ଼ ସମ୍ପାଦରେ ବିକାଥିବା ବରୁଥିବ । ଭଲ
ହେଲାବାରେ ଏହିପରି ଖଣ୍ଡବେଳେ ଗାଡ଼
ଥିଲା ।

ହାଇବୋର୍ଡ ଧରସିଲ୍ କରିଥିଲୁଣି କି ଏବଂ
ଏକମାଲ ମାହାଲର ତଥେ ଦରକଟାରର
ଏକଗ୍ରମାର ବେବଳ ଅପଣା ଅଂଶର ଜାତଣା
ନୁହିବର ନ ପାରେ । ଜାତଣା ଆଜିକରେ ଏକ
ଭାବର ଜାତଣାର ଏକଥିଙ୍ଗ ବୁଦ୍ଧି ଦେବାର
ହି ବଥା ନାହିଁ ।

ADVERTISEMENT.

Wanted an additional teacher for the Balasore Zillah School on a salary of Rs. 25 a month.

Applications should be received in the office of the District School Committee, Balasore, within a month at the latest.

The applicants should have passed the Entrance Examination of the Calcutta University and should possess qualifications required to make a good teacher.

Balasore,
The 17th June
1878. } Kunja Bihari Pal
 } Secretary D. S. C.

ଏହି ମହିଳା ପାଇଁକା ସହିତ ଦିନର ଦିନାବିଜ୍ଞାନ-
ଶିଖିଙ୍କାରୀର ସମ୍ବଲପୁରେ ମୁହଁର ଓ ପ୍ରମୁଦର ଦେଖ ।